CEASLOV

ÎNTRU SLAVA SFINTEI ŞI CELEI DE O FIINŢĂ, DE VIAŢĂ FĂCĂTOAREI ŞI NEDESPĂRŢITEI TREIMI

CEASLOV

TIPĂRIT CU APROBAREA SFÂNTULUI SINOD
ŞI CU BINECUVÂNTAREA
PREA FERICITULUI PĂRINTE

TEOCTIST

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ŞI DE MISIUNE
AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

BUCUREŞTI – 2001

© 2001
Editura Institutului Biblic şi de Misiune
al Bisericii Ortodoxe Române
ISBN 973-9332-27-7

CUVÂNT ÎNAINTE

Între cărţile evlaviei creştine, Ceaslovul sau Orologiul, cum i se mai spunea în trecut, ocupă, fără nici o îndoială, un loc de frunte. Ceaslovul este cea mai de seamă şi mai completă carte de rugăciuni a creştinului dreptmăritor, care îşi poate astâmpăra setea de înălţare a cugetului şi a inimii către Dumnezeu prin citirea uneia sau alteia din rânduielile pe care Ceaslovul le cuprinde pe larg şi din belşug.

Aceasta este şi pricina pentru care mai multe rânduieli din Ceaslov cuprind precizări şi povăţuiri ca acestea: "Dacă eşti preot, să zici: Binecuvântat este Dumnezeul nostru...", iar dacă nu eşti preot, să zici: "Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor sfinţilor, miluieşte-ne pe noi. Amin" (Rugăciunile dimineţii).

De aceea Ceaslovul este deopotrivă o carte de slujbă trebuitoare preotului şi cântăreţului în biserică, la săvârşirea serviciului divin public, dar şi o carte care cuprinde rugăciuni şi rânduieli care pot să fie folosite de creştini şi în familie, potrivit cu învăţătura Sfinţilor Părinţi care numesc familia "o mică biserică", îndemnându-ne: "Faceţi din casele voastre o biserică". Pentru aceasta, Ceaslovul cuprinde, pe lângă cele şapte laude ale Bisericii, şi extrase din majoritatea celorlalte cărţi de slujbă ale Bisericii Ortodoxe şi care dau expresie întregului cult adus de acesta lui Dumnezeu Celui în Treime preamărit.

În Ceaslov vom afla troparele şi condacele de peste toată săptămâna, troparele şi condacele Triodului şi cele ale Penticostarului, ale Născătoarei de Dumnezeu şi troparele şi condacele principalelor sărbători creştine şi ale sfinţilor celor mai însemnaţi din calendarul ortodox, care au fost extrase din cele douăsprezece Mineie în care aflăm slujbele bisericeşti închinate sfinţilor. Această caracteristică face din Ceaslov o carte de neapărată trebuinţă nu numai pentru preot şi cântăreţ, dar şi pentru monah şi creştin pen-

tru care datele Sinaxarului bisericesc nu rămân simple înscrisuri ale unei cărţi de slujbă, ci dreptare ale învăţăturii şi vieţii creştine.

Acestea sunt numai unele din temeiurile acelei năzuinţe a creştinilor, demne de toată preţuirea şi lauda, de a avea în casa lor şi în colţul camerei lor de rugăciune această carte de slujbă, care este Ceaslovul şi care, prin cuprinsul său atât de bogat şi de dens, în ce priveşte rugăciunile pe care le conţine, poate să aline suferinţe şi dureri, să înlăture încercări şi urgii care, uneori, se abat asupra noastră, să întărească sufletele încercate de tăgadă sau necredinţă.

Ceaslovul este o carte al cărei cuprins s-a format din cea mai mare vechime a Bisericii sub pana şi din experienţa marilor trăitori pe culmile desăvârşirii creştine, care au dat expresie celor mai frumoase rugăciuni pe care spiritul lor, luminat de harul Sfântului Duh, le-a înălţat către Dumnezeu cel Atotputernic, către Maica Domnului şi către toţi sfinţii din Sinaxarul creştin. Aceste rugăciuni, rânduite alături de Psalmii Vechiului Testament în alcătuirea minunată a Ceaslovului, ne arată, în fiecare ceas al zilei şi al nopţii, cum trebuie să ne rugăm şi ce cuvânt de cerere, de slavă şi de mulţumire să înălţăm către Cel Atotputernic, Tatăl nostru cel ceresc. De aceea, Ceaslovul este o permanentă şi neîntrecută călăuză pe drumul nostru către desăvârşirea creştină, deschizându-ne uşile cele de taină ale rugăciunii şi ale întâlnirii, pe această cale, cu Dumnezeu întru Care sufletul nostru îşi află liman de pace şi linişte. Ceaslovul este, drept aceea, cartea de fiecare zi a tuturor celor care preţuiesc rugăciunea şi desăvârşirea morală, a celor care caută Împărăţia cerurilor şi dreptatea lui Dumnezeu, gândind fără încetare la cele înalte şi veşnice.

Cugetul nostru se umple de o nespusă bucurie duhovnicească ori de câte ori o nouă ediţie a acestei cărţi intră sub teascurile tipografiei pentru a fi pusă apoi în mâinile creştinilor spre a le dărui prilejul fericit de a întâlni, iară şi iară, duhul autentic al rugăciunii. De aceea, binecuvântez pe toţi cei care s-au ostenit la tipărirea Ceaslovului şi pe cei care se învrednicesc să ţină în mâinile lor o asemenea carte în care şi noi, ca şi strămoşii noştri, căutăm să găsim apa cea vie a rugăciunii şi harul lui Dumnezeu, care nu se sfârşeşte niciodată.

Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu noi toţi!

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

RUGĂCIUNI,
RÂNDUIELI ŞI SLUJBE

RUGĂCIUNILE DIMINEȚII

Sculându-te din somn, fără lene și cu mintea trează, să te depărtezi de așternut și îndată te închină de trei ori, zicând:

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

După aceasta să stai puțin în tăcere, până ce se vor liniști toate simțurile tale și atunci să faci trei închinăciuni până la pământ și de ești preot, să zici:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iar de nu ești preot să zici:

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților, miluiește-ne pe noi. Amin.

Și să zici iarăși:

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea eşti şi toate le plineşti; Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi şi ne curăţeşte pe noi de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi (de trei ori).

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte (de trei ori) Slavă... Şi acum...

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi troparele acestea:

Sculându-ne din somn, cădem către Tine, Bunule, şi cântare îngerească strigăm Ţie, Puternice: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeule; pentru rugăciunile îngerilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...,

Din pat şi din somn m-ai ridicat, Doamne; mintea mea o luminează, inima şi buzele mele le deschide ca să Te laud pe

Tine, Sfântă Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeule; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum...

Fără de veste Judecătorul va veni şi faptele fiecăruia se vor descoperi. Ci cu frică să strigăm în miezul nopţii: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeule; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Doamne, miluieşte (de 12 ori), apoi rugăciunea aceasta:

Din somn sculându-mă, mulţumescu-Ţi Ţie, Preasfântă Treime, că, pentru multă bunătatea Ta şi pentru îndelungă-răbdarea Ta, nu Te-ai mâniat pe mine, leneşul şi păcătosul, nici nu m-ai pierdut pentru fărădelegile mele, ci ai arătat iubire de oameni, după obicei; şi, întru deznădăjduire zăcând eu, m-ai ridicat, ca să mânec şi să slăvesc puterea Ta. Deci, acum luminează-mi ochii gândului, deschide-mi gura, ca să mă învăţ cuvintele Tale, să înţeleg poruncile Tale, să fac voia Ta, să-Ţi cânt întru mărturisirea inimii şi să laud preasfânt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune:

Slavă Ţie, Împărate, Dumnezeule atotputernice, Care, cu purtarea Ta de grijă cea dumnezeiască şi de oameni iubitoare, m-ai învrednicit pe mine, păcătosul şi nevrednicul, a mă scula din somn şi a dobândi intrare în sfântă casa Ta. Primeşte,

Doamne, şi glasul rugăciunii mele, ca și al sfintelor și înțelegătoarelor Tale puteri, și binevoiește ca, din inimă curată şi cu duh de umilință, să Ți se aducă Ție laudă din necuratele mele buze; ca și eu să mă fac părtaş fecioarelor celor înțelepte, cu luminată făclia sufletului meu, și să Te slăvesc pe Tine, Dumnezeu-Cuvântul cel slăvit în Tatăl și în Duhul Sfânt. Amin.

Apoi:

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru (cu trei închinăciuni)!

Apoi îndată Psalmul 50:

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop, și mă voi curăți; spăla-mă-vei,

şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinăuntru ale mele. Nu mă depărta de la faţa Ta, şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, şi cu duh stăpânitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, şi gura mea va vesti lauda Ta. Că, de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Apoi

Rugăciunea întâi, a Sfântului Macarie cel Mare:

Doamne, curăţeşte-mă pe mine păcătosul, că niciodată n-am făcut bine înaintea Ta. Izbăveşte-mă, deci, de cel viclean şi să fie întru mine voia Ta, ca, fără de osândă, să deschid gura mea cea

nevrednică şi să laud preasfânt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua, a Sfântului Macarie cel Mare:

Din somn sculându-mă, cântare de miez de noapte aduc Ţie, Mântuitorule, şi, înaintea Ta căzând, strig: Nu mă lăsa să adorm în moartea păcatelor, ci mă miluieşte, Cel ce Te-ai răstignit de voie, şi pe mine, cel ce zac în lene; grăbind, mă scoală şi mă mântuieşte, ca să stau înaintea Ta întru rugăciuni; iar după somnul nopţii, să-mi luminezi ziua fără de păcat, Hristoase Doamne, şi mă mântuieşte.

Rugăciunea a treia, a Sfântului Macarie cel Mare:

Sculându-mă din somn, către Tine, Stăpâne, Iubitorule de oameni, scap şi spre lucrurile Tale mă nevoiesc. Mă rog Ţie, ajută-mi cu milostivirea Ta în toată vremea şi în tot lucrul. Izbăveşte-mă de toate lucrurile lumeşti cele rele şi de sporirea diavolească izbăveşte-mă şi mă du întru împărăţia Ta cea veşnică. Că Tu eşti Făcătorul meu şi Purtătorul de grijă şi Dătătorul a tot binele şi întru Tine este toată nădejdea mea şi Ţie slavă înalţ, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra, a Sfântului Macarie cel Mare:

Doamne, Cel ce cu multa Ta bunătate şi cu îndurările Tale cele mari mi-ai dat mie, robului Tău, de am trecut timpul nopţii acesteia, fără de ispită de toată răutatea pizmaşului, Tu însuţi, Stăpâne, Făcătorule a toate câte sunt, învredniceşte-mă, cu adevărată lumina Ta, ca să fac voia Ta cu inimă luminată, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea:

Doamne, Dumnezeule, Atotţiitorule, Care primeşti de la puterile Tale cele cereşti cântarea Sfintei Treimi, primeşte şi de la noi, nevrednicii robii Tăi, cântarea Sfintei Treimi şi ne dăruieşte ca, în toţi anii vieţii noastre şi în tot ceasul, Ţie slavă să-Ţi înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugaciunea a şasea:

Doamne, Atotţiitorule, Dumnezeul puterilor şi al tuturor trupurilor, Care între cele de sus locuieşti şi spre cele de jos priveşti; Cel ce ispiteşti inimile şi rărunchii şi tainele oamenilor le ştii cu adevărat; Lumină fără de început şi pururea fiitoare, în care nu este mutare sau umbră de schimbare; Însuţi, Împărate fără de moarte, primeşte rugăciunile noastre pe care le aducem Ţie din gurile noastre cele întinate, în acest ceas al nopţii, îndrăz-

nind pentru mulţimea milelor Tale. Iartă-ne nouă greşelile ce am greşit înaintea Ta, cu cuvântul, cu fapta, din ştiinţă şi din neştiinţă. Curăţeşte-ne pe noi de toate întinăciunile trupeşti şi sufleteşti, făcându-ne pe noi casă cinstitului şi Sfântului Tău Duh. Şi ne dăruieşte nouă, cu inimă veghetoare şi curată, să trecem toată noaptea acestei vieţi, aşteptând luminata şi sfânta zi a Unuia-Născut Fiului Tău, a Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, când va veni pe pământ cu slavă să judece pe toţi şi să plătească fiecăruia după faptele lui. Ca să nu fim aflaţi zăcând şi dormitând, ci priveghind şi sculaţi întru lucrarea poruncilor Lui şi să fim gata a intra în bucuria şi în cămara slavei Lui celei dumnezeieşti, unde este glasul cel neîncetat al celor ce Te laudă şi nespusa dulceaţă a celor ce văd pururea frumuseţea cea nespusă a slavei Tale. Că Tu eşti lumina cea adevărată, Care luminezi şi sfinţeşti toate, şi pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

Rugăciunea a şaptea:

Pe Tine Te binecuvântăm, Dumnezeule preaînalte şi Doamne al milelor, Cel ce faci cu noi pururea lucruri mari şi cu anevoie de urmat, slăvite şi preaminunate, care nu au număr. Cel ce ne-ai dat nouă somn spre odihna neputinţelor noastre şi spre repaos de ostenelile trupului, mulţumindu-Ţi că nu ne-ai pierdut pe noi cu fărădelegile

noastre, ci, după obicei, Te-ai arătat iubitor de oameni şi ne-ai ridicat pe noi a mâneca şi a slăvi stăpânirea Ta. Pentru aceea, ne rugăm bunătăţii Tale celei neasemănate: luminează ochii gândului nostru şi ridică mintea noastră din somnul cel greu al lenei şi deschide gura noastră şi o umple de laudele Tale, ca să putem în linişte a cânta, a striga şi a ne mărturisi pururea Ţie, Dumnezeului celui slăvit în toate şi de toţi: Tatălui celui fără de început, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a opta, a Sfântului Ioan Gură de Aur:

După numărul ceasurilor nopţii şi ale zilei:

Pentru ceasurile nopţii:

Doamne, nu mă lipsi pe mine de binele Tău cel ceresc. Doamne, izbăveşte-mă de chinurile cele veşnice. Doamne, de am greşit, fie cu mintea, fie cu gândul, sau cu cuvântul, sau cu fapta, iartă-mă. Doamne, izbăveşte-mă de toată neştiinţa şi uitarea, de trândăvirea şi de nesimţirea cea împietrită. Doamne, izbăveşte-mă de toata ispitirea. Doamne, luminează-mi inima pe care a întunecat-o pofta cea rea. Doamne, Tu, ca un Dumnezeu îndurător, miluieşte-mă pe mine, ca un om care am greşit, văzând neputinţa sufletului meu. Doamne, trimite

mila Ta întru ajutorul meu, ca să preaslăvesc preasfânt numele Tău. Doamne, Iisuse Hristoase, scrie-mă pe mine, robul Tău, în cartea vieţii şi-mi dăruieşte sfârşit bun. Doamne, Dumnezeul meu, deşi n-am făcut nici un bine înaintea Ta, dă-mi, după harul Tău, să pun început bun. Doamne, stropeşte inima mea cu roua harului Tău. Doamne al cerului şi al pământului, pomeneşte-mă pe mine, păcătosul, ruşinatul şi nevrednicul robul Tău, întru împărăţia Ta. Amin.

Pentru ceasurile zilei:

Doamne, primeşte-mă întru pocăinţă. Doamne, nu mă lăsa pe mine. Doamne, nu mă duce pe mine în ispită. Doamne, dă-mi cuget bun. Doamne, dă-mi lacrimi şi aducere aminte de moarte şi umilinţă. Doamne, dă-mi cuget să mărturisesc toate păcatele mele. Doamne, dă-mi smerenie, curăţie şi ascultare. Doamne, dă-mi răbdare şi voie nebiruită şi blândeţe. Doamne, sădeşte în mine rădăcina bunătăţilor şi frica Ta în inima mea. Doamne, învredniceşte-mă să Te iubesc cu tot sufletul şi gândul meu şi să fac în toate voia Ta. Doamne, apără-mă de oameni gâlcevitori, de diavoli şi de patimile trupeşti şi de toate celelalte lucruri necuviincioase. Doamne, ştiu că faci precum vrei Tu, deci să fie şi întru mine, păcătosul, voia Ta, că binecuvântat eşti în veci. Amin.

Rugăciunea a noua, către sfântul înger, păzitorul vieții:

Îngerule cel sfânt al lui Hristos, către tine cad și mă rog, păzitorul meu cel sfânt, care ești dat mie de la Sfântul Botez, spre păzirea sufletului și a păcătosului meu trup. Iar eu, cu lenea mea și cu obiceiurile mele cele rele, am mâniat preacurată lumina ta și te-am izgonit de la mine prin toate lucrurile cele de rușine: cu minciunile, cu clevetirile, cu pizma, cu osândirea, cu trufia, cu neascultarea, cu neiubirea de frați și cu ținerea de minte a răului, cu iubirea de argint, cu desfrânarea, cu mânia, cu scumpătatea, cu mâncarea cea fără de saț, cu beția, cu multa vorbire, cu gândurile cele rele și viclene, cu obiceiurile cele rele și cu aprinderea spre desfrânare, având osebită voire spre toată pofta cea trupească. O, rea voire a mea, pe care nici ființele cele necuvântătoare nu o au! Dar cum vei putea să cauți spre mine sau să te apropii de mine, cel necurat? Sau cu ce ochi, îngerule al lui Hristos, vei căuta spre mine, cel ce m-am încurcat așa de rău în lucrurile cele întinate? Sau cum voi putea să-mi cer iertare pentru faptele mele cele amare, rele și viclene, în care cad în toate zilele și nopțile și în tot ceasul? De aceea cad înaintea ta și mă rog, păzitorul meu cel sfânt, milostivește-te spre mine, păcătosul, și-mi fii mie într-ajutor și sprijinitor aupra pizmașului meu celui rău, cu sfintele tale rugăciuni, și împărăției lui Dumnezeu mă fă părtaș cu toți sfinții, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a zecea, către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu:

Preasfântă stăpâna mea, de Dumnezeu Născătoare, cu sfintele şi preaputernicele tale rugăciuni, izgoneşte de la mine, smeritul şi ticălosul robul tău, deznădăjduirea, uitarea, necunoştinţa, nepurtarea de grijă şi toate gândurile cele întinate, cele rele şi hulitoare de la ticăloasa mea inimă şi de la întunecata mea minte. Şi stinge văpaia poftelor mele, că sărac sunt şi ticălos. Şi mă izbăveşte de multe rele şi aduceri-aminte şi năravuri, şi de toate faptele cele rele mă slobozeşte. Că binecuvântată eşti de toate neamurile, şi preacinstitul tău nume se slăveşte în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu:

Împărăteasa mea cea preabună şi nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor şi ajutătoarea străinilor, bucuria celor mâhniţi, acoperitoarea celor necăjiţi, vezi-mi nevoia, vezi-mi necazul; ajută-mă ca pe un neputincios, hrăneşte-mă ca pe un străin. Necazul meu îl ştii; ci îl dezleagă precum voieşti, că n-am alt ajutor fară de tine, nici altă folositoare grabnică, nici altă mângâietoare bună, ci numai pe tine, o Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzeşti şi să mă acoperi în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită, fără de asemănare, decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Slavă... Şi acum..., Doamne, miluieşte (de 3 ori). **Părinte, binecuvintează,** şi otpustul.

RÂNDUIALA MIEZONOPTICII DIN TOATE ZILELE

Preotul, cu epitrahilul pe grumaz, din fața ușilor împărătești, cu dvera închisă, dă binecuvântarea, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin. Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție. Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule... (Se fac trei închinăciuni, iar dacă este post, se fac trei metanii).

Slavă..., Și acum..., Preasfântă Treime..., Doamne, miluiește (de 3 ori), Slavă..., Și acum..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). În acest timp preotul se închină, de trei ori, și intră în Sfântul altar, pe ușa dinspre miazăzi. Și îndată la strană Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... **(caută la pag. 12)****, apoi Catisma a șaptesprezecea, Psalmul 118.**

Starea întâi:

Fericiți cei fără prihană în cale, care umblă în Legea Domnului. Fericiți cei ce păzesc poruncile Lui și-L caută cu toată inima lor, că n-au umblat

în căile Lui cei ce lucrează fărădelegea. Tu ai poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte. O, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc poruncile Tale! Atunci nu mă voi ruşina când voi căuta spre toate poruncile Tale. Lăuda-Te-voi întru îndreptarea inimii, ca să învăţ judecăţile dreptăţii Tale. Îndreptările Tale voi păzi; nu mă părăsi până în sfârşit. Prin ce îşi va îndrepta tânărul calea sa? Prin păzirea cuvintelor Tale. Cu toată inima Te-am căutat pe Tine; să nu mă lepezi de la poruncile Tale. În inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greşesc Ţie. Binecuvântat eşti, Doamne, învaţă-mă îndreptările Tale. Cu buzele am rostit toate judecăţile Tale. În calea mărturiilor Tale m-am desfătat, ca de toată bogăţia. La poruncile Tale voi cugeta şi voi cunoaşte căile Tale. La îndreptările Tale voi cugeta şi nu voi uita cuvintele Tale. Răsplăteşte robului Tău! Voi trăi şi voi păzi poruncile Tale. Descoperă ochii mei şi voi cunoaşte minunile din Legea Ta. Străin sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale. Aprins e sufletul meu de dorirea judecăţilor Tale, în toată vremea. Certat-ai pe cei mândri; blestemaţi sunt cei ce se abat de la poruncile Tale. Ia de la mine ocara şi defăimarea, că mărturiile Tale am păzit. Pentru că au şezut căpeteniile şi pe mine mă cleveteau, iar robul Tău cugeta la îndreptările Tale. Că mărturiile Tale sunt cugetarea mea, iar îndreptările Tale, sfatul meu. Lipitu-s-a de pământ sufletul meu;

viază-mă, după cuvântul Tău. Vestit-am căile mele şi m-ai auzit; învaţă-mă îndreptările Tale. Fă să înţeleg calea îndreptărilor Tale şi voi cugeta la minunile Tale. Istovitu-s-a sufletul meu de supărare; întăreşte-mă întru cuvintele Tale. Depărtează de la mine calea nedreptăţii şi cu Legea Ta mă miluieşte. Calea adevărului am ales şi judecăţile Tale nu le-am uitat. Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, să nu mă ruşinezi. Pe calea poruncilor Tale am alergat, când ai lărgit inima mea. Lege pune mie, Doamne şi calea îndreptărilor Tale o voi păzi pururea. Înţelepţeşte-mă şi voi căuta Legea Ta şi o voi păzi cu toată inima mea. Povăţuieşte-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit. Pleacă inima mea la mărturiile Tale, şi nu la lăcomie. Întoarce ochii mei ca să nu vadă deşertăciunea; în calea Ta viază-mă. Împlineşte robului Tău cuvântul Tău, care este pentru cei ce se tem de Tine. Îndepărtează ocara de care mă tem, căci judecăţile Tale sunt bune. Iată, am dorit poruncile Tale; întru dreptatea Ta viază-mă. Să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta, după cuvântul Tău, şi voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc că am nădăjduit în cuvintele Tale. Să nu îndepărtezi din gura mea cuvântul adevărului, până în sfârşit, că întru judecăţile Tale am nădăjduit, şi voi păzi Legea Ta pururea, în veac şi în veacul veacului. Am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat. Am grăit despre mărturiile Tale înaintea împăra-

ţilor, şi nu m-am ruşinat. Am cugetat la poruncile Tale pe care le-am iubit foarte. Am ridicat mâinile mele la poruncile Tale, pe care le-am iubit, şi am cugetat spre îndreptările Tale. Adu-Ţi aminte de cuvântul Tău, către robul Tău, întru care mi-ai dat nădejde. Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, căci cuvântul Tău m-a viat. Cei mândri m-au batjocorit peste măsură, dar de la Legea Ta nu m-am abătut. Adusu-mi-am aminte de judecăţile Tale cele din veac, Doamne, şi m-am mângâiat. Mâhnire m-a cuprins din pricina păcătoşilor, care părăsesc Legea Ta. Cântate erau de mine îndreptările Tale, în locul pribegiei mele. Adusu-mi-am aminte de numele Tău, Doamne, şi am păzit Legea Ta. Aceasta s-a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat. Partea mea eşti, Doamne, zis-am să păzesc Legea Ta. Rugatu-m-am feţei Tale, din toată inima mea, miluieşte-mă după cuvântul Tău. Cugetat-am la căile Tale şi am întors picioarele mele spre mărturiile Tale. Gata am fost şi nu m-am tulburat să păzesc poruncile Tale. Funiile păcătoşilor s-au înfăşurat împrejurul meu, dar Legea Ta n-am uitat. La miezul nopţii m-am sculat ca să Te laud pe Tine pentru judecăţile dreptăţii Tale. Părtaş sunt cu toţi cei ce se tem de Tine şi păzesc poruncile Tale. De mila Ta, Doamne, este plin tot pământul; îndreptările Tale mă învaţă. Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău. Învaţă-mă bunătatea, învăţătura şi cunoştinţa, că în poruncile

Tale am crezut. Mai înainte de a fi umilit, am greșit; pentru aceasta cuvântul Tău am păzit. Bun ești Tu, Doamne, și întru bunătatea Ta, învață-mă îndreptările Tale. Înmulțitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mândri, iar eu cu toată inima mea voi cerceta poruncile Tale. Închegatu-s-a ca grăsimea inima lor, iar eu cu Legea Ta m-am desfătat. Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăț îndreptările Tale. Bună-mi este mie Legea gurii Tale, mai mult decât mii de comori de aur și argint.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de trei ori), cu închinăciuni și în Postul Mare, cu metanii. Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum...

Starea a doua:

Mâinile Tale m-au făcut și m-au zidit, înțelepțește-mă și voi învăța poruncile Tale. Cei ce se tem de Tine mă vor vedea și se vor veseli, că în cuvintele Tale am nădăjduit. Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecățile Tale și întru adevăr m-ai smerit. Facă-se, dar, mila Ta, ca să mă mângâie, după cuvântul Tău, către robul Tău. Să vină peste mine îndurările Tale și voi trăi, că Legea Ta cugetarea mea este. Să se rușineze cei mândri, că pe nedrept m-au nedreptățit; iar eu voi cugeta la poruncile Tale. Să se întoarcă spre mine cei ce se tem de Tine și cei ce cunosc mărturiile Tale. Să fie inima mea fără prihană întru îndreptările Tale, ca să nu mă rușinez. Se topește sufletul meu după mântuirea Ta; în cuvântul Tău am nădăjduit. Sfârșitu-s-au

ochii mei după cuvântul Tău, zicând: «Când mă vei mângâia?». Că m-am făcut ca un foale la fum, dar îndreptările Tale nu le-am uitat. Câte sunt zilele robului Tău? Când vei judeca pe cei ce mă prigonesc? Spusu-mi-au călcătorii de lege deşertăciuni, dar nu sunt ca Legea Ta, Doamne. Toate poruncile Tale sunt adevăr; pe nedrept m-au prigonit. Ajută-mă! Puţin a fost de nu m-am sfârşit pe pământ, dar eu n-am părăsit poruncile Tale. După mila Ta viază-mă, şi voi păzi mărturiile gurii mele. În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer; în neam şi în neam, adevărul Tău. Întemeiat-ai pământul şi rămâne. După rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare Ţie. De n-ar fi fost Legea Ta gândirea mea, atunci aş fi pierit întru necazul meu. În veac nu voi uita îndreptările Tale, că într-însele m-ai viat, Doamne. Al Tău sunt eu, mântuieşte-mă, că îndreptările Tale am căutat. Pe mine m-au aşteptat păcătoşii ca să mă piardă. Mărturiile Tale am priceput. La tot lucrul desăvârşit am văzut sfârşit, dar porunca Ta este fără de sfârşit. Că am iubit Legea Ta, Doamne, ea toată ziua cugetarea mea este. Mai mult decât pe vrăjmaşii mei m-ai înţelepţit cu porunca Ta, că în veac a mea este. Mai mult decât învăţătorii mei am priceput, că la mărturiile Tale este gândirea mea. Mai mult decât bătrânii am înţeles, că poruncile Tale am căutat. De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale. De la

judecăţile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus mie Lege. Cât sunt de dulci limbii mele cuvintele Tale, mai mult decât mierea, în gura mea! Din poruncile Tale m-am făcut priceput; pentru aceasta am urât *toată calea nedreptăţii. Făclie picioarelor mele este* Legea Ta şi lumină cărărilor mele. Juratu-m-am şi m-am hotărât să păzesc judecăţile dreptăţii Tale. Umilit am fost până în sfârşit; Doamne, viază-mă după cuvântul Tău. Cele de bunăvoie ale gurii mele binevoieşte-le, Doamne, şi judecăţile Tale mă învaţă. Sufletul meu în mâinile Tale este pururea şi Legea Ta n-am uitat. *Pusu-mi-au păcătoşii cursă mie,* dar de la poruncile Tale n-am rătăcit. Moştenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sunt ele. Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările Tale în veac, spre răsplătire. Pe călcătorii de lege am urât şi Legea Ta am iubit. Ajutorul meu şi sprijinitorul meu eşti Tu, în cuvântul Tău am nădăjduit. Depărtaţi-vă de la mine cei ce vicleniţi şi voi cerceta poruncile Dumnezeului meu. Apără-mă, după cuvântul Tău, şi mă viază şi să nu-mi dai de ruşine aşteptarea mea. Ajută-mă şi mă voi mântui şi voi cugeta la îndreptările Tale pururea. Defăimat-ai pe toţi cei ce se depărtează de la îndreptările Tale, pentru că nedrept este gândul lor. Socotit-am călcători de lege pe toţi păcătoşii pământului; pentru aceasta am iubit mărturiile Tale, pururea. Străpunge cu frica Ta trupul meu, că de judecăţile Tale m-am temut.

Făcut-am judecată și dreptate; nu mă da pe mâna celor ce-mi fac strâmbătate. Primește pe robul Tău în bunătate, ca să nu mă clevetească cei mândri. Sfârșitu-s-au ochii mei după mântuirea Ta și după cuvântul dreptății Tale. Fă cu robul Tău după mila Ta și îndreptările Tale mă învață. Robul Tău sunt eu; înțelepţește-mă și voi cunoaște mărturiile Tale. Vremea este să lucreze Domnul, că oamenii au stricat Legea Ta. Pentru aceasta am iubit poruncile Tale mai mult decât aurul și topazul. Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât. Minunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul meu. Arătarea cuvintelor Tale luminează și înțelepţește pe prunci. Gura mea am deschis și am aflat, că de poruncile Tale am dorit.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori), cu închinăciuni, și în Postul Mare, cu metanii. Doamne, miluiește (de 3 ori), Slavă..., Și acum....

Starea a treia:

Caută spre mine și mă miluiește, după judecata Ta față de cei ce iubesc numele Tău. Pașii mei îndreptează-i, după cuvântul Tău, și să nu mă stăpânească nici o fărădelege. Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor și voi păzi poruncile Tale. Fața Ta arat-o robului Tău și mă învață poruncile Tale. Izvoare de lacrimi au vărsat ochii mei pentru că n-am păzit Legea Ta. Drept ești, Doamne, și drepte sunt judecățile Tale. Poruncit-ai cu dreptate mărturiile Tale și

cu tot adevărul. Topitu-m-a râvna casei Tale, că au uitat cuvintele Tale vrăjmașii mei. Lămurit cu foc este cuvântul Tău foarte şi robul Tău l-a iubit pe el. Tânăr sunt eu și defăimat, dar îndreptările Tale nu le-am uitat. Dreptatea Ta este dreptate în veac şi Legea Ta, adevărul. Necazuri şi nevoi au dat peste mine, dar poruncile Tale sunt gândirea mea. Drepte sunt mărturiile Tale în veac; înţelepţeşte-mă şi voi fi viu. Strigat-am cu toată inima mea: Auzi-mă, Doamne! Îndreptările Tale voi căuta. Strigat-am către Tine: Mântuieşte-mă şi voi păzi mărturiile Tale. Din zori m-am sculat şi am strigat: Întru cuvintele Tale am nădăjduit. Deschis-am ochii mei dis-de-dimineaţă, ca să cuget la cuvintele Tale. Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta; după judecata Ta mă viază. Apropiatu-s-au cei ce mă prigonesc cu fărădelege, dar de la Legea Ta s-au îndepărtat. Aproape eşti Tu, Doamne, şi toate poruncile Tale sunt adevărul. Din început am cunoscut, din mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele. Vezi smerenia mea şi mă scoate, că Legea Ta n-am uitat. Judecă pricina mea şi mă izbăveşte; după cuvântul Tău, fă-mă viu. Departe de păcătoşi este mântuirea, că îndreptările Tale n-au căutat. Îndurările Tale multe sunt, Doamne; după judecata Ta mă viază. Mulţi sunt cei ce mă prigonesc şi mă necăjesc, dar de la mărturiile Tale nu m-am abătut. Văzut-am pe cei nepricepuţi şi mă sfârşeam, că n-au păzit cuvintele Tale. Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne; întru

mila Ta mă viază. Începutul cuvintelor Tale este adevărul şi veşnice sunt toate judecăţile dreptăţii Tale. Căpeteniile m-au prigonit în zadar; iar de cuvintele Tale s-a înfricoşat inima mea. Bucura-mă-voi de cuvintele Tale, ca şi cel ce a aflat comoară mare. Nedreptatea am urât şi am dispreţuit, iar Legea Ta am iubit. De şapte ori pe zi Te-am lăudat pentru judecăţile dreptăţii Tale. Pace multă au cei ce iubesc Legea Ta şi nu se smintesc. Aşteptat-am mântuirea Ta, Doamne, şi poruncile Tale am iubit. Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale şi le-a iubit foarte. Păzit-am poruncile Tale şi mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne. Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă înţelepţeşte. Să ajungă cererea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă izbăveşte. Să răspândească buzele mele laudă, că m-ai învăţat îndreptările Tale. Rosti-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt drepte. Mâna Ta să mă mântuiască, că poruncile Tale am ales. Dorit-am mântuirea Ta, Doamne, şi Legea Ta cugetarea mea este. Viu va fi sufletul meu şi Te va lăuda şi judecăţile Tale îmi vor ajuta mie. Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat.

Slavă..., Şi acum... şi îndată:

Cred întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atotţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii; Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut; Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care, pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara şi S-a făcut om.

Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponţiu Pilat şi a pătimit şi S-a îngropat;

Şi a înviat a treia zi, după Scripturi;

Şi S-a înălţat la ceruri şi şade de-a dreapta Tatălui;

Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, a Cărui împărăţie nu va avea sfârşit.

Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce, împreună cu Tatăl şi cu Fiul, este închinat şi slavit, Care a grăit prin prooroci.

Întru una, sfântă, sobornicească şi apostolească Biserică.

Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor.

Aştept învierea morţilor.

Şi viaţa veacului ce va să fie. Amin.

Sfinte Dumnezeule..., cu trei închinăciuni. Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

Apoi troparele acestea, glasul al 8-lea:

Iată, Mirele vine în miezul nopţii şi fericită este sluga pe care o va afla priveghind; dar nevrednică este iarăşi pe care o va afla lenevindu-se. Vezi dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreuiezi, ca să nu te dai morţii şi afară de împărăţie să te

încui. Ci te deşteaptă, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeule; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...,

La ziua cea înfricoşătoare gândind, suflete al meu, privegheazā, aprinzându-ţi candela ta, cu untdelemn luminând-o, că nu ştii când va veni la tine glasul ce va zice: «Iată Mirele!». Vezi dar, suflete al meu, să nu dormitezi, căci vei rămâne afară, bătând ca şi cele cinci fecioare. Ci, în priveghere, aşteaptă, ca să întâmpini pe Hristos, cu untdelemn de ungere, şi-ţi va da ţie cămara cea dumnezeiască a slavei Sale.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine, zidul cel nebiruit, întărirea mântuirii, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, te rugăm: Sfaturile celor potrivnici le risipeşte, întristarea poporului tău în bucurie o întoarce, ţara ta o apără şi o ajută, pentru pacea lumii te roagă, că tu eşti, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea noastră.

Doamne, miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Cel ce, în toată vremea şi în tot ceasul, în cer şi pe pământ, eşti închinat şi slăvit, Hristoase Dumnezeule, Îndelung-răbdătorule, Mult-milostive şi Mult-milosârde; Care pe cei drepţi iubeşti şi pe cei păcătoşi miluieşti; Care pe toţi chemi la mântuire pentru făgăduinţa bunătăţilor ce au să fie; Însuţi, Doamne, primeşte şi rugăciunile noastre în ceasul acesta şi îndreptează viaţa noastră spre poruncile Tale; sufletele noastre le sfinţeşte, trupurile curăţeşte, cugetele îndreptează, gândurile curăţeşte şi ne izbăveşte pe noi de tot necazul celor rele şi al durerii.

Înconjoară-ne pe noi cu sfinţii Tăi îngeri, ca, prin mijlocirea lor, fiind păziţi şi povăţuiţi, să ajungem la unirea credinţei şi la cunoştinţa slavei Tale celei neapropiate, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte (de 3 ori). Slavă..., Şi acum...

Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită, fără de asemănare, decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Strana: Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte!

Preotul:

Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi şi ne binecuvintează, luminează faţa Ta spre noi şi ne miluieşte.

Şi dacă este Aliluia sau Postul Mare, se zice rugăciunea aceasta a Sfântului Efrem Sirul, în trei stări, cu trei metanii mari:

Doamne şi Stăpânul vieţii mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânie şi al grăirii în deşert, nu mi-l da mie (o metanie).

Iar duhul curăţiei, al gândului smerit, al răbdării şi al dragostei, dăruieşte-l mie, slugii Tale (o metanie).

Aşa, Doamne, Împărate, dăruieşte-mi ca să-mi văd greşelile mele şi să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin (o metanie).

Şi, după rugăciunea aceasta, se zic aceste patru stihuri, tot în trei stări, cu 12 închinăciuni:

Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosul (o închinăciune).

Dumnezeule, curăţeşte-mă pe mine păcătosul (o închinăciune).

Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, mântuieşte-mă (o închinăciune).

Fără de număr am greşit, Doamne, iartă-mă (o închinăciune).

Şi, pe urmă, iarăşi rugăciunea Sfântului Efrem Sirul, toată, cu două închinăciuni, şi la sfârşit cu o metanie mare: Doamne şi Stăpânul vieţii mele... Apoi:

Rugăciunea aceasta a lui Mardarie:

Stăpâne Dumnezeule, Părinte Atotputernice, Doamne, Fiule Unule-Născut, Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o Putere, miluieşte-mă pe mine, păcătosul, şi, cu judecăţile care ştii, mântuieşte-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Iar dacă nu este Aliluia sau Postul Mare, se omit rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne şi Stăpânul vieţii mele... şi metaniile şi se zice numai rugăciunea de mai sus: Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotputernice... Apoi se zice: Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori), şi

Psalmul 120

Ridicat-am ochii mei la munţi, de unde va veni ajutorul meu. Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul şi pământul. Nu va lăsa să se clatine piciorul tău, nici nu va dormita cel ce te păzeşte. Iată, nu va dormita, nici nu va adormi Cel ce păzeşte pe Israel. Domnul te va păzi pe tine; Domnul este acoperământul tău, de-a dreapta ta. Ziua soarele nu te va arde, nici luna, noaptea. Domnul te va păzi pe tine de tot răul; păzi-va sufletul tău. Domnul va păzi intrarea ta şi ieşirea ta de acum şi până în veac.

Psalmul 133

Iată acum binecuvântaţi pe Domnul toate slugile Domnului, care staţi în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru. Noaptea ridicaţi mâinile voastre spre cele sfinte şi binecuvântaţi pe Domnul. Te va binecuvânta Domnul din Sion, Cel ce a făcut cerul şi pământul.

Slavă..., Și acum..., Sfinte Dumnezeule..., trei închinăciuni, Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...

Apoi troparele acestea, glasul al 2-lea:

Pomeneşte, Doamne, ca un bun pe robii Tăi şi, câte în viaţă au greşit, iartă-le; că nimeni nu este fără de păcat, fară numai Tu, Cel ce poţi şi celor adormiţi a le da odihnă.

Cel ce, prin adâncul înţelepciunii, cu iubirea de oameni, toate le chiverniseşti, şi ceea ce este de folos tuturor le dăruiești, Unule, Ziditorule, odihneşte, Doamne, sufletele adormiţilor robilor Tăi, că spre Tine nădejdea şi-au pus, spre Făcătorul şi Ziditorul şi Dumnezeul nostru.

Slavă...,

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletele adormiţilor robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Fericimu-te pe tine toate neamurile, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, că, întru tine, Cel neîncăput, Hristos Dumnezeul nostru, a binevoit a încăpea. Fericiţi suntem şi noi, folositoare pe tine avându-te, că ziua și noaptea te rogi pentru noi. Pentru aceasta, lăudându-te, strigăm ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Domnul este cu tine.

Apoi Doamne, miluieşte (de 12 ori) şi

Rugăciunea aceasta:

Pomeneşte, Doamne, pe cei ce întru nădejdea învierii şi a vieţii veşnice au adormit, pe părinţii şi fraţii noştri, şi pe toţi care, în cucernicie şi în credinţă, s-au săvârşit; şi iartă lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie, cea cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, şi-i aşază pe dânşii în locuri luminoase, în locuri răcoroase, în locuri de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea şi suspinul, unde cercetarea feţei Tale veseleşte pe toţi sfinţii Tăi cei din veac. Dăruieşte lor şi nouă împărăţia Ta şi împărtăşirea bunătăţilor Tale celor negrăite şi veşnice şi desfătarea vieţii Tale celei nesfârşite şi fericite. Că Tu eşti viaţa şi învierea şi odihna robilor Tăi celor adormiţi, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preamărită pururea Fecioară, Maica lui Hristos Dumnezeu, du rugăciunea noastră la Fiul tău şi Dumnezeul nostru şi cere să mântuiască, pentru tine, sufletele noastre.

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt; Treime Sfântă, slavă Ţie.

Glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi; miluieşte-ne pe noi.

Slavă...,

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

În timpul troparelor de umilinţă, preotul iese din Sfântul Altar în faţa uşilor împărăteşti şi, cu faţa către răsărit, zice ectenia:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Doamne, miluieşte (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru ca să se păzească sfânt locaşul acesta, ţara aceasta şi toate oraşele şi satele: de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri asupra noastră şi de războiul cel dintre noi; pentru ca milostiv, blând şi lesne iertător să fie nouă Bunul şi Iubitorul de oameni Dumnezeul nostru, să îndepărteze şi să împrăştie toată mânia care se porneşte asupra noastră şi să ne izbăvească pe noi de mustrarea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, şi să ne miluiască pe noi.

Doamne, miluieşte (de 3 ori).

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sunt pe mare departe şi, milostive Stăpâne, milostiv fii nouă, faţă de păcatele noastre şi ne miluieşte pe noi.

Preotul zice ecfonisul:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: **Amin.** Preotul:

Slavă Ţie, Hristoase, Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, slavă Ţie.

Strana: **Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte** (de 3 ori), **Părinte, binecuvintează...** Iar preotul, întorcându-se cu faţa către credincioşi, zice otpustul cel mic:

Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale preacuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţilor noştri şi pentru ale tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Apoi, plecându-se preotul către strâni, îşi cere obişnuita iertare, zicând:

Binecuvântaţi şi mă iertaţi pe mine, păcătosul!

Iar fraţii răspund:

Dumnezeu să te ierte şi să te miluiască, părinte sfinţite.

Apoi preotul se întoarce către răsărit şi zice ectenia aceasta:

Să ne rugăm pentru pacea lumii.

Pentru buna sporire şi întărirea dreptslăvitorilor creştini.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Prea Sfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)], şi pentru toţi fraţii noştri cei întru Hristos.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii ţării noastre, pentru mai marii oraşelor şi ai satelor şi pentru iubitoarea de Hristos oaste.

Pentru cei ce ne urăsc şi pentru cei ce ne iubesc pe noi.

Pentru cei ce ne miluiesc şi ne slujesc nouă.

Pentru cei ce ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânşii.

Pentru izbăvirea celor robiţi.

Pentru părinţii şi fraţii noştri care sunt departe.

Pentru cei ce călătoresc pe uscat, pe ape, şi prin aer.

Pentru cei ce zac în neputinţe.

Să ne rugăm şi pentru îmbelşugarea roadelor pământului.

Pentru arhiereii *ortodocşi*.

Şi pentru toţi ortodocşii creştini.

Să ne rugăm pentru conducătorii ţării.

Pentru ctitorii sfântului locaşului acestuia.

Pentru părinţii şi învăţătorii noştri.

Pentru toţi cei mai înainte adormiţi, părinţi şi fraţi ai noştri, dreptcredincioşi, care odihnesc aici şi pretutindeni. Să zicem şi pentru aceştia.

Doamne, miluieşte (de 3 ori).

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Se cuvine a şti că aşa se citeşte Miezonoptica din toate zilele peste toată săptămâna, afară de sâmbăta, duminica şi când este Priveghere.

RÂNDUIALA MIEZONOPTICII DIN SÂMBETE

Preotul, cu epitrahilul pe grumaz, din fața ușilor împărătești, cu dvera închisă, face începutul, după obicei, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Strana: Amin. Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție! Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărația..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). Preotul se închină de trei ori și intră în sfântul altar. Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută la pag. 12). Și Catisma a noua:

Psalmul 64

Ție Ți se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion și Ție Ți se va împlini făgăduința în Ierusalim. Auzi rugăciunea mea; către Tine tot trupul va veni. Cuvintele celor fără de lege ne-au biruit pe noi și nelegiuirile noastre Tu le vei curăți. Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit; locui-va în curțile Tale. Umple-ne-vom de bunătățile casei Tale; sfânt este

locaşul Tău, minunat în dreptate. Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor de pe mare, departe. Cel ce găteşti munţii cu tăria Ta, încins fiind cu putere; Cel ce tulburi adâncul mării şi vuietul valurilor ei. Tulbura-se-vor neamurile şi se vor spăimânta cei ce locuiesc marginile, de semnele Lui; ieşirile dimineţii şi ale serii le vei veseli. Cercetat-ai pământul şi l-ai adăpat pe el, bogăţiile lui le-ai înmulţit; râul lui Dumnezeu s-a umplut de apă; gătit-ai hrana lor, că aşa este gătirea Ta. Adapă brazdele lui, înmulţeşte roadele lui şi se vor bucura de picături de ploaie, răsărind. Vei binecuvânta cununa anului bunătăţii Tale şi câmpiile Tale se vor umple de roade grase. Îngrăşa-se-vor păşunile pustiei şi cu bucurie dealurile se vor încinge. Îmbrăcatu-s-au păşunile cu oi şi văile vor înmulţi grâul; vor striga şi vor cânta.

Psalmul 65

Strigaţi lui Dumnezeu tot pământul. Cântaţi numele Lui; daţi slavă laudei Lui. Ziceţi lui Dumnezeu: Cât sunt de înfricoşătoare lucrurile Tale! Pentru mulţimea puterii Tale, Te vor linguşi vrăjmaşii Tăi. Tot pământul să se închine Ţie şi să cânte Ţie, să cânte numelui Tău. Veniţi şi vedeţi lucrurile lui Dumnezeu, Cel înfricoşător în sfaturi, mai mult decât fiii oamenilor. Cel ce preface marea în uscat, prin râu vor trece cu piciorul. Acolo ne vom veseli de Dânsul, de Cel ce stăpâneşte cu puterea Sa

veacul. Ochii Lui spre neamuri privesc; cei ce se răzvrătesc să nu se înalţe întru sine. Binecuvântaţi neamuri pe Dumnezeul nostru şi faceţi să se audă glasul laudei Lui, care a dat sufletului meu viaţă şi n-a lăsat să se clatine picioarele mele. Că ne-ai cercat pe noi, Dumnezeule, cu foc ne-ai lămurit pe noi, precum se lămureşte argintul. Prinsu-ne-ai pe noi în cursă; pus-ai necazuri pe umărul nostru; ridicat-ai oameni pe capetele noastre, trecut-am prin foc şi prin apă şi ne-ai scos la odihnă. Intra-voi în casa Ta cu arderi de tot, împlini-voi Ţie făgăduinţele mele, pe care le-au rostit buzele mele şi le-a grăit gura mea, întru necazul meu. Arderi de tot grase voi aduce Ţie, cu tămâie şi berbeci; Îţi voi jertfi boi şi ţapi. Veniţi de auziţi toţi cei ce vă temeţi de Dumnezeu şi vă voi povesti câte a făcut El sufletului meu. Către Dânsul cu gura mea am strigat şi L-am lăudat cu gura mea. Nedreptate de am avut în inima mea, să nu mă audă Domnul. Pentru aceasta m-a auzit Dumnezeu; luat-a aminte glasul rugăciunii mele. Binecuvântat este Dumnezeu, Care n-a depărtat rugăciunea mea şi mila Lui de la mine.

Psalmul 66

Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi şi ne binecuvintează, luminează faţa Ta spre noi şi ne miluieşte, ca să cunoaştem pe pământ calea Ta, în toate neamurile mântuirea Ta. Lăuda-Te-vor pe Tine popoarele, Dumnezeule, lăuda-Te-vor pe Tine

popoarele toate. Veselească-se şi să se bucure neamurile, că vei judeca popoarele cu dreptate și neamurile pe pământ le vei povățui. Lăuda-Te-vor pe Tine popoarele, Dumnezeule, lăuda-Te-vor pe Tine popoarele toate. Pământul și-a dat rodul său. Binecuvintează-ne pe noi, Dumnezeule, Dumnezeul nostru. Binecuvintează-ne pe noi, Dumnezeule, și să se teamă de Tine toate marginile pământului.

Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori), Doamne, miluieşte... (de 3 ori), Slavă..., Şi acum...

Psalmul 67

Să se scoale Dumnezeu şi să se risipească vrăjmaşii Lui şi să fugă de la faţa Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Precum se stinge fumul, să se stingă; cum se topeşte ceara de faţa focului, aşa să piară păcătoşii de la faţa lui Dumnezeu, iar drepţii să se bucure şi să se veselească înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze întru veselie. Cântaţi lui Dumnezeu, cântaţi numele Lui, gătiţi calea Celui ce străbate pustia, Domnul este numele Lui, şi vă bucuraţi înaintea Lui. Să se tulbure de fața Lui, a Părintelui orfanilor şi a Judecătorului văduvelor. Dumnezeu este în locul cel sfânt al Lui. Dumnezeu așază pe cei singuratici în casă, scoate cu vitejie pe cei legați în obezi, la fel, pe cei amărâţi, pe cei ce locuiesc în morminte. Dumnezeule, când mergeai Tu înaintea poporului Tău, când treceai Tu, prin pustie, pământul s-a cutremurat şi cerurile s-au topit şi Sinaiul s-a

clătinat de la fața Dumnezeului lui Israel. Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezeule, moștenirii Tale. Ea a slăbit, dar Tu ai întărit-o. Vietățile Tăle locuiesc în ea; întru bunătătea Ta, Dumnezeule, purtat-ai grijă de cel sărac. Domnul va da cuvântul celor ce vestesc cu putere multă. Împăratul puterilor va împărți prăzile poporului iubit. Dacă veți dormi în mijlocul moștenirilor voastre, aripile voastre argintate vor fi ca ale porumbiței și spatele vostru va străluci ca aurul. Când Împăratul cel ceresc va împrăștia pe regi în țara Sa, ei vor fi albi ca zăpada pe Selmon. Munte al lui Dumnezeu este Muntele Vasan, munte de piscuri este Muntele Vasan. Pentru ce, munți cu piscuri, pizmuiți muntele în care a binevoit Dumnezeu să locuiască în el, pentru că va locui în el până la sfârșit? Carele lui Dumnezeu sunt mii de mii; mii sunt cei ce se bucură de ele. Domnul în mijlocul lor, pe Sinai, în locașul Său cel sfânt. Suitu-Te-ai la înălțime, robit-ai mulțime, luat-ai daruri de la oameni, chiar și cu cei răzvrătiți îngăduiți au fost să locuiască. Domnul Dumnezeu este binecuvântat, binecuvântat este Dumnezeu zi de zi; să sporească între noi Dumnezeul mântuirii noastre. Dumnezeul nostru este Dumnezeul mântuirii și ale Domnului Dumnezeu sunt ieșirile morții. Dar Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmașilor Săi, creștetul părului celor ce umblă întru greșelile lor. Zis-a Domnul: «Din Vasan îi voi întoarce; întoarce-voi pe vrăjmașii

tăi din adâncurile mării, pentru ca să se afunde piciorul tău în sângele lor şi limba câinilor tăi în sângele vrăjmaşilor tăi». Văzut-am, Dumnezeule, intrarea Ta, văzut-am intrarea Dumnezeului şi Împăratului meu în locaşul cel sfânt: Înainte mergeau căpeteniile, după ei cei ce cântau din strune, în mijloc fecioarele, bătând din timpane şi zicând: «În adunări binecuvântaţi pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel!». Acolo era Veniamin cel mai tânăr, în uimire; căpeteniile lui Iuda, povăţuitorii lor, căpeteniile Zabulonului, căpeteniile Neftalimului şi ziceau: «Porunceşte, Dumnezeule, puterii Tale; întăreşte, Dumnezeule, această lucrare pe care ai făcut-o nouă. Pentru locaşul Tău, din Ierusalim, Îţi vor aduce împăraţii daruri. Ceartă fiarele din trestii, ceartă taurii adunaţi împotriva junincilor popoarelor, ca să nu fie depărtaţi cei care au fost încercaţi ca argintul. Risipeşte neamurile cele ce voiesc războaie». Veni-vor soli din Egipt; Etiopia va întinde mai înainte la Dumnezeu mâna ei, zicând: «Împărăţiile pământului, cântaţi lui Dumnezeu, cântaţi Domnului. Cântaţi Dumnezeului Celui ce S-a suit peste cerul cerului, spre răsărit; iată, va da glasul Său, glas de putere. Daţi slavă lui Dumnezeu! Peste Israel măreţia Lui şi puterea Lui în nori. Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Lui, Dumnezeul lui Israel; Însuşi va da putere şi întărire poporului Său. Binecuvântat este Dumnezeu».

Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori), Doamne, miluieşte... (de 3 ori), Slavă..., Şi acum...

Psalmul 68

Mântuieşte-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu. Afundatu-m-am în noroiul adâncului, care n-are fund. Intrat-am în adâncurile mării şi furtuna m-a potopit. Ostenit-am strigând, amorţit-a gâtlejul meu, slăbit-au ochii mei nădăjduind spre Dumnezeul meu. Înmulţitu-s-au, mai mult decât perii capului meu, cei ce mă urăsc pe mine în zadar. Întăritu-s-au vrăjmaşii mei, cei ce mă prigonesc pe nedrept; cele ce n-am răpit, pe acelea le-am plătit. Dumnezeule, Tu ai cunoscut nepriceperea mea şi greşelile mele de la Tine nu s-au ascuns. Să nu fie ruşinaţi, din pricina mea, cei ce Te aşteaptă pe Tine, Doamne, Doamne al puterilor, nici înfruntaţi pentru mine cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeul lui Israel. Că pentru Tine am suferit ocară, acoperit-a batjocura obrazul meu. Înstrăinat am fost de fraţii mei şi străin fiilor maicii mele, că râvna casei Tale m-a mâncat şi ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine au căzut asupra mea. Şi mi-am smerit cu post sufletul meu şi mi-a fost spre ocară mie. Şi m-am îmbrăcat cu sac şi am ajuns pentru ei de batjocură. Împotriva mea grăiau cei ce şedeau în porţi şi despre mine cântau cei ce beau vin. Iar eu, întru rugăciunea mea catre Tine, Doamne, am strigat la timp binelăcut. Dumnezeule, întru mulţimea milei Tale

auzi-mă, întru adevărul milei Tale. Mântuieşte-mă din noroi ca să nu mă afund; izbăveşte-mă de cei ce mă urăsc şi din adâncul apelor, ca să nu mă înece vâltoarea apei, nici să mă înghită adâncul, nici să-şi închidă peste mine adâncul gura lui. Auzi-mă, Doamne, că bună este mila Ta; după mulţimea îndurărilor Tale caută spre mine. Să nu-ţi întorci faţa Ta de la credinciosul Tău, când mă necăjesc. Degrab mă auzi. Ia aminte la sufletul meu şi-l mântuieşte pe el; din mâinile vrăjmaşilor mei izbăveşte-mă, că Tu cunoşti ocara mea şi ruşinea mea şi înfruntarea mea; înaintea Ta sunt toţi cei ce mă necăjesc. Zdrobit a fost sufletul meu de ocări şi de necaz. Şi am aşteptat pe cel ce m-ar milui şi nu era, şi pe cei ce m-ar mângâia şi nu i-am aflat. Şi mi-au dat spre mâncarea mea fiere şi în setea mea m-au adăpat cu oţet. Facă-se masa lor înaintea lor cursă, răsplătire şi sminteală; să se întunece ochii lor, ca să nu vadă, şi spinarea lor pururea o gârboveşte. Varsă peste dânşii urgia Ta şi mânia urgiei Tale să-i cuprindă pe ei. Facă-se curtea lor pustie şi în locaşurile lor să nu fie locuitori. Că pe care Tu l-ai bătut, ei l-au prigonit, şi au înmulţit durerea rănilor lui. Adaugă fărădelege la fărădelegea lor, şi să nu intre întru dreptatea Ta. Şterşi să fie din cartea celor vii şi cu cei drepţi să nu fie scrişi. Sărac şi îndurerat sunt eu; mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească. Lăuda-voi numele Dumnezeului meu cu cântare şi-L voi preaslăvi pe El

cu laudă. Şi-I va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât viţelul tânăr, căruia îi cresc coarne şi unghii. Să vadă săracii şi să se veselească; cautaţi pe Dumnezeu şi viu va fi sufletul vostru. Că a auzit pe cei săraci Domnul, şi pe cei ferecaţi în obezi ai Săi nu i-a urgisit. Să-L laude pe El cerurile şi pământul, marea şi toate câte se târăsc în ea. Că Dumnezeu va mântui Sionul şi se vor zidi cetăţile Iudeii, şi vor locui acolo şi-l vor moşteni pe el. Şi seminţia credincioşilor Lui îl va stăpâni pe el şi cei ce iubesc numele Lui vor locui în el.

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuţi mie grăbeşte-Te! Să se ruşineze şi să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată ruşinaţi cei ce-mi grăiesc mie: «Bine, bine!». Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: «Slăvit să fie Domnul!». Iar eu sărac sunt şi sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu eşti Tu; Doamne, nu zăbovi!

Slavă..., Şi acum..., Cred întru unul Dumnezeu (caută la pag. 31), **Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...**

Apoi troparele acestea, glasul al 2-lea:

Nezidită fire, Făcătorule a toate, buzele noastre le deschide ca să vestim lauda Ta, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt

eşti, Dumnezeule; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...,

Urmând pe pământ puterilor celor de sus, cântare de biruinţă aducem Ţie, Bunule: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeule; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum...

Din pat şi din somn m-ai ridicat, Doamne, mintea mea o luminează, inima şi buzele mele le deschide, ca să Te laud pe Tine, Sfântă Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeule; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Doamne, miluieşte (de 40 de ori). Cel ce în toată vremea... (caută la pag. 33). Doamne, miluieşte (de 3 ori), Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului binecuvintează, Părinte! Preotul: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi şi ne binecuvintează... Apoi se zice rugăciunea: Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotputernice... (caută la pag. 35). Şi

Rugăciunea Sfântului Eustratie

Slăvindu-Te, Te slăvesc pe Tine, Doamne, că ai căutat spre smerenia mea şi nu m-ai dat în mâinile vrăjmaşilor, ci ai mântuit din nevoi sufletul meu. Şi acum, Stăpâne, să mă acopere pe mine mâna Ta şi să vină peste mine mila Ta, că s-a tulburat sufletul meu şi dureros îi este să iasă din acest ticălos şi întinat trup al meu. Ca nu cândva vicleanul sfat al celui potrivnic să-l întâmpine şi să-l împiedice întru întuneric, pentru păcatele cele făcute de mine cu neştiinţa şi cu ştiinţa în viaţa aceasta, milostiv fii mie, Stăpâne, şi să nu vadă sufletul meu întunecatul

chip al viclenilor diavoli, ci să-l ia îngerii Tăi cei străluciţi şi luminaţi. Dă slavă numelui Tău celui sfânt şi cu puterea Ta mă ridică la dumnezeiasca Ta judecată. Când mă vei judeca, să nu mă apuce pe mine mâna stăpânitorului lumii acesteia, ca să mă arunce pe mine, păcătosul, în adâncul iadului; ci stai lângă mine şi-mi fii mântuitor şi sprijinitor; pentru că muncile acestea trupeşti veselie sunt robilor Tăi. Miluieşte, Doamne, sufletul meu cel întinat cu patimile vieţii acesteia şi curat pe el, prin pocăinţă şi marturisire, îl primeşte, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori), Psalmul 120: Ridicat-am ochii mei la munţi..., Psalmul 133: Iată acum binecuvântaţi pe Domnul toate slugile Domnului... (caută la pag. 36). Slavă..., Şi acum..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Şi troparele acestea: Pomeneşte, Doamne, ca un bun pe robii Tăi..., Cel ce prin adâncul înţelepciunii, cu iubirea de oameni..., Slavă..., Cu sfinţii odihneşte, Hristoase..., Şi acum..., Fericimu-te pe tine toate neamurile, Născătoare de Dumnezeu... Doamne, miluieşte (de 12 ori), apoi rugăciunea: Pomeneşte, Doamne, pe cei ce întru nădejdea învierii şi a vieţii veşnice... (caută la Miezonoptica din toate zilele, pag. 37). Apoi ectenia şi otpustul.

RÂNDUIALA MIEZONOPTICII DIN DUMINICI

Preotul, cu epitrahilul pe grumaz, din fața ușilor împărătești, cu dvera închisă, face începutul, după obicei, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Strana: Amin. Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție! Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). Preotul intră în sfântul altar. Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută la pag. 12).

Și îndată se zice Canonul Treimii (Troicșnicul), al glasului ce va fi de rând. Și, după canon, se cântă Troparele Treimice, glasul al 2-lea:

Cuvine-se, cu adevărat, a lăuda pe Treimea cea întru tot dumnezeiască: pe Tatăl Cel fără de început și a toate lucrător, pe Cuvântul Cel împreună fără de început, Care, din Tatăl, mai înainte de veci, fără stricăciune, S-a născut, și pe Sfântul Duh, Cel ce din Tatăl, fără de ani, purcede.

Cuvine-se, cu adevărat, a Te slăvi pe Tine, Dumnezeu-Cuvântul, de Care se înfricoșează și se cutremură heruvimii

şi Te slăvesc puterile cereşti. Cel ce ai înviat a treia zi din mormânt, Hristoase, Dătătorule de viaţă, cu frică Te slăvim.

Să lăudăm toţi cum se cuvine pe Dumnezeu, cu cântări dumnezeieşti: pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Duhul cel dumnezeiesc, Stăpânia cea în trei Ipostasuri, o Împărăţie şi o Domnie.

Să preaslăvim Unimea cea după fiinţă, pe Cea în trei Ipostasuri, pe Care o laudă toţi pământenii şi o slăvesc puterile cereşti, Căreia toţi cu credinţă I se închină.

Domnească începătorie peste heruvimi şi dumnezeiască Stăpânire, fără de asemănare, peste serafimi, Treimea cea nedespărţită în unire, Ceea ce eşti, după adevăr, dumnezeiască Stăpânire, pe Tine Te slăvim.

Tatălui, Celui fără de început şi Dumnezeu, Cuvântului, Celui împreună fără de început, şi Duhului mă închin. Fiinţa cea nedespărţită, una împreunată, Unimea cea întreit numărată, cu laude să o mărim.

Fulgerele Tale, cele cu raze strălucitoare, străluceşte-le mie, Dumnezeul meu, Cel ce eşti în trei Ipostasuri, Atotfăcătorule; şi locaş mă arată al slavei Tale celei neapropiate, luminată şi purtătoare de lumină şi neschimbată.

De Care se înfricoşează şi se cutremură heruvimii şi-L slăvesc oştile îngereşti, pe Cel ce din Fecioară, în chip de negrăit, S-a întrupat, pe Hristos, Dătătorul de viaţă, cu frică să-L slăvim.

Slavă...,

Părinte Atotţiitorule, Cuvinte al lui Dumnezeu, întru tot Duhule Sfinte, o Putere şi un Chip, o Împărăţie, o Dumnezeire şi o Stăpânire, miluieşte pe cei ce se închină Ţie.

Şi acum...,

Din morţi văzând pe Fiul tău, Preacurată Fecioară, înviat cu cuviinţă dumnezeiască, de bucurie negrăită lumea s-a umplut, pe Acela slăvindu-L şi pe tine mărindu-te.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru.

Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită, fără de asemănare, decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Ipacoi al glasului de rând. Doamne, miluieşte (de 40 de ori). Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte! Preotul: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi şi ne binecuvintează... Apoi citeşte din faţa uşilor împărăteşti, în genunchi, cu faţa spre apus, această

Rugăciune către Preasfânta Treime

Facere a lui Marcu Monahul

Întru tot puternică şi de viaţă făcătoare şi începătoare de lumină Preasfântă Treime, Care, din bunătate, toată făptura lumii şi pe cea mai presus de lume dintru nefiinţă ai adus-o şi, cu purtarea de grijă, o şi stăpâneşti; Care, după alte nespuse faceri de bine ale Tale faţă de neamul omenesc, pentru neputinţa trupească, ne-ai dăruit nouă pocăinţă, până în clipa morţii, nu ne lăsa pe noi, ticăloşii, să murim în faptele noastre cele rele, nici pe începătorul răutăţii şi pizmătareţul şi pierzătorul să-şi râdă de noi. Că

ştii, Îndurate, câtă pizmuire şi vrajbă are asupra noastră şi câtă este şi pătimirea şi slăbiciunea şi nepurtarea noastră de grijă. Ci, Te rugăm, nu ne lipsi de bunătăţile Tale pe noi, care Te mâniem în toată ziua şi în tot ceasul, prin călcarea cinstitelor şi de viaţă făcătoarelor Tale porunci. Şi toate greşelile noastre, pe care le-am făcut în toată viaţa noastră, până în ceasul de acum, sau cu fapta, sau cu cuvântul, sau cu gândul, ni le lasă şi ni le iartă. Şi ne învredniceşte ca cealaltă viaţă a noastră să o săvârşim întru pocăinţă şi în umilinţă şi întru paza sfintelor Tale porunci. Şi, cu orice fel de dezmierdare înşelându-ne, în multe chipuri am greşit şi, cu urâte pofte nefolositoare şi vătămătoare amăgindu-ne, ne-am purtat; sau, cu mânie şi cu iuţeală, fără socoteală pornindu-ne, am mâhnit pe vreun frate al nostru; sau, cu limbă slobodă şi neînfrânată, în tari curse ne-am prins; sau, cu vreuna din simţirile noastre, sau cu toate, de voie sau de nevoie, cu ştiinţă ori cu neştiinţă, sau din înfierbântare, sau din deprindere, nebuneşte am alunecat; sau, cu gânduri viclene şi cu ştiinţă deşartă, ne-am întinat; sau, cu orice chip de greşeală, am păcătuit, din aducere aminte şi din obiceiul cel rău şi cumplit; iartă-ne nouă şi lasă toate, întru tot Îndurate, preabunule şi Mult-milostive. Şi ne dăruieşte, Bunule, deşteptare şi putere, ca să facem voia Ta cu bună plăcere şi în chip desăvârşit. Ca, din răutatea cea din noapte şi întunecată, cu

vederea luminii, prin pocăinţă, să ne schimbăm şi, în lumină, cu bunăcuviinţă, să umblăm şi, curaţi faţă de iubirea Ta de oameni arătându-ne noi, nevrednicii, să Te lăudăm şi să Te slăvim în veci. Amin.

După terminarea rugăciunii, sculându-se, preotul zice: **Slavă Ţie, Hristoase, Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, slavă Ţie.**

Strana: **Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte** (de 3 ori), **Părinte, binecuvintează!** Preotul:

Cel ce a înviat din morţi, Hristos, adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale sfinţilor măriţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli şi pentru ale tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi ca un bun şi de oameni iubitor. Amin.

Apoi preotul îşi ia cuvenita iertare şi, întorcându-se iarăşi cu faţa spre răsărit, zice ectenia: **Să ne rugăm pentru...,** aşa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (cauta la pag. 39-40).

UTRENIA

După ce preotul binecuvintează, din fața Sfintei Mese: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., având epitrahilul pe grumaz, dacă este Postul Mare, se zice: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). În acest timp cântărețul (citețul) se închină de trei ori.

Iar dacă nu este Postul Mare, după ce binecuvintează preotul, se zice: Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și psalmii 19 și 20. Dacă în biserică nu s-a săvârșit Miezonoptica, se începe cu: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție, Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Veniți să ne închinăm (de 3 ori), apoi cei doi psalmi:

Psalmul 19

Auză-te Domnul în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacob. Trimită ție ajutor din locașul Său cel sfânt și din Sion sprijinească-te pe tine. Pomenească toată jertfa ta și

arderea de tot a ta bineplăcută să-I fie. Dea ţie Domnul după inima ta şi tot sfatul tău să-l plinească. Bucura-ne-vom de mântuirea ta şi întru numele Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească Domnul toate cererile tale. Acum am cunoscut că a mântuit Domnul pe Unsul Său, cu puterea dreptei Sale. Auzi-L-va pe Dânsul din cerul cel sfânt al Lui. Unii se laudă cu căruţele lor, alţii cu caii lor, iar noi ne lăudam cu numele Domnului Dumnezeului nostru. Aceştia s-au împiedicat şi au căzut, iar noi ne-am sculat şi ne-am îndreptat. Doamne, mântuieşte pe împăratul şi ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

Psalmul 20

Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul şi întru mântuirea Ta se va bucura foarte. După dorirea inimii lui i-ai dat lui şi de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe el. Că l-ai întâmpinat pe el cu binecuvântările bunătaţii, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă. Viaţă a cerut de la Tine şi i-ai dat lui lungime de zile, în veacul veacului. Mare este slava lui întru mântuirea Ta, slavă şi mare cuviinţă vei pune peste el. Că îi vei da lui binecuvântare în veacul veacului, veseli-l-vei pe dânsul întru bucurie cu faţa Ta. Că împăratul nădăjduieşte în Domnul şi întru mila Celui Preaînalt nu se va clătina. Află-se mâna Ta peste toţi vrăjmaşii Tăi, dreapta Ta să afle pe toţi cei ce Te urăsc pe Tine. Pune-i-vei pe ei ca un cuptor de foc în vremea arătării Tale; Domnul întru mânia Sa îi

va tulbura pe ei, şi-i va mânca pe ei focul. Rodul lor de pe pământ îl vei pierde şi sămânţa lor dintre fiii oamenilor. Că au gândit rele împotriva Ta, au cugetat sfaturi, care nu vor putea să stea. Că îi vei pune pe ei pe fugă şi cu arcul Tău vei ţinti capul lor. Înalţă-Te, Doamne, întru tăria Ta; cânta-vom şi vom lăuda puterileTale.

Slavă..., Şi acum..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... Dator este preotul a lua aminte ca să fie în mijlocul bisericii când va zice: Că a Ta este împărăţia... După Sfinte Dumnezeule... şi Tatăl nostru..., cântăreţul zice aceste tropare:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta. Biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte şi, cu Crucea Ta, păzeşte pe poporul Tău.

Slavă...,

Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ocrotitoare, neînfricată şi neînfruntată, nu trece cu vederea, ceea ce eşti bună, rugăciunile noastre, întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu. Întăreşte viaţa cea de obşte a drepmăritorilor creştini. Mântuieşte pe cei ce i-ai rânduit să conducă şi le dă lor biruinţă din cer, pentru că ai născut pe Dumnezeu, ceea ce eşti una binecuvântată.

Preotul, din faţa Sfintei Mese, zice ectenia aceasta, la care se răspunde: Doamne, miluieşte (de 3 ori).

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzin-ne şi ne miluieşte.

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Prea Sfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)], pentru sănătatea şi mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii ţării noastre, pentru mai marii oraşelor şi ai satelor şi pentru iubitoarea de Hristos oaste, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru toţi fraţii noştri şi pentru toţi cucernicii şi dreptmăritorii creştini, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Ecfonis:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte!

Preotul:

Slavă Sfintei şi Celei de o fiinţă şi de viaţă făcătoarei şi nedespărţitei Treimi, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Iar cântăreţul cel rânduit (sau cel mai mare), cu evlavie şi cu frica lui Dumnezeu, zice:

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire (de trei ori).

Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta (de două ori).

(Preotul, cu capul descoperit, citeşte în faţa Sfintei Mese primele şase rugăciuni ale dimineţii).

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulţit cei ce mă necăjesc! Mulţi se scoală asupra mea; mulţi zic sufletului meu: «Nu este mântuire lui, întru Dumnezeul lui!». Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu eşti, slava mea şi Cel ce înalţi capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat şi m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui. Eu m-am culcat şi am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini. Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne, mântuieşte-mă, Dumnezeul meu, că Tu ai bătut pe toţi cei ce mă vrăjmăşesc în deşert; dinţii păcătoşilor ai zdrobit. A Domnului este mântuirea şi, peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

Şi iarăşi:

Eu m-am culcat şi am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

Psalmul 37

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuţimea Ta să mă cerţi. Că săgeţile Tale s-au înfipt în mine şi ai întărit peste mine mâna Ta. Nu este vindecare în trupul meu de la faţa mâniei Tale; nu este pace în oasele mele din pricina păcatelor mele. Că fărădelegile mele au covârşit capul meu, ca o sarcină grea apăsat-au peste mine. Umplutu-s-au de miros greu şi au putrezit rănile mele, din pricina nebuniei mele. Chinuitu-m-am şi m-am gârbovit

până în sfârşit, toată ziua mâhnindu-mă umblam. Că şalele mele s-au umplut de ocări şi nu este vindecare în trupul meu. Necăjitu-m-am şi m-am smerit foarte; răcnit-am din suspinarea inimii mele. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea şi suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns. Inima mea s-a tulburat, părăsitu-m-a tăria mea şi lumina ochilor mei, şi aceasta nu este cu mine. Prietenii mei şi vecinii mei în preajma mea s-au apropiat şi au şezut; şi cei de aproape ai mei departe au stat. Şi se sileau cei ce căutau sufletul meu, şi cei ce căutau cele rele mie grăiau deşertăciuni, şi vicleşuguri toată ziua cugetau. Iar eu ca un surd nu auzeam şi ca un mut ce nu-şi deshide gura sa. Şi m-am făcut ca un om ce nu aude şi nu are în gura lui mustrări. Că spre Tine, Doamne, am nădăjduit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu, că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmaşii mei; şi, când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semeţit. Că eu spre bătăi gata sunt şi durerea mea înaintea mea este pururea. Că fărădelegea mea eu o voi vesti şi mă voi îngriji pentru păcatul meu. Iar vrăjmaşii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult decât mine, şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept. Cei ce îmi răsplătesc rele pentru bune mă defăimau, că urmam bunătatea. Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși:

Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine Te caut dis-de-dimineață. Însetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu, în pământ pustiu și neumblat și fără de apă. Așa în locul cel sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta. Că mai bună este mila Ta decât viața; buzele mele Te vor lăuda. Așa Te voi binecuvânta în viața mea și în numele Tău voi ridica mâinile mele. Ca de seu și de grăsime să se sature sufletul meu și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea. De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu, și, întru acoperământul aripilor Tale, mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta. Iar ei în deșert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se-vor în mâinile sabiei; părți vulpilor vor fi. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși:

În dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu, și, întru acoperământul aripilor Tale, mă voi

bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, şi pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori), fără închinăciuni. Doamne, miluieşte (de 3 ori), Slavă..., Şi acum...

Preotul iese din Sfântul Altar, îşi descoperă capul şi citeşte în taină ultimele şase rugăciuni de dimineaţă, înaintea uşilor împărăteşti.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua şi noaptea am strigat înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea, Doamne. Că s-a umplut de rele sufletul meu şi viaţa mea de iad s-a apropiat. Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morţi slobod. Ca nişte oameni răniţi ce dorm în mormânt, de care nu Ţi-ai mai adus aminte şi care au fost lepădaţi de la mâna Ta. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate şi în umbra morţii. Asupra mea s-a întărit mânia Ta şi toate valurile Tale le-ai adus peste mine. Depărtat-ai pe cunoscuţii mei de la mine, ajuns-am urâciune lor. Închis am fost şi n-am putut ieşi. Ochii mei au slăbit de suferinţă. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua întins-am către Tine mâinile mele. Oare, morţilor vei face minuni? Sau cei morţi se vor scula şi Te vor lăuda pe Tine? Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta şi adevărul Tău în locul pierzării? Oare, se vor cunoaşte întru întuneric minunile Tale şi dreptatea Ta în pământ uitat? Iar

eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine? Sărac sunt eu și în osteneli din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit. Peste mine au trecut mâniile Tale și înfricoșările Tale m-au tulburat. Înconjuratu-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată. Depărtat-ai de la mine pe prieten și pe vecin, iar pe cunoscuții mei din cauza ticăloșiei mele.

Și iarăși:

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugaciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce curățește toate fărădelegiile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale; pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări; pe Cel ce umple de bunătăți dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a facut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel, voile Sale. Îndurat și milostiv este

Domnul, Îndelung-răbdător şi Mult-milostiv. Nu până în sfârşit Se va iuţi; nici în veac Se va mânia. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă, ci, cât este de departe cerul de pământ, atât este de mare mila Lui spre cei ce se tem de El. Pe cât sunt de departe răsăriturile de apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluieşte tatăl pe fii, aşa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-Şi-a aminte că ţărână suntem. Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului; aşa va înflori. Că duh a trecut printr-însul şi nu va mai fi şi nu se va mai cunoaşte nici locul său. Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul, şi dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui şi îşi aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său şi împărăţia Lui peste toţi stăpâneşte. Binecuvântaţi pe Domnul toţi îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceţi cuvântul Lui şi auziţi glasul cuvintelor Lui. Binecuvântaţi pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceţi voia Lui. Binecuvântaţi pe Domnul toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Şi iarăşi:

În tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoşat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Şi iarăşi:

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Apoi preotul, cu capul descoperit, zice ectenia mare și îndată se cântă:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Dumnezeu este Domnul... se cântă după glasul troparului, cu aceste patru stihuri:

Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

Înconjurând m-au înconjurat și, în numele Domnului, i-am înfrânt pe ei.

Nu voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.

Piatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului; de la Domnul s-a făcut aceasta și este minunată întru ochii noștri.

Apoi se cântă troparul sărbătorii care se prăznuiește, sau al sfântului, sau al învierii, pe glasul care va fi la rând.

Iar în Sfântul și Marele Post, se cântă **Aliluia** (de 3 ori), după glasul de rând, cu aceste patru stihuri:

De noapte mânecă duhul meu către Tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile Tale pe pământ.

Dreptate vă învățați toți cei ce locuiți pe pământ.

Pizmuire va cuprinde pe poporul cel neînvățat și acum focul pe cei potrivnici va mânca.

Adaugă lor rele, Doamne, adaugă rele celor măriţi ai pământului.

Şi, după Aliluia, se cântă cântările treimice ale glasului de rând, fiecare câte o dată.

Cântările treimice

GLASUL 1

Cu trupeşti închipuiri, către mintea cea netrupească şi fără materie a Puterilor celor fără de trup ridicându-ne şi, prin cântare întreit-sfântă a Dumnezeirii celei în trei ipostasuri, primind strălucire, ca heruvimii să strigăm către Unul Dumnezeu: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...,

Cu toate Puterile cereşti, ca heruvimii să strigăm Celui ce este întru cei de sus, întreit-sfântă laudă înălţându-I: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum...

Sculându-ne din somn, cădem către Tine, Bunule, şi cântare îngerească strigăm Ţie, Puternice: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Să se ştie

Că, la sfârşitul Cântărilor treimice, în toată săptămâna, se zice:

LUNI

Cu ocrotirile celor fără de trup, miluieşte-ne pe noi.

MARŢI

Pentru rugăciunile Înaintemergătorului, miluieşte-ne pe noi.

MIERCURI ŞI VINERI

Cu puterea Crucii Tale, păzeşte-ne pe noi.

JOI

Pentru rugăciunile Sfinţilor Apostoli şi ale Sfântului Ierarh Nicolae, miluieşte-ne pe noi.

Tot aşa se zice şi la Luminândele Sfântului şi Marelui Post.

GLASUL AL 2-LEA

Puterilor celor de sus urmând pe pământ, cântare de biruinţă aducem Ţie, Bunule: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...

Nezidită fire, Făcătorul tuturor, buzele noastre le deschide, ca să vestim lauda Ta, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum...

Din pat şi din somn m-ai ridicat, Doamne, mintea mea o luminează, inima mea şi buzele mele le deschide, ca să Te laud pe Tine, Sfântă Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

GLASUL AL 3-LEA

Treime de o fiinţă şi nedespărţită, Unime în trei ipostasuri şi împreună-vecuitoare, Ţie, ca unui singur Dumnezeu, cântare

îngerească strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluiește-ne pe noi.

Slavă...,

Pe Tatăl cel fără de început, pe Fiul cel împreună fără de început, pe Duhul cel împreună-vecuitor, Dumnezeirea cea una, ca heruvimii a slăvi îndrăznind, zicem: Sfânt, Sfânt, Sfânt, ești, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum...

Fără de veste Judecătorul va veni și faptele fiecăruia se vor descoperi; deci, cu frică să strigăm în miezul nopții: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

GLASUL AL 4-LEA

Noi, cei muritori, îndrăznind să aducem cântarea slugilor Tale celor ce sunt duhuri, zicem: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluiește-ne pe noi.

Slavă...,

Precum cetele îngerilor acum în cer, așa și stările oamenilor pe pământ, cu frică, cântare de biruință aducem Ție, Bunule: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum...

Pe Părintele Tău cel fără de început și pe Tine, Hristoase Dumnezeule, și pe Duhul cel Preasfânt, ca heruvimii a slăvi îndrăznind, zicem: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

GLASUL AL 5-LEA

Vremea cântării este și ceasul rugăciunii. Cu osârdie să strigăm către Unul Dumnezeu: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluiește-ne pe noi.

Slavă...,

Îndrăznind a ne asemăna oștilor Tale celor înțelegătoare, Treime, Ceea ce ești fără de început, cu guri nevrednice strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum...

Cel ce în pântece feciorese ai încăput și de sânurile Tatălui nu Te-ai despărțit, Hristoase Dumnezeule, cu îngerii primește-ne și pe noi, care strigăm Ție: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

GLASUL AL 6-LEA

Heruvimii, stând înainte cu frică, și serafimii, spăimântându-se cu cutremur, întreit sfântă cântare aduc cu glas fără de tăcere. Cu care și noi păcătoșii strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluiește-ne pe noi.

Slavă...,

Cu guri fără de trup, cu doxologii fără tăcere, cei cu câte șase aripi cântă Ție întreit sfântă cântare, Dumnezeul nostru; iar noi, cei de pe pământ, cu buze nevrednice laudă Ție înălțăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Şi acum...

Pe Unimea Dumnezeirii în Treime, în unire neamestecată O slăvim şi cântare îngerească strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

GLASUL AL 7-LEA

Cel ce eşti lăudat de heruvimi cu putere preaînaltă şi cu dumnezeiască slavă de îngeri închinat, primeşte-ne şi pe noi, cei de pe pământ, care, cu buze nevrednice, laudă Ţie înălţăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...,

Ca pe un somn lepădând lenea, suflete, îndreptare spre lauda Judecătorului arată şi cu frică strigă: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum...

Dumnezeirii celei neapropiate, Treimii celei într-o Unime, întreit-sfânta laudă a serafimilor înălţând, cu frică să strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

GLASUL AL 8-LEA

Spre cer inimile având, cetelor îngereşti să urmăm şi, cu frică la Cel ce nu ia mită, să cădem, laudă de biruinţă strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...,

Heruvimii, neîndrăznind a privi la Tine, zburând, strigă cu înălţare de vers cântarea dumnezeiască a glasului celui

întreit-sfânt; cu care şi noi strigăm Ţie: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum...

Fiind robiţi de mulţimea greşelilor noastre şi neîndrăznind a privi la înălţimea Ta, plecăm sufletul şi trupul şi cu îngerii cântare strigăm Ţie: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Urmează citirea Catismelor Psaltirii şi Sedelnele, după rânduiala lor. Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule... (caută la pag. 12), apoi Cântările lui Moise şi Canonul. Iar la Cântarea a 9-a a Canonului, se cântă:

IMNUL PREASFINTEI NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Preotul zice:

Pe Născătoarea de Dumnezeu şi Maica Luminii, întru cântări cinstind-o, să o mărim.

Măreşte, suflete al meu, pe Domnul şi s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Strana:

Că a căutat spre smerenia roabei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

Că mi-a făcut mie mărire Cel puternic şi sfânt numele Lui şi mila Lui în neam şi în neam spre cei ce se tem de El.

Făcut-a tărie cu braţul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.

Pogorât-a pe cei puternici de pe scaune şi a ridicat pe cei smeriţi; pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăţi, iar pe cei bogaţi i-a scos afară deşerţi.

Luat-a pe Israel, sluga Sa, ca să pomenească mila, precum a grăit către părinţii noştri, lui Avraam şi seminţiei lui până în veac.

După fiecare stih, se cântă: Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii... şi se face închinăciune. Apoi Cântarea a 9-a a Canonului. După Canon, se cântă, pe glasul irmoaselor:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită, fără de asemănare, decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

După sfârşitul Canonului, dacă nu este duminică, se cântă: Cuvine-se cu adevărat..., ectenia mică, iar dacă este duminică, după ectenie, se zice:

Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru (de două ori), iar a treia oară se zice:

Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru. Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi aşternutului picioarelor Lui (închinăciune), că sfânt este.

Apoi Luminânda Învierii. Iar dacă este Postul Mare, se cântă Luminândele glasului de rând. Sfârşitul Luminândelor se face cu stihurile treimice, precum s-a arătat la tipicul de la începutul Cântărilor treimice, adică:

LUNI

Cu ocrotirile celor fără de trup, miluieşte-ne pe noi.

MARŢI

Pentru rugăciunile Înaintemergătorului, miluieşte-ne pe noi.

MIERCURI ŞI VINERI

Cu puterea Crucii Tale, păzeşte-ne pe noi.

JOI

Pentru rugăciunile Sfinţilor Apostoli şi ale Sfântului Ierarh Nicolae, miluieşte-ne pe noi.

Luminândele Postului Mare

Fiecare Luminândă se cântă de trei ori, după glasul care va fi de rând.

GLASUL 1

Cel ce răsari lumină, Doamne, curăţeşte sufletul meu de tot păcatul, cu ocrotirile celor fără de trup, şi mă mântuieşte.

GLASUL AL 2-LEA

Lumina Ta cea pururea veşnică trimite-o, Hristoase Dumnezeule, şi luminează ochii cei de taină ai inimii mele, cu ocrotirile celor fără de trup, şi mă mântuieşte.

GLASUL AL 3-LEA

Trimite lumina Ta, Hristoase Dumnezeule, şi luminează inima mea, cu ocrotirile celor fără de trup, şi mă mântuieşte.

GLASUL AL 4-LEA

Cel ce răsari lumină lumii Tale, sufletul meu cel ce este întru întuneric, curăţeşte-l de tot păcatul, cu ocrotirile celor fără de trup, şi mă mântuieşte.

GLASUL AL 5-LEA

Dătătorule de lumină, Doamne, trimite lumina Ta şi luminează inima mea, cu ocrotirile celor fără de trup, şi mă mântuieşte.

GLASUL AL 6-LEA

Doamne, trimite sufletelor noastre lumina Ta cea pururea veşnică, cu ocrotirile celor fără de trup, şi mă mântuieşte.

GLASUL AL 7-LEA

Ridică-mă, Doamne, spre lauda Ta, şi mă învaţă să fac voia Ta, Sfinte, cu ocrotirile celor fără de trup, şi mă mântuieşte.

GLASUL AL 8-LEA

Lumină fiind, Hristoase, luminează-mă întru Tine, cu ocrotirile celor fără de trup, şi mă mântuieşte.

Luminândele zilelor de peste toată săptămâna

LUNI

A îngerilor:

Podobie: **Femei, auziţi...**

Arhangheli şi Îngeri, Începătorii şi Domnii, Puteri, Stăpânii şi Scaune, Heruvimi, cei cu ochi mulţi, şi Serafimi, cei cu câte şase aripi, rugaţi-vă acum pentru noi, să ne izbăvim din nevoi şi de focul cel nestins.

Alta:

Cel ce ai împodobit cerul cu stele, ca un Dumnezeu, şi, prin îngerii Tăi, tot pământul luminezi, Făcătorule a toate, mântuieşte pe cei ce Te laudă pe Tine.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti dulceaţa îngerilor, bucuria celor necăjiţi, folositoarea creştinilor, Fecioară, Maica Domnului, apără-ne pe noi şi ne izbăveşte de chinurile cele veşnice.

MARŢI

A Înaintemergătorului:

Proorocule preamărite şi Înaintemergătorule al harului, cel ce ai propovăduit pocăinţa mântuirii tuturor şi pe Mielu-

şelul, Cel ce a ridicat păcatele lumii L-ai arătat, fericite, pe Acela acum roagă-L să miluiască lumea.

Alta:

Pe Înaintemergătorul Ioan şi Botezătorul Mântuitorului, pe cel între prooroci prooroc şi pe cel hrănit în pustie, pe cel născut al Elisabetei toţi să-l lăudăm.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară, pe tine toţi proorocii mai înainte te-au vestit. David pe tine munte te numeşte, chivot şi sfeşnic, scară şi pod, năstrapă, ceea ce porţi mana, şi toiag odrăslit. Iar noi, ca pe o Născătoare de Dumnezeu, după vrednicie te cinstim.

MIERCURI

A Crucii:

Cruce dumnezeiască, lauda creştinilor, armă nebiruită şi întărire a credinţei, cu credinţă te lăudăm şi ne închinăm; păzitoarea dreptmăritorilor creştini şi slava mucenicilor, după vrednicie pe tine te lăudăm.

Alta:

Crucea este păzitoare a toată lumea, Crucea, podoaba Bisericii, Crucea, stăpânia celor ce conduc, Crucea, întărirea credincioşilor, Crucea, slava îngerilor şi diavolilor rană.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Lângă Cruce înainte a stat ceea ce Te-a născut mai presus de fire şi, tânguindu-se, a strigat: Vai mie, preadulce Fiule, cum ai apus de la ochii mei? Cum între cei morţi Te-ai socotit?

JOI

A Sfinţilor Apostoli:

Pe Petru şi pe Pavel, pe Andrei, pe Ioan, pe Iacob, pe Vartolomeu şi pe Matei, pe Filip, pe Toma şi pe Simon, pe

Iacob al lui Alfeu, pe Iuda Tadeul şi pe Matia, Apostolii Domnului, şi pe sfinţii evanghelişti Marcu şi Luca cu credinţă toţi să-i lăudăm.

Alta:

Apostoli ai Mântuitorului, în toată latura cea de sub soare alergând, aţi propovăduit cu adevărat sfânta întrupare a lui Hristos din Fecioară şi, din înşelăciune întorcând pe păgâni şi luminându-i, pe toţi i-aţi învăţat să cinstească pe Sfânta Treime.

A Sfântului Nicolae:

Pe marele arhipăstor şi ierarh şi întâiul şezător pe scaunul Mirelor, pe Nicolae, toţi să-l lăudăm, că pe mulţi bărbaţi, ce erau să moară fără dreptate, i-a izbăvit şi împăratului şi lui Avlavie s-a arătat în vis, stricând cu totul hotărârea lor cea nedreaptă.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Marie preacurată, cădelniţă de aur, ceea ce ai fost încăpere Dumnezeirii celei neîncăpute, întru care Tatăl a binevoit şi Fiul S-a sălăşluit şi Duhul cel Preasfânt, umbrindu-te pe tine, Fecioară, te-a arătat de Dumnezeu Născătoare.

VINERI

A Crucii:

Bucură-te, Cruce preasfântă, zidul cel nesurpat al lumii, scăparea scârbiţilor şi a celor ce sunt întru nevoi, biruinţa celor ce conduc şi apărătoarea credincioşilor, surparea barbarilor, cununa Apostolilor şi mântuirea credincioşilor.

Alta:

Crucea este păzitoare a toată lumea, Crucea, podoaba Bisericii, Crucea, stăpânia celor ce conduc, Crucea, întărirea credincioşilor, Crucea, slava îngerilor şi diavolilor rană.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Cruce răstignit văzându-Te pe Tine Preacurata, plângând şi tânguindu-se, striga: Cum ai apus, Soarele slavei, Începătorul luminii? Cum pe Cruce ai fost pironit şi cu suliţa în coastă ai fost împuns, Fiule şi Dumnezeul meu, pentru a oamenilor mântuire?

SÂMBĂTĂ

A tuturor Sfinţilor:

Prooroci preaslăviţi, Apostoli fericiţi, drepţilor, patriarhilor, o dănţuire a ierarhilor şi a preacuvioşilor, adunarea sfintelor femei şi toţi sfinţii mucenici, cu Maica lui Dumnezeu rugaţi-vă Domnului să miluiască pe ai voştri robi.

A morţilor:

Cel ce stăpâneşti pe cei morţi şi pe cei vii, ca un Dumnezeu, şi, prin sfinţii Tăi, tot pământul luminezi, Ziditorule a toate, mântuieşte pe cei ce Te laudă pe Tine.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Noi întru tine ne lăudăm, Născătoare de Dumnezeu, şi folositoare către Dumnezeu te avem; tinde mâna ta cea nebiruită şi sfărâmă pe vrăjmaşii noştri; trimite robilor tăi ajutor dintru Cel sfânt.

Şi îndată

Laudele

Dacă va fi duminică sau praznic împărătesc sau sfânt care are Doxologie mare, laudele se cântă pe glasul ce va fi de rând sau al primei stihiri de la laude.

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudaţi pe Domnul din ceruri, lăudaţi pe El întru cele înalte; Ţie se cuvine cântare, Dumnezeule.

Lăudați-L pe El toți îngerii Lui, lăudați-L pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule.

Iar dacă va fi altă zi, peste săptămână, se citesc acești psalmi:

Psalmul 148

Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte. Lăudați-L pe El toți îngerii Lui, lăudați-L pe El toate puterile Lui. Lăudați-L pe El soarele și luna, lăudați-L pe El toate stelele și lumina. Lăudați-L pe El cerurile cerurilor și apa cea mai presus de ceruri să laude numele Domnului, că El a zis și s-au făcut, El a poruncit și s-au zidit. Pusu-le-a pe ele în veac și în veacul veacului; lege le-a pus și nu o vor trece. Lăudați pe Domnul toți cei de pe pământ: balaurii și toate adâncurile, focul, grindina, zăpada, gheața, viforul, toate îndepliniți cuvântul Lui; munții și toate dealurile, pomii cei roditori și toți cedrii; fiarele și toate animalele, târâtoarele și păsările cele zburătoare; împărații pământului și toate popoarele, căpeteniile și toți judecătorii pământului; tinerii și fecioarele, bătrânii cu tinerii să laude numele Domnului, că numai numele Lui s-a înălțat. Lauda Lui pe pământ și în cer. Și va înălța puterea poporului Lui. Cântare tuturor cuvioșilor lui, fiilor lui Israel, poporului ce se apropie de El.

Psalmul 149

Cântați Domnului cântare nouă; lauda Lui în adunarea celor cuvioși. Să se veselească Israel de Cel ce l-a făcut pe el și fiii Sionului să se bucure

de Împăratul lor. Să laude numele Lui în horă; în timpane şi în psaltire să-I cânte Lui. Că iubeşte Domnul poporul Său şi va înălţa pe cei blânzi şi-i va izbăvi. Se vor lăuda cuvioşii întru slavă şi se vor bucura în aşternuturile lor. Laudele Domnului în gura lor şi săbii cu două tăişuri în mâinile lor, ca să se răzbune pe neamuri şi să pedepsească pe popoare, ca să lege pe împăraţii lor în obezi şi pe cei slăviţi ai lor în cătuşe de fier, ca să facă între dânşii judecată scrisă. Slava aceasta este a tuturor cuvioşilor Săi.

Psalmul 150

Lăudaţi pe Domnul întru sfinţii Lui; lăudaţi-L pe El întru tăria puterii Lui. Lăudaţi-L pe El întru puterile Lui; lăudaţi-L pe El după mulţimea slavei Lui. Lăudaţi-L pe El în glas de trâmbiţă; lăudaţi-L pe El în psaltire şi în alăută. Lăudaţi-l pe El în timpane şi în horă; lăudaţi-L pe El în strune şi în organe. Lăudaţi-L pe El în chimvale bine răsunătoare; lăudaţi-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Dacă va fi duminică, se zic aceste stihuri:

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, înalţă-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârşit.

Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Slavă..., Stihira Evangheliei,

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preabinecuvântată eşti, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a nimicit, Eva s-a liberat, moartea s-a omorât şi noi am înviat. Pentru aceasta cântând, strigăm: Binecuvântat eşti, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit aşa, slavă Ţie.

(Dacă este Praznic, sfânt cu Doxologie sau sfânt cu Polieleu, se cântă Slavă..., Şi acum..., din Minei, Triod sau Penticostar).

Apoi: Preotul sau diaconul zice:

Slavă Ţie, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Strana cântă:

Doxologia

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ţie, slăvimu-Te, mulţumim Ţie pentru slava Ta cea mare.

Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte Atotţiitorule, Doamne Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte.

Doamne, Dumnezeule, Mieluşelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluieşte-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primeşte rugăciunea noastră, Cel ce şezi de-a dreapta Tatălui, şi ne miluieşte pe noi.

Că Tu eşti Unul Sfânt, Tu eşti Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele Te voi binecuvânta şi voi lăuda numele Tău în veac şi în veacul veacului.

Învredniceşte-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat să ne păzim noi.

Binecuvântat eşti, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, şi lăudat şi preaslăvit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine.

Binecuvântat eşti, Doamne, învaţă-mă îndreptările Tale (de trei ori).

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam şi în neam. Eu am zis: Doamne, miluieşte-mă, vindecă sufletul meu, că am greşit Ţie.

Doamne, la Tine am scăpat, învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu.

Că la Tine este izvorul vieţii, întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi (de trei ori).

Slavă..., Şi acum..., Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Apoi mai pe larg:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Iar dacă este Postul Mare sau altă zi, ce n-are doxologie mare, după Laude, Slavă... Şi acum..., cântăreţul cel rânduit zice aşa:

Ţie slavă se cuvine, Doamne, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Slavă Ţie, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina. Cântăreţul: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... Şi Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă...

Apoi:

Învredniceşte-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat eşti, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, şi lăudat şi preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Binecuvântat eşti, Doamne, învăţă-ne îndreptările Tale. Binecuvântat eşti, Stăpâne, înţelepţeşte-ne cu îndreptările Tale. Binecuvântat eşti, Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ţie se cuvine laudă, Ţie se cuvine cântare, Ţie slavă se cuvine, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul zice ectenia: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineaţă Domnului...

Apoi, dacă nu este praznic, se zice Stihoavna din Octoih, cu aceste stihuri:

Stih 1: Umplutu-ne-am dimineaţa de mila Ta, Doamne, şi ne-am bucurat şi ne-am veselit în toate zilele vieţii noastre. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit pe noi, pentru anii în care am văzut rele. Şi caută spre robii Tăi şi spre lucrurile Tale şi îndreptează pe fiii lor.

Stih 2: Și să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi, și lucrurile mâinilor noastre le îndreptează.

Slavă..., Și acum..., dacă are sfântul, dacă nu, din Octoih. Apoi:

Bine este a ne mărturisi Domnului și a cânta numele Tău, Preaînalte, a vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău în toată noaptea (fără metanii).

După aceea: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Și troparul sfântului, Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu.

Preotul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta... și celelalte. Iar după ecfonis: Înțelepciune! Strana: Binecuvintează! Preotul: Cel ce este binecuvântat... Strana: Amin.

Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a dreptmăritorilor creștini, și Sfântă Biserica Ta o păzește în veacul veacului.

Și îndată: Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și se începe Ceasul întâi și apoi otpustul desăvârșit.

Dacă este Postul Mare, se zice: Bine este a ne mărturisi Domnului... (de 2 ori), cu metanii, apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... și se citește troparul acesta:

În Biserica slavei Tale stând, în cer a sta ni se pare; Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești ușă cerească, deschide nouă ușa milei tale.

Doamne, miluiește (de 40 de ori), Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii. Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte!

Preotul, din fața Sfintei Mese:

Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântărețul: Amin.

Împărate ceresc, pe binecredinciosul nostru popor ocroteşte-l, credinţa o întăreşte, pe cei răi îi îmblânzeşte, lumea o împacă, sfânt locaşul acesta bine-l păzeşte, pe cei mai înainte răposaţi, părinţii şi fraţii noştri, în locaşurile drepţilor îi aşază, iar pe noi întru pocăinţă şi mărturisire ne primeşte, ca un bun şi de oameni iubitor.

După aceea se fac trei metanii, zicând fiecare întru sine, la fiecare metanie, rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne şi Stăpânul vieţii mele..., aşa cum s-a arătat la Miezonoptica de toate zilele (caută la pag. 34). După ce se ridică fraţii, cel mai mare sau cântăreţul rânduit începe: Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori), cu închinăciuni, şi se citeşte Ceasul întâi.

Dacă este duminică, după sfârşitul doxologiei şi Sfinte Dumnezeule..., se cântă troparul Învierii.

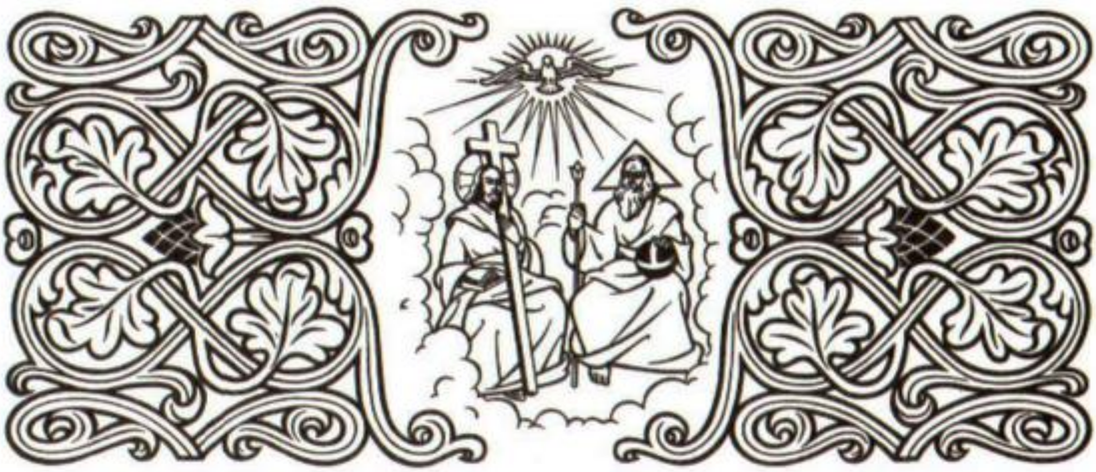
La glasurile 1, al 2-lea, al 3-lea şi al 4-lea, acest Tropar al Învierii, pe glasul al 4-lea:

Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să cântăm Celui ce a înviat din mormânt şi Începătorului vieţii noastre; că, stricând cu moartea pe moarte, biruinţă ne-a dăruit nouă şi mare milă.

La glasurile al 5-lea, al 6-lea, al 7-lea şi al 8-lea, acest Tropar al Învierii, pe glasul al 8-lea:

Înviat-ai din mormânt şi legăturile iadului ai rupt; stricat-ai osânda morţii, Doamne, pe toţi din cursele vrăjmaşului izbăvindu-i. Arătându-Te pe Tine Apostolilor Tăi, trimisu-i-ai pe dânşii la propovăduire; şi printr-înşii pacea Ta ai dăruit lumii, Unule Mult-milostive.

Apoi ecteniile şi otpustul Utreniei.

CEASUL ÎNTÂI

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu... (de 3 ori).

Psalmul 5

Graiurile mele ascultă-le, Doamne! Înțelege strigarea mea! Ia aminte la glasul rugăciunii mele, Împăratul meu și Dumnezeul meu, căci către Tine mă voi ruga, Doamne! Dimineața vei auzi glasul meu; dimineața voi sta înaintea Ta și mă vei vedea. Că Tu ești Dumnezeu, Care nu voiești fărădelegea, nici nu va locui lângă Tine cel ce viclenește. Nu vor sta călcătorii de lege în preajma ochilor Tăi. Urât-ai pe toți cei ce lucrează fărădelege. Pierde-vei pe toți cei ce grăiesc minciuna; pe ucigaș și pe viclean îl urăște Domnul. Iar eu, întru mulțimea milei Tale, voi intra în casa Ta, închina-mă-voi spre

sfânt locaşul Tău, întru frica Ta. Doamne, povăţuieşte-mă întru dreptatea Ta, din pricina duşmanilor mei! Îndreptează înaintea mea calea Ta. Că nu este în gura lor adevăr, inima lor este deşartă; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile lor viclenesc. Judecă-i pe ei, Dumnezeule; să cadă din sfaturile lor; după mulţimea nelegiuirilor lor, alungă-i pe ei, că Te-au amărât, Doamne, şi să se veselească toţi cei ce nădăjduiesc întru Tine; în veac se vor bucura şi le vei fi lor sălaş, şi se vor lăuda cu Tine toţi cei ce iubesc numele Tău. Că Tu vei binecuvânta pe cel drept, Doamne, căci cu arma bunăvoirii ne-ai încununat pe noi.

Psalmul 89

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam şi în neam. Mai înainte de ce s-au făcut munţii şi s-a zidit pământul şi lumea, din veac şi până în veac eşti Tu. Nu întoarce pe om întru smerenie, Tu, Care ai zis: «Întoarceţi-vă, fii ai oamenilor», că o mie de ani înaintea ochilor Tăi sunt ca ziua de ieri, care a trecut, şi ca straja nopţii. Nimicnicie vor fi anii lor; dimineaţa ca iarba va trece. Dimineaţa va înflori şi se va trece, seara va cădea, se va întări şi se va usca. Că ne-am sfârşit de urgia Ta şi de mânia Ta ne-am tulburat. Pus-ai fărădelegile noastre înaintea Ta, greşelile noastre ascunse, la lumina feţei Tale. Că toate zilele noastre s-au împuţinat şi în mânia Ta ne-am stins. Anii noştri s-au socotit ca pânza unui

păianjen; zilele anilor noştri sunt şaptezeci de ani; iar de vor fi în putere optzeci de ani, și ce este mai mult decât aceştia, osteneală și durere; că trece viaţa noastră şi ne vom duce. Cine cunoaşte puterea urgiei Tale şi cine măsoară mânia Ta, după temerea de Tine? Învaţă-ne să socotim bine zilele noastre, ca să ne îndreptăm inimile spre înțelepciune. Întoarce-Te, Doamne! Până când vei sta departe? Mângâie pe robii Tăi! Umplutu-ne-am dimineaţa de mila Ta şi ne-am bucurat şi ne-am veselit în toate zilele vieţii noastre. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit, pentru anii în care am văzut rele. Caută spre robii Tăi şi spre lucrurile Tale şi îndreptează pe fiii lor. Şi să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi, şi lucrurile mâinilor noastre le îndreptează.

Psalmul 100

Mila şi judecata Ta voi cânta Ţie, Doamne. Cânta-voi şi voi merge, cu pricepere, în cale fără prihană. Când vei veni la mine? Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în casa mea. N-am pus înaintea ochilor mei lucru nelegiuit; pe călcătorii de lege i-am urât. Nu s-a lipit de mine inima îndărătnică; pe cel rău, care se depărta de mine, nu l-am cunoscut. Pe cel ce clevetea în ascuns pe vecinul său, pe acela l-am izgonit. Cu cel mândru cu ochiul şi nesățios cu inima, cu acela n-am mâncat. Ochii mei sunt peste credincioșii pământului, ca să șadă ei îm-

preună cu mine. Cel ce umbla pe cale fără prihană, acela îmi slujea. Nu va locui în casa mea cel mândru; cel ce grăieşte nedreptăţi nu va sta înaintea ochilor mei. În dimineţi voi judeca pe toţi păcătoşii pământului, ca să nimicesc din cetatea Domnului pe toţi cei ce lucrează fărădelegea.

Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori), cu trei închinăciuni.

Dacă se cântă: Dumnezeu este Domnul..., se zice: Slavă..., Troparul sfântului, Şi acum..., Cum te vom numi, ceea ce eşti plină de har....? (vezi mai jos).

Iar dacă este Postul Mare, se cântă Troparul acesta, pe glasul al 6-lea:

Dimineaţa auzi glasul meu, Împăratul meu şi Dumnezeul meu.

Cântându-l, se fac metanii cu genunchii la pământ.

Stih 1: Graiurile mele ascultă-le, Doamne, înţelege strigarea mea.

Stih 2: Către Tine mă voi ruga, Doamne.

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Cum te vom numi, ceea ce eşti plină de har? Cer, că ai răsărit pe Soarele dreptăţii? Rai, că ai odrăslit floarea nestricăciunii? Fecioară, că ai rămas nestricată? Maică curată, că ai avut în sfintele tale braţe Fiu, pe Dumnezeul tuturor? Pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Paşii mei îndreptează-i după cuvântul Tău şi să nu mă stăpânească nici o fărădelege.

Izbăveşte-mă de clevetirea oamenilor şi voi păzi poruncile Tale.

Faţa Ta arat-o peste robul Tău şi mă învaţă îndreptările Tale.

Să se umple gura mea de lauda Ta, Doamne, ca să laud slava Ta, toată ziua mare cuviința Ta.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...

Dacă nu este Postul Mare, se zice Condacul Sfântului, dacă are, sau al Praznicului ce se va întâmpla.

Dacă este Postul Mare, se zic aceste Tropare ale Născătoarei de Dumnezeu:

LUNI, MARȚI ȘI JOI

Pe Mărita Maică a lui Dumnezeu și mai sfântă decât sfinții îngeri, fără încetare, o lăudăm cu inima și cu gura, Născătoare de Dumnezeu pe dânsa mărturisind-o, ca pe ceea ce cu adevărat a născut pe Dumnezeu întrupat și se roagă neîncetat pentru sufletele noastre.

MIERCURI ȘI VINERI

Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim, când vrăjmașii Te hulesc pe Tine și ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru. Pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credința dreptmăritorilor creștini, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

SÂMBĂTĂ

Ca o pârgă a firii, Ție, Săditorule al făpturii, lumea Îți aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici, pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă, Biserica Ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu, o păzește, Mult-milostive.

Duminica, la praznice sau la sfinți cu doxologie sau cu polieleu, se citește condacul glasului de rând, sau al sărbătorii respective.

Apoi: Doamne, miluiește (de 40 de ori), Cel ce în toată vremea și în tot ceasul... (caută la pag. 33). Doamne, miluiește (de 3 ori), Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte! Preotul: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi...

Iar dacă este **Aliluia** sau Postul Mare, se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: **Doamne şi Stăpânul vieţii mele...**, aşa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (caută la pag. 34). Apoi **Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne, miluieşte** (de 12 ori). Şi

Rugăciunea aceasta

Hristoase, Lumina cea adevărată. Care luminezi şi sfinţeşti pe tot omul ce vine în lume, să se însemneze peste noi lumina feţei Tale, ca într-însa să vedem lumina cea neapropiată. Îndreptează paşii noştri spre lucrarea poruncilor Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor sfinţilor Tăi. Amin.

Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăveşte-ne pe noi din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

În zilele de rând se face otpustul desăvârşit, iar Duminica se face otpustul mic.

MIJLOCEASUL ÎNTÂI

După ce preotul binecuvintează, se zice: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori), şi apoi aceşti psalmi:

Psalmul 45

Dumnezeu este scăparea şi puterea noastră, ajutor întru necazurile ce ne împresoară. Pentru aceasta nu ne vom teme când se va cutremura pământul şi se vor muta munţii în inima mărilor. Venit-au şi s-au tulburat apele lor, cutremuratu-s-au munţii de tăria Lui. Apele râurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu; Cel Preaînalt a sfinţit locaşul Lui. Dumnezeu e în mijlocul cetăţii, nu se va clătina; o va ajuta Dumnezeu dis-de-dimineaţă. Tulburatu-s-au neamurile, plecatu-s-au împărăţiile; dat-a Cel Preaînalt glasul Lui, cutremuratu-s-a pământul.

Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob. Veniţi şi vedeţi lucrurile lui Dumnezeu, minunile pe care le-a pus Domnul pe pământ. Pune-va capăt războaielor până la marginile pământului, arcul va sfărâma şi va frânge arma, iar pavezele în foc le va arde. Opriţi-vă şi cunoaşteţi că Eu sunt Dumnezeu, înălţa-Mă-voi pe pământ. Domnul puterilor este cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob.

Psalmul 91

Bine este a lăuda pe Domnul şi a cânta numele Tău, Preaînalte, a vesti dimineaţa mila Ta şi adevărul Tău în toată noaptea, în psaltire cu zece strune, cu cântece din alăută. Că m-ai veselit, Doamne, întru făpturile Tale şi întru lucrurile mâinilor Tale mă voi bucura. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, adânci cu totul sunt gândurile Tale! Bărbatul nepriceput nu va cunoaşte şi cel neînțelegător nu va înțelege acestea, când răsar păcătoşii ca iarba şi se ivesc toţi cei ce fac fărădelegea, ca să piară în veacul veacului. Iar Tu, Preaînalt eşti în veac, Doamne. Că iată vrăjmaşii Tăi, Doamne, vor pieri şi se vor risipi toţi cei ce lucrează fărădelegea. Şi se va înălța puterea mea ca a inorogului şi bătrânețile mele unse din bleşug. Şi a privit ochiul meu către vrăjmaşii mei, şi pe cei vicleni, ce se ridică împotriva mea, îi va auzi urechea mea. Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel din Liban se va înmulţi.

Răsădiţi fiind în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru vor înflori. Încă întru bătrâneţe unse se vor înmulţi şi bine-vieţuind vor fi, ca să vestească: drept este Domnul Dumnezeul nostru şi nu este nedreptate întru Dânsul.

Psalmul 92

Domnul a împărăţit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere şi S-a încins, pentru că a întărit lumea care nu se va clătina. Gata este scaunul Tău de atunci, din veac eşti Tu. Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor, ridicat-au râurile valurile lor; dar mai mult decât glasul apelor clocotitoare, mai mult decât zbuciumul neasemuit al mării, minunat este, întru cele înalte, Domnul. Mărturiile Tale s-au adeverit foarte. Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

Slavă..., Şi acum..., fără Aliluia. Sfinte Dumnezeule..., cu trei închinăciuni. Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăţia... şi Troparele acestea, glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...,

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Doamne, miluiește (de 40 de ori). Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte! Preotul: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri...

Și se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne și Stăpânul vieții mele..., așa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (caută la pag. 34). Apoi această

Rugăciune a Marelui Vasile

Dumnezeule cel veșnic și fără de început, Lumină pururea fiitoare, Făcătorule a toată făptura, Izvorule al milei, adâncul bunătăților și noianul cel neurmat al iubirii de oameni, arată peste noi lumina feței Tale; Doamne, strălucește în inimile și în cugetele noastre soarele dreptății și umple de a Ta veselie sufletele noastre. Învață-ne pe noi ca să spunem judecățile Tale și să ne mărturisim Ție neîncetat, Stăpânului nostru și Făcătorului de bine. Mâinile noastre le îndreptează spre lucrarea voirii Tale și fă cu noi ca să Te iubim și să sporim bine-făcând cele plăcute Ție, ca și întru noi, nevrednicii, să se slăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh; o Dumnezeire și o Împărăție, Căreia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea în vecii vecilor. Amin.

Apoi se zice şi aceasta

Rugăciune a Marelui Vasile

Cel ce trimiţi lumina şi purcezi şi răsari soarele peste cei drepţi şi peste cei nedrepţi, peste cei răi şi peste cei buni şi cu lumina cea de ziuă luminezi toată lumea, luminează şi inimile noastre, Stăpâne al tuturor. Dăruieşte nouă şi în ziua ce vine, să facem cele plăcute Ţie. Păzeşte-ne de tot păcatul şi de toată lucrarea cea rea. Izbăveşte-ne pe noi de toate săgeţile ce zboară ziua şi de puterile cele potrivnice, pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare, ale cereştilor puteri, slujitorii Tăi cei fără de trup, şi ale tuturor sfinţilor care din veac au bineplăcut Ţie. Că Ţie se cuvine să ne miluieşti şi să ne mântuieşti pe noi, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Otpustul mic

CEASUL AL TREILEA

După ce preotul binecuvintează, se zice: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori). Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori).

Psalmul 16

Auzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea, din buze fără de viclenie. De la faţa Ta judecata mea să iasă, ochii mei să vadă cele drepte. Cercetat-ai inima mea, noaptea ai cercetat-o; cu foc m-ai lămurit, dar nu s-a aflat întru mine nedreptate. Ca să nu grăiască gura mea lucruri omeneşti, pentru cuvintele buzelor Tale eu am păzit căi aspre. Îndreptează picioarele mele în cărările Tale, ca să nu se clatine paşii mei. Eu am strigat, că m-ai auzit, Dumnezeule; pleacă urechea

Ta către mine şi auzi cuvintele mele. Minunate fă milele Tale, Cel ce mântuieşti pe cei ce nădăjduiesc în Tine, de cei ce stau împotriva dreptei Tale. Păzeşte-mă, Doamne, ca pe lumina ochilor; cu acoperământul aripilor Tale, acoperă-mă de fața necredincioşilor care mă necăjesc pe mine. Vrăjmaşii mei sufletul meu l-au cuprins; cu grăsime inima lor şi-au încuiat, gura lor a grăit mândrie. Izgonindu-mă, acum m-au înconjurat, ochii lor şi-au ațintit ca să mă plece la pământ. Apucatu-m-au ca un leu gata de pradă, ca un pui de leu ce locuieşte în ascunzişuri. Scoală-Te, Doamne, întâmpină-i pe ei şi împiedică-i. Izbăveşte sufletul meu de cel necredincios, cu sabia Ta. Doamne, desparte-mă de oamenii acestei lumi, ce-şi iau partea în viață, căci s-a umplut pântecele lor de bunătățile Tale; săturatu-s-au fiii lor şi au lăsat rămăşițele pruncilor. Iar eu întru dreptate mă voi arăta feței Tale, sătura-mă-voi când se va arăta slava Ta.

Psalmul 24

Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu. Spre Tine am nădăjduit, să nu fiu ruşinat în veac, nici să râdă de mine vrăjmaşii mei. Pentru că toți cei ce Te aşteaptă pe Tine nu se vor ruşina; să se ruşineze toți cei ce fac fărădelegi în deşert. Căile Tale, Doamne, arată-mi, şi cărările Tale mă învață. Îndreptează-mă spre adevărul Tău şi mă învață, că Tu eşti Dumnezeu, Mântuitorul meu, şi pe

Tine Te-am aşteptat toată ziua. Adu-Ţi aminte de îndurările Tale şi de milele Tale, Doamne, că din veac sunt. Păcatele tinereţilor mele şi ale neştiinţei mele nu le pomeni. După mila Ta, pomeneşte-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne. Bun şi drept este Domnul, pentru aceasta lege va pune celor ce greşesc în cale. Îndrepta-va pe cei blânzi la judecată, învăţa-va pe cei blânzi căile Sale. Toate căile Domnului sunt milă şi adevăr pentru cei ce caută aşezământul Lui şi mărturiile Lui. Pentru numele Tău, Doamne, curăţeşte păcatul meu, că mult este. Cine este omul cel ce se teme de Domnul? Lege va pune lui în calea pe care a ales-o. Sufletul lui întru bunătăţi se va sălăşlui şi seminţia lui va moşteni pământul. Domnul este întărirea celor ce se tem de Dânsul, aşezământul Lui îl va arăta lor. Ochii mei sunt pururea spre Domnul, că El va scoate din laţ picioarele mele. Caută spre mine şi mă miluieşte, că părăsit şi sărac sunt eu. Necazurile inimii mele s-au înmulţit; din nevoile mele scoate-mă. Vezi smerenia mea şi osteneala mea și-mi iartă toate păcatele mele. Vezi pe vrăjmașii mei, că s-au înmulțit şi cu ură nedreaptă m-au urât. Păzeşte sufletul meu și mă izbăveşte, ca să nu mă ruşinez că am nădăjduit în Tine. Cei fără răutate şi cei drepţi s-au lipit de mine, că Te-am aşteptat, Doamne. Izbăveşte, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui.

Psalmul 50: Miluieşte-mă Dumnezeule... (caută la pag. 12). Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori).

Dacă se cântă: **Dumnezeu este Domnul...,** se zice **Slavă...,** Troparul zilei sau al sfântului, **Şi acum..., Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată...** (vezi mai jos).

Iar dacă este **Aliluia** sau Postul Mare, se cântă Troparul acesta pe glasul al 6-lea:

Doamne, Cel ce ai trimis pe Preasfântul Tău Duh, în ceasul al treilea, Apostolilor Tăi, pe Acela, Bunule, nu-L lua de la noi, ci ni-L înnoieşte nouă, celor ce ne rugăm Ţie.

În acest timp se fac metanii; asemenea şi la cele două stihuri ce urmează:

Stih 1: **Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.**

Stih 2: **Nu mă lepăda pe mine de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.**

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit Rodul vieţii; ţie ne rugăm: Roagă-te, Stăpână, cu Sfinţii Apostoli, să se miluiască sufletele noastre.

Domnul Dumnezeu este binecuvântat. Binecuvântat este Domnul ziua, în toate zilele; să facă priincioase cele ale noastre Dumnezeul mântuirii noastre, Dumnezeul nostru, Dumnezeul mântuirii.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... şi condacul sfântului.

Iar dacă este Postul Mare, se zic aceste Tropare, pe glasul al 8-lea:

Binecuvântat eşti, Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce preaînţelepţi pe pescari ai arătat, trimiţându-le lor Duhul Sfânt, şi printr-înşii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, mărire Ţie.

Slavă...,

Grabnică şi tare mângâiere dă robilor Tăi, Iisuse, când se mâhnesc duhurile noastre. Nu Te osebi de sufletele noastre întru necazuri; nu Te depărta de gândurile noastre întru primejdii, ci pururea ne întâmpină pe noi. Apropie-Te de noi, apropie-Te Cel ce eşti pretutindeni. Precum şi cu Apostolii Tăi ai fost pururea, aşa şi cu cei ce doresc de Tine Te uneşte, Îndurate, ca, fiind împreună cu Tine, să Te lăudăm pe Tine şi să slăvim pe Duhul Tău cel întru tot Sfânt.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Nădejdea, ocrotirea şi scăparea creştinilor, zid nebiruit celor slabi, liman neînviforat tu eşti, Născătoare de Dumnezeu, Preacurată. Şi precum lumea o mântuieşti cu neîncetată rugăciunea ta, pomeneşte-ne şi pe noi, Fecioară, întru tot lăudată.

Doamne, miluieşte (de 40 de ori), Cel ce în toată vremea... (caută la pag. 33). Doamne, miluieşte (de 3 ori). Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte! Preotul: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi...

Iar dacă este Postul Mare, se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne şi Stăpânul vieţii mele..., aşa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (caută la pag. 34). Şi

Rugăciunea Sfântului Mardarie

Stăpâne Dumnezeule, Părinte Atotputernice, Doamne, Fiule Unule-Născut, Iisuse Hristoase, şi Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o Putere, miluieşte-mă pe mine, păcătosul, şi, cu judecăţile care ştii, mântuieşte-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

MIJLOCEASUL AL TREILEA

După ce preotul binecuvintează, se zice: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori) şi apoi se citesc aceşti psalmi:

Psalmul 29

Înălța-Te-voi, Doamne, că m-ai ridicat și n-ai veselit pe vrăjmașii mei împotriva mea. Doamne, Dumnezeul meu, strigat-am către Tine și m-ai vindecat. Doamne, scos-ai din iad sufletul meu, mântuitu-m-ai de cei ce se coboară în groapă. Cântați Domnului cei cuvioși ai Lui și lăudați pomenirea sfințeniei Lui. Că iuțime este întru mânia Lui şi viaţă întru voia Lui; seara se va sălăşlui plângerea, iar dimineaţa, bucuria. Iar eu am zis întru îndestularea mea: «Nu mă voi clătina în veac!». Doamne,

întru voia Ta, dat-ai frumuseţii mele putere; dar când Ţi-ai întors faţa Ta, eu m-am tulburat. Către Tine, Doamne, voi striga şi către Dumnezeul meu mă voi ruga. Ce folos ai de sângele meu, de mă cobor în stricăciune? Oare, Te va lăuda pe Tine ţărâna, sau va vesti adevărul Tău? Auzit-a Domnul şi m-a miluit; Domnul a fost ajutorul meu! Schimbat-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu şi m-ai încins cu veselie, ca slava mea să-Ţi cânte Ţie şi să nu mă mâhnesc; Doamne, Dumnezeul meu, în veac Te voi lăuda!

Psalmul 31

Fericiţi cărora s-au iertat fărădelegile şi cărora s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleşug. Că am tăcut, îmbătrânit-au oasele mele, când strigam toată ziua. Că ziua şi noaptea s-a îngreunat peste mine mâna Ta, şi am căzut în suferinţă când ghimpele Tău mă împungea. Păcatul meu l-am cunoscut şi fărădelegea mea n-am ascuns-o împotriva mea. Zis-am: «Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului»; şi Tu ai iertat nelegiuirea păcatului meu. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul la vreme potrivită, iar potop de ape multe de el nu se va apropia. Tu eşti scăparea mea din necazul ce mă cuprinde, bucuria mea; izbăveşte-mă de cei ce m-au înconjurat. Înţelepţi-te-voi şi te voi îndrepta pe calea aceasta, pe care vei merge; aţin-

ti-voi spre tine ochii Mei. Nu fi ca un cal şi ca un catâr, la care nu este pricepere; cu zăbală şi cu frâu fălcile lor voi strânge, ca să nu se apropie de tine. Multe sunt bătăile păcătosului; iar pe cel ce nădăjduieşte în Domnul, mila îl va înconjura. Veseliţi-vă în Domnul şi vă bucuraţi, drepţilor, şi vă lăudaţi toţi cei drepţi la inimă.

Psalmul 60

Auzi, Dumnezeule, cererea mea; ia aminte la rugăciunea mea! De la marginile pământului către Tine am strigat; când s-a mâhnit inima mea, pe piatră m-ai înălţat. Povăţuitu-m-ai, că ai fost nădejdea mea, turn de tărie în faţa vrăjmaşului. Locui-voi în locaşul Tău în veci; acoperi-mă-voi cu acoperământul aripilor Tale, că Tu, Dumnezeule, ai auzit rugăciunile mele; dat-ai moştenire celor ce se tem de numele Tău. Zile la zilele împăratului adaugă, anii lui din neam în neam. Rămâne-va în veac înaintea lui Dumnezeu; mila şi adevărul va păzi. Aşa voi cânta numelui Tău în veacul veacului, ca să împlinesc făgăduinţele mele zi de zi.

Slavă..., Şi acum..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... şi se zic troparele acestea, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinţilor noştri, Care faci pururea cu noi, după blândeţile Tale, nu îndepărta mila Ta de la noi, ci, pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuieşte viaţa noastră.

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că, având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au şi ale diavolilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce eşti zid nesurpat nouă, creştinilor, către tine scăpând, nevătămaţi rămânem; şi iarăşi greşind, pe tine te avem rugătoare. Pentru aceea, mulţumind, strigăm ţie: Bucură-te, ceea ce eşti cu dar dăruită, Domnul este cu tine.

Doamne, miluieşte (de 40 de ori), Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte! Preotul: Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri... Şi se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne şi Stăpânul vieţii mele..., aşa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (caută la pag. 34). Apoi aceasta

Rugăciune a Marelui Vasile

Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce dai pacea Ta oamenilor şi harul Preasfântului Duh l-ai trimis Ucenicilor şi Apostolilor Tăi şi prin limbile cele ca de foc, cu puterea Ta, ai deschis gurile lor, deschide şi gurile noastre, ale păcătoşilor, şi ne învaţă cum se cuvine a ne ruga pentru toate trebuinţele. Îndreptează viaţa noastră cea cu valuri la liman lin şi arată nouă calea pe care vom merge. Duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale noastre şi cu duh stăpânitor întăreşte cugetele noastre ca să

nu alunece; ca, în toate zilele, de Duhul Tău cel bun fiind povățuiți către cele de folos, să ne învrednicim a face poruncile Tale și a ne aduce aminte pururea de preaslăvita a doua venire, când vor fi cercetate faptele oamenilor, și să nu fim amăgiți de frumusețile cele stricăcioase ale acestei lumi; ci ne întărește a dori răsplătirea bunătăților ce vor să fie, că binecuvântat ești și lăudat de toți sfinții Tăi, în vecii vecilor. Amin.

CEASUL AL ŞASELEA

Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori).

Psalmul 53

Dumnezeule, întru numele Tău mântuieşte-mă şi întru puterea Ta mă judecă. Dumnezeule, auzi rugăciunea mea, ia aminte cuvintele gurii mele! Că străinii s-au ridicat împotriva mea şi cei tari au căutat sufletul meu, şi n-au pus pe Dumnezeu înaintea lor. Că, iată, Dumnezeu ajută mie şi Domnul este sprijinitorul sufletului meu. Întoarce-va cele rele vrăjmaşilor mei; cu adevărul Tău îi vei pierde pe ei. De bunăvoie voi jertfi Ţie; lăuda-voi numele Tău, Doamne, că este bun, că din tot necazul m-ai izbăvit şi spre vrăjmaşii mei a privit ochiul meu.

Psalmul 54

Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea și nu trece cu vederea ruga mea. Ia aminte spre mine și mă ascultă; mâhnitu-m-am întru neliniștea mea și m-am tulburat de glasul vrăjmașului și de necazul păcătosului, că a abătut asupra mea fărădelege și întru mânie m-a vrăjmășit. Inima mea s-a tulburat întru mine și frica morții a căzut peste mine; teamă și cutremur au venit asupra mea și m-a acoperit întunericul. Și am zis: «Cine-mi va da mie aripi ca de porumbel, ca să zbor și să mă odihnesc?». Iată, m-aș îndepărta fugind și m-aș sălășlui în pustie. Așteptat-am pe Dumnezeu, Cel ce mă mântuiește de puținătatea sufletului și de vifor. Risipește-i, Doamne, și împarte limbile lor, că am văzut fărădelege și dezbinare în cetate. Acestea ziua și noaptea ocolesc zidurile ei, iar în mijlocul ei e răutate și nedreptate; și n-a lipsit din ulițele ei camătă și vicleșug. Că, de m-ar fi ocărât vrăjmașul, aș fi răbdat; și, dacă cel ce mă urăște s-ar fi fălit împotriva mea, m-aș fi ascuns de el. Iar tu, omule, asemenea mie, căpetenia mea și cunoscutul meu, care împreună cu mine te-ai îndulcit de mâncăruri, în casa lui Dumnezeu am umblat în același gând. Să vină moartea peste ei și să se pogoare în iad de vii, că vicleșug este în locașurile lor, în mijlocul lor. Iar eu, către Dumnezeu am strigat și Domnul m-a auzit pe mine. Seara și dimineața și la amiezi spune-voi, vesti-voi și va auzi glasul meu.

Izbăvi-va cu pace sufletul meu de cei ce se apropie de mine, că mulţi erau împotriva mea. Auzi-va Dumnezeu, Cel ce este mai înainte de veci, şi-i va smeri pe ei. Că nu le este cu putinţă să se schimbe, şi de Dumnezeu nu se tem; că îşi ridică mâinile asupra prietenilor lor şi îşi calcă legătura ce au făcut cu ei. Întinat-au legământul Lui. Risipiţi au fost de mânia feţei Lui şi s-au apropiat inimile lor; muiatu-s-au cuvintele lor mai mult decât untdelemnul, dar ele sunt săgeţi. Aruncă spre Domnul grija ta şi El te va hrăni; nu va da în veac clătinare dreptului. Iar Tu, Dumnezeule, îi vei coborî pe ei în groapa stricăciunii. Bărbaţii vărsători de sânge şi vicleni nu vor ajunge la jumătatea zilelor lor; iar eu voi nădăjdui spre tine, Doamne.

Psalmul 90

Cel ce locuieşte în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălăşlui. Va zice Domnului: «Sprijinitorul meu eşti şi scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dânsul». Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor şi de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine şi sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie întru amiază. Cădea-vor dinspre latura ta o mie şi zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi şi răsplătirea păcătoşilor

vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ţie. Nu vor veni către tine rele şi bătaie nu se va apropia de locaşul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor înălţa ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă şi vasilisc vei păşi şi vei călca peste leu şi peste balaur. «Că spre Mine a nădăjduit şi-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el, că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine şi-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz şi-l voi scoate pe el şi-l voi slăvi. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, şi-i voi arăta lui mântuirea Mea».

Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori).

Dacă se cântă: Dumnezeu este Domnul..., se zice Troparul Sfântului ce se va întâmpla. Slavă..., Şi acum..., Neavând îndrăzneală... (vezi mai jos). Iar dacă este Aliluia, se cântă Troparul acesta, glasul al 2-lea:

Cel ce, în ziua şi în ceasul al şaselea, pe Cruce ai pironit păcatul, cel cu îndrăzneală facut de Adam în rai, şi zapisul greşelilor noastre rupe-l, Hristoase Dumnezeule, şi ne mântuieşte pe noi.

În acest timp, se fac metanii; asemenea şi la cele două stihuri care urmează:

Stih 1: Auzi, Dumnezeule, glasul meu şi nu trece cu vederea rugăciunea mea

Stih 2: Eu către Dumnezeu am strigat şi Domnul m-a auzit pe mine.

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Neavând îndrăzneală, pentru păcatele noastre cele multe, tu, pe Cel ce S-a născut din tine, roagă-L, Născătoare de

Dumnezeu, Fecioară, că mult poate rugăciunea Maicii spre îmblânzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoşilor, Preacurată, că milostiv este şi poate să mântuiască Cel ce a voit a pătimi pentru noi.

În Postul Mare, aici se cântă, din Triod, Troparul profeţiei, **Slavă...,** **Şi acum...,** acelaşi Tropar, apoi se citeşte Paremia, tot de acolo, şi se continuă cu Troparul următor:

Degrab să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte. Ajută nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, pentru slava numelui Tău. Doamne, izbăveşte-ne pe noi şi curăţeşte păcatele noastre, pentru numele Tău.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...

Dacă nu este Postul Mare, se zice condacul sfântului ce se va întâmpla. Iar dacă este Postul Mare, se zic Troparele acestea, pe glasul al 2-lea:

Mântuire ai lucrat în mijlocul pământului, Hristoase Dumnezeule; pe Cruce ai întins preacurate mâinile Tale, adunând toate neamurile cele ce strigă: Doamne, slavă Ţie.

Slavă...,

Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greşelilor noastre, Hristoase Dumnezeule. Că, de voie, ai binevoit a Te sui cu trupul pe Cruce, ca să izbăveşti din robia vrăjmaşului pe cei pe care i-ai zidit. Pentru aceea, cu mulţumire strigăm Ţie: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cel ce ai venit să mântuieşti lumea.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti izvorul milei, învredniceşte-ne pe noi milostivirii, Născătoare de Dumnezeu. Caută spre poporul cel păcătos şi arată, precum de-a pururea puterea ta. Că, întru tine nădăjduind, strigăm ţie: «Bucură-te!», ca şi oarecând Gavriil, mai-marele voievod al celor fără de trupuri.

Troparele de mai sus se zic luni, marţi şi joi; iar miercuri şi vineri se zice acest Tropar al Crucii şi al Născătoarei de Dumnezeu, pe acelaşi glas:

Preamărită eşti, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară. Lăudămu-te pe tine, că, prin Crucea Fiului tău, s-a surpat iadul şi moartea s-a omorât şi cei morţi au înviat şi vieţii ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta, mulţumind, slăvim, ca pe Cel puternic, pe Hristos, Dumnezeul nostru şi singurul Mult-milostiv.

Apoi: **Doamne, miluieşte** (de 40 de ori), **Cel ce în toată vremea...** (caută la pag. 33), **Doamne, miluieşte** (de 3 ori), **Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii.... Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte!** Preotul: **Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi.**

Iar dacă este Postul Mare, se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: **Doamne şi Stăpânul vieţii mele...**, aşa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (caută la pag. 34). Iar dacă se citesc Mijloceasurile, în loc de rugăciunea de mai jos: **Dumnezeule şi Doamne al puterilor...**, se zice rugăciunea: **Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotputernice...** (caută la pag. 35).

Iar când nu este nici Postul Mare şi nu se citesc nici Mijloceasurile, se zice această

Rugaciune a Marelui Vasile

Dumnezeule şi Doamne al puterilor şi Ziditor a toată făptura, Care, pentru milostivirea milei Tale celei neasemănate, pe Unul-Născut, Fiul Tău, pe Domnul nostru Iisus Hristos, L-ai trimis spre mântuirea neamului nostru şi, prin cinstită Crucea Lui, zapisul păcatelor noastre l-ai rupt şi ai biruit întru Dânsul stăpâniile şi puterile întunericului; Însuţi Stăpâne, Iubitorule de oameni, primeşte aceste rugăciuni de mulţumire şi de cerere ale noastre,

ale păcătoşilor, şi ne izbăveşte pe noi de toată căderea în păcat cea de tot pierzătoare şi întunecată şi de toţi vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi care caută să ne facă rău. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre şi nu pleca inimile noastre spre cuvinte sau gânduri rele, ci, cu dorirea Ta, hrăneşte sufletele noastre. Ca, spre Tine totdeauna căutând şi cu lumina cea de la Tine povăţuiţi fiind, la Tine, Lumina cea neapropiată şi pururea fiitoare privind, neîncetată mărturisire şi mulţumire Ţie să înălţăm, Tatălui celui fără de început, împreună Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sfârşitul Ceasului al şaselea.

Dacă s-a cântat: Dumnezeu este Domnul..., se citeşte Obedniţa.

Iar dacă este Aliluia, aceasta se citeşte după Ceasul al nouălea.

MIJLOCEASUL AL ŞASELEA

Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori) şi aceşti psalmi:

Psalmul 55

Miluieşte-mă, Doamne, că m-a necăjit omul; toată ziua războindu-se, m-a necăjit. Călcatu-m-au vrăjmaşii mei toată ziua, că mulţi sunt cei ce se luptă cu mine, din înălţime. Ziua când mă voi teme, voi nădăjdui în Tine. În Dumnezeu voi lăuda toate cuvintele mele toată ziua; în Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme; ce-mi va face mie omul? Toată ziua cuvintele mele au urât, împotriva mea toate gândurile lor sunt spre rău. Locui-vor lângă mine şi se vor ascunde; ei vor păzi călcâiul meu, ca şi cum ar căuta sufletul meu. Pentru nimic nu-i vei mântui pe ei; în mânie popoare vei sfărâma, Dum-

nezeule. Viaţa mea am spus-o Ţie; pune lacrimile mele înaintea Ta, după făgăduinţa Ta. Întoarce-se-vor vrăjmaşii mei înapoi, în orice zi Te voi chema. Iată, am cunoscut că Dumnezeul meu eşti Tu. În Dumnezeu voi lăuda graiul, în Dumnezeu voi lăuda cuvântul; în Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme; ce-mi va face mie omul? În mine sunt, Dumnezeule, făgăduinţele pe care le voi aduce laudei Tale, că ai izbăvit sufletul meu de la moarte, picioarele mele de alunecare, ca bine să plac înaintea lui Dumnezeu, în lumina celor vii.

Psalmul 56

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă, că spre Tine a nădăjduit sufletul meu şi în umbra aripilor Tale voi nădăjdui, până ce va trece fărădelegea. Striga-voi către Dumnezeul cel Preaînalt, Dumnezeul, Care mi-a făcut bine. Trimis-a din cer şi m-a mântuit, dat-a spre ocară pe cei ce mă necăjesc pe mine. Trimis-a Dumnezeu mila Sa şi adevărul Său şi a izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei. Adormit-am tulburat. Fiii oamenilor, dinţii lor sunt arme şi săgeţi şi limba lor sabie ascuţită. Înalţă-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pământul slava Ta! Curse au gătit sub picioarele mele şi au împilat sufletul meu; săpat-au înaintea mea groapă şi au căzut în ea. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea! Cânta-voi şi Te voi lăuda întru slava mea. Deşteaptă-te, slava mea! Deşteaptă-te,

psaltire şi alăută! Deştepta-mă-voi dimineaţa. Lăuda-Te-voi între popoare, Doamne, cânta-voi Ţie între neamuri, că s-a mărit până la cer mila Ta şi până la nori adevărul Tău. Înalţă-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pământul slava Ta!

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuţi mie grăbeşte-Te! Să se ruşineze şi să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi vorbesc mie rele. Întoarcă-se îndată ruşinaţi cei ce-mi grăiesc mie: «Bine, bine!». Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: «Slăvit să fie Domnul!». Iar eu sărac sunt şi sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu eşti Tu; Doamne, nu zăbovi.

Slavă..., Şi acum..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... şi troparele acestea, glasul 1:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta. Biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte şi, cu Crucea Ta, păzeşte pe poporul Tău.

Slavă...,

Pentru durerile sfinţilor, care pentru Tine au pătimit, fii milostiv, Doamne, şi toate durerile noastre le vindecă, Iubitorule de oameni, rugămu-ne Ţie.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Pentru rugăciunile tuturor sfinţilor, Doamne, şi ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un îndurat.

Doamne, miluieşte (de 40 de ori), **Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte!** Preotul: **Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri...** Şi se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: **Doamne şi Stăpânul vieţii mele...,** aşa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (caută la pag. 34). Apoi rugăciunea Marelui Vasile: **Dumnezeule şi Doamne al puterilor...** (caută la pag. 114).

OBEDNIȚA

se începe așa:

Psalmul 102

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul şi toate cele din lăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui.

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul şi nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce curăţeşte toate fărădelegile tale, pe Cel ce vindecă toate bolile tale;

Pe Cel ce izbăveşte din stricăciune viaţa ta; pe Cel ce te încununează cu milă şi cu îndurări;

Pe Cel ce umple de bunătăţi dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinereţile tale.

Cel ce face milostenie, Domnul, şi judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile Sale.

Îndurat și milostiv este Domnul, Îndelung-răbdător și Mult-milostiv.

Nu până în sfârşit Se va iuți, nici în veac Se va mânia.

Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă.

Ci, cât este de departe cerul de pământ, atât este de mare mila Lui spre cei ce se tem de El.

Pe cât sunt de departe răsăriturile de apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre.

În ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul.

Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-Şi-a aminte că țărână suntem.

Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului; așa va înflori.

Că duh a trecut peste el și nu va mai fi și nu se va mai cunoaște nici locul său.

Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul.

Şi dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui.

Și își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său și împărăția Lui peste toți stăpânește.

Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceți cuvântul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui.

Binecuvântaţi pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceţi voia Lui.

Binecuvântaţi pe Domnul toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Strana întâi: Slavă..., Strana a doua: Şi acum... Şi iarăşi strana întâi:

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul şi toate cele din lăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvântat eşti, Doamne.

Strana a doua: Slavă...,

Psalmul 145

Laudă, suflete al meu, pe Domnul.

Lăuda-voi pe Domnul în viaţa mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi trăi.

Nu vă încredeţi în cei puternici, în fiii oamenilor, în care nu este mântuire.

Ieşi-va duhul lor şi se vor întoarce în pământ. În ziua aceea vor pieri toate gândurile lor.

Fericit cel ce are ajutor pe Dumnezeul lui Iacob, nădejdea lui, în Domnul Dumnezeul lui,

Cel ce a făcut cerul şi pământul, marea şi toate cele din ele; Cel ce păzeşte adevărul în veac;

Cel ce face judecată celor năpăstuiţi; Cel ce dă hrană celor flămânzi.

Domnul dezleagă pe cei ferecaţi în obezi;

Domnul îndreaptă pe cei gârboviţi; Domnul înţelepţeşte orbii; Domnul iubeşte pe cei drepţi;

Domnul păzeşte pe cei străini; pe orfani şi pe văduvă va sprijini şi calea păcătoşilor o va pierde.

Împărăţi-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam şi în neam.

Şi acum...

Unule-Născut, Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce eşti fără de moarte, şi ai primit, pentru mântuirea noastră, a Te întrupa din Sfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria; Care, neschimbat, Te-ai întrupat şi, răstignindu-Te, Hristoase Dumnezeule, cu moartea pe moarte ai călcat; Unul fiind din Sfânta Treime, împreună slăvit cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, mântuieşte-ne pe noi.

Trebuie să se ştie că, în Postul Mare, nu se citesc psalmii de la Obedniţă, ci, după rugăciunea: Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru... (de la sfârşitul Ceasului al nouălea, p. 146), strana cea rânduită începe: Întru împărăţia Ta, pomeneşte-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta. Şi îndată: Fericiţi cei săraci cu duhul... După fiecare fericire, se cântă stihira: Pomeneşte-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta, pe glasul al 8-lea, cu cântare dulce şi cu glas lin şi rar până după: Slavă..., Şi acum...

Întru împărăţia Ta când vei veni, pomeneşte-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta.

Fericiţi cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăţia cerurilor.

Fericiţi cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiţi cei blânzi, că aceia vor moşteni pământul.

Fericiţi cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Fericiţi cei curaţi cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Fericiţi făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Fericiţi cei prigoniţi pentru dreptate, că a acelora este împărăţia cerurilor.

Fericiţi veţi fi când vă vor ocărî şi vă vor prigoni şi vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, minţind, pentru Mine.

Bucuraţi-vă şi vă veseliţi, că plata voastră multă este în ceruri.

Şi dacă este Postul Mare, amândouă stranele cântă împreună cu umilinţă: Pomeneşte-ne pe noi, Doamne..., în trei stări, cu trei metanii mari. Iar dacă nu este Postul Mare, citeşte degrab aşa:

Slavă..., Şi acum...

Pomeneşte-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta.

Pomeneşte-ne pe noi, Stăpâne, când vei veni întru împărăţia Ta.

Pomeneşte-ne pe noi, Sfinte, când vei veni întru împărăţia Ta.

Ceata cerească Te laudă pe Tine şi zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul şi pământul de slava Ta.

Stih: Apropiaţi-vă către Dânsul şi vă veţi lumina, şi feţele voastre nu se vor ruşina.

Ceata cerească Te laudă pe Tine şi zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul şi pământul de slava Ta.

Slavă...,

Ceata sfinţilor îngeri şi a arhanghelilor, cu toate cereştile puteri, Te laudă pe Tine şi zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de slava Ta.

Şi acum..., Cred într-unul Dumnezeu... (caută la pag. 31)

Slăbeşte, lasă, iartă, Dumnezeule, greşelile noastre, cele de voie și cele fără de voie, cele cu fapta şi cu cuvântul, cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă, cele din noapte şi din zi, cele cu mintea şi cu gândul, toate le iartă nouă, ca un bun şi de oameni iubitor.

Tatăl nostru... Apoi Condacele, după obicei, ce sunt rânduite după zilele săptămânii, şi al sfântului al căruia este hramul bisericii. Iar dacă este hramul Domnului Hristos, se zice mai înainte Condacul hramului, apoi al zilei şi al sfântului de rând, a căruia este ziua, dacă are.

Slavă...,

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletele adormiţilor robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti folositoare creştinilor, neînfruntată mijlocitoare către Făcătorul, neschimbată, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoşilor, ci apucă înainte, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credinţă strigăm către tine: Grăbeşte spre rugăciune şi sârguieşte spre îmblânzire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Iar unde va fi hramul Născătoarei de Dumnezeu, se sfârşeşte aşa: Şi acum..., al hramului.

CONDACELE DE PESTE SĂPTĂMÂNĂ

LUNI

Al îngerilor, pe glasul al 2-lea:

Mai-marilor voievozi ai lui Dumnezeu, slujitori ai dumnezeieştii slave, căpeteniile îngerilor şi povăţuitorii oamenilor, cele de folos cereţi nouă şi mare milă, ca unii care sunteţi mai-marii voievozi ai celor fără de trup.

MARŢI

Al Înaintemergătorului, pe glasul al 2-lea:

Proorocule al lui Dumnezeu și Înaintemergătorule al harului, capul tău, ca un trandafir preasfințit din pământ aflându-l, vindecări totdeauna luăm, pentru că iarăși, ca și mai înainte, în lume propovăduiești pocăința.

MIERCURI ŞI VINERI

Al Crucii, pe glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra potrivnicului, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

JOI

Al Sfinţilor Apostoli, pe glasul al 2-lea:

Pe propovăduitorii cei tari şi de Dumnezeu vestitori, căpetenia ucenicilor Tăi, Doamne, i-ai primit întru desfătarea bunătăţilor Tale şi în odihnă; că chinurile acelora şi moartea ai primit, mai vârtos decât toată roada, Unule, Cel ce ştii cele din inimă.

Al Sfântului Nicolae, pe glasul al 3-lea:

În Mira Lichiei, sfinte, sfinţitor te-ai arătat; că Evanghelia lui Hristos, cuvioase, plinind-o, ţi-ai pus sufletul tău pentru poporul tău; scăpat-ai pe cei nevinovaţi din moarte. Pentru aceasta te-ai sfinţit ca un mare cunoscător al darului lui Dumnezeu.

SÂMBĂTĂ

Se zice mai întâi Condacul hramului, apoi:

Slavă...,

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletele adormiţilor robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

Şi acum..., al mucenicilor, pe glasul al 8-lea:

Ca o pârgă a firii, Ţie, Săditorului făpturii, lumea Îţi aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici.

Petnru ale căror rugăciuni, în pace adâncă, Biserica Ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu, o păzeşte, Mult-milostive.

Iar acest condac se zice în toate zilele, afară de sâmbătă:

Ceea ce eşti folositoare creştinilor, neînfruntată mijlocitoare către Făcătorul, neschimbată, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoşilor, ci apucă înainte, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credinţă strigăm către tine: Grăbeşte spre rugăciune şi sârguieşte spre îmblânzire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Dacă este Postul Mare: **Doamne, miluieşte** (de 40 de ori), **Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte!** Preotul: **Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi...** Şi se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: **Doamne şi Stăpânul vieţii mele...,** aşa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (caută la pag. 34). Şi, după ce ne ridicăm, cel mai mare începe: **Veniţi să ne închinăm...** şi Psalmul 103: **Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul...** (pag. 152).

Iar dacă nu este Postul Mare, după Condace: **Doamne, miluieşte** (de 12 ori) şi această

Rugăciune

Preasfântă Treime, Stăpânie de o fiinţă, Împărăţie nedespărţită, Ceea ce eşti pricina tuturor bunătăţilor, fii binevoitoare şi mie păcătosului; întăreşte şi înţelepţeşte inima mea şi şterge toată întinăciunea mea. Luminează gândul meu, ca totdeauna să Te slăvesc şi să Te laud şi să mă închin Ţie şi să zic: Unul Sfânt, Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

Iar dacă este Liturghie, se zice:

Să se umple gurile noastre de lauda Ta, Doamne, ca să lăudăm slava Ta, că ne-ai învrednicit pe noi a ne împărtăşi cu Sfintele, cele fără de moarte, preacinstitele şi de viaţă făcătoarele Tale Taine. Întăreşte-ne pe noi întru sfinţenia Ta; toată ziua să ne învăţăm dreptatea Ta. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Fie numele Domnului binecuvântat, de acum şi până-n veac (de trei ori).

Psalmul 33

Binecuvânta-voi pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. În Domnul se va lăuda sufletul meu; să audă cei blânzi şi să se veselească. Slăviţi pe Domnul împreună cu mine, şi să înălţăm numele Lui împreună. Căutat-am pe Domnul şi m-a auzit, şi din toate necazurile mele m-a izbăvit. Apropiaţi-vă de El şi vă luminaţi, şi feţele voastre să nu se ruşineze. Săracul acesta a strigat şi Domnul l-a auzit pe el, şi din toate necazurile lui l-a izbăvit. Străjui-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de El, şi-i va izbăvi pe ei. Gustaţi şi vedeţi că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduieşte în El. Temeţi-vă de Domnul toţi sfinţii Lui, că n-au lipsă cei ce se tem de El. Bogaţii au sărăcit şi au flămânzit, iar cei ce-L caută pe Domnul nu se vor lipsi de tot binele. Veniţi, fiilor, ascultaţi-mă

pe mine, frica Domnului vă voi învăţa pe voi; cine este omul cel ce voieşte viaţa, care iubeşte să vadă zile bune? Opreşte-ţi limba de la rău şi buzele tale să nu grăiască vicleşug. Fereşte-te de rău şi fă bine, caută pacea şi o urmează pe ea. Ochii Domnului spre cei drepţi şi urechile Lui spre rugăciunea lor. Iar faţa Domnului spre cei ce fac rele, ca să piară de pe pământ pomenirea lor. Strigat-au drepţii şi Domnul i-a auzit, şi din toate necazurile lor i-a izbăvit. Aproape este Domnul de cei umiliţi la inimă, şi pe cei smeriţi cu duhul îi va mântui. Multe sunt necazurile drepţilor, şi din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul. Domnul păzeşte toate oasele lor, nici unul din ele nu se va zdrobi. Moartea păcătoşilor este cumplită, şi cei ce urăsc pe cel drept vor greşi. Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi, şi nu vor greşi toţi cei ce nădăjduiesc în El.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim..., Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte (de 3 ori), Părinte, binecuvintează, și otpustul.

RÂNDUIALA MESEI

Mai înainte de masă, fiecare laudă iarăşi pe Ziditorul şi, venind la masă, se zice

Psalmul 144

Înălţa-Te-voi, Dumnezeul meu, Împăratul meu, şi voi binecuvânta numele Tău în veac şi în veacul veacului. În toate zilele Te voi binecuvânta şi voi lăuda numele Tău în veac şi în veacul veacului. Mare este Domnul şi lăudat foarte, şi măreția Lui nu are sfârşit. Neam şi neam vor lăuda lucrurile Tale şi puterea Ta o vor vesti. Măreţia slavei sfinţeniei Tale vor grăi și minunile Tale vor istorisi, și puterea lucrurilor Tale înfricoşătoare vor spune şi slava Ta vor istorisi. Pomenirea mulţimii bunătăţii Tale vor vesti şi de dreptatea Ta se vor bucura. Îndurat și milostiv

este Domnul, Îndelung-răbdător și Mult-milostiv. Bun este Domnul cu toţi și îndurările Lui peste toate lucrurile Lui. Să Te laude pe Tine, Doamne, toate lucrurile Tale şi cuvioșii Tăi să Te binecuvinteze. Slava împărăţiei Tale vor spune şi de puterea Ta vor grăi. Ca să facă fiilor oamenilor cunoscută puterea Ta şi slava măreţiei împărăţiei Tale. Împărăţia Ta este împărăţia tuturor veacurilor, iar stăpânirea Ta, din neam în neam. Credincios este Domnul în cuvintele Sale şi cuvios în toate lucrurile Sale. Domnul sprijină pe toţi cei ce cad și îndreaptă pe toţi cei gârboviţi. Ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc şi Tu le dai lor hrană la bună vreme. Deschizi Tu mâna Ta şi saturi pe toţi cei vii de bunăvoinţă. Drept este Domnul în toate căile Lui și cuvios în toate lucrurile Lui. Aproape este Domnul de toţi cei ce-L cheamă pe El, de toţi cei ce-L cheamă pe el întru adevăr. Voia celor ce se tem de El o va face şi rugăciunea lor o va auzi şi-i va mântui pe dânşii. Domnul păzeşte pe toţi cei ce-L iubesc pe El și pe toţi păcătoşii îi va pierde. Lauda Domnului va grăi gura mea şi să binecuvinteze tot trupul numele cel sfânt al Lui, în veac şi în veacul veacului.

Tatăl nostru..., Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte (de trei ori), Părinte, binecuvintează! Preotul binecuvintează cele puse înainte, zicând rugăciunea mesei:

Hristoase Dumnezeule, binecuvintează mâncarea şi băutura robilor Tăi, că sfânt eşti totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin. Şi cel rânduit zice îndată titlul cuvântului ce are să citească şi, isprăvind titlul, zice: Binecuvintează, părinte, pentru a citi. Iar preotul zice: Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri... şi citeţul zice: Amin. Apoi aşteaptă puţin, până când se aşază toţi fraţii la masă; iar după ce se aşază, preotul loveşte în clopoţel şi îndată citeţul începe a citi cuvântul, ori viaţa sfântului ce se va întâmpla, până când fraţii, mâncând, se îndestulează. După aceea, preotul, lovind iarăşi în clopoţel,citeţul face sfârşitul cuvântului, zicând: Dumnezeului nostru slavă. Iar preotul zice: Aceluia slava şi stăpânirea, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Citeţul: Amin. Şi după ce se scoală de la masă, citeţul zice: Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri...

Şi îndată zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Care ne miluieşte şi ne hrăneşte pe noi din tinereţile noastre, Cel ce dă hrană la tot trupul, umple de bucurie şi de veselie inimile noastre; ca, totdeauna, toată îndestularea având, să ne prisosească spre tot lucrul bun, întru Iisus Hristos, Domnul nostru, cu Care Ţie se cuvine slava, stăpânirea, cinstea şi închinăciunea, cu Sfântul Duh, în veci. Amin.

Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie, Sfinte, slavă Ţie, Împărate, că ne-ai dat nouă bucate spre veselie. Umple-ne pe noi şi de Duhul Tău cel Sfânt, ca să ne aflăm înaintea Ta bineplăcuţi şi neînfruntaţi, când vei răsplăti fiecăruia după lucrurile sale.

Mulţumim Ţie, Hristoase, Dumnezeul nostru, că ne-ai săturat pe noi de bunătăţile Tale cele pământeşti; nu ne lipsi pe noi nici de cereasca Ta împărăţie, ci, precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino şi la noi şi ne mântuieşte.

Apoi Troparele acestea:

Dumnezeul părinţilor noştri, Care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu îndepărta mila Ta de la noi, ci, pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuieşte viaţa noastră.

Cu sângiurile mucenicilor Tăi celor din toată lumea, ca şi cu o porfiră şi cu vison, Biserica Ta împodobită fiind, printrînşii strigă către Tine: Hristoase Dumnezeule, poporului Tău trimite-i îndurările Tale, pace obştii Tale dăruieşte-i şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă...,

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletele adormiţilor robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

Şi acum...

Pentru rugăciunile tuturor sfinţilor, Doamne, şi ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi ca un îndurat.

Cuvine-se cu adevărat..., Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte (de 3 ori). Părinte, binecuvintează!

Preotul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Cel ce ne miluieşte şi ne hrăneşte pe noi din darurile Sale cele bogate, cu al Său har şi cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aceasta este, precum s-a spus, rânduiala mesei de la amiază în mănăstirile cu viaţă de obşte; iar la mesele creştinilor, rânduiala, când este de faţă preotul, este aceasta: cineva zice la începutul mesei: Tatăl nostru..., Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte (de 3 ori). Părinte, binecuvintează!

Preotul zice:

Hristoase Dumnezeule, binecuvintează mâncarea şi băutura robilor Tăi, că sfânt eşti totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

La scularea de la masă, cineva zice iarăşi:

Mulţumim Ţie, Hristoase, Dumnezeul nostru, că ne-ai săturat pe noi de bunătăţile Tale cele pământeşti; nu ne lipsi pe noi nici de cereasca Ta împărăţie, ci, precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino şi la noi şi ne mântuieşte.

Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte (de 3 ori), **Părinte, binecuvintează!**

Preotul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Cel ce ne miluieşte şi ne hrăneşte pe noi din darurile Sale cele bogate, cu al Său har şi cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Dacă nu este preot de faţă, cineva din cei care au mâncat zice: **Mulţumim Ţie, Hristoase, Dumnezeul nostru...**

RÂNDUIALA PANAGHIEI

ce se face în mânăstiri la zile însemnate

După săvârşirea dumnezeieştii Liturghii, dacă este Priveghere, merge cel mai mare împreună cu toţi fraţii în biserică. Şi, luând preotul cel de rând icoana praznicului sau a sfântului în cinstea căruia s-a făcut priveghere, ies împreună cu toţii cântând Troparul praznicului sau al sfântului, până ce intră în trapeză. După ce intră, cântăreţul cântă **Slavă..., Şi acum...,** condacul. Şi, până ce se cântă acestea, preotul ce va fi de rând scoate o parte din prescura pusă în panaghier. După sfârşitul condacului, cântăreţul începe îndată: **Tatăl nostru...** Preotul: **Că a Ta este împărăţia...** Cântăreţul: **Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte** (de 3 ori), **Părinte, binecuvintează!** Preotul, binecuvântând masa, zice: **Hristoase, Dumnezeule, binecuvintează mâncarea şi băutura...**

Iar dacă nu este Priveghere, merge cel mai mare, împreună cu toţi fraţii la trapeză şi cântăreţul zice Psalmul 144: **Înălţa-Te-voi Dumnezeul meu, Împăratul meu...** (caută la pag. 131). Şi, după sfârşitul psalmului, se zice: **Tatăl nostru..., Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte**

(de 3 ori), Părinte, binecuvintează! Preotul binecuvintează masa zicând: Hristoase Dumnezeule, binecuvintează mâncarea și băutura... și celelalte după cum s-a scris mai sus. Și, după ce se scoală de la masă, cântărețul zice: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri..., Binecuvântat este Dumnezeu..., Slavă Ție, Doamne, Slavă Ție, Sfinte, Slavă Ție, Împărate... (caută la pag. 133); Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori), Părinte, binecuvintează! Și cel rânduit a ridica panaghia zice:

Binecuvântați, părinți sfințiți, și mă iertați pe mine păcătosul.

Și toți răspund:

Dumnezeu să te ierte și să te miluiască.

Și, luând cântărețul panaghia cu amândouă mâinile, cu vârful degetelor, o înalță puțin cu chipul Sfintei Treimi, zicând cu glas mare:

Mare este numele.

Iar cel mai mare sau preotul de rând zice:

Al Preasfintei Treimi.

Și, punând-o pe Icoana Născătoarei de Dumnezeu, însemnează cruciș, zicând:

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, ajută-ne nouă.

Și preotul zice:

Cu ale ei rugăciuni, Dumnezeule, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Cântărețul zice apoi Troparul Născătoarei de Dumnezeu:

Fericimu-te pe tine toate neamurile, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, că întru tine Cel neîncăput, Hristos Dumnezeul nostru, a binevoit a încăpea. Fericiți suntem și noi, avându-te pe tine folositoare, că ziua și noaptea te rogi pentru noi. Pentru aceasta lăudându-te, strigăm ție; Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine.

Apoi se cântă: **Cuvine-se, cu adevărat, să te fericim...**

SĂ SE ŞTIE că, dacă este praznic împărătesc, în loc de : **Cuvine-se cu adevărat...** se cântă irmosul Cântării a 9-a; şi acesta cântându-se, cel ce a înălţat panaghia poartă panaghierul pe la toţi fraţii, care, după rânduială, sărutându-l, gustă din preasfânta parte; şi, sfârşindu-se cântarea, preotul zice:

Întru multe rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria.

Iar cântăreţul zice:

Pentru rugăciunile ei, Dumnezeule, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi.

Preotul:

Domnul cel milostiv şi îndurat a dat hrană celor ce se tem de Dânsul şi dreptatea Lui rămâne în veacul veacului.

Apoi cântăreţul citeşte

Psalmul 121

Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: «În casa Domnului vom merge!». Stăteau picioarele noastre în curţile tale, Ierusalime! Ierusalimul, cel ce este zidit ca o cetate, ale cărei porţi sunt strâns unite. Că acolo s-au suit seminţiile, seminţiile Domnului, după Legea lui Israel, ca să laude numele Domnului. Că acolo s-au aşezat scaunele la judecată, scaunele pentru casa lui David. Rugaţi-vă pentru pacea Ierusalimului şi pentru îndestularea celor ce te iubesc pe tine. Să fie pace în întăriturile tale şi îndestulare în turnurile tale. Pentru fraţii mei şi pentru vecinii mei grăiam despre tine pace. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru am dorit cele bune ţie.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... Cântăreţul: *Mulţumim Ţie, Doamne, Dumnezeul nostru...* şi Condacul praznicului sau al sfântului. Duminica se zice Condacul Învierii, după glasul de rând. Apoi: Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte (de 3 ori), Părinte, binecuvintează! Iar cel mai mare sau preotul de rând zice: Binecuvântat este Dumnezeu, Cel ce ne miluieşte şi ne hrăneşte pe noi din darurile Sale cele bogate...

Apoi preotul, lovind în clopoţel, zice:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Cântăreţul:

Nădejdea noastră, slavă Ţie!

Preotul:

Dumnezeu să-l ierte şi să-l mântuiască pe Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pe (Înalt) Prea Sfinţitul (Arhi-) Episcopul nostru (N)].

Cântăreţul:

Dumnezeu să-l ierte şi să-l miluiască pe el.

Preotul:

Dumnezeu să ierte şi să miluiască şi pe prea cuviosul părintele nostru (N), dimpreună cu toţi părinţii şi fraţii slujitori ai sfânt locaşului acestuia.

Cântăreţul:

Dumnezeu să-i ierte şi să-i miluiască pe ei.

Preotul:

Dumnezeu să ierte şi să miluiască pe cei ce ne miluiesc şi ne ajută pe noi.

Cântăreţul:

Dumnezeu să-i ierte şi să-i miluiască pe ei.

Preotul:

Dumnezeu să ierte şi să miluiască pe cei ce se ostenesc şi slujesc, părinţii şi fraţii noştri.

Cântăreţul:

Dumnezeu să-i ierte şi să-i miluiască pe ei.

Preotul:

Dumnezeu să odihnească pe fericiţii şi pururea pomeniţii ctitorii sfântului locaşului acestuia.

Cântăreţul:

Veşnica lor pomenire.

Preotul:

Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale preacuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţilor noştri şi ale tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi. Amin.

CEASUL AL NOUĂLEA

După ce preotul binecuvintează, se zice: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori), Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori), şi aceşti psalmi:

Psalmul 83

Cât de iubite sunt locaşurile Tale, Doamne al puterilor! Doreşte şi se sfârşeşte sufletul meu după curţile Domnului; inima mea şi trupul meu s-au bucurat de Dumnezeul cel viu. Că pasărea şi-a aflat casă şi turtureaua cuib, unde-şi va pune puii săi. Altarele Tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu şi Dumnezeul meu. Fericiţi sunt cei ce locuiesc în casa Ta; în vecii vecilor Te vor lăuda. Fericit este bărbatul al cărui ajutor este de la Tine, Doamne; suişuri în inima sa a pus, în valea plângerii, în locul

care i-a fost pus; că binecuvântare va da Cel ce pune Lege; merge-vor din putere în putere, arăta-Se-va Dumnezeul dumnezeilor în Sion, Doamne, Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea! Ascultă, Dumnezeul lui Iacob! Apărătorul nostru, vezi, Dumnezeule, şi caută spre faţa unsului Tău. Că mai bună este o zi în curţile Tale decât mii. Ales-am a fi lepădat în casa lui Dumnezeu, mai vârtos decât a locui în locaşurile păcătoşilor. Că mila şi adevărul iubeşte Domnul; Dumnezeu har şi slavă va da. Dumnezeu nu va lipsi de bunătăţi pe cei ce umblă întru nerăutate. Doamne al puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduieşte în Tine.

Psalmul 84

Binevoit-ai, Doamne, pământului Tău, întors-ai robimea lui Iacob. Iertat-ai fărădelegile poporului Tău, acoperit-ai toate păcatele lor. Potolit-ai toată mânia Ta; întorsu-Te-ai de către iuţimea mâniei Tale. Întoarce-ne pe noi, Dumnezeul mântuirii noastre, şi-Ţi întoarce mânia Ta de la noi. Oare, în veci Te vei mânia pe noi? Sau vei întinde mânia Ta din neam în neam? Dumnezeule, Tu întorcându-Te, ne vei dărui viaţă şi poporul Tău se va veseli de Tine. Arată-ne nouă, Doamne, mila Ta şi mântuirea Ta dă-ne-o nouă. Auzi-voi ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu; că va grăi pace peste poporul Său şi peste cuvioşii Săi şi peste cei ce îşi întorc inima spre Dânsul. Dar mântuirea Lui aproape este de cei ce se

tem de Dânsul, ca să se sălăşluiască slava în pământul nostru. Mila şi adevărul s-au întâmpinat, dreptatea şi pacea s-au sărutat. Adevărul din pământ a răsărit şi dreptatea din cer a privit. Că Domnul va da bunătate şi pământul nostru îşi va da rodul său; dreptatea înaintea Lui va merge şi va pune pe cale paşii Săi.

Psalmul 85

Pleacă, Doamne, urechea Ta şi mă auzi, că sărac şi necăjit sunt eu. Păzeşte sufletul meu, căci cuvios sunt; mântuieşte, Dumnezeul meu, pe robul Tău, pe cel ce nădăjduieşte în Tine. Miluieşte-mă, Doamne, că spre Tine voi striga toată ziua. Veseleşte sufletul robului Tău, că spre Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu. Că Tu, Doamne, bun şi blând eşti şi Mult-milostiv tuturor celor ce Te cheamă pe Tine. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea şi ia aminte la glasul cererii mele. În ziua necazului meu am strigat către Tine, că m-ai auzit. Nu este asemenea Ţie între dumnezei, Doamne, şi nici fapte nu sunt ca faptele Tale. Veni-vor toate neamurile pe care le-ai făcut şi se vor închina înaintea Ta, Doamne, şi vor slăvi numele Tău. Că mare eşti Tu, Cel ce faci minuni, Tu eşti singurul Dumnezeu. Povăţuieşte-mă, Doamne, pe calea Ta şi voi merge întru adevărul Tău; veselească-se inima mea, ca să se teamă de numele Tău. Lăuda-Te-voi, Doamne, Dumnezeul meu, cu toată inima mea şi voi slăvi numele Tău în veac. Că mare

este mila Ta spre mine şi ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos. Dumnezeule, călcătorii de lege s-au sculat asupra mea şi adunarea celor tari a căutat sufletul meu şi nu Te-au pus pe Tine înaintea lor. Dar Tu, Doamne, Dumnezeu Îndurat şi Milostiv eşti; Îndelung-răbdător şi Mult-milostiv şi adevărat. Caută spre mine şi mă miluieşte, dă tăria Ta slugii Tale şi mântuieşte pe fiul slujnicei Tale. Fă cu mine semn spre bine, ca să vadă cei ce mă urăsc şi să se ruşineze, că Tu, Doamne, m-ai ajutat şi m-ai mângâiat.

Iarăşi:

Fă cu mine semn spre bine, ca să vadă cei ce mă urăsc şi să se ruşineze, că Tu, Doamne, m-ai ajutat şi m-ai mângâiat.

Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori), Doamne, miluieşte (de 3 ori).

Dacă s-a cântat: Dumnezeu este Domnul..., se citeşte Slavă..., Troparul sfântului, Şi acum..., Cel ce pentru noi... (vezi mai jos).

Iar dacă este Aliluia, se cântă Troparul acesta, glasul al 8-lea:

Cel ce, în ceasul al nouălea, pentru noi cu trupul moarte ai gustat, omoară cugetul trupului nostru, Hristoase Dumnezeule, şi ne mântuieşte pe noi.

În acest timp se fac metanii; asemenea şi la cele două stihuri care urmează:

Stih 1: Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă înţelepţeşte.

Stih 2: Să intre cererea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă izbăveşte.

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară şi răstignire ai răbdat, Bunule, Care, cu moartea pe moarte, ai prădat şi învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primeşte pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi, şi mântuieşte, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

Nu ne lăsa pe noi până în sfârşit pentru numele Tău cel sfânt şi nu strica legătura Ta şi nu depărta mila Ta de la noi, pentru Avraam cel iubit de Tine, şi pentru Isaac, robul Tău, şi Israel, sfântul Tău.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împăraţia... Condacul sfântului ce va fi de rând. Iar dacă este Postul Mare, Troparele acestea:

Văzând tâlharul pe Începătorul vieţii pe Cruce spânzurat, zicea: De n-ar fi fost Dumnezeu întrupat, Care cu noi a fost răstignit, nu şi-ar fi ascuns soarele razele sale, nici s-ar fi clătinat pământul, cutremurându-se. Ci, Cel ce toate le-ai suferit, pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia Ta.

Slavă...,

În mijlocul a doi tâlhari, cumpăna dreptăţii s-a aflat Crucea Ta; unul adică s-a pogorât în iad, cu îngreuierea hulei; iar celălalt s-a uşurat de greşeli, spre cunoaşterea cuvântării de Dumnezeu, Hristoase Dumnezeule, slavă Ţie.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul lumii pe Cruce văzându-L ceea ce L-a născut, a zis, lăcrimând: Lumea se bucură luând izbăvire, iar inima mea arde văzând răstignirea Ta, pe care pentru toţi o rabzi, Fiule şi Dumnezeul meu.

Doamne, miluieşte (de 40 de ori), **Cel ce în toată vremea...** (caută la pag. 33). **Doamne, miluieşte** (de 3 ori), **Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită... Întru numele Domnului binecuvintează, Părinte!** Preotul: **Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi...**

Şi dacă este Post, adică Postul Naşterii lui Hristos şi al Sfinţilor Apostoli, se fac cele 16 metanii obişnuite, pentru că se cântă mijlocea-surile. Şi, în loc de: **Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru...** (vezi mai departe), se zice: **Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotputernice...** (caută la pag. 35).

Iar în Sfântul şi Marele Post se fac numai trei metanii mari, cu rugăciunea Sfântului Efrem Sirul, şi îndată

Rugăciunea Marelui Vasile

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce îndelung ai răbdat pentru greşelile noastre şi până la acest ceas de acum ne-ai adus pe noi, întru care, pe lemnul cel de viaţă făcător fiind răstignit, tâlharului celui bine-cunoscător intrara în rai i-ai făcut şi cu moartea pe moarte ai sfărâmat, curăţeşte-ne pe noi păcătoşii şi nevrednicii robii Tăi, că am greşit şi fărădelegi am făcut şi nu suntem vrednici să ridicăm ochii noştri şi să privim la înălţimea cerului, pentru că am lăsat calea dreptăţii Tale şi am umblat în voile inimii noastre; ci ne rugăm neasemănatei bunătăţii Tale, iartă-ne pe noi, Doamne, după mulţimea milei Tale, şi ne mântuieşte pentru sfânt numele Tău, că s-au stins întru deşertăciuni zilele noastre. Scoate-ne din mâna potrivnicului, iartă nouă păcatele noastre şi omoară gândul nostru cel trupesc. Ca, lepădând pe omul cel vechi, întru cel nou să ne îmbrăcăm şi Ţie să vie-

țuim, Stăpânului nostru și Făcătorului de bine. Și așa, urmând poruncile Tale, la odihna cea veșnică să ajungem, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc. Că Tu ești cu adevărat veselia cea adevărată și bucuria celor ce Te iubesc, Hristoase, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfârșitul Ceasului al nouălea

Să se știe:

Că, dacă se citește Ceasul al nouălea în pridvorul bisericii, se face și otpustul mic aici; iar dacă se citește în biserică, la strană, nu se face otpust, ci, după rugăciunea: Stăpâne, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru..., binecuvântând preotul din Sfântul altar, îndată se începe Vecernia.

MIJLOCEASUL AL NOUĂLEA

Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori) şi aceşti psalmi:

Psalmul 112

Lăudaţi, tineri, pe Domnul, lăudaţi numele Domnului. Fie numele Domnului binecuvântat de acum şi până în veac. De la răsăritul soarelui până la apus, lăudat este numele Domnului. Înalt este peste toate neamurile Domnul, peste ceruri este slava Lui. Cine este ca Domnul Dumnezeul nostru, Cel ce locuieşte întru cele înalte şi spre cele smerite priveşte, în cer şi pe pământ? Cel ce scoate din pulbere pe cel sărac şi ridică din gunoi pe cel sărman, ca să-l aşeze cu cei mari, cu cei mari ai poporului Său. Cel ce face să locuiască cea stearpă în casă, ca o mamă ce se bucură de fii.

Psalmul 137

Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, că ai auzit cuvintele gurii mele, şi înaintea îngerilor Îţi voi cânta. Închina-mă-voi în locaşul Tău cel sfânt şi voi lăuda numele Tău, pentru mila Ta şi adevărul Tău; că ai mărit peste tot numele cel sfânt al Tău. În orice zi Te voi chema, degrab mă auzi! Sporeşte în sufletul meu puterea. Să Te laude pe Tine, Doamne, toţi împăraţii pământului, când vor auzi toate graiurile gurii Tale, şi să cânte în căile Domnului, că mare este slava Domnului. Că înalt este Domnul şi spre cele smerite priveşte şi pe cele înalte de departe le cunoaşte. De ajung la necaz, viază-mă! Împotriva vrăjmaşilor mei ai întins mâna Ta şi m-a izbăvit dreapta Ta. Domnul le va plăti lor pentru mine. Doamne, mila Ta este în veac; lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea.

Psamul 139

Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean, şi de omul nedrept mă izbăveşte, care gândeau nedreptate în inimă, toată ziua îmi duceau război. Ascuţit-au limba lor ca a şarpelui; venin de aspidă sub buzele lor. Păzeşte-mă, Doamne, de mâna păcătosului; scoate-mă de la oamenii nedrepţi, care au gândit să împiedice paşii mei. Pusu-mi-au cei mândri cursă mie şi funii; curse au întins picioarelor

mele; pe cărare mi-au pus pietre de poticneală. Zis-am Domnului: «Dumnezeul meu eşti Tu, ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele». Doamne, Doamne, puterea mântuirii mele, umbrit-ai capul meu în zi de război. Să nu mă dai pe mine, Doamne, din pricina poftei mele, pe mâna păcătosului; viclenit-au împotriva mea; să nu mă părăseşti, ca să nu se trufească. Vârful laţului lor, osteneala buzelor lor să-i acopere pe ei! Să cadă peste ei cărbuni aprinşi; în foc aruncă-i pe ei, în necazuri pe care să nu le poată răbda. Bărbatul limbut nu se va îndrepta pe pământ; pe omul nedrept răutatea îl va aduce la pieire. Ştiu că Domnul va face judecată celui sărac şi dreptate celor sărmani. Iar drepţii vor lăuda numele Tău şi vor locui cei drepţi în faţa Ta.

Slavă..., Şi acum..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... şi Troparele acestea:

Cel ce ai luminat pe pământeni cu Crucea şi ai chemat pe păcătoşi la pocăinţă, să nu mă desparţi de turma Ta, Păstorule bun. Ci, Stăpâne, caută-mă pe mine rătăcitul şi mă numără cu turma Ta cea sfântă, ca un milostiv şi de oameni iubitor.

Slavă...,

Ca tâlharul mărturisindu-mă, strig Ţie, Bunule: Pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia Ta şi mă însoţeşte şi pe mine cu el, Cel ce de voie ai pătimit pentru noi.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Cel ce pentru noi s-a răstignit, veniţi toţi să-L lăudăm, că pe Acesta văzându-L Maria pe Cruce, a grăit: Deşi rabzi răstignire, dar Tu eşti Fiul şi Dumnezeul meu.

Doamne, miluieşte (de 40 de ori), Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii..., şi cele trei metanii mari. Apoi se zice rugăciunea aceasta a Marelui Vasile: Stăpâne, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce îndelung ai răbdat pentru greşelile noastre... **(caută la pag. 146).** **Iar după sfârşitul rugăciunii se zice: Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte (de 3 ori) şi otpustul Mijloceasului al nouălea.**

VECERNIA

După ce preotul binecuvintează, din faţa Sfintei Mese, având epitrahilul pe grumaz, se zice: **Veniţi să ne închinăm...** (de 3 ori). Dacă în biserică nu s-a săvârşit ceasul al nouălea, atunci după binecuvântare, se începe cu: **Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie..., Împărate ceresc..., *Sfinte Dumnezeule...*, Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte** (de 12 ori), **Veniţi să ne închinăm** (de 3 ori) apoi

Psalmul 103

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte! Întru strălucire şi în mare podoabă Te-ai îmbrăcat. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină; Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui; Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce umbli peste aripile vânturilor; Ce ce faci pe îngerii Tăi duhuri şi pe slugile Tale pară de foc; Cel

ce ai întemeiat pământul pe întărirea lui și nu se va clătina în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui; peste munți vor sta ape. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa. Se suie munți și se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere pământul. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape; adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea își vor potoli. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas. Cel ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul. Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre trebuința oamenilor; ca să scoată pâine din pământ și vinul veselește inima omului; Ca să veselească fața cu untdelemn și pâinea inima omului o întărește. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările își vor face cuib. Locașul cocostârcului în chiparoși. Munții cei înalți, adăpost cerbilor, stâncile, scăpare iepurilor. Făcut-ai luna spre vremi; soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte, când vor ieși toate fiarele pădurii; puii leilor mugesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor. Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pă-

mântul de zidirea Ta. Marea aceasta este mare şi largă; acolo se găsesc târâtoare, cărora nu este număr, vietăţi mici şi mari. Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea. Toate către Tine aşteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme. Dându-le Tu lor, vor aduna; deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătăţi; dar întorcându-Ţi Tu faţa Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor şi se vor sfârşi şi în ţărână se vor întoarce. Trimite-vei Duhul Tău şi se vor zidi şi vei înnoi faţa pământului. Fie slava Domnului în veac! Veseli-Se-va Domnul de lucrurile Sale. Cel ce caută spre pământ şi-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munţi şi fumegă. Cânta-voi Domnului în viaţa mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi. Plăcute să-I fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul. Piară păcătoşii de pe pământ şi cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Iarăşi:

Soarele şi-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric şi s-a făcut noapte. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înţelepciune le-ai făcut!

Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori). Ectenia mare. După Catisma de rând din Psaltire, Doamne, strigat-am..., pe glasul primei stihiri; iar sâmbătă seara se cântă pe glasul de rând.

Psalmul 140

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine, auzi-mă, Doamne!

Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară, auzi-mă, Doamne!

Stihurile care urmează se citesc; iar la sfinţi cu doxologie mare, sfinţi cu polieleu, praznice, sâmbătă seara şi la Sfintele Liturghii unite cu Vecernia, se cântă:

Pune, Doamne, strajă gurii mele şi uşă de îngrădire împrejurul buzelor mele.

Să nu abaţi inima mea spre cuvinte de vicleşug, ca să-mi dezvinovăţesc păcatele mele.

Cu oamenii cei ce fac fărădelege şi nu mă voi însoţi cu aleşii lor.

Certa-mă-va dreptul cu milă şi mă va mustra; iar untul de lemn al păcătoşilor să nu ungă capul meu.

Că încă şi rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor; prăbuşească-se de pe stâncă judecătorii lor.

Auzi-se-vor graiurile mele, că s-au îndulcit. Ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

Păzeşte-mă de cursa care mi-au pus mie şi de smintelile celor ce fac fărădelege.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoşii, ferit sunt eu până ce voi trece.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

Când lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

Luat-am seama de-a dreapta și am privit, și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine, și nu este cel ce caută sufletul meu.

Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: "Tu ești nădejdea mea, partea mea ești Tu în pământul celor vii".

Ia aminte spre rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.

Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

Aici se începe cântarea stihirilor Vecerniei, pe 10, pe 8, pe 6, sau pe 4, după importanța zilei liturgice sau a sărbătorii prăznuite, combinate cu stihurile care urmează:

(Stih. pe 10):

Scoate din temniță sufletul meu, ca să laude numele Tău.

Pe mine mă așteaptă drepții, până ce-mi vei răsplăti mie.

Psalmul 129 (stih. pe 8):

Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne! Doamne, auzi glasul meu!

Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele.

(Stih. pe 6):

De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea.

Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu în Domnul.

(Stih. pe 4):

Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții să nădăjduiască Israel în Domnul.

Că la Domnul este mila şi multă mântuire la El, şi El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.

Psalmul 116

Lăudaţi pe Domnul toate neamurile, lăudaţi-L pe El toate popoarele.

Că s-a întărit mila Lui peste noi şi adevărul Domnului rămâne în veac.

Slavă..., a sfântului, **Şi acum...**, a Născătoarei de Dumnezeu, din Minei, Octoih, Triod sau Penticostar.

La sfinţii cu doxologie mare, sfinţii cu polieleu, praznice, sâmbătă seara şi la sfintele Liturghii unite cu Vecernia, acum se face vohod cu cădelniţa sau cu Sf. Evanghelie, dacă este rânduit a se citi pericopă evanghelică. *În zilele de rând nu se face vohod.*

Apoi această laudă pentru Sfânta Treime, facere a lui Sofronie, patriarhul Ierusalimului:

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui,văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimenele săptămânii

Se cuvine a şti că, dacă se va întâmpla unul din posturi şi dacă este, **Aliluia**, în locul prochimenelor săptămânii, se cântă acestea:

LUNI SEARA

Aliluia (de 3 ori), pe glasul al 6-lea:

Stih: **Doamne, nu cu urgia Ta să mă mustri, nici cu mânia Ta să mă cerţi.**

Aliluia.

Stih: Şi în vecii vecilor.

Iar strana, cu glas mare: **Aliluia.**

MARŢI ŞI JOI SEARA

Aliluia (de 3 ori), pe glasul al 6-lea:

Stih: Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi aşternutului picioarelor Lui, că sfânt este.

Aliluia.

Stih: Şi în vecii vecilor.

Aliluia.

MIERCURI ŞI VINERI SEARA

Aliluia (de trei ori), pe glasul al 6-lea.

Stih: În tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii graiurile lor.

Stih: Şi în vecii vecilor.

Aliluia.

Sâmbătă seara şi duminică seara nu se cântă niciodată **Aliluia.**

Iar dacă s-a cântat: **Dumnezeu este Domnul...,** se cântă Prochimenele acestea:

SÂMBĂTĂ SEARA

Glasul al 6-lea:

Domnul a împărăţit, întru podoabă S-a îmbrăcat.

Stih: Îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere şi S-a încins.

Stih: Pentru că a întărit lumea, care nu se va clinti.

Stih: Căsei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

DUMINICĂ SEARA

Glasul al 8-lea:

Iată, acum binecuvântaţi pe Domnul toţi slujitorii Domnului.

Stih: Cei ce staţi în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.

LUNI SEARA

Glasul al 4-lea:

Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul.

Stih: Când Te-am chemat, auzitu-m-ai, Dumnezeul dreptăţii mele.

MARŢI SEARA

Glasul 1:

Mila Ta, Doamne, mă va urma în toate zilele vieţii mele.

Stih: Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi; la loc cu păşune, acolo m-a sălăşluit.

MIERCURI SEARA

Glasul al 5-lea:

Dumnezeule, întru numele Tău mântuieşte-mă şi întru puterea Ta mă judecă.

Stih: Dumnezeule, ascultă rugăciunea mea, ia aminte graiurile gurii mele.

JOI SEARA

Glasul al 6-lea:

Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul şi pământul.

Stih: Ridicat-am ochii mei la munţi, de unde va veni ajutorul meu.

VINERI SEARA

Glasul al 7-lea:

Dumnezeule, sprijinitorul meu eşti Tu şi mila Ta mă va întâmpina.

Stih: Scoate-mă de la vrăjmaşii mei, Dumnezeule, şi de cei ce se scoală asupra mea izbăveşte-mă.

Şi după Prochimen se zice:

Învredniceşte-ne, Doamne, în seara aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat eşti, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, şi lăudat şi preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru tine. Binecuvântat eşti, Doamne, învaţă-ne îndreptările Tale. Binecuvântat eşti, Stăpâne, înţelepţeşte-ne cu îndreptările Tale. Binecuvântat eşti, Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac; lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ţie se cuvine laudă, Ţie se cuvine cântare, Ţie slavă se cuvine, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi stihirile Stihoavnei, la care se zic stihurile acestea deplin, de nu este sărbătoare.

Psalmul 122:

Stih 1: **Către Tine, Cel ce locuieşti în cer, am ridicat ochii mei. Iată, precum sunt ochii robilor la mâinile stăpânilor lor, precum sunt ochii slujnicei la mâinile stăpânei sale, aşa sunt ochii noştri către Domnul Dumnezeul nostru, până ce Se va milostivi spre noi.**

Stih 2: **Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că mult ne-am săturat de defăimare, că prea mult s-a săturat sufletul nostru de ocara celor îndestulaţi şi de defăimarea celor mândri.**

Dacă e sâmbătă, la Stihoavnă se zic stihurile: **Domnul a împărăţit...** precum s-a scris mai sus.

Dacă este Praznic împărătesc sau se va serba vreun sfânt, se zic stihurile Praznicului sau ale sfântului.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu.

Apoi rugăciunea Dreptului Simeon, primitorul de Dumnezeu (Luca II, 29–30):

Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace; că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor: lumină spre descoperirea neamurilor şi slavă poporului Tău Israel.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Apoi Troparul Praznicului ce se va întâmpla, sau al sfântului, sau al zilei, Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu, Ectenia întreită şi Otpustul.

Iar dacă este Postul Mare, se cântă troparele acestea, glasul al 5-lea:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre (o metanie).

Botezătorule al lui Hristos, pe noi toţi ne pomeneşte, ca să ne izbăvim de fărădelegile noastre, că ţie s-a dat har a te ruga pentru noi (o metanie).

Slavă...,

Rugaţi-vă pentru noi, Sfinţilor Apostoli şi toţi sfinţii, ca să ne izbăvim de primejdii şi de necazuri; că pe voi calzi folositori către Mântuitorul v-am câştigat (o metanie).

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Sub milostivirea ta scăpăm, Născătoare de Dumnezeu. Rugăciunile noastre nu le trece cu vederea în nevoi, ci din primejdii ne izbăveşte pe noi, una curată şi binecuvântată (aceasta se zice fără metanie).

Doamne, miluieşte (de 40 de ori), Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită..., Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte!

Preotul, din faţa Sfintei Mese:

Cel ce este binecuvântat, Hristos Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Împărate ceresc, pe credinciosul nostru popor ocroteşte-l, credinţa o întăreşte, pe cei răi îi îmblânzeşte, lumea o împacă, sfânt locaşul acesta bine-l păzeşte, pe cei mai înainte răposaţi, părinţii şi fraţii noştri, în locaşurile drepţilor îi aşază şi pe noi întru mărturisire şi pocăinţă ne primeşte, ca un bun şi de oameni iubitor.

După aceea, se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: **Doamne şi Stăpânul vieţii mele...**, aşa cum s-a arătat la Miezonoptica de toate zilele (caută la pag. 34). **Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte** (de 12 ori). Iar dacă este Postul Mare, se zice această

Rugăciune

Preasfântă Treime, Stăpânie de o fiinţă, Împărăţie nedespărţită, Ceea ce eşti pricina tuturor bunătăţilor, binevoieşte şi pentru mine, păcătosul; întăreşte şi înţelepţeşte inima mea şi şterge toată întinarea mea. Luminează gândul meu, ca totdeauna să Te slăvesc şi să Te laud şi să mă închin Ţie şi să zic: unul Sfânt, unul Domn, Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

Fie numele Domnului binecuvântat de acum şi până în veac (de trei ori), cu trei metanii.

Slavă..., Şi acum..., Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea..., Psalmul 33 (caută la pag. 129), şi: **Înălţa-Te-voi, Dumnezeul meu, Împăratul meu, şi voi binecuvânta numele Tău...** Psalmul 144 (caută la

pag. 131). Cuvine-se cu adevărat să te fericim..., Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte (de 3 ori). Binecuvintează... Apoi se face Otpustul. Acestea se fac când e Postul Mare.

Iar dacă-ţi este voia, după sfârşitul Vecerniei, zi această

Rugăciune a Marelui Vasile

Binecuvântat eşti, Stăpâne Atotţiitorule, Care ai luminat ziua cu lumină de soare şi noaptea ai strălucit-o cu raze de foc; Care ne-ai învrednicit a trece lungimea zilei şi a ne apropia de începuturile nopţii; ascultă rugăciunea noastră şi a tot poporul Tău şi ne iartă nouă tuturor păcatele noastre cele de voie şi cele fără de voie. Primeşte rugăciunile noastre cele de seară şi trimite mulţimea milei Tale şi a îndurărilor Tale peste moştenirea Ta. Ocroteşte-ne cu sfinţii Tăi îngeri. Întrarmează-ne cu armele dreptăţii Tale. Îngrădeşte-ne cu adevărul Tău. Păzeşte-ne cu puterea Ta. Mântuieşte-ne de toată primejdia, de tot vicleşugul celui potrivnic şi ne dăruieşte şi această seară, cu noaptea ce vine şi toate zilele vieţii noastre desăvârşit, sfântă, cu pace, fără de păcate, fără sminteală şi fără nălucire. Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu şi ale tuturor sfinţilor, care Ţi-au plăcut din veac. Amin.

Apoi: Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii... şi otpustul.

RUGĂCIUNEA LA MASA DE SEARĂ

Mergând seara la masă, se zice:

Mânca-vor săracii şi se vor sătura şi vor lăuda pe Domnul; iar inimile celor ce-L caută pe Dânsul, vii vor fi în veacul veacului.

Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte (de 3 ori), Părinte, binecuvintează! Preotul binecuvintează masa.

După scularea de la masă, se zic aceste rugăciuni către Născătoarea de Dumnezeu:

Făcutu-s-a pântecele tău masă sfântă, având cerească pâine pe Hristos Dumnezeul nostru, dintru Care tot cel ce mănâncă nu va muri, precum a zis Hrănitorul tuturor, Născătoare de Dumnezeu.

Darurilor tale fă-ne pe noi vrednici, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, trecând cu vederea greşelile noastre şi

dăruind vindecare celor ce iau cu credință binecuvântarea ta, Preacurată.

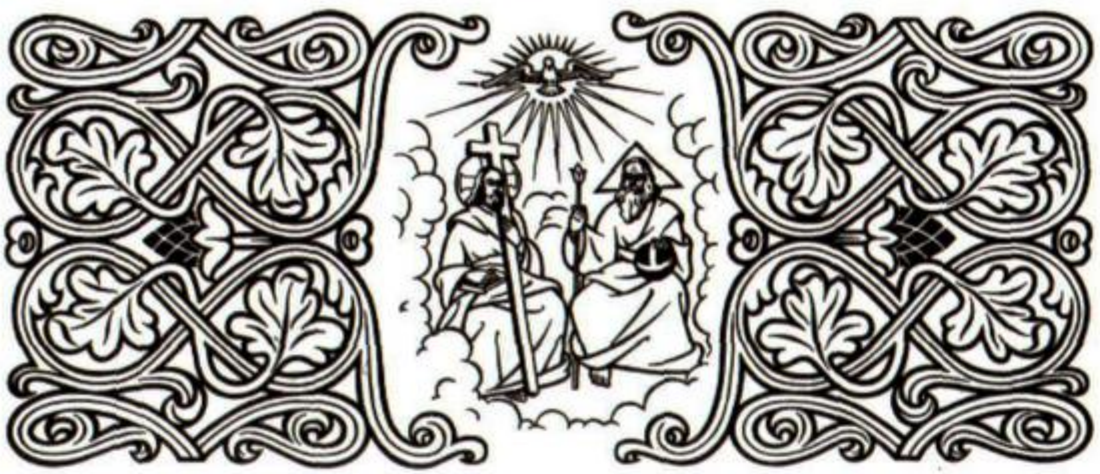
Apoi se zice: **Cuvine-se cu adevărat...** și:

Veselitu-ne-ai pe noi, Doamne, întru făpturile Tale, și întru lucrurile mâinilor Tale ne-am bucurat. Însemnatu-s-a peste noi lumina feței Tale, Doamne. Dat-ai veselie în inima mea, mai mare decât veselia pentru rodul lor de grâu, de vin și de untdelemn ce s-au înmulțit. Cu pace împreună ne vom culca și vom adormi, că Tu, Doamne, îndeosebi, întru nădejde ne-ai așezat.

Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori), **Părinte, binecuvintează!**

Preotul:

Cu noi este Dumnezeu, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

PAVECERNIŢA MARE

Preotul, cu epitrahilul pe grumaz, din faţa uşilor împărăteşti, cu dvera închisă, zice: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru...** Iar dacă nu este preot, se zice: **Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri...** Şi cântăreţul cel rânduit începe aşa: **Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie, Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...** Preotul: **Că a Ta este împărăţia...** Cântăreţul: **Doamne, miluieşte** (de 12 ori), **Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm...** (de 3 ori). Preotul intră în sfântul altar.

Dacă este săptămâna întâi a Postului Mare, se citeşte

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuţi mie, grăbeşte-Te! Să se ruşineze şi să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată ruşinaţi cei ce-mi grăiesc mie: «Bine, bine!». Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea cei ce iubesc mântuirea

Ta: «Slăvit să fie Domnul!». Iar eu sărac sunt şi sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu eşti tu; Doamne, nu zăbovi.

După sfârşitul psalmului, se cântă Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul, preotul îmbrăcând în acest scop şi felonul, pe care îl dezbracă la sfârşitul lui.

Iar dacă nu este Săptămâna Mare, se începe aşa:

Psalmul 4

Când Te-am chemat, m-ai auzit, Dumnezeul dreptăţii mele! Întru necaz m-ai desfătat! Milostiveşte-Te spre mine şi ascultă rugăciunea mea. Fiii oamenilor, până când veţi fi grei la inimă? Pentru ce iubiţi deşertăciunea şi căutaţi minciuna? Să ştiţi că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său; Domnul mă va auzi când voi strigă către Dânsul. Mâniaţi-vă, dar nu greşiţi; de cele ce ziceţi în inimile voastre, întru aşternuturile voastre, vă căiţi. Jertfiţi jertfa dreptăţii și nădăjduiţi în Domnul. Mulţi zic: «Cine ne va arăta nouă cele bune?». Dar însemnatu-s-a peste noi lumina feței Tale, Doamne! Dat-ai veselie în inima mea, mai mare decât veselia pentru rodul lor de grâu, de vin și de untdelemn ce s-au înmulțit. Cu pace, aşa mă voi culca şi voi adormi, că Tu, Doamne, îndeosebi întru nădejde m-ai aşezat.

Psalmul 6

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerţi. Miluieşte-mă, Doamne, că neputincios sunt. Vindecă-mă, Doamne,

că s-au tulburat oasele mele; şi sufletul meu s-a tulburat foarte, şi Tu, Doamne, până când? Întoarce-Te, Doamne; izbăveşte sufletul meu, mântuieşte-mă, pentru mila Ta. Că nu este întru moarte cel ce Te pomeneşte pe Tine. Şi în iad cine Te va lăuda pe Tine? Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voi în fiecare noapte patul meu, cu lacrimile mele aşternutul meu voi uda. Tulburatu-s-a de supărare ochiul meu, îmbătrânit-am între toţi vrăjmaşii mei. Depărtaţi-vă de la mine toţi cei ce lucraţi fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plângerii mele. Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit. Să se ruşineze şi să se tulbure foarte toţi vrăjmaşii mei; să se întoarcă şi să se ruşineze foarte degrab.

Psalmul 12

Până când, Doamne, mă vei uita, până în sfârşit? Până când vei întoarce faţa Ta de la mine? Până când voi grămădi gânduri în sufletul meu, durere în inima mea ziua şi noaptea? Până când se va înălţa vrăjmaşul meu împotriva mea? Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva să zică vrăjmaşul meu: «Întăritu-m-am asupra lui». Cei ce mă necăjesc se vor bucura de mă voi clătina. Iar eu spre mila Ta am nădăjduit; bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta; cânta-voi Domnului, Celui ce mi-a făcut bine, şi voi cânta numele Domnului Celui Preaînalt.

Iarăşi:

Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva să zică vrăjmaşul meu: «Întăritu-m-am asupra lui».

Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori) şi trei metanii. Doamne, miluieşte (de 3 ori), Slavă... Şi acum...

Psalmul 24

Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu. Spre Tine am nădăjduit, să nu fiu ruşinat în veac, nici să râdă de mine vrăjmaşii mei. Pentru că toţi cei ce Te aşteaptă pe Tine nu se vor ruşina; să se ruşineze toţi cei ce fac fărădelegi în deşert. Căile Tale, Doamne, arătă-mi, şi cărările Tale mă învaţă. Îndreptează-mă spre adevărul Tău şi mă învaţă, că Tu eşti Dumnezeu, Mântuitorul meu, şi pe Tine Te-am aşteptat toată ziua. Adu-Ţi aminte de îndurările Tale şi de milele Tale, Doamne, că din veac sunt. Păcatele tinereţilor mele şi ale neştiinţei mele nu le pomeni. După mila Ta pomeneşte-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne. Bun şi drept este Domnul; pentru aceasta lege va pune celor ce greşesc în cale. Îndrepta-va pe cei blânzi la judecată, învăţa-va pe cei blânzi căile Sale. Toate căile Domnului sunt milă şi adevăr pentru cei ce caută aşezământul Lui şi mărturiile Lui. Pentru numele Tău, Doamne, curăţeşte păcatul meu, că mult este. Cine este omul cel ce se teme de Domnul? Lege va

pune lui în calea pe care a ales-o. Sufletul lui întru bunătăţi se va sălăşlui şi seminţia lui va moşteni pământul. Domnul este întărirea celor ce se tem de Dânsul, aşezământul Lui îl va arăta lor. Ochii mei pururea spre Domnul, că El va scoate din laţ picioarele mele. Caută spre mine și mă miluiește, că părăsit şi sărac sunt eu. Necazurile inimii mele s-au înmulțit; din nevoile mele scoate-mă. Vezi smerenia mea şi osteneala mea şi-mi iartă toate păcatele mele. Vezi pe vrăjmaşii mei, că s-au înmulţit şi cu ură nedreaptă m-au urât. Păzeşte sufletul meu şi mă izbăveşte, ca să nu mă ruşinez că am nădăjduit în Tine. Cei fără răutate şi cei drepţi s-au lipit de mine, că Te-am aşteptat, Doamne. Izbăveşte, Dumnezeule, pe Israel de toate necazurile lui.

Psalmul 30

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, ca să nu fiu ruşinat în veac. Întru îndreptarea Ta izbăveşte-mă și mă scoate. Pleacă spre mine urechea Ta, grăbeşte de mă scoate. Fii mie Dumnezeu apărător şi casă de scăpare ca să mă mântuiești. Că puterea mea și scăparea mea eşti Tu şi pentru numele Tău mă vei povăţui şi mă vei hrăni. Scoate-mă-vei din cursa aceasta pe care mi-au ascuns-o mie, că Tu eşti apărătorul meu. În mâinile Tale voi da duhul meu; izbăvitu-m-ai, Doamne, Dumnezeul adevărului. Urât-ai pe cei ce păzesc deşertăciuni în zadar, iar eu spre Domnul am nădăjduit. Bucura-mă-voi și mă

voi veseli de mila Ta, că ai căutat spre smerenia mea, mântuit-ai din nevoi sufletul meu, şi nu m-ai lăsat în mâinile vrăjmaşului; pus-ai în loc desfătat picioarele mele. Miluieşte-mă, Doamne, că mă necăjesc; tulburatu-s-a de mânie ochiul meu, sufletul meu și inima mea. Că s-a stins întru durere viața mea şi anii mei în suspinuri; slăbit-a întru sărăcie tăria mea şi oasele mele s-au tulburat. La toți vrăjmaşii mei m-am făcut de ocară şi vecinilor mei foarte, şi frică cunoscuţilor mei. Cei ce mă vedeau afară fugeau de mine. Uitat am fost ca un mort din inima lor, ajuns-am ca un vas stricat, că am auzit ocara multora din cei ce locuiesc împrejur, când se adunau ei împreună împotriva mea; ca să ia sufletul meu s-au sfătuit. Iar eu către Tine am nădăjduit, Doamne, zis-am: «Tu eşti Dumnezeul meu». În mâinile Tale soarta mea, izbăveşte-mă din mâna vrăjmaşilor mei şi de cei ce mă prigonesc. Arată fața Ta peste robul Tău, mântuieşte-mă cu mila Ta! Doamne, să nu fiu ruşinat că Te-am chemat pe Tine; să se rușineze necredincioşii şi să se pogoare în iad. Mute să fie buzele cele viclene, care grăiesc împotriva dreptului fărădelege, cu mândrie şi cu defăimare. Cât este de mare mulțimea bunătății Tale, Doamne, pe care ai gătit-o celor ce se tem de Tine, pe care ai făcut-o celor ce nădăjduiesc în Tine, înaintea fiilor oamenilor! Ascunde-i-vei pe dânşii cu acoperământul feței Tale de tulburarea oamenilor. Acoperi-i-vei pe ei în cortul Tău de

împotrivirea limbilor. Binecuvântat este Domnul, că minunată a fost mila Sa în cetate întărită. Iar eu am zis întru uimirea mea: Lepădat sunt de la faţa ochilor Tăi. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele când am strigat către Tine. Iubiţi pe Domnul toţi cuvioşii Lui, că adevărul caută Domnul şi răsplateşte celor ce se mândresc, cu prisosinţă. Îmbărbătaţi-vă şi să se întărească inima voastră, toţi cei ce nădăjduiţi în Domnul.

Psalmul 90

Cel ce locuieşte în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălăşlui. Va zice Domnului: «Sprijinitorul meu eşti şi scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dânsul». Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor şi de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine şi sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie întru amiază. Cădea-vor dinspre latura ta o mie şi zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi şi răsplătirea păcătoşilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ţie. Nu vor veni către tine rele şi bătaie nu se va apropia de locaşul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate

căile tale. Pe mâini te vor înălţa ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă şi vasilisc vei păşi şi vei călca peste leu şi peste balaur. «Că spre Mine a nădăjduit şi-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el, că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine şi-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz şi-l voi scoate pe el şi-l voi slăvi. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, şi-i voi arăta lui mântuirea Mea».

Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori), cu trei metanii.

Apoi strana întâi începe Cântarea Proorocului Isaia, cu cântare dulce, lin şi rar, pe glasul a 7-lea:

Cu noi este Dumnezeu, înţelegeţi, neamuri, şi vă plecaţi, căci cu noi este Dumnezeu.

Strana a doua cântă iar această cântare toată, apoi amândouă stranele, fiecare câte un stih:

Auziţi până la marginile pământului, căci cu noi este Dumnezeu.

Cei puternici, plecaţi-vă, căci cu noi este Dumnezeu.

Că iarăşi de veţi putea şi iarăşi veţi fi biruiţi, căci cu noi este Dumnezeu.

Şi orice sfat veţi sfătui, risipi-l-va Domnul, căci cu noi este Dumnezeu.

Şi cuvântul pe care îl veţi grăi nu va rămâne întru voi, căci cu noi este Dumnezeu.

De frica voastră nu ne vom teme, nici ne vom tulbura, căci cu noi este Dumnezeu.

Pe Domnul Dumnezeul nostru, pe Acela vom sfinţi, şi El va fi nouă frică, căci cu noi este Dumnezeu.

Şi, de voi fi nădăjduindu-mă spre Dânsul, va fi mie spre sfinţire, căci cu noi este Dumnezeu.

Şi voi fi nădăjduindu-mă spre Dânsul şi mă voi mântui printr-Însul, căci cu noi este Dumnezeu.

Iată eu şi pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu, căci cu noi este Dumnezeu.

Poporul cel ce umbla întru întuneric a văzut lumină mare, căci cu noi este Dumnezeu.

Cei ce locuiţi în latura şi în umbra morţii, lumină va străluci peste voi, căci cu noi este Dumnezeu.

Că prunc S-a născut nouă Fiul şi S-a dat nouă, căci cu noi este Dumnezeu.

A Cărui stăpânire s-a făcut peste umărul Lui, căci cu noi este Dumnezeu.

Şi păcii Lui nu este hotar, căci cu noi este Dumnezeu.

Şi se cheamă numele Lui înger de mare sfat, căci cu noi este Dumnezeu.

Sfetnic minunat, căci cu noi este Dumnezeu.

Dumnezeu tare, Stăpânitor, Domn al păcii, căci cu noi este Dumnezeu.

Părinte al veacului ce va să fie, căci cu noi este Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, căci cu noi este Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. Căci cu noi este Dumnezeu.

Apoi amândouă stranele cântă împreună:

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți, neamuri, şi vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu (de trei ori).

Şi îndată Troparele acestea:

Strana întâi:

Ziua trecând, mulțumesc Ție, Doamne; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de păcat dăruieşte-o mie, Mântuitorule, şi mă mântuieşte.

Strana a doua:

Slavă...,

Ziua trecând, slăvescu-Te pe Tine, Stăpâne; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de sminteală dăruieşte-o mie, Mântuitorule, şi mă mântuieşte.

Strana întâi:

Şi acum...

Ziua trecând, cu cântare Te slăvesc pe Tine, Sfinte; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de bântuială dăruieşte-o mie, Mântuitorule, şi mă mântuieşte.

Amândouă stranile cântă împreună, pe glasul al 2-lea:

Firea cea fără de trup a heruvimilor cu cântări fără încetare pe Tine Te slăveşte.

Viețuitorii cei cu câte şase aripi, serafimii, cu neîncetate glasuri pe Tine Te preaînalță.

Toate oştile îngerilor cu cântări întreit sfinte Te laudă.

Că mai înainte de toate eşti, Cel ce eşti Părinte, şi împreună fără de început ai pe Fiul Tău.

Şi întocmai cinstit purtând pe Duhul vieţii, nedespărţirea Treimii arăţi.

Preasfântă Fecioară, Maica lui Dumnezeu, şi cei ce aţi fost singuri văzători Cuvântului şi slujitori,

Ale proorocilor şi ale mucenicilor toate cetele, ca cei ce aveţi viaţă nemuritoare,

Pentru toţi rugaţi-vă cu deadinsul, că toţi suntem întru nevoi.

Ca, izbăvindu-ne de înşelăciunea celui rău, să cântăm cântare îngerească:

Sfinte, Sfinte, Sfinte, întreit Sfinte, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Şi îndată se citeşte cu glas lin: Cred întru unul Dumnezeu... (caută la pag. 31).

Apoi:

Preasfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, roagă-te pentru noi păcătoşii (de trei ori).

Toate puterile cereşti, ale sfinţilor îngeri şi ale arhanghelilor, rugaţi-vă pentru noi, păcătoşii (de două ori).

Sfinte Ioane, Proorocule şi Înaintemergătorule şi Botezătorule al Domnului nostru Iisus Hristos, roagă-te pentru noi păcătoşii (de două ori).

Sfinţilor măriţilor apostoli, proorocilor şi mucenicilor şi toţi sfinţii, rugaţi-vă pentru noi păcătoşii (de două ori).

Preacuvioşilor şi de Dumnezeu purtători părinţi ai noştri, păstori şi învăţători ai lumii, rugăţi-vă pentru noi păcătoşii (de două ori).

Aici se pomenește și sfântul al cărui hram îl poartă biserica (de două ori).

Cea nebiruită și necuprinsă și dumnezeiască putere a cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, nu ne lăsa pe noi, păcătoșii (de două ori).

Dumnezeule, curățește-ne pe noi, păcătoșii.

Dumnezeule, curățește-ne pe noi, păcătoșii.

Dumnezeule, curățește-ne pe noi, păcătoșii, și ne miluiește.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Și se cântă Troparele acestea (iar de este praznic, Troparul praznicului):

LUNI ȘI MIERCURI SEARA

Se cântă aceste Tropare, pe glasul al 2-lea:

Luminează ochii mei, Hristoase Dumnezeule, ca nu cândva să adorm întru moarte, ca nu cândva să zică vrăjmașul meu: Întăritu-m-am asupra lui.

Slavă...,

Sprijinitor sufletului meu fii, Dumnezeule, că umblu prin mijlocul a multe curse. Izbăvește-mă de ele și mă mântuiește, Bunule, ca un iubitor de oameni.

Și acum...

Pentru că nu avem îndrăzneală pentru multe păcatele noastre, tu, pe Cel ce S-a născut din tine, roagă-L, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că mult poate rugăciunea Maicii spre îmblânzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoșilor, Preacurată, că milostiv este și poate să mântuiască Cel ce a primit a pătimi pentru noi.

MARŢI ŞI JOI SEARA

Se cântă aceste Tropare, glasul al 8-lea:

Neadormirea nevăzuţilor mei vrăjmaşi o ştii, Doamne, şi slăbiciunea ticălosului meu trup o cunoşti, Cel ce m-ai zidit. Pentru aceasta în mâinile Tale voi da duhul meu. Acoperă-mă cu aripile bunătăţii Tale, ca nu cândva să adorm întru moarte. Şi ochii minţii mele luminează-i întru desfătarea dumnezeieştilor Tale cuvinte; şi mă deşteaptă la vreme potrivită, spre a Ta slăvire, ca un bun şi de oameni iubitor.

Stih: Caută şi mă auzi, Doamne, Dumnezeul meu.

Cât va fi de înfricoşătoare judecata Ta, Doamne! Îngerii stând înainte, oamenii în mijloc adunându-se, cărţile deschizându-se, faptele cercetându-se, gândurile întrebându-se. Ce judecată va fi mie, celui zămislit în păcate? Cine-mi va stinge văpaia? Cine-mi va lumina întunericul, de nu mă vei milui Tu, Doamne, ca un iubitor de oameni?

Slavă...,

Lacrimi dă-mi mie, Dumnezeule, ca oarecând femeii celei păcătoase, şi mă învredniceşte să ud picioarele Tale, care, din calea rătăcirii, pe mine m-au izbăvit. Şi să aduc Ţie mir de bună mireasmă, viaţă curată, întru pocăinţă mie agonisită; ca să aud şi eu glasul Tău cel dorit: Credinţa ta te-a mântuit, mergi în pace!

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Neînfruntată nădejdea ta, Născătoare de Dumnezeu, având, mă voi mântui. Folosinţa ta agonisind, Preacurată, nu mă voi teme. Izgoni-voi pe vrăjmaşii mei şi-i voi birui pe ei, îmbrăcându-mă numai cu acoperământul tău ca şi cu o platoşă; şi întru ajutorul tău cel atotputernic rugându-mă,

strig către tine: Stăpână, mântuieşte-mă cu rugăciunile tale şi mă scoală din întunecatul somn, spre a ta slăvire, cu puterea Celui ce S-a întrupat din tine, a Fiului lui Dumnezeu.

Doamne, miluieşte (de 40 de ori), Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvintează Părinte! Preotul: Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri... Apoi se citeşte această

Rugăciune a Marelui Vasile

Doamne, Doamne, Cel ce ne-ai izbăvit de toată săgeata ce zboară în zi, izbăveşte-ne şi de tot lucrul ce umblă întru întuneric. Primeşte jertfa cea de seară, ridicările mâinilor noastre, şi ne învredniceşte şi măsura nopţii fără de prihană a o trece, neispitiţi de rele, şi ne izbăveşte de toată tulburarea şi îngrozirea care ne vin de la diavol. Dăruieşte sufletelor noastre umilinţă şi gândurilor noastre grijire de întrebarea ce va să fie la înfricoşătoarea şi dreapta Ta judecată. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre şi omoară mădularele noastre cele pământeşti, ca şi întru liniştea somnului să ne luminăm cu privirea la judecăţile Tale. Întoarce de la noi toată nălucirea necuvioasă şi pofta cea vătămătoare şi ne ridică în vreme de rugăciune, întăriţi în credinţă şi sporind întru poruncile Tale, cu bună vrerea şi bunătatea Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care binecuvântat eşti, împreună cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Duhul Tău, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi îndată: Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori). Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule... **(caută la pag. 12).**

Psalmul 101

Doamne, auzi rugăciunea mea, şi strigarea mea la Tine să ajungă! Să nu întorci faţa Ta de la mine; în orice zi mă necăjesc, pleacă spre mine urechea Ta! În orice zi Te voi chema, degrab auzi-mă! Că s-au stins ca fumul zilele mele şi oasele mele ca uscăciunea s-au făcut. Rănită este inima mea şi s-a uscat ca iarba; că am uitat să-mi mănânc pâinea mea. De glasul suspinului meu, osul meu s-a lipit de carnea mea. Asemănatu-m-am cu pelicanul din pustie; ajuns-am ca bufniţa din dărâmături. Privegheat-am şi am ajuns ca o pasăre singuratică pe acoperiş. Toată ziua m-au ocărât vrăjmaşii mei, şi cei ce mă lăudau împotriva mea se jurau. Că cenuşă am mâncat în loc de pâine şi băutura mea cu plângere am amestecat-o din pricina urgiei Tale şi a mâniei Tale; că, ridicându-mă eu, m-ai surpat. Zilele mele ca umbra s-au plecat şi eu ca iarba m-am uscat. Iar Tu, Doamne, în veac rămâi şi pomenirea Ta, din neam în neam. Sculându-Te, vei milui Sionul, că vremea este să-l miluieşti pe el, că a venit vremea. Că au iubit robii Tăi pietrele lui şi de ţărâna lui le va fi milă. Şi se vor teme neamurile de numele Domnului şi toţi împărăţii pământului de slava Ta. Că va zidi Domnul Sionul şi Se va arăta întru slava Sa. Căutat-a spre rugăciunea celor smeriţi şi n-a dispreţuit cererea lor. Să se scrie acestea pentru neamul ce va să vină, şi poporul ce se zideşte va lăuda pe Domnul. Că a privit

din înălţimea cea sfântă a Lui, Domnul din cer pe pământ a privit, ca să audă suspinul celor ferecaţi, să dezlege pe fiii celor omorâţi, să vestească în Sion numele Domnului şi lauda Lui în Ierusalim, când se vor aduna popoarele împreună şi împărăţiile, ca să slujească Domnului. Zis-am către Dumnezeu în calea tăriei Lui: Vesteşte-mi puţinătatea zilelor mele. Nu mă lua la jumătatea zilelor mele, că anii Tăi, Doamne, sunt din neam în neam. Dintru început Tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat şi lucrul mâinilor Tale sunt cerurile. Acelea vor pieri, iar Tu vei rămâne, şi toţi ca o haină se vor învechi şi ca un veşmânt îi vei schimba şi se vor schimba. Dar Tu acelaşi eşti şi anii Tăi nu se vor împuţina. Fiii robilor Tăi vor locui pământul lor şi seminţia lor în veac va propăşi.

Rugăciunea lui Manase, regele iudeilor

Doamne, Atotţiitorule, Dumnezeul părinţilor noştri, al lui Avraam, al lui Isaac şi al lui Iacob şi al seminţiei celei drepte a lor, Cel ce ai făcut cerul şi pământul cu toată podoaba lor, Care ai legat marea cu cuvântul poruncii Tale, Care ai încuiat adâncul şi l-ai pecetluit cu numele Tău cel înfricoşător şi slăvit, înaintea Căruia toate se tem şi tremură din pricina atotputerniciei Tale, pentru că nimeni nu poate să stea înaintea strălucirii slavei Tale şi nesuferită este mânia urgiei Tale asupra celor păcătoşi! Însă nemăsurată şi neajunsă este şi mila făgăduinţei

Tale, căci Tu eşti Domnul Cel Preaînalt, Bun, Îndelung-răbdător şi Mult-milostiv, Căruia Îi pare rău de răutăţile oamenilor. Tu, Doamne, după mulţimea bunătăţii Tale, ai făgăduit pocăinţă şi iertare celor ce Ţi-au greşit şi, după mulţimea îndurărilor Tale, ai hotărât pocăinţă păcătoşilor spre mântuire. Aşadar Tu, Doamne, Dumnezeul celor drepţi, n-ai pus pocăinţă pentru cei drepţi: pentru Avraam şi Isaac şi Iacob, care nu Ţi-au greşit Ţie, ci ai pus pocăinţă mie, păcătosului, pentru că am păcătuit mai mult decât nisipul mării. Multe sunt fărădelegile mele şi nu sunt vrednic a căuta şi a privi înălţimea cerului, din pricina mulţimii nedreptăţilor mele. Strâns sunt eu cu multe cătuşe de fier, încât nu pot să-mi ridic capul meu şi nu am nici loc de odihnă, pentru că Te-am mâniat şi am făcut rău înaintea Ta; n-am împlinit voia Ta, nici am păzit poruncile Tale, ci am pus urâciuni şi am înmulţit smintelile. Dar acum îmi plec genunchii inimii mele, rugând bunătatea Ta: Am păcătuit, Doamne, am păcătuit şi fărădelegile mele eu le cunosc. Însă cer, rugându-Te: Iartă-mă, Doamne, iartă-mă şi nu mă pierde în fărădelegile mele şi nici nu mă osândi la întuneric sub pământ, căci Tu eşti, Dumnezeule, Dumnezeul celor ce se pocăiesc. Arată-Ţi peste mine bunătatea Ta, mântuieşte-mă pe mine, nevrednicul, după mare mila Ta, şi Te voi preaslăvi în toate zilele vieţii mele. Căci pe Tine Te slăvesc toate puterile cereşti şi a Ta este slava în vecii vecilor. Amin!

Sfinte Dumnezeule..., cu trei metanii, Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., apoi Troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi..., Slavă..., Doamne, miluieşte-ne pe noi..., Şi acum..., Uşa milostivirii deschide-o nouă... (caută la pag. 37-38), Doamne, miluieşte (de 40 de ori). Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte! Preotul: Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri... şi aceasta

Rugăciune a lui Mardarie

Stăpâne, Dumnezeule, Părinte atotputernice, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o Putere, miluieşte-mă pe mine, păcătosul, şi, cu judecăţile care ştii, mântuieşte-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori).

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuţi mie, grăbeşte-Te! Să se ruşineze şi să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată ruşinaţi cei ce-mi grăiesc mie: «Bine, bine!». Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: «Slăvit să fie Domnul!». Iar eu sărac sunt şi sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu eşti Tu; Doamne, nu zăbovi!

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea întru credincioşia Ta; auzi-mă întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoşat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine mi-i nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire. Lăudămu-Te, Te binecuvântăm, închinămu-ne Ţie, slăvi-

mu-Te, mulțumim Ție, pentru slava Ta cea mare. Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte atotțiitorule, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte. Doamne, Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii. Primește rugăciunea noastră Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi. Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin. În toate zilele Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție. Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină. Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine.

Învrednicește-ne, Doamne, în noaptea aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi precum am nădăjduit întru Tine. Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-ne cu îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este

în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ţie se cuvine laudă, Ţie se cuvine cântare, Ţie slavă se cuvine, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi se zice Canonul de rând al sfântului sau al Născătoarei de Dumnezeu.

Iar după sfârşitul canonului se cântă: **Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...**

Apoi încep stranele să cânte lin şi rar, pe glasul al 7-lea:

Doamne al puterilor, fii cu noi, că pe altul, afară de Tine, ajutor întru necazuri nu avem. Doamne al puterilor, miluieşte-ne pe noi (de două ori, fără stih).

Apoi se cântă însoţit de stih.

Stih: **Lăudaţi pe Domnul întru sfinţii Lui, lăudaţi-L pe El întru tăria puterii Lui.**

Doamne al puterilor...

Stih: **Lăudaţi-L pe El întru puterile Lui, lăudaţi-L pe El după mulţimea slavei Lui.**

Doamne al puterilor...

Stih: **Lăudaţi-L pe El în glas de trâmbiţă, lăudaţi-L pe El în psaltire şi alăută.**

Doamne al puterilor...

Stih: **Lăudaţi-L pe El în timpane şi în horă, lăudaţi-L pe El în strune şi în organe.**

Doamne al puterilor...

Stih: **Lăudaţi-L pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudaţi-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.**

Doamne al puterilor...

Stih: **Lăudați-L pe Domnul întru sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.**

Doamne al puterilor...

Slavă...,

Doamne, de n-am avea pe sfinții Tăi rugători și bunătatea Ta milostivindu-se spre noi, cum am îndrăzni, Mântuitorule, a Te lăuda pe Tine, pe Care Te binecuvintează neîncetat îngerii? Știutorul inimilor, iartă sufletele noastre.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Multe sunt mulțimile greșelilor mele, Născătoare de Dumnezeu. La tine am scăpat, curată, mântuire trebuindu-mi. Cercetează neputinciosul meu suflet și te roagă Fiului tău și Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, ceea ce ești una binecuvântată.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele, nu mă lăsa pe mine. Ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă sprijinește și mă miluiește.

Și aceasta, a Născătoarei de Dumnezeu:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Doamne, miluiește (de 40 de ori). **Cel ce în toată vremea și în tot ceasul...** (caută la pag. 33). **Doamne, miluiește** (de 3 ori). **Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului...** Preotul: **Dumnezeule, milostivește-Te spre noi...** Iar fiecare, stând puțin, zice întru sine rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: **Doamne și Stăpânul vieții mele...**, așa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (caută la pag. 34). Apoi: **Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește** (de 12 ori). Și această

Rugăciune de cerere către Preasfânta de Dumnezeu Născătoarea

Facere a lui Pavel Monahul din Mânăstirea Făcătoarei de bine.

Nepătată, neîntinată, fără prihană, Preacurată Fecioară, a lui Dumnezeu Mireasă, Stăpână, care pe Dumnezeu-Cuvântul cu oamenii, prin preaslăvită nașterea ta, L-ai unit și firea cea lepădată a neamului nostru cu cele cerești ai împreunat-o; ceea ce ești singură nădejdea celor fără de nădejde și celor biruiți ajutătoare; gata folositoare celor ce aleargă la tine și tuturor creștinilor scăpare; nu te scârbi de mine, cel păcătos și întinat, care, cu urâte gânduri și cu cuvinte și cu fapte, pe mine de tot netrebnic m-am făcut și, prin lene dulceților vieții, cu voia rob m-am făcut; ci, ca ceea ce ești Maica iubitorului de oameni Dumnezeu, cu iubirea de oameni milostivește-te spre mine, păcătosul și întinatul, și primește rugăciunea mea, ce se aduce ție din buze necurate; iar pe Fiul tău și Stăpânul nostru și Domnul, cu îndrăznirea ta ca o Maică cuprinzând, roagă-L să-mi deschidă și mie milostivirile cele iubitoare de oameni ale bunătății Sale! Și, trecând greșelile mele cele nenumărate, să mă întoarcă la pocăință și lucrător poruncilor Sale iscusit să mă arate. Și fii lângă mine pururea ca o milostivă, milosârdă și iubitoare de bine. Întru această viață de acum, caldă folositoare și ajutătoare, năvălirile po-

trivnicilor oprindu-le și la pocăință îndreptându-mă. Și, în vremea ieșirii mele, ticălosul meu suflet păzindu-l și întunecatele chipuri ale viclenilor diavoli departe de acesta izgonindu-le. Și, în ziua înfricoșătoarei judecăți, de munca cea veșnică izbăvindu-mă și slavei celei negrăite a Fiului tău și Dumnezeului nostru moștean pe mine arătându-mă. Pe care să o și dobândesc, Stăpâna mea, Preasfântă de Dumnezeu, Născătoare, prin mijlocirea și sprijinul tău. Cu harul și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului tău, ale Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Duhul Lui, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea către Domnul nostru Iisus Hristos

Facere a lui Antioh Monahul Pandectul.

Și ne dă nouă, Stăpâne, celor ce mergem spre somn, odihnă trupului și sufletului; și ne păzește pe noi de întunecatul somn al păcatului și de toată întunecata și cea de noapte patimă a dulceții. Contenește întărâtările patimilor, stinge săgețile vicleanului cele aprinse, cele pornite asupra noastră cu vicleșug. Zburdările trupului nostru le potolește și tot gândul nostru cel pământesc și trupesc

adoarme-l. Şi ne dăruieşte nouă, Dumnezeule, minte deşteaptă, cuget curat, inimă trează, somn uşor şi de toată nălucirea satanei nestrămutat. Scoală-ne pe noi în vremea rugăciunii, întăriţi întru poruncile Tale şi pomenirea judecăţilor Tale întru noi nestricată având-o. Cuvântare de slava Ta în toată noaptea ne dăruieşte, ca să cântăm şi să binecuvântăm şi să slăvim preacinstitul şi preaîncuviinţatul Tău nume, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preaslăvită pururea Fecioară binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare, du rugăciunea noastră la Fiul tău şi Dumnezeul nostru şi cere să mântuiască prin tine sufletele noastre.

Rugăciunea Sfântului Ioanichie

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ţie.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Preotul, numai în primele cinci zile din săptămâna întâi a Postului Mare, îmbracă felonul, deschide sfintele uşi şi citeşte Evanghelia rânduită, apoi închide uşile şi dezbracă sfita. Urmează otpustul. Preotul, din faţa sfintelor uşi: Slavă Ţie Hristoase Dumnezeule... Cântăreţul: Slavă..., Şi acum..., Doamne miluieşte..., (de trei ori), Părinte binecuvintează; iar noi, toţi, ne plecăm la pământ şi preotul, tot în genunchi, cu faţa la apus, zice cu glas mare această:

Rugăciune

Stăpâne Mult-milostive, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu

Născătoarei și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu folosințele cinstitelor cereștilor puteri celor fără de trupuri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli; ale sfinților, măriților și bunilor biruitori mucenici; ale preacuvioșilor și purtătorilor de Dumnezeu părinților noștri; ale Sfinților și drepților dumnezeiești părinți Ioachim și Ana și ale tuturor sfinților Tăi, bineprimită fă rugăciunea noastră; dăruiește-ne iertare de greșelile noastre; acoperă-ne cu acoperământul aripilor Tale; izgonește de la noi pe tot vrăjmașul și pizmașul; împacă viața noastră; Doamne, miluiește-ne pe noi și lumea Ta și mântuiește sufletele noastre, ca un bun și de oameni iubitor.

Apoi, făcând cel mai mare metanie până la pământ, zice către frați sau către credincioși:

Binecuvântați și mă iertați pe mine, păcătosul.

Iar frații (credincioșii)

Dumnezeu să te ierte, părinte sfințite.

Preotul se întoarce cu fața către Răsărit și zice: Să ne rugăm pentru... și celelalte, după cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (pag. 39-40); și după fiecare stih se cântă: Doamne, miluiește. Iar la urmă cel mai mare zice: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri...

Şi încep fraţii sau credincioşii, de-a dreapta şi de-a stânga, câte doi, pe rând, a face metanii şi a cere iertare de la cel mai mare, zicând fiecare:

Binecuvintează, părinte sfinţite, şi mă iartă pe mine, păcătosul.

Iar cel mai mare stă în mijlocul bisericii, până ce toţi fraţii termină de a-şi lua iertarea de la el.

Iar când merg în chilii, monahii (şi mirenii mergând acasă) rostesc această

Rugăciune

Slăbeşte, lasă, iartă, Dumnezeule, greşelile noastre cele de voie şi cele fără de voie, cele cu fapta şi cu cuvântul, cele cu ştiinţă şi cele cu neştiinţă, cele din noapte şi din zi, cele cu mintea şi cu gândul. Toate le iartă nouă, ca un bun şi de oameni iubitor.

Pe cei ce ne urăsc pe noi şi ne fac strâmbătate iartă-i, Doamne. Celor ce ne fac bine fă-le bine. Fraţilor şi rudeniilor noastre dăruieşte-le cererile cele către mântuire şi viaţă veşnică. Pe cei ce sunt întru neputinţă cercetează-i şi vindecare dăruieşte-le. Pe cei de pe mare ocârmuieşte-i. Cu cei călători împreună călătoreşte. Pe cei din văzduh ocroteşte-i. Celor ce ne slujesc şi ne miluiesc pe noi iertare păcatelor dăruieşte-le. Pe cei ce ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânşii miluieşte-i, după mare mila Ta. Pomeneşte, Doamne, pe cei mai dinainte adormiţi, părinţii şi fraţii noştri, şi-i odihneşte unde luminează lumina feţei Tale.

Pomeneşte, Doamne, pe fraţii noştri cei din necazuri şi-i izbăveşte de toată primejdia. Pomeneşte, Doamne, pe cei ce aduc daruri şi fac bine în sfintele Tale biserici şi le dă lor cererile cele către mântuire şi viaţă veşnică. Pomeneşte-ne, Doamne, şi pe noi, smeriţii, păcătoşii şi nevrednicii robii Tăi, şi luminează mintea noastră cu lumina cunoştinţei Tale şi ne îndreptează pe calea poruncilor Tale. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria, şi ale tuturor sfinţilor Tăi, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

PAVECERNIȚA MICĂ

După ce preotul dă binecuvântarea, cu epitrahilul pe grumaz, din fața ușilor împărătești, cu dvera închisă, se zice: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). Preotul intră în sfântul altar. Apoi psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută la pag. 12).

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie, grăbește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: «Bine, bine!». Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: «Slăvit să fie Domnul!». Iar eu

sărac sunt şi sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu eşti Tu; Doamne, nu zăbovi!

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine mi-i nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire. Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ţie, slăvimu-Te, mulţumim Ţie, pentru slava Ta cea mare. Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte atotţiitorule, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte. Doamne Dumnezeule, Mieluşelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatele lumii, miluieşte-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii. Primeşte rugăciunea noastră, Cel ce şezi de-a dreapta Tatălui, şi ne miluieşte pe noi. Că Tu eşti unul Sfânt, Tu eşti unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin. În toate zilele Te voi binecuvânta şi voi lăuda numele Tău în veac şi în veacul veacului.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam şi în neam. Eu am zis: Doamne, miluieşte-mă, vindecă sufletul meu, că am greşit Ţie. Doamne, la Tine am scăpat, învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Că la Tine este izvorul vieţii, întru lumina Ta vom vedea lumină. Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine.

Învredniceşte-ne, Doamne, în noaptea aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat eşti, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, şi lăudat şi preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Binecuvântat eşti, Doamne, învaţă-ne îndreptările Tale. Binecuvântat eşti, Stăpâne, înţe-

lepțește-ne cu îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cred într-unul Dumnezeu... (caută la pag. 31)

Apoi Canonul din Canoanele Născătoarei de Dumnezeu, al glasului de rând, sau Canonul sfântului din acea zi. Iar după sfârșitul Canonului, se cântă: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Apoi se citește Troparul zilei, al hramului sfântului și celelalte.

Iar dacă este hramul lui Hristos sau al Născătoarei de Dumnezeu, se citesc întâi al hramului și al zilei. Apoi aceste Tropare, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci, pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Cu sângiurile mucenicilor Tăi, celor din toată lumea, ca și cu o porfiră și cu vison, Biserica Ta împodobită fiind, printr-înșii strigă către Tine, Hristoase, Dumnezeule: Poporului Tău trimite-i îndurările Tale, pace obștii Tale dăruiește și sufletelor noastre mare milă.

Slavă...,

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi, ca un îndurat.

Vineri seara, troparul Tuturor Sfinţilor, glasul al 2-lea:

Apostolilor, mucenicilor, proorocilor, ierarhilor, cuvioşilor şi drepţilor, care bine aţi săvârşit lupta şi credinţa aţi păzit, îndrăznire având către Mântuitorul, pe Acela, ca pe un bun, rugaţi-L pentru noi, să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

Slavă...,

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase... (caută mai sus).

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ca o pârgă a firii, Ţie, Săditorului făpturii, lumea Îţi aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici; pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă Biserica Ta, o păzeşte, pentru Născătoarea de Dumnezeu, Mult-milostive.

Iar Sâmbătă seara, Condacul glasului de rând; la praznicele împărăteşti (când nu se face priveghere) sau la sfinţii mari, se zic Condacele lor. Doamne, miluieşte (de 40 de ori). Cel ce în toată vremea şi în tot ceasul..., Doamne, miluieşte (de 3 ori). Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită..., Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte! Preotul: Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri... Şi îndată rugăciunea de cerere către Sfânta de Dumnezeu Născătoarea: Nepătată, neîntinată, nestricată... (caută la pag. 188).

Şi rugăciunea către Domnul nostru Iisus Hristos: Şi ne dă nouă, Stăpâne... (caută la pag. 189).

După aceasta, otpustul şi obişnuita iertare.

Această Pavecerniţă mică se citeşte peste tot anul neschimbat, iar în Postul Mare, Sâmbătă şi Duminică seara, cu excepţia Sâmbetei mari. În săptămâna luminată, este înlocuită cu Ceasurile Paştilor.

RUGĂCIUNILE DE SEARĂ

După obişnuitul început, ca şi la Rugăciunile dimineţii, se zice: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... Apoi Troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi..., Slavă..., Doamne, miluieşte-ne pe noi..., Şi acum..., Uşa milostivirii deschide-o nouă... **(caută la pag. 37-38).** **Doamne, miluieşte (de 12 ori). Apoi**

Rugăciunea întâi, a Sfântului Macarie cel Mare, către Dumnezeu-Tatăl

Dumnezeule cel veşnic şi Împărate a toată făptura, Cel ce m-ai învrednicit a ajunge până în acest ceas, iartă-mi păcatele ce am făcut în această zi, cu fapta, cu cuvântul şi cu gândul; şi curăţeşte, Doamne, smeritul meu suflet de toată întinăciunea trupului şi a sufletului. Şi-mi dă, Doamne, în această noapte, a trece somnul în pace ca, sculându-mă din ticălosul meu

aşternut, bine să plac preasfântului Tău nume în toate zilele vieţii mele şi să calc pe vrăjmaşii cei ce se luptă cu mine, pe cei trupeşti şi pe cei fără de trup. Şi mă izbăveşte, Doamne, de gândurile cele deşarte, care mă întinează, şi de poftele cele rele. Că a Ta este împărăţia, puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua, a Sfântului Antioh, către Domnul nostru Iisus Hristos

Atotţiitorule Cuvinte al Tatălui, Însuţi fiind desăvârşit, Iisuse Hristoase, pentru multă milostivirea Ta, nu Te dezlipi de mine, robul Tău, ci odihneşte întru mine pururea, Iisuse, Cel ce eşti Păstor bun al oilor Tale. Nu mă da ispitei şarpelui, nici nu mă lăsa în pofta satanei, că sămânţa putrejunii este întru mine. Tu, Doamne Dumnezeule, Cel căruia ne închinăm, Împărate sfinte, Iisuse Hristoase, păzeşte-mă în timpul somnului cu lumina cea neîntunecată, cu Duhul Tău cel Sfânt, cu Care ai sfinţit pe ucenicii Tăi. Dă-mi, Doamne, şi mie, nevrednicului robului Tău, mântuirea Ta în aşternutul meu. Luminează mintea mea cu lumina înţelegerii sfintei Tale Evanghelii, sufletul meu cu dragostea Crucii Tale, inima mea cu curăţia cuvintelor Tale, trupul meu cu patima Ta cea nebiruită, cugetul meu cu smerenia Ta îl păzeşte şi mă ridică, la vreme cuviincioasă, spre a Ta slăvire, că preaslăvit eşti cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu preasfântul Duh în veci. Amin.

Rugăciunea a treia, către Sfântul Duh

Doamne, Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhule adevărate, milostiveşte-Te spre mine, păcătosul robul Tău, și mă miluieşte şi-mi iartă mie, nevrednicului, toate câte am greşit Ție astăzi ca un om, şi nu numai ca un om, ci şi mai rău decât necuvântătoarele, păcatele mele cele de voie şi cele fără de voie, cele ştiute și cele neştiute, care sunt din tinerețe şi din obiceiul cel rău şi care sunt din voia cea slobodă şi din lene; ori de m-am jurat cu numele Tău, ori de l-am hulit în gândul meu, sau pe cineva am ocărât, sau pe cineva am clevetit în mânia mea, sau am mâhnit, sau de ceva m-am mâniat, sau am minţit, sau fără de vreme am dormit, sau vreun sărac a venit la mine și nu l-am socotit, sau pe fratele meu l-am mâhnit, sau m-am sfădit, sau pe cineva am osândit, sau m-am mărit, sau m-am trufit, sau m-am mâniat, sau, stând la rugăciune, mintea mea s-a îngrijit de vicleniile acestei lumi, sau răzvrătire am cugetat, sau prea m-am săturat, sau m-am îmbătat, sau nebuneşte am râs, sau ceva rău am cugetat, sau frumusețe străină am văzut şi cu dânsa mi-am rănit inima, sau ce nu se cuvine am grăit, sau de păcatul fratelui meu am râs, iar păcatele mele sunt nenumărate, sau de rugăciune nu m-am îngrijit, sau altceva rău am făcut şi nu-mi aduc aminte; că acestea toate şi mai mari decât acestea am făcut. Miluieşte-mă, Stăpâne şi Facătorul meu, pe mine, leneşul şi nevrednicul

robul Tău, și mă ușurează și mă slobozește și mă iartă, ca un bun și de oameni iubitor. Ca în pace să mă culc și să dorm eu, păcătosul și necuratul și ticălosul, și să mă închin și să cânt și să preaslăvesc preacinstit numele Tău, împreună cu al Tatălui și cu al Unuia-Născut Fiului Lui, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra

Doamne, Dumnezeul nostru, orice am greșit în această zi cu cuvântul, cu fapta și cu gândul, ca un bun și iubitor de oameni, iartă-mi. Somn cu pace și fără mâhnire dăruiește-mi. Pe îngerul Tău cel apărător îl trimite să mă acopere și să mă păzească de tot răul. Că Tu ești păzitorul sufletelor și al trupurilor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea

Doamne, Dumnezeul nostru, în Care am crezut și al Cărui nume mai vârtos decât tot numele îl chemăm, dă-ne nouă iertare sufletului și trupului, celor ce mergem spre somn; păzește-ne de toată nălucirea și, fără întunecată dulceață, potolește pornirea poftelor, stinge aprinderea zburdării trupești și ne dă în curăție a viețui cu lucrurile și cu cuvintele, ca, dobândind viață cu fapte bune, să nu cădem din binele Tău cel făgăduit, că binecuvântat ești în veci. Amin.

Rugăciunea a şasea, către Sfânta Născătoare de Dumnezeu

Preacurată şi binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, Marie, Maica cea bună a Bunului Împărat, varsă mila Fiului Tău şi Dumnezeului nostru spre pătimaşul meu suflet şi, cu rugăciunile Tale, mă îndreptează spre fapte bune, ca cealaltă vreme a vieţii mele fără de prihană să o trec şi pentru tine raiul să dobândesc, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, care eşti una curată şi binecuvântată.

Rugăciunea a şaptea, către sfântul înger, păzitorul vieţii

Îngerul lui Hristos, păzitorul meu cel sfânt şi acoperitorul sufletului şi al trupului meu, iartă-mi toate câte am greşit în ziua de astăzi, şi de toată viclenia vrăjmaşului meu celui potrivnic mă izbăveşte, ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeul meu; şi te roagă pentru mine, păcătosul şi nevrednicul rob, ca să mă arăţi vrednic bunătăţii şi milei Preasfintei Treimi şi Maicii Domnului meu Iisus Hristos şi tuturor sfinţilor. Amin.

Condacul Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăveşte-ne din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară.

Fecioară, care eşti pururea slăvită, de Dumnezeu Născătoare, Marie, Maica lui Hristos, Dumnezeul nostru, primeşte rugăciunile noastre şi le du Fiului tău şi Dumnezeului nostru, ca să mântuiască şi să lumineze, pentru tine, sufletele noastre.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, nu mă trece cu vederea pe mine, păcătosul, cel ce am nevoie de ajutorul tău şi de folosinţa ta, că spre tine nădăjduieşte sufletul meu, şi mă miluieşte.

Rugăciunea Sfântului Ioanichie

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ţie.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte (de 3 ori). Părinte, binecuvintează! Preotul otpustul mic: Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru... (vezi p. 39); iar dacă nu eşti preot, să zici:

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale preacuvioşilor părinţilor noştri şi ale tuturor sfinţilor, mântuieşte-mă pe mine, păcătosul.

Rugăciunea Sfântului Ioan Damaschin

(Aceasta să o zici arătând spre patul tău)

Stăpâne, Iubitorule de oameni, au doară nu-mi va fi acest pat groapă? Sau încă vei mai lumina cu ziua ticălosul meu suflet? Iată, groapa îmi zace înainte şi iată, moartea îmi stă înainte. De judecata Ta, Doamne, mă tem şi de chinul cel fără de sfârşit;

iar a face rău nu mai contenesc. Pe Tine, Domnul, Dumnezeul meu, pururea Te mânii şi pe Preacurata Maica Ta şi pe toate puterile cereşti şi pe sfântul înger, păzitorul meu. Şi ştiu, Doamne, că nu sunt vrednic de iubirea Ta de oameni, ci vrednic sunt de toată osânda şi chinul. Ci, rogu-Te, Doamne, mântuieşte-mă după mulţimea bunătăţii Tale, că, de vei mântui pe cel drept, nu-i lucru mare, iar de vei milui pe cel curat, nu-i nici o minune, că sunt vrednici de mila Ta, ci spre mine, păcătosul, să faci minuni cu mila Ta; întru aceasta să arăţi iubirea Ta de oameni, ca să nu biruiască răutatea mea bunătatea şi milostivirea Ta cea veşnică, ci, precum voieşti, tocmeşte pentru mine lucrul.

Apoi cu închinăciune până la pământ, zi:

Mă închin Ţie, Preasfântă Treime, Care eşti o Fiinţă de viaţă făcătoare şi nedespărţită: Părinte şi Fiule şi Duhule Sfinte; cred întru Tine şi Te mărturisesc şi Te slăvesc; Îţi mulţumesc şi Te laud, Te cinstesc, Te preaînalţ şi Te rog: Miluieşte-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, pentru numele Tău (de trei ori).

Mă închin ţie, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, care ai arătat nouă lumina cea adevărată cu naşterea ta, împărăteasa cerului şi a pământului, nădejdea celor fără de nădejde, ajutătoarea neputincioşilor şi împăcarea cu Dumnezeu a tuturor păcătoşilor. Tu mă acoperă şi mă apără de toate nevoile şi împresurările sufleteşti şi trupeşti. Şi te rog să-mi fii folositoare cu preaputernicele tale rugăciuni (o închinăciune).

Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, primeşte această puţină rugăciune şi o du Fiului tău şi Dumnezeului nostru, ca să mântuiască şi să lumineze, pentru tine, sufletele noastre (o închinăciune).

Toate puterile cereşti: Scaunele, Domniile, Începătoriile, Stăpâniile, Puterile, Heruvimii, Serafimii, Arhanghelii şi Îngerii, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul (o închinăciune).

Sfinte şi mare Proorocule Ioane, Înaintemergătorule şi Botezătorule al Domnului, cel ce ai pătimit pentru Hristos şi ai luat îndrăzneală către Stăpânul, roagă-te pentru mine, păcătosul, ca să mă mântuiesc cu rugăciunile tale (o închinăciune).

Sfinţilor ai lui Dumnezeu:Apostolilor, proorocilor, mucenicilor, arhiereilor, postitorilor, temătorilor de Dumnezeu, drepţilor, locuitorilor în pustie, călugărilor, patriarhilor şi toţi sfinţii, care aţi pătimit pentru Hristos şi aţi câştigat îndrăzneală către Stăpânul, rugaţi-vă pentru mine, păcătosul, ca să mă mântuiesc cu rugăciunile voastre (o închinăciune).

Sfinte Ioane Gură de Aur, cu Vasile cel Mare, cu Grigorie, de Dumnezeu cuvântătorul, şi cu făcătorul de minuni, Nicolae, cu toţi sfinţii începători ai preoţiei, ajutaţi-mi şi miluiţi-mă cu rugăciunile şi ajutorul vostru (o închinăciune).

Toate sfintele femei: mironosiţe, mucenice, temătoare de Dumnezeu şi fecioare, care aţi slujit Mântuitorului Hristos cum se cuvine, rugaţi pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul (o închinăciune).

Cea nebiruită şi dumnezeiască putere a cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci a Domnului, nu mă lăsa pe mine,

păcătosul, ci mă apără de toată ispita cea trupească și sufletească (o închinăciune).

Preacurată Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, nădejdea tuturor creștinilor, pentru că altă îndrăzneală și nădejde nu am, fără numai pe tine, ceea ce ești cu totul nevinovată, Stăpâna mea și Doamnă, de Dumnezeu Născătoare, Maica lui Hristos Dumnezeului meu, pentru aceea mă rog: Miluiește-mă și mă izbăvește de toate răutățile mele și roagă pe milostivul tău Fiu și Dumnezeul meu ca să miluiască ticălosul meu suflet și să mă izbăvească de veșnicele chinuri și să mă învrednicească împărăției Sale (o închinăciune).

Sfinte îngere, păzitorul meu, acoperă-mă cu aripile bunătății tale și izgonește de la mine toată lucrarea cea rea a diavolului și roagă pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Și apoi, vrând să te așezi pe așternut, zi aceasta:

Luminează-mi ochii mei, Hristoase Dumnezeule, ca nu cândva să adorm întru moarte, ca nu cândva să zică vrăjmașul meu: Întăritu-m-am asupra lui.

Slavă...,

Sprijinitor sufletului meu fii, Dumnezeule, că umblu prin mijlocul a multe curse; izbăvește-mă de dânsele și mă mântuiește, Bunule, ca un iubitor de oameni.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Preamărită Maică a lui Dumnezeu, care ești mai sfântă decât sfinții îngeri, neîncetat te cântăm cu inima și cu gura, mărturisind că tu ești de Dumnezeu Născătoare, căci cu adevărat ne-ai născut nouă pe Dumnezeu întrupat și te rogi neîncetat pentru sufletele noastre.

Apoi să-ţi săruţi crucea ta şi să faci semnul Sfintei Cruci pe locul unde vrei să te culci, de la cap până la picioare, aşijderea şi spre toate laturile, grăind

Rugăciunea cinstitei Cruci

Să învie Dumnezeu şi să se risipească vrăjmaşii Lui şi să fugă de la faţa Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Să piară cum piere fumul; cum se topeşte ceara de faţa focului, aşa să piară diavolii de la faţa celor ce iubesc pe Dumnezeu şi se însemnează cu semnul crucii şi zic cu veselie: Bucură-te, preacinstită şi de viaţă făcătoare Crucea Domnului, care alungi pe diavoli cu puterea Celui ce s-a răstignit pe tine, a Domnului nostru Iisus Hristos, şi S-a pogorât la iad şi a călcat puterea diavolului şi te-a dăruit nouă pe Tine, cinstită Crucea Sa, spre alungarea a tot pizmaşului. O, preacinstită şi de viaţă făcătoare Crucea Domnului, ajută-mi cu Sfânta Doamnă Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, şi cu toţi sfinţii în veci. Amin.

Din Pateric, cuvântul al 4-lea.

Apoi, făcându-ţi semnul Crucii şi cu rugăciunea în gură adormind, gândeşte-te la ziua judecăţii, cum vei sta înaintea lui Dumnezeu.

BINECUVÂNTĂRILE ÎNVIERII

Ce se cântă după: Fericiți cei fără prihană..., în toate duminicile de peste an.

Glasul al 5-lea:

La fiecare tropar, se zice:

Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale.

Soborul îngeresc s-a mirat văzându-Te pe Tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții, Mântuitorule, stricând, și împreună cu Tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți slobozindu-i.

Binecuvântat ești, Doamne...

Pentru ce miruri, din milostivire, cu lacrimi amestecați, o, ucenițelor? Îngerul, cel ce a strălucit la mormânt, a zis mironosițelor: Vedeți, voi, groapa și înțelegeți că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Binecuvântat eşti, Doamne...

Foarte de dimineaţă, mironosiţele au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; dar înaintea lor a stat îngerul şi a zis: Vremea tânguirii a încetat, nu mai plângeţi; ci Apostolilor spuneţi Învierea.

Binecuvântat eşti, Doamne...

Mironosiţele femei, cu miruri venind la groapa Ta, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsele a grăit, zicând: Pentru ce socotiţi pe Cel viu cu cei morţi? Căci, ca un Dumnezeu, a înviat din mormânt.

Slavă..., al Treimii:

Închinămu-ne Tatălui şi Fiului Acestuia şi Duhului celui Sfânt, Sfintei Treimi, întru o fiinţă, cu serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Doamne.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Dătătorul de viaţă născându-L, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit şi bucurie Evei, în locul întristării, i-ai dăruit, şi pe cei căzuţi din viaţă i-a îndreptat la aceeaşi Cel ce S-a întrupat din tine, Dumnezeu şi om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule (de trei ori).

BINECUVÂNTĂRILE MORȚILOR

Ce se cântă sâmbătă după Fericiți cei fără prihană..., la înmormântări sau la parastase, glasul al 5-lea:

La fiecare tropar se zice:

Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale.

Ceata sfinților a aflat izvorul vieții și ușa raiului; să aflu și eu calea prin pocăință. Eu sunt oaia cea pierdută, cheamă-mă, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Binecuvântat ești, Doamne...

Cei ce pe Mielul lui Dumnezeu ați mărturisit și ați fost junghiați ca niște miei, fiind mutați la viața cea neîmbătrânitoare și pururea veșnică, sfinților; Aceluia cu de-adinsul, mucenicilor, vă rugați, să ne dăruiască nouă dezlegare datoriilor.

Binecuvântat ești, Doamne...

Cei ce ați umblat pe calea cea strâmtă și cu chinuri, toți, care în viață crucea ca un jug ați luat și Mie Mi-ați urmat cu

credinţă, veniţi de luaţi darurile, care am gătit vouă, şi cununile cereşti.

Binecuvântat eşti, Doamne...

Chipul slavei Tale celei negrăite sunt, deşi port rănile păcatelor; miluieşte zidirea Ta, Stăpâne, şi o curăţeşte cu îndurarea Ta şi moştenirea cea dorită dăruieşte-mi, făcându-mă pe mine iarăşi cetăţean al raiului.

Binecuvântat eşti, Doamne....

Cel ce cu mâna dintru nefiinţă m-ai zidit şi cu chipul Tău cel dumnezeiesc m-ai cinstit, iar, pentru călcarea poruncii, iarăşi m-ai întors în pământ, din care am fost luat, la cel după asemănare mă ridică, cu frumuseţea cea dintâi iarăşi împodobindu-mă.

Binecuvântat eşti, Doamne...

Odihneşte, Dumnezeule, pe robii Tăi, şi-i aşază în rai, unde cetele sfinţilor, Doamne, şi drepţii ca luminătorii strălucesc; pe adormiţii robii Tăi odihneşte-i, trecându-le lor toate greşelile.

Slavă..., al Treimii:

Pe o Dumnezeire în trei străluciri, cu dreaptă credinţă să O lăudăm, strigând: Sfânt eşti, Părinte, fără de început; Fiule, Cel împreună fără de început, şi Duhule, cel Dumnezeiesc; luminează-ne pe noi, care cu credinţă slujim Ţie, şi ne scoate din focul cel de veci.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, curată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup, spre mântuirea tuturor, că neamul omenesc a aflat mântuire prin tine. Şi noi să aflăm raiul, Născătoare de Dumnezeu, curată şi binecuvântată.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule (de trei ori).

TROPARELE ȘI CONDACELE TRIODULUI

În Duminica Vameșului și a Fariseului

Troparul Învierii, al glasului de rând.

Condacul, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi...

Să fugim de vorbirea cea trufașă a fariseului și să ne învățăm smerenia vameșului, cu suspine strigând către Mântuitorul: Miluvește-Te spre noi, Unule, Îndurate.

În Duminica Fiului risipitor

Troparul Învierii, al glasului de rând.

Condacul, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

De la părinteasca slavă a Ta depărtându-mă neînțelepțește, în răutăți am risipit bogăția ce mi-ai dat. Pentru aceas-

ta, glasul desfrânatului aduc Ţie: Greşit-am înaintea Ta, Părinte îndurate. Primeşte-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, şi mă fă ca pe unul din argaţii Tăi.

În Sâmbăta lăsatului sec de carne

Troparul, glasului al 8-lea:

Cel ce prin adâncul înţelepciunii, cu iubirea de oameni, toate le chiverniseşti şi ceea ce este de folos tuturor le dăruieşti; Unule, Ziditorule, odihneşte, Doamne, sufletele adormiţilor robilor Tăi, că spre Tine nădejdea şi-au pus, spre Făctorul şi Ziditorul şi Dumnezeul nostru.

Condacul, glasul al 8-lea:

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletele adormiţilor robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

În Duminica lăsatului sec de carne

Troparul Învierii, al glasului de rând.

Condacul, glasul I:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule...

Când vei veni, Dumnezeule, pe pământ cu slavă şi toate se vor cutremura şi râul cel de foc înaintea divanului va curge, cărţile se vor deschide şi cele ascunse se vor vădi, atunci să mă izbăveşti de focul cel nestins şi să mă învredniceşti a sta de-a dreapta Ta, Judecătorule preadrepte.

În Sâmbăta din săptămâna brânzei

Se face pomenirea tuturor celor ce au strălucit întru sihăstrie, cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţilor noştri.

Troparul, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinţilor noştri, Care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci, prin rugăciunile lor, în pace îndreptează viaţa noastră.

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobie: **Ca o pârgă a firii...**

Ca pe nişte propovăduitori ai dreptei credinţe şi înfrânători ai păgânătăţii ai bucurat, Doamne, ceata purtătorilor de Dumnezeu, care a luminat lumea. Pentru rugăciunile lor, în pace desăvârşită, pe cei ce Te slăvesc pe Tine şi Te laudă păzeşte-i, ca să-Ţi cânte Ţie: Aliluia.

Să se ştie:

În miercurea şi vinerea din săptămâna brânzei, după Ceasul al nouălea, se mănâncă brânză şi ouă, după Canonul celui între sfinţi Părintelui nostru Nichifor, patriarhul Constantinopolului.

În Duminica lăsatului sec de brânză

Troparul Învierii, al glasului de rând.

Condacul, glasul al 6-lea:

Al înţelepciunii Îndreptătorule şi de ştiinţă Dătătorule, al celor neînţelepţi Învăţătorule şi al săracilor Sprijinitorule, întăreşte şi înţelepţeşte inima mea, Stăpâne. Dă-mi cuvânt, Cuvinte al Tatălui, că iată buzele mele nu le opresc a striga către Tine: Îndurate, miluieşte-mă pe mine, cel căzut.

În această zi, la Vecernie,
se cântă prochimenul, glasul al 8-lea:

Să nu întorci faţa de la sluga Ta; când mă necăjesc, degrab mă auzi; ia aminte spre sufletul meu şi-l mântuieşte pe el.

Stih 1: Mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

Să nu întorci faţa Ta de la sluga Ta...

Stih 2: Să vadă săracii şi să se veselească.

Să nu întorci faţa Ta de la sluga Ta...

Stih 3: Căutaţi pe Dumnezeu şi va fi viu sufletul vostru.

Şi iarăşi, cu glas mai înalt:

Să nu întorci faţa de la sluga Ta; când mă necăjesc, degrab mă auzi; ia aminte spre sufletul meu şi-l mântuieşte pe el.

În Sâmbăta din întâia săptămână a Marelui Post

Se face pomenirea minunii ce s-a făcut pentru colive de către Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron.

Troparul, glasul al 2-lea:

Mari sunt isprăvile credinţei; în izvorul văpăii, ca într-o apă de odihnă, Sfântul Mucenic Teodor s-a bucurat. Căci, cu foc tot arzându-se, ca nişte pâine dulce Sfintei Treimi s-a adus. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte sufletele noastre.

Condacul, glasul al 8-lea:

Primind credinţa lui Hristos ca o pavăză înăuntru în inima ta, puterile cele potrivnice le-ai călcat, mult-pătimitorule, şi cu cunună cerească te-ai încununat în veci, Teodore, ca un nebiruit.

În Duminica întâi a Marelui Post, a Ortodoxiei

Se face pomenirea Sfinţilor Prooroci: Moise, Aaron şi a celorlalţi şi înălţarea sfintelor şi cinstitelor icoane.

Troparul Învierii, al glasului de rând.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greşelilor noastre, Hristoase, Dumnezeule. Că de voie ai binevoit a Te sui cu trupul pe Cruce, ca să scapi din robia vrăjmaşului pe cei pe care i-ai zidit. Pentru aceasta cu mulţumire strigăm Ţie: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cel ce ai venit să mântuieşti lumea.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate sunt preamărite, Născătoare de Dumnezeu. Cu curăţia fiind pecetluită şi cu fecioria păzită, cu adevărat Maică te-ai cunoscut, născând pe Dumnezeu cel adevărat; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 8-lea:

Cuvântul Tatălui cel necuprins, din tine, Născătoare de Dumnezeu, S-a cuprins, întrupându-Se; şi chipul cel întinat la chipul cel dintâi întorcându-l, cu dumnezeiasca podoabă l-a amestecat. Deci, mărturisind mântuirea, îl închipuim cu fapta şi cu cuvântul.

În această zi la Vecernie, se cântă acest Prochimen, glasul al 8-lea:

Dat-ai moştenire celor ce se tem de numele Tău, Doamne.

Stih 1: De la marginile pământului către Tine am strigat.

Dat-ai moştenire...

Stih 2: Acoperi-mă-voi cu acoperământul aripilor Tale.

Dat-ai moştenire...

Stih 3: Aşa voi cânta numelui Tău în veci...

Dat-ai moştenire celor ce se tem de numele Tău, Doamne.

Şi iarăşi, cu glas mai înalt:

Dat-ai moştenire celor ce se tem de numele Tău, Doamne.

Şi aşa, cântând pe rând, unul după altul, până se sfârşesc duminicile Marelui Post.

În Duminica a doua a Marelui Post

Se cântă slujba celui dintre sfinţi Părintelui nostru Grigorie Palama, arhiepiscopul Tesalonicului, făcătorul de minuni.

Troparul Învierii, al glasului de rând.

Slavă..., Troparul sfântului, glasul a 8-lea:

Luminătorule al dreptei credinţe, sprijinul Bisericii şi învăţătorule, podoaba monahilor, apărătorule cel nebiruit al teologilor; făcătorule de minuni, Grigorie, lauda Tesalonicului, propovăduitorule al harului, roagă-te pururea să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă...

Pe tine, organul înţelepciunii cel sfinţit şi dumnezeiesc, trâmbiţa cuvântării de Dumnezeu cea strălucită, cu un glas te lăudăm, Grigorie, de Dumnezeu grăitorule. Ci, cel ce stai ca o minte înaintea Minţii celei dintâi, către Dânsul îndreptează mintea noastră, Părinte Grigorie, ca să strigăm: Bucură-te, propovăduitorule al harului.

În Duminica a treia a Marelui Post

Se prăznuieşte închinarea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci.

Troparul Învierii, al glasului de rând.

Slavă..., Troparul Crucii, glasul I:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta. Biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte şi cu Crucea Ta păzeşte pe poporul Tău.

Şi acum..., al Născătoarei, de la glasul Troparului Crucii

Condacul, glasul al 7-lea:

Nu mai păzeşte încă sabia cea de văpaie uşa Edenului, că într-însa a venit minunata legătură, prin lemnul Crucii. Acul morţii şi biruinţa iadului s-au alungat, că de faţă ai stat, Mântuitorul meu, strigând celor din iad: Intraţi iarăşi în rai.

În Duminica a patra a Marelui Post

Se cântă slujba Preacuviosului Părintelui nostru Ioan Scărarul.

Troparul Învierii, al glasului de rând.

Slavă..., troparul sfântului, glasul I:

Locuitor pustiului şi înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu Purtătorule, Părintele nostru, Ioane; cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunea cereştile haruri luând, vindeci pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Slavă Celui ce ţi-a dat ţie putere; slavă Celui ce te-a încununat pe tine; slavă Celui ce lucrează, prin tine, tuturor tămăduiri.

Sau acesta, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrimilor tale, ai lucrat pustiul cel neroditor şi, întru suspinuri din adânc, ai făcut însutit roditoare ostenelile tale; te-ai făcut luminător, strălucind lumii prin minuni, Cuvioase Ioane, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., al Născătoarei-Învierii, glasul I:

Condacul, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii...

Întru înălţimea înfrânării te-a pus pe tine Domnul, ca pe o stea adevărată şi nerătăcită, luminând marginile, învăţătorule Ioane, părintele nostru.

Joi, în a cincea săptămână a Marelui Post

Se cântă slujba Canonului celui mare.

Condacul, glasul al 6-lea:

Suflete al meu, suflete al meu, scoală! Pentru ce dormi? Sfârșitul se apropie și te vei tulbura. Deșteaptă-te dar, ca să se milostivească spre tine Hristos Dumnezeu, Cel ce este pretutindeni și toate le plinește.

Sâmbătă, în a cincea săptămână a Marelui Post

Se cântă Acatistul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Troparul, glasul al 8-lea:

Porunca cea cu taină luând-o întru cunoștință, cel fără de trup, în casa lui Iosif, degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu știa de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe Care și văzându-L în pântecele tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condacul, glasul al 8-lea:

Apărătoare Doamnă, pentru biruință... (pag. 93).

În Duminica a cincea a Marelui Post

Se cântă slujba Preacuvioasei Maicii noastre Maria Egipteanca.

Troparul Învierii, al glasului de rând.

Slavă..., troparul, glasul al 8-lea:

Întru tine, maică, cu osârdie...

Condacul, glasul al 3-lea:

Podobie: **Fecioara astăzi...**

Ceea ce erai mai înainte plină de tot felul de desfrânări, astăzi te-ai arătat mireasă lui Hristos, prin pocăință urmând vieții îngerești, și cu arma Crucii calci în picioare pe demoni.

Pentru aceasta, te-ai arătat mireasă a Împărăţiei cerului, Marie preacinstită.

Sâmbătă, în a şasea săptămână a Marelui Post

Se cântă slujba Sfântului şi Dreptului Lazăr.

Troparul, glasul I:

Învierea cea de obşte, mai înainte de patima Ta, încredinţând-o, pe Lazăr din morţi l-ai sculat, Hristoase, Dumnezeule. Pentru aceasta şi noi, ca pruncii, semnele biruinţei purtând, Ţie, Biruitorului morţii, strigăm: Osana Celui dintru înălţime! Binecuvântat eşti, Cel ce vii întru numele Domnului.

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: **Cele de sus căutând...**

Bucuria tuturor, Hristos, adevărul, lumina, viaţa şi învierea lumii, celor de pe pământ S-a arătat cu a Sa bunătate şi S-a făcut chip învierii, dând tuturor dumnezeiască iertare.

În Duminica Stâlpărilor

Troparul, glasul I: **Învierea cea de obşte...** (de 3 ori) (caută mai sus).

Slavă..., Şi acum...

Îngropându-ne împreună cu Tine prin Botez, Hristoase, Dumnezeul nostru, vieţii celei fără de moarte ne-am învrednicit cu învierea Ta şi, cântând, strigăm: Osana Celui dintru înălţime, binecuvântat eşti, Cel ce vii întru numele Domnului.

Ipacoi, glasul al 6-lea:

Cu stâlpări lăudându-L mai înainte, cu lemne mai pe urmă au prins pe Hristos Dumnezeu nemulţumitorii iudei; iar noi, cu credinţă neschimbată pururea lăudându-L, ca pe

un făcător de bine, totdeauna strigăm către Dânsul: Binecuvântat eşti, Cel ce ai venit să chemi pe Adam.

Condacul, glasul al 6-lea:

Pe scaun, în cer, şi pe mânz, pe pământ, fiind purtat, Hristoase, Dumnezeule, laudă de la îngeri ai primit şi cântare de la pruncii cei ce strigau Ţie: Binecuvântat eşti, Cel ce vii să chemi pe Adam.

În Sfânta şi Marea Luni, la Utrenie

Troparul, glasul al 8-lea:

Iată Mirele vine în miezul nopţii şi fericită este sluga pe care o va afla priveghind; iar nevrednică este iarăşi cea pe care o va afla lenevindu-se. Vezi, dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreunezi, ca să nu te dai morţii şi afară de împărăţie să te încui, ci te deşteaptă strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeule; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca o pârgă a firii...

Iacob plângea pentru lipsa lui Iosif şi viteazul şedea în căruţă, ca un împărat fiind cinstit; că, plăcerilor egiptencei atunci nefăcându-se rob, s-a mărit în schimb de la Cel ce vede inimile oamenilor şi dă cunună nestricăcioasă.

În Sfânta şi Marea Marţi

Troparul, glasul al 8-lea: Iată Mirele vine în miezul nopţii... (caută mai sus).

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

La ceasul sfârşitului, suflete, gândind, şi de tăierea smochinului temându-se, talantul cel dat ţie cu iubire de

osteneală lucrează-l, ticăloase, priveghind şi strigând: Să nu rămânem afară din cămara lui Hristos.

În Sfânta şi Marea Miercuri

Troparul, glasul al 8-lea: **Iată Mirele vine în miezul nopţii...** (caută la pag. 222).

Condacul, glasul al 4-lea:

Podobie: **Cel ce Te-ai înălţat...**

Mai mult decât desfrânata făcând fărădelege, ploi de lacrimi nicicum nu Ţi-am adus, Bunule; dar, cu tăcere rugându-mă, cad către Tine, cu dragoste sărutând preacuratele Tale picioare, ca să-mi dai iertare de greşeli ca un Stăpân, mie, celui ce strig: Mântuitorule, de întinăciunea faptelor mele curăţeşte-mă.

În Sfânta şi Marea Joi

Troparul, glasul al 8-lea:

Când măriţii ucenici la spălarea cinei s-au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de argint bolnăvindu-se, s-a întunecat şi judecătorilor celor fără de lege pe Tine, Judecătorul cel drept, Te-a dat. Vezi, iubitorule de avuţii, pe cel ce pentru acestea spânzurare şi-a agonisit. Fugi de sufletul nesăţios, care a îndrăznit unele ca acestea asupra Învăţătorului. Cel ce eşti spre toţi bun, Doamne, slavă Ţie.

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: **Cele de sus căutând...**

Pâinea luând-o în mâini vânzătorul, pe ascuns aceleaşi le-a întins şi a luat preţul Celui ce a zidit cu mâinile Sale pe om; şi neîndreptat a rămas Iuda, sluga şi înşelătorul.

În Sfânta și Marea Vineri

Troparul, glasul al 8-lea: Când măriţii ucenici... (caută la pag. 223).

Condacul, glasul al 8-lea:

Pe Cel ce S-a răstignit pentru noi, veniţi toţi să-L lăudăm, că pe Acela L-a văzut Maria pe lemn şi a zis: Deşi rabzi răstignirea, Tu eşti Fiul şi Dumnezeul meu.

În Sfânta și Marea Sâmbătă

Troparul, glasul al 2-lea:

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn luând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfăşurându-l şi cu miresme, în mormânt nou îngropându-l, l-a pus.

Slavă...,

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce eşti viaţa cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; și, când ai înviat pe cei morţi din cele de dedesubt, toate puterile cerești au strigat: Dătătorule de viaţă, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Și acum...,

Mironosiţele femei stând lângă mormânt, îngerul a strigat: Miresmele morţilor sunt cuviincioase, iar Hristos putreziciunii S-a arătat străin.

Condacul, glasul al 6-lea:

Cel ce a încuiat adâncul s-a văzut mort și, cu smirnă şi cu giulgiu înfăşurându-se, în mormânt a fost pus ca un mort Cel fără de moarte; şi femeile au venit să-L ungă cu mir, plângând cu amar și strigând: Aceasta este Sâmbăta cea binecuvântată, întru care Hristos, adormind, va învia a treia zi.

Să se ştie:

În Sfânta şi Marea Joi, în loc de Heruvic se cântă: **Cinei Tale...**, iar în loc de Axion se cântă Irmosul Cântării a 9-a: **Din ospăţul Stăpânului...**; în loc de Chinonic se cântă tot **Cinei Tale...**

În Sfânta şi Marea Sâmbătă, în loc de Heruvic se cântă acest Tropar, pe glasul al 5-lea:

Să tacă tot trupul omenesc şi să stea cu frică şi cu cutremur şi nimic pământesc întru sine să nu gândească; că Împăratul împăraţilor şi Domnul domnilor merge să se junghie şi să Se dea spre mâncare credincioşilor. Şi merg înaintea Lui cetele îngereşti cu toată căpetenia şi puterea, heruvimii cei cu ochi mulţi şi serafimii cei cu câte şase aripi, feţele acoperindu-şi şi strigând cântarea: Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Şi în loc de Axion, Irmosul: **Nu te tângui, Maică...**

Chinonicul

Sculatu-S-a ca din somn Domnul şi a înviat, mântuindu-ne pe noi.

TROPARELE ŞI CONDACELE PENTICOSTARULUI

În Duminica Paştilor şi în Săptămâna Luminată

SĂ SE ŞTIE că, din această Sfântă şi Mare zi a Duminicii Paştilor până la Duminica Tomii, Miezonoptica, Ceasurile şi Pavecerniţa se citesc în acest chip:

După ce binecuvintează preotul, se zice:

Hristos a înviat din morţi, cu moartea pe moarte călcând şi celor din morminte viaţă dăruindu-le (de trei ori).

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, şi Sfântă Învierea Ta o lăudăm şi o slăvim; că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim, numele Tău numim. Veniţi toţi credincioşii să ne închinăm Sfintei Învierii lui Hristos, că, iată, a venit prin Cruce bucurie la toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe

Domnul, lăudăm Învierea Lui, că, răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a călcat (de trei ori).

Ipacoi, glasul al 4-lea:

Venind mai înainte de zori cele ce au fost cu Maria şi găsind piatra răsturnată de pe mormânt, auzit-au de la înger: Pentru ce căutaţi printre morţi, ca pe un om, pe Cel ce este întru lumina cea pururea fiitoare? Vedeţi giulgiurile cele de îngropare! Alergaţi şi propovăduiţi că S-a sculat Domnul, omorând moartea, că este Fiul lui Dumnezeu, Cel ce mântuieşte neamul omenesc.

Condacul, glasul al 8-lea:

Deşi Te-ai pogorât în mormânt, Cel ce eşti fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit şi ai înviat ca un biruitor, Hristoase, Dumnezeule, zicând femeilor mironosiţe: Bucuraţi-vă!, şi Apostolilor Tăi pace dăruindu-le, Cel ce dai celor căzuţi înviere.

Şi aceste tropare, acelaşi glas:

În mormânt cu trupul, în iad cu sufletul ca un Dumnezeu, în rai cu tâlharul şi pe scaun ai fost, Hristoase, cu Tatăl şi cu Duhul, toate umplându-le, Cel ce eşti necuprins.

Slavă...,

Ca un purtător de viaţă, mai înfrumuseţat decât raiul cu adevărat şi mai luminat decât orice cămară împărătească s-a arătat, Hristoase, mormântul Tău, izvorul învierii noastre.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti locaş sfinţit dumnezeiesc al Celui Preaînalt, bucură-te, că prin tine s-a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă: Binecuvântată eşti tu între femei, stăpână, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Doamne, miluieşte (de 40 de ori), Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului binecuvintează, Părinte! Preotul: Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri... Cântăreţul: Amin. Hristos a înviat din morţi... (de 3 ori), Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte (de 3 ori). Părinte, binecuvintează... Şi otpustul.

Aşa se cântă la Ceasurile 3, 6, 9, la Pavecerniţă şi Miezonoptică, până la Duminica Tomii.

La sfârşitul Pavecerniţei, rugăciunea: Binecuvântat eşti, Stăpâne Atotţiitorule... (caută la pag. 163).

Vineri în Săptămâna Luminată

Se face pomenirea Izvorului Maicii Domnului

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă...

Din izvorul tău cel nesecat, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, îmi dăruieşti mie, izvorând pururea, curgerile harului tău mai presus de cuvânt. Căci, ca pe ceea ce ai născut, mai presus de cuget, pe Cuvântul, te rog să mă rourezi cu darul tău, ca să strig: Bucură-te, apă izbăvitoare!

În Duminica Sfântului Apostol Toma

Troparul, glasul al 7-lea:

Pecetluit fiind mormântul, viaţă din mormânt ai răsărit, Hristoase Dumnezeule; şi uşile fiind încuiate, înaintea ucenicilor ai stat, Învierea tuturor, duh drept printr-înşii înnoindu-ne nouă, după mare mila Ta.

Condacul, glasul al 8-lea:

Toma, cu dreapta lui cea iubitoare de încredinţare, a cercat coasta Ta cea de viaţă dătătoare, Hristoase Dumnezeule; că, dacă ai intrat, uşile fiind încuiate, dimpreună cu ceilalţi Apostoli, a strigat către Tine: Domnul meu eşti şi Dumnezeul meu.

În Duminica Mironosiţelor

Troparul, glasul al 2-lea:

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce eşti Viaţa cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii, iar când ai înviat pe cei morţi din cele de dedesubt, toate Puterile cereşti au strigat: Dătătorule de viaţă, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Slavă...

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn luând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfăşurându-l şi cu miresme, în mormânt nou îngropându-l, l-a pus; dar a treia zi ai înviat, Doamne, dăruind lumii mare milă.

Şi acum...

Stând lângă mormânt, îngerul a strigat mironosiţelor femei: Mirurile se cuvin morţilor; dar Hristos S-a arătat străin putreziciunii. Ci strigaţi: A înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Condacul, glasul al 2-lea:

Zicând purtătoarele de mir: Bucuraţi-vă!, plângerea strămoaşei Eva o ai potolit cu învierea Ta, Hristoase Dumnezeule; iar Apostolilor Tăi le-ai poruncit a binevesti că Mântuitorul a înviat din mormânt.

În Duminica Slăbănogului

Troparul Învierii, glasul al 3-lea:

Condacul, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Ridică, Doamne, cu dumnezeiescul Tău ajutor, sufletul meu cel slăbănogit prin păcate de tot felul şi prin fapte netrebnice, precum de demult ai ridicat pe slăbănogul, ca, mântuit fiind, să strig Ţie: Slavă puterii Tale, Hristoase Îndurate.

Miercuri, la Înjumătăţirea Praznicului Cincizecimii

Troparul, glasul al 8-lea:

Înjumătăţindu-se Praznicul, sufletul meu cel însetat adapă-l cu apele dreptei cinstiri de Dumnezeu, Mântuitorule; că tuturor ai strigat: Cel însetat să vină la Mine şi să bea. Izvorule al vieţii noastre, Hristoase Dumnezeule, slavă Ţie.

Condacul, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat...

Înjumătăţindu-se Praznicul Legii, Făcătorule a toate şi Stăpâne, ai zis către cei ce erau de faţă, Hristoase Dumnezeule: Veniţi şi scoateţi apa nemuririi. Pentru aceasta la Tine cădem şi cu credinţă strigăm: Dăruieşte nouă îndurările Tale, că Tu eşti Izvorul vieţii noastre.

În Duminica Samarinencei

Troparul Învierii, glasul al 4-lea:

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca o pârgă a firii...

Cu credinţă venind la fântână samarineanca, Te-a văzut pe Tine, apa înţelepciunii, din care, bând din destul, cea în veci vrednică de laudă a moştenit Împărăţia cea de sus.

În Duminica Orbului

Troparul Învierii, glasul al 5-lea:

Condacul, glasul al 5-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii...

Orbit fiind la ochii sufletului, vin la Tine, Hristoase, ca orbul cel din naştere, cu pocăinţă strigând Ţie: Tu eşti lumina cea preastrălucitoare a celor din întuneric.

În Joia Înălţării

Troparul, glasul al 4-lea:

Înălţatu-Te-ai întru slavă, Hristoase Dumnezeul nostru, bucurie făcând Ucenicilor cu făgăduinţa Sfântului Duh; încredinţându-se ei, prin binecuvântare, că Tu eşti Fiul lui Dumnezeu, Izbăvitorul lumii.

Condacul, glasul al 6-lea:

Plinind rânduiala cea pentru noi şi pe cele de pe pământ unindu-le cu cele cereşti, Te-ai înălţat întru slavă, Hristoase, Dumnezeul nostru, de unde nicicum nu Te-ai despărţit, ci, rămânând nedepărtat, strigi celor ce Te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră.

În Duminica Sfinţilor şi purtătorilor de Dumnezeu Părinţilor celor de la Niceea

Troparul, glasul al 8-lea:

Prea proslăvit eşti, Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce ai aşezat pe Părinţii noştri luminători pe pământ; şi printr-înşii pe noi toţi ne-ai îndreptat la adevărata credinţă, Mult-îndurate, slavă Ţie.

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca o pârgă a firii...

Propovăduirea Apostolilor şi dogmele Părinţilor au întărit Bisericii o singură credinţă, care, purtând haina adevărului, cea ţesută din Teologia cea de sus, drept îndreptează şi slăveşte taina cea mare a dreptei cinstiri de Dumnezeu.

În Sâmbăta cea dintâi a Pogorârii Sfântului Duh

Se face pomenirea tuturor celor din veac adormiţi, părinţilor şi fraţilor noştri.

Troparul şi Condacul din Sâmbăta lăsatului sec de carne (caută la pag. 214).

În Duminica Pogorârii Sfântului Duh

Troparul, glasul al 8-lea:

Binecuvântat eşti, Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce prea înţelepţi pe pescari ai arătat, trimiţându-le lor Duhul Sfânt, şi printr-înşii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ţie.

Condacul, glasul al 8-lea:

Când Cel Preaînalt, coborându-Se, a amestecat limbile, atunci a despărţit neamurile; iar când a împărţit limbile cele de foc, atunci a chemat pe toţi la o unire; şi cu toţi, ca într-un glas, slăvim pe Duhul cel Preasfânt.

În Duminica Tuturor Sfinţilor

Troparul Învierii şi al Sfinţilor, glasul al 4-lea:

Cu sângiurile mucenicilor Tăi celor din toată lumea, ca şi cu o porfiră şi vison împodobită fiind Biserica Ta, printr-înşii strigă către Tine, Hristoase, Dumnezeule: Poporului Tău trimite-i îndurările Tale, pace obştii Tale dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

Condacul, glasul al 8-lea:

Ca o pârgă a firii, Ţie, Săditorului făpturii, lumea Îţi aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici. Pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă păzeşte, Mult-milostive, Biserica Ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu.

TROPARELE ÎNVIERII
Pe cele opt glasuri cu ipacoi şi condacele lor

GLASUL I

Troparul:

Piatra fiind pecetluită de iudei şi ostaşii străjuind preacurat trupul Tău, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viaţă. Pentru aceasta, Puterile cerurilor strigau Ţie, Dătătorule de viaţă: Slavă Învierii Tale, Hristoase; slavă Împărăţiei Tale; slavă iconomiei Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Gavriil zicând ţie: Fecioară, bucură-te!, împreună cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor întru tine, chivotul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai cuprinzătoare decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Slavă Celui ce S-a sălăşluit întru tine, slavă Celui ce a ieşit din tine; slavă Celui ce ne-a izbăvit pe noi, prin naşterea ta.

Ipacoi:

Pocăința tâlharului raiul a dobândit, iar plângerea mironosițelor bucuria a vestit; că ai înviat, Hristoase, Dumnezeule, dăruind lumii mare milă.

Condacul:

Înviat-ai ca un Dumnezeu din mormânt întru mărire și lumea împreună o ai înviat și firea oamenilor Te laudă, ca pe Cel ce ești Dumnezeu. Moartea a pierit și Adam dănțuiește, Stăpâne, iar Eva acum, izbăvită fiind din legături, se bucură, strigând: Tu ești, Hristoase, Cel ce dai tuturor învierea.

GLASUL AL 2-LEA

Troparul:

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce ești Viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; și, când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate Puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate sunt preaslăvite, Născătoare de Dumnezeu. Cu curăția fiind pecetluită și cu fecioria păzită, cu adevărat Maică te-ai cunoscut, născând pe Dumnezeu cel adevărat; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Ipacoi:

După patimă, mergând femeile la mormânt, ca să ungă cu mir trupul Tău, Hristoase, Dumnezeule, văzut-au îngeri în mormânt și s-au spăimântat; că glas au auzit de la dânșii, că a înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Condacul:

Înviat-ai din mormânt, Mântuitorule Atotputernice, şi iadul, văzând minunea, s-a spăimântat, şi morţii s-au sculat, şi făptura, văzând, se bucură de Tine, şi Adam împreună se veseleşte, şi lumea, Mântuitorul meu, Te laudă pururea.

GLASUL AL 3-LEA

Troparul:

Să se veselească cele cereşti şi să se bucure cele pământeşti. Că a făcut biruinţă cu braţul Său Domnul, călcat-a cu moartea pe moarte. Cel Întâi-Născut din morţi S-a făcut, din pântecele iadului ne-a izbăvit pe noi şi a dat lumii mare milă.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară; căci, cu trupul cel luat din tine, Fiul tău şi Dumnezeul nostru, prin Cruce răbdând patimă, ne-a izbăvit pe noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

Ipacoi:

Spăimântând cu vederea, liniştind cu graiurile, îngerul cel strălucitor a zis mironosiţelor: Ce căutaţi pe Cel viu în mormânt? Sculatu-S-a, deşertând mormintele. Cunoaşteţi pe Cel neschimbat, ca schimbător al stricăciunii. Ziceţi lui Dumnezeu: Cât sunt de înfricoşătoare lucrurile Tale, că ai mântuit neamul omenesc.

Condacul:

Podobie: Fecioara astăzi...

Înviat-ai astăzi din mormânt, Îndurate, şi pe noi ne-ai scos din porţile morţii. Astăzi Adam dănţuieşte şi Eva se bucură, iar proorocii, împreună cu patriarhii, laudă neîncetat puterea cea dumnezeiască a stăpânirii Tale.

GLASUL AL 4-LEA

Troparul:

Propovăduirea Învierii celei luminate înţelegând-o de la înger ucenițele Domnului şi lepădând osândirea cea strămoşească, Apostolilor, lăudându-se, au zis: Jefuitu-s-a moartea, sculatu-S-a Hristos, Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Taina cea din veac ascunsă şi de îngeri neştiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat: Dumnezeu întrupându-Se, întru unire neamestecată, şi Crucea, de bunăvoie, pentru noi luând; prin care, înviind pe cel întâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Ipacoi:

Cele despre minunată scularea Ta, mai înainte alergând, mironosiţele le-au vestit Apostolilor, Hristoase, că ai înviat ca un Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Condacul:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii...

Mântuitorul şi Izbăvitorul meu, din mormânt, ca un Dumnezeu, a sculat din legături pe pământeni şi porţile iadului a zdrobit şi, ca un Stăpân, a înviat a treia zi.

GLASUL AL 5-LEA

Troparul:

Pe Cuvântul, cel împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, Care S-a născut din Fecioară, spre mântuirea noastră, să-L lăudăm credincioşii şi să I ne închinăm; că a binevoit a Se sui cu trupul pe Cruce şi moarte a răbda şi a scula pe cei morţi, întru slăvită învierea Sa.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, uşa Domnului cea neumblată. Bucură-te, zidul şi acoperământul celor ce aleargă la tine. Bucură-te, limanul cel neînviforat şi neispitit de nuntă, care ai născut cu trup pe Făcătorul tău şi Dumnezeu. Nu înceta a te ruga pentru cei ce laudă şi se închină naşterii tale.

Ipacoi:

De îngereasca vedere spăimântându-se cu mintea mironosiţele, şi, prin dumnezeiasca sculare, luminându-şi sufletul, Apostolilor au binevestit: Vestiţi între neamuri învierea Domnului, Cel ce împreună-lucrează prin minuni şi dăruieşte nouă mare milă.

Condacul:

La iad, Mântuitorul meu, Te-ai pogorât şi, porţile sfărâmând, ca un Atotputernic, pe cei morţi, ca un ziditor, împreună i-ai înviat şi boldul morţii, Hristoase, l-ai zdrobit, şi Adam din blestem s-a izbăvit, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta toţi strigăm către Tine: Mântuieşte-ne pe noi, Doamne.

GLASUL AL 6-LEA

Troparul:

Puterile îngereşti, la mormântul Tău, şi străjerii au adormit şi sta Maria la mormânt, căutând preacurat trupul Tău. Prădat-ai iadul, nefiind ispitit de dânsul; întâmpinat-ai pe Fecioara, dăruind viaţă. Cel ce ai înviat din morţi, Doamne, slavă Ţie.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Cel ce pe cea binecuvântată ai numit-o Maică a Ta, venit-ai la patimă prin hotărâre de bunăvoie; strălucit-ai pe Cruce, vrând să cauţi pe Adam, grăind îngerilor: Bucuraţi-vă împre-

ună cu Mine, că s-a aflat drahma cea pierdută. Cel ce pe toate cu înţelepciune le-ai rânduit, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Ipacoi:

Cu moartea Ta cea de bunăvoie şi de viaţă făcătoare, Hristoase, porţile iadului sfărâmându-le, ca un Dumnezeu, ne-ai deschis nouă raiul cel de demult şi, înviind din morţi, ai izbăvit din stricăciune viaţa noastră.

Condacul:

Cu palma cea începătoare de viaţă, pe cei morţi din adâncurile cele întunecoase înviindu-i pe toţi, Dătătorul de viaţă, Hristos, Dumnezeu, înviere a dăruit neamului omenesc; că este Mântuitorul tuturor, învierea şi viaţa şi Dumnezeu a toate.

GLASUL AL 7-LEA

Troparul:

Stricat-ai cu Crucea Ta moartea, deschis-ai tâlharului raiul. Plângerea mironosiţelor o ai schimbat şi Apostolilor a propovădui le-ai poruncit, că ai înviat, Hristoase, Dumnezeule, dăruind lumii mare milă.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti vistieria învierii noastre, pe cei ce nădăjduiesc în tine, Prealăudată, scoate-i din groapă şi din adâncul greşelilor. Că tu, născând Mântuirea, pe cei vinovaţi păcatului i-ai mântuit, ceea ce mai înainte de naştere ai fost fecioară, şi în naştere fecioară, şi după naştere iarăşi ai rămas fecioară.

Ipacoi:

Cel ce chipul nostru ai luat şi ai răbdat Crucea trupeşte, mântuieşte-mă cu învierea Ta, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Condacul:

Nu va mai putea încă stăpânia morții cu puterea să țină pe oameni, că Hristos S-a pogorât, sfărâmând și stricând puterile ei. Legat este iadul. Proorocii cu un glas se bucură, zicând celor ce erau în credință: Sosit-a Mântuitorul! Ieșiți, credincioșilor, la înviere.

GLASUL AL 8-LEA

Troparul:

Dintru înălțime Te-ai pogorât, Milostive, îngropare ai luat de trei zile, ca să ne izbăvești pe noi din patimi. Cel ce ești viața și învierea noastră, Doamne, slavă Ție.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Cela ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule, Care, cu moartea pe moarte ai prădat și învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primește pe Născătoarea de Dumnezeu, care Te-a născut și se roagă pentru noi, și mântuiește, Mântuitorule, pe poporul cel deznădăjduit.

Ipacoi:

Mironosițele, stând înaintea mormântului Dătătorului de viață, pe Stăpânul cel fără de moarte Îl căutau între cei morți; și, bunele vestiri de bucurie de la înger primind, Apostolilor au vestit că a înviat Hristos Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Condacul:

Înviind din mormânt, pe cei morți i-ai ridicat și pe Adam l-ai înviat; Eva dănțuiește întru Învierea Ta, și marginile lumii prăznuiesc întru scularea Ta cea din morți, Mult-milostive.

TROPARELE NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Pe fiecare glas, care se cântă peste tot anul la Vecernie, la Utrenie, după Dumnezeu este Domnul..., şi la sfârşitul Utreniei.

GLASUL I

DUMINICĂ SEARA

Şi luni dimineaţa, la Dumnezeu este Domnul...

Minunea minunilor văzând-o întru tine, ceea ce eşti plină de har, făptura se bucură; că ai zămislit fără sământă şi ai născut, în chip de negrăit, pe Cel pe Care căpeteniile cetelor îngereşti a-L vedea nu pot. Pe Acela roagă-L pentru sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei:

Preacurată de Dumnezeu Născătoare, ceea ce eşti binecuvântată în ceruri şi pe pământ mărită, bucură-te, Mireasă nenuntită!

LUNI SEARA

Şi marţi dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

Ceea ce ai zămislit fără de ardere focul Dumnezeirii şi ai născut fără de sămânţă pe Domnul, Izvorul vieţii, ceea ce eşti plină de har, Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte pe cei ce te măresc pe tine.

La sfârşitul Utreniei:

Pe Cel ce este în cer fără de maică, pe pământ L-ai născut fără de tată, mai presus de înţeles şi de auz; pe Acela roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, pentru sufletele noastre.

MARŢI SEARA

Şi miercuri dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

A ta folosinţă agonisind, Preacurată, şi, cu rugăciunile tale, din nevoi izbăvindu-ne, pretutindenea fiind păziţi cu Crucea Fiului tău, după datorie toţi cu cucernicie pe tine te mărim.

La sfârşitul Utreniei:

Preacurată de Dumnezeu Născătoare... (vezi la pag. 240).

MIERCURI SEARA

Şi joi dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

Ceea ce ai zămislit fără de ardere... (vezi mai sus).

La sfârşitul Utreniei:

Pe Cel ce este în cer fără de maică... (vezi mai sus).

JOI SEARA

Şi vineri dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

A ta folosinţă agonisind... (vezi mai sus).

La sfârşitul Utreniei:

Preacurată de Dumnezeu... (vezi pag. 240).

VINERI SEARA

Şi sâmbătă dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

Gavriil zicând ţie, Fecioară: Bucură-te!, împreună cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor întru tine, chivotul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Slavă Celui ce S-a sălăşluit întru tine; slavă Celui ce a ieşit din tine; slavă Celui ce ne-a mântuit pe noi, prin naşterea ta.

La sfârşitul Utreniei:

Pe Cel ce este în cer fără de maică... (vezi pag. 241).

GLASUL AL 2-LEA

DUMINICĂ SEARA

Şi luni dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

Ceea ce eşti izvorul milei, învredniceşte-ne pe noi milostivirii, Născătoare de Dumnezeu; caută spre poporul cel păcătos; arată precum de-a pururea puterea ta; că, întru tine nădăjduind, strigăm ţie: Bucură-te, ca şi oarecând Gavriil, mai-marele voievod al celor fără de trupuri.

La sfârşitul Utreniei:

Maică Sfântă a Luminii celei negrăite, cinstindu-te pe tine cu îngereşti cântări, cu bună-credinţă te mărim.

LUNI SEARA

Şi marţi dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

Firii celei dumnezeieşti ne-am făcut părtaşi prin tine, de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară; că pe Dumnezeu

întrupat L-ai născut nouă. Pentru aceasta, după datorie, pe tine toţi cu bună-credinţă te mărim.

La sfârşitul Utreniei:

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu, strigând: Bucură-te, norul Luminii celei neapuse, care ai purtat în braţe pe Însuşi Domnul slavei.

MARŢI SEARA

Şi miercuri dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

Preamărită eşti tu, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pe tine te lăudăm; că, prin Crucea Fiului tău, iadul s-a prădat, moartea s-a omorât şi noi, cei morţi, ne-am sculat şi vieţii ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta, mulţumind, slăvim ca pe un puternic pe Hristos, Dumnezeul nostru, Cel unul Mult-milostiv.

La sfârşitul Utreniei:

Născătoare de Dumnezeu, pe tine te mărim, strigând: Bucură-te, toiagul din care Dumnezeu, odrăslind fără de sământă, a pierdut prin lemn moartea.

MIERCURI SEARA

Şi joi dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

Firii celei dumnezeieşti ne-am făcut părtaşi... (vezi pag. 242).

La sfârşitul Utreniei:

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu... (vezi mai sus).

JOI SEARA

Şi vineri dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

Preamărită eşti tu, Născătoare de Dumnezeu... (vezi mai sus).

La sfârşitul Utreniei:

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu... (vezi pag. 243).

VINERI SEARA

Şi sâmbătă dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate sunt preamărite, Născătoare de Dumnezeu. Curăţia fiindu-ţi pecetluită şi fecioria păzită, cu adevărat Maică te-ai cunoscut, născând pe Dumnezeu cel adevărat; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei:

Maică sfântă a Luminii celei negrăite, cinstindu-te pe tine, cu îngereşti cântări, cu dreaptă credinţă te mărim.

Iar dacă se va întâmpla **Aliluia**, la fiecare glas, se zic aceste tropare:

Apostolilor, mucenicilor şi proorocilor, ierarhilor, cuvioşilor şi drepţilor, care bine aţi săvârşit lupta şi credinţa aţi păzit, îndrăzneală având către Mântuitorul, pe Acela, ca pe un bun, rugaţi-L pentru noi să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., al morţilor:

Pomeneşte, Doamne, ca un bun pe robii Tăi şi câte în viaţă au greşit, iartă-le; că nu este nimeni fără păcat, afară de Tine, Cel ce poţi a da odihnă şi celor răposaţi.

Şi acum...,

Maică sfântă a Luminii celei negrăite... (vezi mai sus).

GLASUL AL 3-LEA

DUMINICĂ SEARA

Şi luni dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

De frumuseţea fecioriei tale şi de prealuminată curăţia ta Gavriil, mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu:

Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

La sfârşitul Utreniei:

Fiecare, unde se mântuieşte, acolo după dreptate şi aleargă; şi care altă scăpare de felul acesta poate fi, Născătoare de Dumnezeu, în afară de tine, ceea ce acoperi sufletele noastre?

LUNI SEARA

Şi marţi dimineaţa, la Dumnezeu este Domnul...

Ceea ce eşti scăparea şi puterea noastră, de Dumnezeu Născătoare, ajutătoarea cea tare a lumii, acoperă-ne cu rugăciunile tale pe noi, robii tăi, de toată nevoia, una binecuvântată.

La sfârşitul Utreniei:

Fiecare, unde se mântuieşte... (vezi mai sus).

MARŢI SEARA

Şi miercuri dimineaţa, la Dumnezeu este Domnul...

Toiag de putere câştigând Crucea Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm întărâtările vrăjmaşilor noştri, cei ce cu dragoste neîncetat pe tine te mărim.

La sfârşitul Utreniei:

Ceea ce eşti scăparea şi puterea noastră... (vezi mai sus).

MIERCURI SEARA

Şi joi dimineaţa, la Dumnezeu este Domnul...

Proorocii mai înainte au propovăduit, Apostolii au învăţat, mucenicii au mărturisit şi noi am crezut că tu eşti cu adevărat de Dumnezeu Născătoare; pentru aceasta şi mărim naşterea ta cea de negrăit.

La sfârşitul Utreniei:

Fiecare, unde se mântuieşte... (vezi pag. 245).

JOI SEARA

Şi vineri dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul..**

Toiag de putere câştigând Crucea Fiului tău... (vezi pag. 245).

La sfârşitul Utreniei:

Ceea ce eşti scăparea...(vezi pag. 245).

VINERI SEARA

Şi sâmbătă dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară. Căci, cu trupul cel luat din tine, Fiul tău şi Dumnezeul nostru, prin Cruce primind patimă, ne-a mântuit pe noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

La sfârşitul Utreniei:

Proorocii mai înainte au propovăduit... (vezi pag. 245).

GLASUL AL 4-LEA

DUMINICĂ SEARA

Şi luni dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

Celei ce a fost hrănită în Templu, în Sfânta Sfintelor, celei îmbrăcate cu credinţa şi cu înţelepciunea şi cu neîntinata feciorie, arhanghelul Gavriil i-a adus din cer închinare şi strigarea: Bucură-te! Bucură-te, cea binecuvântată. Bucură-te, preamărită, Domnul este cu tine.

La sfârşitul Utreniei:

Pe tine, cea mai înaltă decât făptura, a te lăuda după vrednicie nepricepându-ne, de Dumnezeu Născătoare, te rugăm, în dar, miluieşte-ne pe noi.

LUNI SEARA

Şi marţi dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

Către Născătoarea de Dumnezeu acum să alergăm cu osârdie noi, păcătoşii şi smeriţii, şi să cădem cu pocăinţă, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sârguieşte, că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deşerţi, că pe tine singură nădejde te-am câştigat.

La sfârşitul Utreniei:

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu, strigând: Tu eşti rugul în care, fără de ardere, Moise a văzut focul Dumnezeirii, ca o flacără.

MARŢI SEARA

Şi miercuri dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

Fecioară cu totul fără prihană, Maica lui Hristos, sabie a străbătut prin sfânt sufletul tău când ai văzut răstignit de voie pe Fiul şi Dumnezeul tău; pe Care, binecuvântată, nu înceta rugându-L să ne dăruiască nouă iertare de greşeli.

La sfârşitul Utreniei:

Născătoare de Dumnezeu, pe tine te mărim, strigând: Tu eşti muntele din care în chip negrăit S-a tăiat Piatra, de Care porţile iadului s-au sfărâmat.

MIERCURI SEARA

Şi joi dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

Pe Cuvântul Tatălui, Hristos Dumnezeul nostru, întrupat din tine, L-am cunoscut, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ceea ce eşti singură binecuvântată; pentru aceasta, neîncetat lăudându-te, pe tine te mărim.

La sfârşitul Utreniei:

Pe tine, cea mai înaltă decât făptura... (vezi pag. 246).

JOI SEARA

Şi vineri dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

Fecioară cu totul fără prihană... (vezi pag. 246).

La sfârşitul Utreniei:

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu... (vezi pag. 246).

VINERI SEARA

Şi sâmbătă dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

Taina cea din veac ascunsă şi de îngeri neştiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat, Dumnezeu întrupându-Se întru unire neamestecată şi crucea de bunăvoie pentru noi primind; prin care, înviind pe cel dintâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei:

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu... (vezi pag. 246).

GLASUL AL 5-LEA

DUMINICĂ SEARA

Şi luni dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

Cu îngerii, cele cereşti, cu oamenii, cele pământeşti strigăm cu glas de bucurie, Născătoare de Dumnezeu, către tine: Bucură-te, poarta cea mai desfătată decât cerurile. Bucură-te, singura mântuire a pământenilor. Bucură-te, curată, ceea ce eşti plină de har, care ai născut pe Dumnezeu cel întrupat.

La sfârşitul Utreniei:

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară, Hristoase Dumnezeule, şi fii ai luminii printr-însa ne-ai arătat, miluieşte-ne pe noi.

LUNI SEARA

Şi marţi dimineaţa, la Dumnezeu este Domnul...

Acoperământul tău cel grabnic şi ajutorul şi mila arată-le spre robii tăi; şi valurile deşartelor gânduri le linişteşte, curată, de Dumnezeu Născătoare, şi sufletul meu cel căzut ridică-l; că ştiu, Fecioară, că poţi toate câte le voieşti.

La sfârşitul Utreniei:

Maică a lui Dumnezeu, Preasfântă, cetatea creştinilor, mântuieşte ca totdeauna pe poporul tău, care se roagă către tine cu osârdie. Stai împotriva gândurilor celor ruşinoase şi mândre, ca să strigăm către tine: Bucură-te, pururea Fecioară.

MARŢI SEARA

Şi miercuri dimineaţa, la Dumnezeu este Domnul...

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, înşelăciunea idolilor toată s-a surpat şi tăria demonilor s-a călcat; pentru aceasta, credincioşii după datorie pururea te lăudăm şi te binecuvântăm şi, Născătoare de Dumnezeu întru adevăr mărturisindu-te, te mărim.

La sfârşitul Utreniei:

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară... (vezi mai sus).

MIERCURI SEARA

Şi joi dimineaţa, la Dumnezeu este Domnul...

Taina cea minunată a Fecioarei lumii s-a arătat mântuire; că dintr-însa Te-ai născut fără sământă şi cu trup fără stricăciune Te-ai arătat, bucuria tuturor, Doamne, slavă Ţie.

La sfârşitul Utreniei:

Maică a lui Dumnezeu, Preasfântă... (vezi pag. 249).

JOI SEARA

Şi vineri dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

Cu Crucea Fiului tău... (vezi pag. 249).

La sfârşitul Utreniei:

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară... (vezi pag. 249).

VINERI SEARA

Şi sâmbătă dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

Bucură-te, uşa Domnului cea neumblată; bucură-te, scutul şi acoperământul celor ce aleargă la tine; bucură-te, limanul cel neînviforat. Ceea ce, neispitită de nuntă, ai născut cu trup pe Făcătorul tău şi Dumnezeu, nu lipsi a te ruga pentru cei ce laudă şi se închină naşterii tale.

La sfârşitul Utreniei:

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară... (vezi pag. 249).

GLASUL AL 6-LEA

DUMINICĂ SEARA

Şi luni dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

Începătură a mântuirii s-a făcut vestirea lui Gavriil către Fecioara, că a auzit: Bucură-te!, şi n-a fugit de închinare, nici s-a îndoit ca Sara în cort, ci aşa a zis: Iată, roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău.

La sfârşitul Utreniei:

Arhanghelicesc cuvânt ai primit şi tron de heruvimi te-ai arătat şi în braţele tale ai purtat, de Dumnezeu Născătoare, pe Nădejdea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi marţi dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

Nădejdea lumii cea bună, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, a ta singură şi tare solire cerem: Îndură-te spre poporul cel fără de ajutor, roagă-L pe înduratul Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre de toată ameninţarea, ceea ce eşti una binecuvântată.

La sfârşitul Utreniei:

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese ruşinat, curată Fecioară, de Dumnezeu Născătoare; ci cere milă şi ia dar spre folosul cererii.

MARŢI SEARA

Şi miercuri dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă-L pe Fiul tău, Cel ce s-a pironit de bunăvoie pe Cruce şi lumea din înşelăciune a izbăvit, pe Hristos, Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei:

Pe Cel ce S-a născut mai înainte de veci din Tată fără de maică, pe Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, în anii cei de apoi L-ai născut întrupat, din curate sângiurile tale, fără bărbat, de Dumnezeu Născătoare; pe Acela roagă-L să ne dăruiască nouă iertare de păcate, mai înainte de sfârşit.

MIERCURI SEARA

Şi joi dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

Sfântă Stăpână, Curată, Maica Dumnezeului nostru, care ai născut în chip negrăit pe Făcătorul tuturor, roagă-te totdeauna bunătăţii Lui, împreună cu Sfinţii Apostoli, să ne izbăvească de patimi şi să ne dea nouă iertare de păcate.

La sfârşitul Utreniei:

De mari haruri, curată Fecioară, Maica lui Dumnezeu, te-ai învrednicit; că ai născut cu trup pe Unul din Treime, pe Hristos, Dătătorul de viaţă, spre mântuirea sufletelor noastre.

JOI SEARA

Şi vineri dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă-L... (vezi pag. 251).

La sfârşitul Utreniei:

Pe Cel ce S-a născut ... (vezi pag. 251).

VINERI SEARA

Şi sâmbătă dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

Mai înainte a spus Ghedeon zămislirea şi a tâlcuit David naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu; că S-a pogorât ca ploaia pe lână Cuvântul în pântecele tău şi ai odrăslit fără de sămânţă, pământule sfinte, lumii mântuire, pe Hristos Dumnezeul nostru, ceea ce eşti plină de har.

La sfârşitul Utreniei:

Pe Cel ce s-a născut mai înainte de veci... (vezi pag. 251).

GLASUL AL 7-LEA

DUMINICĂ SEARA

Şi luni dimineaţa, la **Dumnezeu este Domnul...**

De Dumnezeu Născătoare, Fecioară neîntinată, pe Fiul tău roagă-L, cu puterile cele de sus, iertare de greşeli mai înainte de sfârşit să ne dăruiască nouă, celor ce cu credinţă pe tine te slăvim.

La sfârşitul Utreniei:

Covârşit-ai puterile cereşti, pentru că biserică dumnezeiască te-ai arătat, binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare, care ai născut pe Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi marţi dimineaţa, la Dumnezeu este Domnul...

Ţie, Născătoare de Dumnezeu, aducem strigare: Bucură-te!, că decât îngerii mai înaltă te-ai arătat, pe Dumnezeu născând.

La sfârşitul Utreniei:

Împacă, cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, viaţa noastră, a celor ce strigăm către Tine: Milostive Doamne, slavă Ţie!

MARŢI SEARA

Şi miercuri dimineaţa, la Dumnezeu este Domnul...

Pe Hristos Dumnezeu, Cel ce s-a răstignit pentru noi şi a stricat puterea morţii, roagă-L neîncetat, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei:

Izbăveşte-ne, Născătoare de Dumnezeu, de păcatele ce ne cuprind pe noi, că altă nădejde nu avem credincioşii, fără numai pe tine şi pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintru tine.

MIERCURI SEARA

Şi joi dimineaţa, la Dumnezeu este Domnul...

Rodul pântecelui tău, Preacurată, este plinirea proorocilor şi a Legii; pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, întru cunoştinţă mărindu-te, cu cucernicie te lăudăm.

La sfârşitul Utreniei:

Rodul pântecelui tău, dumnezeiacă Mireasă, oamenilor S-a arătat Mijlocitor de mântuire; pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, cu cugetul şi cu graiul mărindu-te, credincioşii te lăudăm.

JOI SEARA

Şi vineri dimineaţa, la Dumnezeu este Domnul...

Pe Hristos Dumnezeu, Cel ce s-a răstignit... (vezi pag. 253).

La sfârşitul Utreniei:

Izbăveşte-ne, Născătoare de Dumnezeu... (vezi pag. 253).

VINERI SEARA

Şi sâmbătă dimineaţa, la Dumnezeu este Domnul...

Ceea ce eşti vistieria învierii noastre, pe cei ce se încred în tine, Prealăudată, scoate-i din groapă şi din adâncul greşelilor, că tu ai mântuit pe cei vinovaţi de păcate, ceea ce ai născut Mântuirea; care, mai înainte de naştere, ai fost fecioară şi în naştere fecioară, şi după naştere iarăşi ai rămas fecioară.

La sfârşitul Utreniei:

Bucură-te, ceea ce ai încăput în pântecele tău pe Cel neîncăput în ceruri. Bucură-te, Fecioară, propovăduirea proorocilor, prin care a strălucit Emmanuel. Bucură-te, maica lui Hristos Dumnezeu.

GLASUL AL 8-LEA

DUMINICĂ SEARA

Şi luni dimineaţa, la Dumnezeu este Domnul...

Bucură-te, ceea ce prin îngeri ai primit bucuria lumii. Bucură-te, ceea ce ai născut pe Făcătorul tău şi Domnul. Bucură-te, ceea ce te-ai învrednicit a fi Maica lui Hristos Dumnezeu.

La sfârşitul Utreniei:

Bucura-te, uşa Împăratului slavei, prin care singur Cel Preaînalt a trecut şi pe tine singură pecetluită te-a păzit, spre mântuirea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi marţi dimineaţa, la Dumnezeu este Domnul...

Întărirea credinţei cea neclintită şi cinstitul dar al sufletelor noastre, pe Născătoarea de Dumnezeu, cu cântări să o mărim credincioşii. Bucură-te, ceea ce pe Piatra vieţii în pântecele tău ai încăput-o. Bucură-te, nădejdea marginilor, sprijinitoarea celor întristaţi. Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară.

La sfârşitul Utreniei:

Fecioară preacurată, mântuieşte-ne pe noi cu rugăciunile tale, mişcând cu milostivirea cea de maică pe Fiul tău şi Dumnezeul nostru.

MARŢI SEARA

Şi miercuri dimineaţa, la Dumnezeu este Domnul...

Pe Mielul şi Păstorul şi Mântuitorul lumii văzându-L pe Cruce, ceea ce L-a născut a zis, lăcrimând: Lumea se bucură luând izbăvire, iar cele dinlăuntru ale mele ard văzând răstignirea Ta, pe care pentru toţi o rabzi, Fiul şi Dumnezeul meu.

La sfârşitul Utreniei:

Rodul pântecelui tău, Preacurată, este plinirea proorocilor şi a Legii; pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, întru cunoştinţă lăudându-te, cu cucernicie te mărim.

MIERCURI SEARA

Şi joi dimineaţa, la Dumnezeu este Domnul...

Poarta vieţii cea înţelegătoare, Preacurată, de Dumnezeu Născătoare, pe cei ce aleargă la tine cu credinţă, izbăveşte-i

din nevoi, ca să mărim preasfântă naşterea ta, spre mântuirea sufletelor noastre.

La sfârşitul Utreniei:

Fecioară preacurată, mântuieşte-ne... (vezi pag. 255).

JOI SEARA

Şi vineri dimineaţa, la Dumnezeu este Domnul...

Pe Mielul şi Păstorul şi Mântuitorul... (vezi pag. 255).

La sfârşitul Utreniei:

Rodul pântecelui tău... (vezi pag. 255).

VINERI SEARA

Şi sâmbătă dimineaţa, la Dumnezeu este Domnul...

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară şi răstignire ai răbdat, Bunule, Care cu moartea pe moarte ai prădat şi învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primeşte pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi, şi mântuieşte, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

La sfârşitul Utreniei:

Fecioară preacurată, mântuieşte-ne... (vezi pag. 255).

TROPARELE DE PESTE TOATĂ SĂPTĂMÂNA

LUNI

Troparul, glasul al 4-lea:

Mai-marilor Voievozi ai oştilor cereşti, rugămu-vă pe voi, noi, nevrednicii, să ne acoperiţi pe noi, prin rugăciunile voastre, cu acoperământul aripilor slavei voastre celei netrupeşti, păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu deadinsul şi strigăm: Izbăviţi-ne din nevoi, ca nişte mai-mari peste oştile puterilor celor de sus.

MARŢI

Troparul, glasul al 2-lea:

Pomenirea dreptului cu laude, iar ţie destul îţi este mărturia Domnului, Înaintemergătorule; că te-ai arătat cu adevărat şi decât proorocii mai cinstit, că te-ai învrednicit a boteza în repejuni pe Cel propovăduit. Drept aceea, pentru

adevăr nevoindu-te, bucurându-te, ai binevestit şi celor din iad pe Dumnezeu, Cel ce S-a arătat în trup, pe Cel ce a ridicat păcatul lumii şi ne-a dăruit nouă mare milă.

MIERCURI ŞI VINERI

Troparul, glasul 1:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău... (vezi pag. 59).

JOI

Troparul, glasul al 3-lea:

Sfinţilor Apostoli, rugaţi pe milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de păcate sufletelor noastre.

Alt tropar, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia, cele bogate. Părinte Ierarhe Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

SÂMBĂTĂ

Troparul, glasul al 2-lea:

Apostolilor, mucenicilor... (vezi pag. 198).

Alt tropar, glasul al 2-lea:

Pomeneşte, Doamne, ca un bun... (vezi pag. 244).

CANOANE
DE RUGĂCIUNI

CANON DE POCĂINȚĂ CĂTRE DOMNUL NOSTRU IISUS HRISTOS

Cântarea I, glasul al 6-lea:

Irmos: Ajutor și acoperitor...

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Acum mă apropii eu, păcătosul și împovăratul, către Tine, Stăpânul și Dumnezeul meu, și nu îndrăznesc să mă uit la cer, numai mă rog și grăiesc: Dă-mi, Doamne, mai înainte, ca să plâng faptele mele cu amar.

O, amar mie, păcătosului, că sunt ticălos mai mult decât toți oamenii; pocăință nu este întru mine. Ci-mi dă mie, Doamne, lacrimi, ca să plâng faptele mele cu amar.

Slavă...,

Omule nebun şi ticălos, pentru ce-ţi pierzi vremea în lene? Gândeşte-te la viaţa ta şi te întoarce către Dumnezeu, ca să plângi faptele tale cu amar.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Maica lui Dumnezeu preacurată, caută spre mine, păcătosul, şi mă izbăveşte de laţul vrăjmaşului, îndreptându-mă pe calea pocăinţei, ca să plâng faptele mele cu amar.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Întăreşte, Doamne, pe piatra mărturisirii Tale...

Când se vor pune scaunele la judecata cea înfricoşătoare, atunci faptele tuturor oamenilor se vor vădi; amar va fi atunci de cei păcătoşi, căci vor fi trimişi la chinuri. Deci, aceea ştiind, suflete al meu, pocăieşte-te de faptele tale cele rele.

Drepţii se vor bucura, iar păcătoşii vor plânge; ci atunci nimeni nu ne va putea ajuta, că faptele noastre ne vor osândi pe noi. Drept aceea nu întârzia, ci, mai înainte de sfârşit, pocăieşte-te de faptele tale cele rele.

Slavă...,

O, vai de mine, cel mult păcătos, care m-am spurcat cu faptele şi cu gândurile, neavând picături de lacrimi de la învârtoşarea inimii mele; ci acum caută la pământ, suflete al meu, şi te pocăieşte de faptele cele rele.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Iată, Doamnă, Fiul tău ne învaţă spre bine; iar eu, păcătosul, pururea fug de cele bune; ci tu, ca o milostivă, miluieşte-mă, ca să mă pocăiesc de faptele mele cele rele.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Auzit-a proorocul...

Desfătată și plăcută este aici calea dezmierdărilor, dar amară va fi ziua cea de apoi, când se va despărți sufletul de trup. Deci, pocăiește-te de acestea, suflete al meu, pentru împărăția lui Dumnezeu.

Pentru ce faci strâmbătate celui sărac? De ce oprești plata slugilor? Pe fratele tău nu-l iubești; desfrânarea și amărăciunea iubești. Deci, lasă acelea, suflete al meu, și te pocăiește pentru împărăția lui Dumnezeu.

Slavă...,

O, nebune om, până când te vei afunda și ca o albină vei aduna bogăția ta, care degrab va pieri ca praful și ca cenușa? Ci caută mai vârtos împărăția lui Dumnezeu.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Doamnă, de Dumnezeu Născătoare, miluiește-mă pe mine păcătosul și mă întărește spre fapte bune și mă păzește ca să nu mă răpească pe mine nepregătit moartea cea urâtă; ci mă povățuiește, Fecioară, la împărăția lui Dumnezeu.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Pe mine, cel ce mânec...

Adu-ți aminte, ticălosule om, că de păcate ești robit: cu minciuna, cu clevetirea, cu vrajba, cu neputința, ca de o fiară cumplită. Suflete al meu păcătos, au doară aceea ai voit?

Mi se cutremură mădularele și cu totul sunt vinovat privind cu ochii, auzind cu urechile și cu totul dându-mă pe mine gheenei. Suflete al meu păcătos, au doară aceea ai voit?

Slavă...,

Pe desfrânatul și pe tâlharul, care s-au pocăit, i-ai primit, Mântuitorule, iar eu cu lenea păcatului m-am îngreuiat și de cel rău sunt robit. Suflete al meu păcătos, au doară aceea ai voit?

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ajutătoare minunată și grabnică tuturor oamenilor, Maica lui Dumnezeu, ajută-mi mie, nevrednicului, că sufletul meu cel păcătos aceasta a voit.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Strigat-am cu toată inima mea...

Pe pământ viață desfrânată am viețuit și sufletul la întuneric l-am dat; dar acum, milostive Stăpâne, izbăvește-mă de toată robia vrăjmașului și mă înțelepțește ca să fac voia Ta.

Cine face unele ca acestea, precum fac eu? Precum zace porcul în tină, așa și eu slujesc păcatului; ci Tu, Doamne Dumnezeule, scoate-mă din trândăvirea aceasta și-mi dă mie inimă ca să fac voia Ta.

Slavă...,

Scoală-te, omule ticălos, aleargă către Dumnezeu mărturisind păcatele tale, și cazi lăcrimând și suspinând; iar Acela, ca un îndurat, va da ție ajutor ca să faci voia Lui.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară preacurată, păzește-ne pe noi de răutățile vrăjmașului celui văzut și celui nevăzut și primește rugăciunile noastre și le du pe acestea Fiului tău, și-mi dă minte ca să fac voia ta.

CONDACUL, glasul al 6-lea:

Suflete al meu, pentru ce te îmbogățești în păcate? Pentru ce faci voia diavolului? În ce-ţi pui nădejdea? Părăsește pe acesta și te întoarce către Dumnezeu strigând: Îndurate Doamne, miluieşte-mă pe mine, păcătosul.

ICOS

Gândeşte, suflete al meu, la ceasul cel amar al morţii şi la judecata cea înfricoşătoare a Făcătorului Dumnezeu, că îngerii cei întunecaţi te vor lua pe tine, suflete, şi te vor duce în focul cel de veci. Iar tu, mai înainte de moarte, te pocăieşte, strigând: Miluieşte-mă, Doamne, pe mine, păcătosul.

Cântarea a 7-a:

Irmos: Greşit-am, fărădelege am făcut...

Nu nădăjdui, suflete al meu, în bogăţia cea trecătoare sau în adunarea cea nedreaptă, că toate acestea nu ştii cui le vei lăsa, ci strigă: Miluieşte-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine, păcătosul.

Nu nădăjdui, suflete al meu, în sănătatea trupească cea trecătoare, nici în frumuseţea cea degrab trecătoare, că vezi cum şi cei puternici şi cei tineri mor; ci strigă: Miluieşte-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine, nevrednicul.

Slavă...,

Adu-ţi aminte, suflete al meu, de viaţa cea de veci, de împărăţia cerului cea gătită sfinţilor, de întunericul cel osebit şi de mânia lui Dumnezeu, care este asupra celor răi, şi strigă: Miluieşte-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine, nevrednicul.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cazi, suflete al meu, la Maica lui Dumnezeu, şi te roagă ei, căci este grabnic ajutătoare celor ce se pocăiesc, ca

să roage pe Hristos, Dumnezeul nostru, să mă miluiască pe mine, nevrednicul.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Pe Care oştile cereşti...

Cum nu voi plânge când îmi aduc aminte de moarte? Că am văzut pe fratele meu în groapă, zăcând fără de mărire şi fără de chip. Dar ce aştept? Şi în cine nădăjduiesc? Numai în Tine, Doamne, pe Care Te rog ca, mai înainte de sfârşit, să mă îndreptezi.

Cu ochiul Tău cel milostiv caută spre mine când voi sta înaintea Ta şi voi fi judecat, Unule, lesne Iertătorule.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cred că vei veni să judeci viii şi morţii şi toţi vor sta întru a lor rânduială: bătrânii şi tinerii, conducătorii şi supuşii lor, domnii şi judecătorii, bogaţii şi săracii, femeile şi bărbaţii. Oare cum mă voi afla eu atunci? Drept aceea, strig Ţie: Dă-mi, Doamne, mai înainte de sfârşit să mă pocăiesc.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, primeşte rugăciunea mea cea nevrednică, păzeşte-mă de moartea cea urâtă şi-mi dăruieşte mai înainte de sfârşit să mă pocăiesc.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Naşterea cea fără de sământă...

Acum scap la voi, îngeri, arhangheli şi toate puterile, care staţi înaintea scaunului lui Dumnezeu: Rugaţi-vă către Făcătorul vostru să fie izbăvit sufletul meu de chinurile cele veşnice.

Acum plâng către voi, sfinţilor, patriarhilor, împăraţilor şi proorocilor, Apostolilor şi arhiereilor şi toţi aleşii lui

Hristos, ajutați-mi mie la judecată, ca să se mântuiască sufletul meu de întunericul vrăjmașului.

Slavă...,

Acum ridic mâinile mele către voi, sfinților mucenici, pustnicilor, preacuvioșilor și toți sfinții, care vă rugați către Dumnezeu pentru toată lumea, ca să se mântuiască sufletul meu în ceasul morții.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Maica lui Dumnezeu, ajută-mi mie, celui ce cu totul întru tine nădăjduiesc, și roagă pe Fiul tău ca să mă pună pe mine, nevrednicul, de-a dreapta Sa, când va ședea să judece viii și morții.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Ceea ce ești mai cinstită..., Nădejdea mea este Tatăl... și otpustul.

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE ÎNGERUL PĂZITOR AL VIEŢII OMULUI

Facere a lui Ioan Monahul

Cântarea I, glasul al 8-lea:

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat israeliteanul...

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Pe tine, păzitorul sufletului meu, cel neadormit, folositorul şi îndreptătorul vieţii mele, pe care te-am dobândit de la Dumnezeu, te laud, dumnezeiescule înger al lui Dumnezeu, Cel atotstăpânitor.

Vrând ca toţi oamenii să se mântuiască, Cuvinte, ai pus pe sfinţii îngeri îndreptători şi luminaţi povăţuitori oamenilor, care ne povăţuiesc pe noi la frica Ta.

De noaptea cea întunecată fiind cuprins şi cu negura cea deasă a patimilor fiind acoperit, cu lumina pocăinţei luminează-mă, îndreptătorule, folositorule şi păzitorul meu.

Slavă...,

Potop cu tină şi întuneric de gânduri ruşinoase întru mine izvorăsc, despărţind de la Dumnezeu mintea mea, pe care usucă-le, ajutătorul meu.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Tu eşti, stăpână, liniştea şi adăpostirea celor învăluiţi în marea păcatelor. Pentru aceasta alerg către a ta adăpostire, fiind învăluit cu viforul a multe feluri de patimi.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc...

Fiinţă am din amestecătură de pământ, de tină şi ţărână, pentru aceasta de pământ m-am lipit. Ci, o, folositorul meu, îndreptătorul şi izbăvitorul meu, întoarce dorirea mea către cele cereşti.

Ziua şi noaptea, cu faptele mele cele rele, te amăgesc, te mâhnesc şi te întărât; dar, te rog, nu sta departe de mine, ci ajută-mă spre a mă îndrepta.

Supus sunt grijii şi mâhnirii, că nepocăit şi neîndreptat petrec. Pentru aceasta dăruieşte-mi să mă pocăiesc cu adevărat şi să te bucur pe tine, păzitorul meu.

Slavă...,

Cel ce vezi faţa de nevăzut a lui Dumnezeu, Care şade în ceruri şi Se uită pe pământ cu gândul şi-l face pe el de se cutremură, pe Acela roagă-L să mă mântuiască, sfinte îngere.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Minte, cuget şi cuvânt, harul lui Dumnezeu am luat, ca, pe Stăpânul cunoscând, cu fapte bune să-L cinstesc; iar cu patimile ocărând harul, pe Stăpânul am defăimat, stăpână, miluieşte-mă.

SEDEALNA, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat...

Păzitorul sufletului şi al trupului meu, cel ales mie de la Dumnezeu, dumnezeiescule înger, urmând lui Dumnezeu, treci cu vederea, preasfinte, toate greşelile sufletului meu celui ticălos şi mă izbăveşte de cursele cele de multe feluri ale înşelătorului şi fă milostiv pe Dumnezeul tuturor, ca să-mi dea iertare la judecată.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu eşti bucuria mea...

Neaducându-mi aminte, Mântuitorule, de înfricoşătoarea judecată la care am să stau înainte şi să dau răspuns pentru tot lucrul şi cuvântul, nici gândindu-mă la moartea cea fără de veste, sunt neîndreptat; dar tu, îndreptătorul meu, nu mă lăsa pe mine.

Cu deadinsul toată răutatea am plinit din tinereţe şi n-am încetat a te amărî pe tine, apărătorul meu, cu cuvinte şi cu fapte fără de lege; nu te mânia dar, ci mai aşteaptă, înţelepţindu-mă, luminându-mă şi întărindu-mă.

Urmând îndelung-răbdării Cuvântului lui Dumnezeu, Care a venit ca să cheme pe toţi păcătoşii la pocăinţă şi aşteaptă îndreptare de bunăvoie şi nu face silă, şi tu, îndreptătorul meu, spre mine cu îndelungă-răbdare petreci.

Slavă...,

Departe de la Dumnezeu păcatul m-a lepădat pe mine, netrebnicul rob; dar Stăpânul meu, Iisus, m-a primit cu milostivire și m-a făcut al Său; iar eu, lepădând atâta har al Lui, te scârbesc încă pe tine, îngerul lui Dumnezeu.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu adevărat Domnul S-a făcut Împărat, cu împărăţie care nu cade, şi, precum psalmistul grăieşte, S-a îmbrăcat din tine, Maica lui Dumnezeu, întru preafrumoasă podoabă, în trup sfânt, cu care a luat moarte şi a surpat împărăţia ei.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta...

Pe tine păzitor câştigându-te, împreună-petrecător şi împreună-vorbitor, sfinte îngere, păzindu-mă, cu mine călătorind, împreună-locuind şi cele de mântuire înainte pururea punându-le, ce iertare voi lua, necunoscător fiind?

Cu multă îndrăznire stând înaintea scaunului Atotstăpânitorului și împreună dănțuind, la Împăratul făpturii roagă-te, ajutătorul meu, să-mi dea iertare de răutățile mele cele multe.

Muncile şi chinurile care mă aşteaptă mai înainte văzându-le şi de împietrirea, nebunia şi orbirea mea făcându-ţi-se milă, suspini şi te tânguieşti şi te întristezi, fiind plin de mâhnire, izbăvitorul meu.

Slavă...,

Nici într-un ceas, nici într-o clipă sau și mai puțin decât aceea, nu te-am lăsat pe tine, păzitorul și făcătorul meu de bine, să te bucuri de mine și să te veselești și să salți, fiind eu pururea stricat cu păcatele.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Prunc nou S-a arătat Cel necuprins cu mintea, din tine, ceea ce eşti cu totul fără prihană, Cel ce a pus pădurile cu hotar şi munţii cu aşezământul cunoştinţei, Cel ce numără mulţimea stelelor şi picăturile de rouă şi schimbă suflările vânturilor.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Rugăciuni vărs către Domnul...

Păzindu-mă şi oştindu-te împrejurul meu şi întorcând înapoi pornirile diavolilor şi năvălirile lor cele în chipurile fiarelor, nu înceta, păzitorul meu, pururea a le depărta de la mine, că pe tine te am cald folositor.

Cel ce eşti mir scump şi cu bună mireasmă, nu te scârbi de întinăciunea mea, nu te depărta de la mine până la sfârşit, ci fii mie păzitor pururea nedepărtat, că şi soarele, trecând peste locurile cele întinate, nu se întinează.

Pe cel ce a acoperit cu ape prin cuvânt cele mai pe deasupra ale Lui, roagă-L, folositorul meu, ca să-mi dea har a izvorî picături izvorâtoare de lacrimi, ca prin acelea să se curăţească inima mea şi să vadă pe Dumnezeu.

Netrupeşte, ca cel ce eşti curat şi fără de materie, stând înaintea Celui curat şi fără materie, şi câştigând multă îndrăznire şi apropiere către Dânsul, pe Acela roagă-L cu deadinsul să dăruiască sufletului meu mântuire.

Slavă...,

Înfruntarea şi ruşinea să acopere feţele vrăjmaşilor cele întunecate, ruşinoase şi întinate, când se va despărţi de trup sufletul meu cel smerit, şi să-l acoperi, îndreptătorul meu, cu aripile tale cele luminate şi preasfinte.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti mai sfântă decât sfinţii îngeri şi mai presus de heruvimi şi de serafimi, mintea mea cea târâtoare pe pământ şi de cele pământeşti râvnitoare, mai presus decât pofta cea pământească şi trupească o arată, ridicând-o de la pământ către dragostea cea cerească.

CONDACUL, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

Slujitorul lui Dumnezeu şi păzitorul meu cel prea-ales, petrece pururea împreună cu mine, păcătosul, izbăvindu-mă de toată facerea de rău a diavolilor; dar te rog, îndreptează-mă la cărările cele dumnezeieşti, silindu-mă spre viaţa cea nestricăcioasă.

Cântarea a 7-a:

Irmos: Din Iudeea venind tinerii în Babilon...

Mulţimile cele întunecate ale tâlharilor celor nevăzuţi, ce cad împrejur asupra mea, care caută să atragă şi să răpească sufletul meu, nu lipsi izgonindu-le cu sabia ta cea de foc, ca un puternic, ajutătorul meu.

Când va vrea să mă judece Judecătorul şi Dumnezeul meu şi să mă osândească pe mine, cel osândit de conştiinţa mea, mai înainte de judecata aceea, nu mă uita pe mine, povăţuitorul meu.

Avându-mi eu trupul mamă, iar tina, tată şi ţărâna, strămoş, prin înrudirea cu acestea, la pământ neîncetat caut; ci dă-mi, ajutătorul meu, ca fără frică să mă uit vreodată şi în sus la frumuseţea cerului.

Ca cel ce eşti frumos prin frumuseţea dulce, plăcut şi cu minte strălucitoare ca soarele, luminat să-mi stai înainte cu

veselă faţă şi cu privire lină, când mă vei lua de pe pământ, îndreptătorul meu.

Slavă...,

Pentru milostivirea milei şi pentru multa mulţime a iubirii de oameni, să mă acoperi pe mine cu acoperământul aripilor tale când voi ieşi din trup, păzitorul meu, ca să nu văd feţele cele urâte ale diavolilor.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti poartă cerească şi uşă de mântuire şi scară înţelegătoare, pe care Dumnezeu S-a pogorât şi om S-a suit, cu îndurările tale, curată, învredniceşte-mă de împărăţia cerurilor pe mine, robul tău.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

De şapte ori cuptorul chinuitorul haldeilor l-a ars nebuneşte pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar «văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcă-«torului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri binecuvântaţi-L, «preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii».

După Dumnezeu pe tine te-am luat de la Dumnezeu folositor, povăţuitor, ajutător şi apărător, preasfinte îngere. Pentru aceasta nu înceta, te rog, povăţuindu-mă, îndreptându-mă şi învăţându-mă să fac cele cuviincioase şi să-mi luminezi mintea până ce mă vei înfăţişa mântuit înaintea lui Hristos.

Când se vor pune scaunele şi cărţile se vor deschide şi Cel vechi de zile va şedea şi oamenii vor fi judecaţi şi îngerii vor sta înainte şi pământul se va clătina şi toate se vor înfricoşa şi se vor cutremura, atunci arată spre mine

iubirea ta de oameni şi mă izbăveşte de gheenă, pe Hristos îmblânzindu-L.

Acum în chip nevăzut mă înconjură, ca nişte albine fagurele, urâtorii de Dumnezeu şi pierzătorii diavoli, ca nişte păsări răpitoare, ca nişte vulpi viclene şi ca nişte mâncători de cruzime; ca păsările cele mâncătoare de stârv, împrejurul meu zboară; acoperă-mă, păzitorul meu, precum îşi acoperă vulturul puii săi.

Dă-mi izvoare de lacrimi, ca să curgă neîncetat din ochi din destul, care să mă spele pe mine tot, din creştet până la picioare, ca, îmbrăcându-mă în haina pocăinţei, cea mai albă decât zăpada, să intru în cămara lui Dumnezeu, pe tine cinstindu-te, apărătorul meu.

Casă lui Hristos fiind inima mea, prin patimi viaţă de fiinţe necuvântătoare am urmat. Ci mă întăreşte, ajutătorul sufletului meu, curăţeşte viaţa mea, tămâiaz-o şi stropeşte-o cu miresme şi cu miruri de rugăciuni şi de curăţie, ca să fie iarăşi casă lui Hristos cu bun miros.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Îndreptătorule, păzitorul meu, folositorul şi izbăvitorul meu, păzitorul ticălosului meu suflet, când mă va scula din pământ la judecată înfricoşătorul glas al trâmbiţei, atunci aproape de mine să stai, blând şi vesel, cu nădejdea mântuirii depărtând de la mine frica.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu nemărginirea bunătăţii în dar mă miluieşte, ceea ce ai născut Izvorul milostivirii, că vrednic de milă sunt, dar nu am ce să-ţi aduc ţie, că bunurile mele nicicum nu-ţi trebuie, ca una care ai zămislit nespus pe Dătătorul de bine şi Mântuitorul lumii, ceea ce eşti plină de har.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Să se înfricoşeze tot auzul...

De-a dreapta sufletului meu celui ticălos să te văd stând, luminat şi blând, pe tine, ajutătorul şi folositorul meu, când va ieşi din mine cu anevoie sufletul meu, şi izgonind pe amarii vrăjmaşi care caută să mă apuce.

Ca un dumnezeiesc slujitor al lui Dumnezeu, care faci vrerile Lui cele dumnezeieşti, ai multă îndrăznire către Dânsul, sfinte îngere. Pentru aceasta, cu căldură roagă-L pentru mine, ca, mântuindu-mă prin tine, să te laud folosind şi acoperământul tău.

În toată viaţa mea, prin multă deşertăciune trecând, de sfârşit m-am apropiat; ci, te rog, păzitorul meu, fii mie ajutător şi apărător nebiruit, când voi trece vămile judecăţii.

Greşelile minţii mele, rătăcirile, jefuirile, răutăţile şi cugetele cele de ruşine ale gândurilor celor necurate şi spurcate, nu înceta, ajutătorul meu, a le întoarce în gânduri bune şi în cugete roditoare de focul umilinţei.

Iisuse, Unule-Născut, Preabunule, biruieşte cu milostivirea Ta mulţimea cea nemăsurată a răutăţilor mele, cu rugăciunile cele dumnezeieşti ale slujitorului Tău cel fără de trup, pe care l-ai pus mie păzitor din pruncie, ca un iubitor de oameni.

Slavă...,

Toată nădejdea mea de mântuire, după Dumnezeu, spre tine am pus-o, păzitorul şi purtătorul meu de grijă şi apărătorule; fă rugăciune neîncetată la Dumnezeu pentru mine, luând împreună-rugători şi ajutători cetele îngerilor.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Înalţă fruntea creştinilor şi surpă întărâtările păgânilor, Născătoare de Dumnezeu, mântuind nebiruită turma ta

aceasta, întru care numele tău cel mare şi mult cinstit este lăudat şi mărit cu credinţă.

Stihirile, ale aceluiaşi, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Îngere al lui Dumnezeu, cel ce stai fără mijlocire înaintea Sfintei Treimi, nu înceta a te ruga pentru mine, robul tău.

Ca unul care ai luat tărie de la Dumnezeu a păzi sufletul meu, nu înceta, cu acoperământul aripilor tale, a-l acoperi pe el pururea.

Har fie lui Iisus, Cel ce te-a dat pe tine mie, mare păzitor sufletului meu şi armă asupra vrăjmaşilor mei, de Dumnezeu cinstitule înger.

Învredniceşte-mă şi pe mine să dobândesc împărăţia cea de sus a lui Dumnezeu, ca împreună cu tine să cânt cântarea Sfintei Treimi.

Slavă...,

A doua lumină tu eşti, după Dumnezeu, o, păzitorul meu; nu înceta a-mi ajuta ca să văd şi eu lumina Dumnezeirii cea în trei străluciri.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Stăpâna îngerilor şi a oamenilor, Născătoare de Dumnezeu, nu înceta a ruga, Fecioară, pe Fiul tău pentru mine, robul tău.

Rugăciune
către sfântul înger păzitor

Sfinte îngere, cel ce stai înaintea pătimaşului meu suflet şi al vieţii mele celei ticăloase, nu mă lăsa pe mine, păcătosul, nici nu te depărta de mine pentru neînfrânarea mea. Nu da loc diavolului

celui viclean, ca să-mi stăpânească cu silnicie acest trup muritor. Întăreşte mâna mea cea slabă şi neputincioasă şi mă îndreptează la calea mântuirii. Aşa, sfinte îngere al lui Dumnezeu, păzitorul şi acoperitorul sufletului şi al trupului meu celui ticălos, iartă-mi toate cu câte te-am scârbit în toate zilele vieţii mele şi orice am greşit în această zi. Acoperă-mă în această noapte şi mă păzeşte de toată ispita celui potrivnic, ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeu; şi te roagă pentru mine către Domnul, ca să mă întărească întru frica Sa şi vrednic să mă arate pe mine, robul Său, bunătăţii Sale. Amin.

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE PUTERILE CEREŞTI ŞI CĂTRE TOŢI SFINŢII

Cântarea I, glasul al 3-lea:

Irmos: Pe Faraon, care era purtat în car...

Cuvinte cel fără de început, pentu sfinţitele rugăciuni ale Heruvimilor, Serafimilor, ale Stăpâniilor, Scaunelor, ale Puterilor celor dumnezeieşti, ale Îngerilor, Arhanghelilor, ale Căpeteniilor şi Domniilor, dăruieşte-ne milele Tale cele mari, ca un iubitor de oameni.

Ajută-mi, Înaintemergătorule al Domnului, rugând pe Hristos; şi voi, ceata proorocilor, adunarea Apostolilor,

mulţimea mucenicilor, rugaţi pe Stăpânul tuturor să mă mântuiască pe mine, cel cuprins de multe păcate.

Slavă...,

Dumnezeieştilor femei care bine aţi pătimit şi aţi postit, soborul arhiereilor, cuvioşilor şi drepţilor, cinstiţilor sfinţilor mucenici, rugaţi-vă ca să dobândim bunătăţile cele veşnice, cei ce cu credinţă vă fericim.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Mintea mea fiind robită de dezmierdările trupeşti, cu totul o izbăveşte, stăpână, ceea ce eşti una bună, şi credincios mai adevărat prin fapte bune mă arată Fiului tău, ca după datorie să te măresc.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Cel ce ai întărit din început cerurile...

Rogu-mă, Serafimi, Stăpânii, Heruvimi, izbăviţi-mă de smintelile vrăjmaşilor; voi, Domnii, Căpetenii, Scaune şi Arhangheli, împreună cu toţi Îngerii, rugaţi pe Izbăvitorul pentru mine, păcătosul.

Înaintemergătorule, roagă pe Hristos să dobândesc viaţa cea făcătoare de bine mie pururea; proorocilor şi cetele mucenicilor, ale Sfinţilor Apostoli, ale arhiereilor şi ale cuvioşilor şi ale sfinţilor mucenici, care v-aţi săvârşit prin sânge, rugaţi-vă pentru mine, păcătosul.

Slavă...,

Femei care vitejeşte aţi pătimit şi luminat aţi postit şi pe vrăjmaşul l-aţi biruit, rugaţi-vă să fim şi noi părtaşi acelei desfătări şi măriri nesfârşite de care voi v-aţi învrednicit.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

De Dumnezeu dăruită, Curată Fecioară, roagă-te împreună cu cetele cele de sus, cu toţi înţelepţii Apostoli, cu sfinţii mucenici şi cu proorocii, ca să luăm desăvârşit dezlegare de păcate.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne..

Vezi, Hristoase, să nu mă treci cu vederea, rogu-mă, pe mine cel cuprins de toate păcatele, ci, cu rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi îngeri, cu ale mucenicilor şi cu ale Apostolilor Tăi, miluieşte-mă şi mă mântuieşte şi moştean împărăţiei Tale mă arată, ca un milostiv.

Propovăduitorule al lui Hristos, Înaintemergătorule, aprinde acum făclia cea stinsă a inimii mele, cel ce ai fost luminător Soarelui celui înţelegător, şi te roagă, împreună cu proorocii şi cu toţi sfinţii, să trec în caldă pocăinţă această viaţă trecătoare.

Slavă...,

Străluceşte-mi lumina pocăinţei, Iubitorule de oameni, Iisuse, şi mă învredniceşte să dobândesc mântuirea, cu mijlocirile celor ce au slujit Ţie întru credinţă, ale sfintelor femei, ale ierarhilor şi ale mucenicilor Tăi, ale propovăduitorilor, ale Apostolilor şi ale sfinţilor mucenici.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce singură ai născut pe Dumnezeu întrupat, ceea ce eşti cu totul sfântă, pe Acela roagă-L să ne mântuiască pe toţi în ziua cea înfricoşătoare şi să ne izbăvească de chinuri şi să ne învrednicească de viaţa şi de lumina cea veşnică, împreună şi cu cei ce bine I-au slujit.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta...

Puterile cele înțelegătoare Te roagă acum, Milostive Doamne, Stăpâniile, Scaunele, Serafimii și Domniile, Îngerii împreună cu Arhanghelii și cu Căpeteniile: Fii milostiv poporului Tău și-l mântuiește, ca un îndurat.

Fericite Înaintemergătorule, cel ce ai petrecut viață străină singuratică, fă-mă străin de tot chinul, rugând pe Iisus, Iubitorul de oameni, împreună cu dumnezeieștii prooroci, cu Apostolii, cu ierarhii și cu sfintele oști ale mucenicilor.

Slavă...,

Cel ce ai luminat pe ierarhii Tăi și pe sfinții mucenici, Doamne, și ai mărit dumnezeiasca adunare a cinstitelor femei, care vitejește au pătimit, pentru rugăciunile acestora miluiește-mă, Cel ce știi toate greșelile mele cele fără de număr.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preasfântă Fecioară, care ai născut pe Cuvântul, Cel cu totul sfânt, izgonește toată mâhnirea și întristarea sufletului meu și îndeamnă gândul meu să facă lucruri dumnezeiești, ca să te măresc cu credință și cu dragoste.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Curățește-mă, Mântuitorule...

Ca să mă izbăvească de chinul cel gătit acolo, Heruvimi, Scaune, Domnii, Îngeri, Arhangheli, Căpetenii și Puteri, rugați pe Stăpânul a toată făptura.

Cu cetele Apostolilor și cu oștile mucenicilor, Înaintemergătorule, propovăduitorule al lui Hristos, roagă pe Iisus,

Iubitorul de oameni, Dumnezeul nostru, ca să aflăm milă în ceasul judecăţii.

Slavă...,

Sfântă Muceniţă Tecla, ceea ce eşti întâia dintre femeile care tare au pătimit, împreună cu acelea, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să ne izbăvim de întunericul patimilor şi de ispitele cele de multe feluri.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine, stăpână, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, te lăudăm credincioşii, că ai născut cu trup pe Dumnezeul cel lăudat, pe Care roagă-L, ceea ce eşti neîntinată, să mântuiască ţara aceasta şi poporul ei în pace.

Cântarea a 7-a:

Irmos: De coborârea lui Dumnezeu focul s-a ruşinat...

Fiind voi a doua lumină din Lumina cea dintâi, sfinţilor îngeri, cu împărtăşirea cea netrupească şi preabogată aţi strălucit. Pentru aceasta strig: Luminaţi mintea mea cea pururea întunecată cu patimile vieţii.

Ceata cea fericită a Apostolilor, a mucenicilor şi a sfinţilor prooroci, a ierarhilor şi a cuvioşilor, împreună cu fericitul Înaintemergător, Te roagă, Iubitorule de oameni, să treci cu vederea greşelile noastre ale tuturor, care strigăm Ţie: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...,

Schimbă durerea sufletului meu, Hristoase, şi miluieşte pentru mijlocirile sfinţilor mucenici, ale ierarhilor şi ale cuvioşilor Tăi, şi să nu mă ruşinezi când voi sta înaintea scaunului Tău, că binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ca un scaun în chip de foc porţi pe Împăratul făpturii, pe Care roagă-L, Fecioară, împreună cu fericitele şi sfintele femei, să mă învrednicească de împărăţia Sa pe mine, cel ce cu credinţă măresc ajutorul tău.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

De şapte ori chinuitorul haldeilor cuptorul l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar, «văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, «Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri binecuvân- «taţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi «vecii».

O, Heruvimi, cei în chipul focului, Serafimi, cei cu multe aripi, Scaune, Stăpânii şi Căpetenii, Îngeri şi toţi Arhanghelii şi sfinţite Domnii, rugăţi-vă, împreună cu Înaintemergătorul, cu proorocii, cu Apostolii, cu ierarhii, cu cuvioşii şi cu toţi drepţii, ca să ne miluiască pe noi.

Daţi-ne ajutor, Sfinţilor Apostoli: Petre, Pavele, Iacobe, Bartolomee, Toma, Filipe, Andrei, Marcu împreună cu Luca, Ioane, iubitul lui Hristos, Simone şi Iuda, cel cu totul fericit, şi marele Matia, fiind noi biruiţi de ispitele înşelătorului şi rătăciţi.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Ştefane, începătorul mucenicilor, cel ce ai fost mai luminat decât razele soarelui, roagă-te împreună cu aceştia să ne luminăm toţi şi să scăpăm de toată negura păcatului noi, cei ce strigăm Stăpânului: Preoţi binecuvântaţi, popoare preaînălţaţi pe Domnul întru toţi vecii.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fă să urmez, ceea ce eşti cu totul curată, celor ce cu cuviinţă au vieţuit cu viaţă îmbunătăţită, rănind pe vrăjmaşii cei ce mă mâhnesc fără de milă şi mă supără neîncetat, trăgându-mă la patimile cele trupeşti, ca, bucurându-mă, să strig: Popoare, preaînălţaţi pe Hristos în veci.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul, şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor «trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât «cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, «Începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti te măresc».

O, dumnezeieşti Stăpânii, Heruvimi, Serafimi, Domnii, Îngeri, Scaune, toate Căpeteniile şi preamărite Puteri şi Sfinţilor Arhangheli, faceţi rugăciune la Dumnezeu ca, bine vieţuind, să dobândim mântuire şi să ne izbăvim de nevoi.

Înaintemergătorule, ca unul care ai fost prooroc mai ales, împreună cu toţi proorocii, învredniceşte-ne tuturor bunătăţilor şi pe noi, cei îngreuiaţi de patimi şi pururea cuprinşi de ispitele celui viclean şi de înşelăciunile vieţii, ca să vă cinstim cu credinţă.

Slavă...,

Dumnezeieşti, cu totul măriţi, cei doisprezece Apostoli, împreună cu toţi mucenicii, cu preoţii şi cu sfinţii mucenici şi cu fericiţii şi dumnezeieştii prooroci, cuvioase şi drepte femei, care tare aţi pătimit, faceţi rugăciuni pentru noi către Iubitorul de oameni.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară, ceea ce eşti iubitoare de bine, roagă pe Fiul tău cel bun şi Domnul, ca să tămăduiască şi să mântuiască sufletul meu cel slab şi necăjit pururea de asuprelile balaurului celui stricător de suflet şi să-l fericească împreună cu toate înălţările cele purtătoare de lumină.

Sfârşitul Canonului către Puterile cereşti şi către toţi sfinţii.

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂŞIRI

Urmând a ne împărtăşi cu Preacuratele Taine, după slujba obişnuită de seară, se face începutul şi se zice: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este împărăţia... Apoi se zice: Doamne, miluieşte (de 12 ori), Veniţi să ne închinăm... (de trei ori), Psalmul 50 (pag. 12) şi îndată

C a n o n u l

Cântarea I, glasul al 2-lea:

Irmos: Veniţi, popoare, să cântăm...

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

Pâine a vieţii celei veşnice să-mi fie mie Trupul Tău cel sfânt, Milostive Doamne, şi scump Sângele Tău, şi tămăduire durerilor celor de multe feluri.

Stih: Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Învredniceşte-mă, Stăpâne, pe mine, nevrednicul, să mănânc Trupul Tău cel preacurat şi să beau Sângele Tău cel preascump, cu credinţă şi cu dragoste.

Slavă...,

Întinat fiind cu lucruri netrebnice eu, ticălosul, nu sunt vrednic să mă împărtăşesc cu preacuratul Tău Trup şi cu dumnezeiescul Tău Sânge, Hristoase; ci fă-mă vrednic de aceasta.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Dumnezeiască Mireasă, ceea ce eşti bună şi binecuvântată, care ai odrăslit Spicul cel nearat şi de mântuire lumii, învredniceşte-mă ca, mâncându-L pe Acesta, să mă mântuiesc.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Pe piatra credinţei întărindu-mă...

Dă-mi, Hristoase, picături de lacrimi, care să-mi curăţească necurăţia inimii mele, ca, fiind curăţit, în cuget curat, cu credinţă şi cu frică să vin, Stăpâne, spre împărtăşirea Darurilor Tale.

Spre iertarea păcatelor să-mi fie mie Preacuratul Tău Trup şi dumnezeiescul Tău Sânge, şi spre împărtăşirea cu Duhul Sfânt, şi spre viaţa de veci, Iubitorule de oameni, şi spre îndepărtarea durerilor şi a necazurilor.

Slavă...,

Doamne, învredniceşte-mă să mă împărtăşesc fără de osândă cu Preacurat Trupul Tău şi cu scumpul Tău Sânge, şi să slăvesc bunătatea Ta.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preacurată, ceea ce eşti masă a Pâinii Vieţii, Care S-a pogorât de sus, pentru milă, şi a dăruit lumii viaţă nouă, învredniceşte-mă acum şi pe mine, nevrednicul, să gust cu frică din Acesta şi să fiu viu.

Doamne, miluieşte (de trei ori).

SEDEALNA, glasul al 8-lea:

Foc şi lumină să-mi fie mie, primirea Preacuratelor şi de viaţă făcătoarelor Tale Taine, Mântuitorule, arzând neghina păcatelor şi luminându-mă peste tot, spre cuvântarea de Dumnezeu cea adevărată; că nu voi da înşelăciunii vrăjmaşului cele sfinte, nici Îţi voi da sărutare înşelătoare, ci ca desfrânata, căzând înaintea Ta, şi ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig către Tine: Pomeneşte-mă, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Venit-ai din Fecioară...

Întrupându-Te, Mult-milostive, voit-ai a Te da spre junghiere, ca un miel, pentru păcatele noastre. Pentru aceasta mă rog Ţie să curăţeşti şi păcatele mele.

Tămăduieşte rănile sufletului meu, Doamne, şi mă sfinţeşte tot şi mă învredniceşte, Stăpâne, să fiu părtaş dumnezeieştii Tale Cine celei de taină eu, ticălosul.

Slavă...,

Să stăm toţi cu frică şi cu cutremur, ţinând ochii inimii în sus şi strigând către Mântuitorul: Întăreşte-ne şi ne înţelepţeşte, Milostive Doamne, întru frica Ta.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fă şi mie milostiv pe Cel pe Care L-ai purtat în pântecele tău, stăpână, şi mă păzeşte pe mine, robul tău, neîntinat şi fără de prihană, ca, primind în lăuntrul meu Mărgăritarul cel duhovnicesc, să mă sfinţesc.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Dătătorule de lumină...

Precum ai zis mai înainte, Hristoase, fii acum cu smeritul robul Tău şi petrece întru mine, precum ai făgăduit, că iată, mănânc Trupul Tău cel dumnezeiesc şi beau Sângele Tău.

Cuvinte al lui Dumnezeu şi Dumnezeule, cărbunele Trupului Tău să-mi fie mie, întunecatului, spre luminare, şi Sângele Tău, spre curăţirea întinatului meu suflet.

Slavă...

Având suflet întinat şi buze necurate, nu cutez să mă apropii de Tine, Hristoase, şi să primesc Trupul Tău; ci fă-mă vrednic de aceasta.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Marie, Maica lui Dumnezeu, care eşti sălaş scump al bunei miresme, cu rugăciunile tale fă-mă vas ales pentru a mă împărtăşi cu Sfintele Taine ale Fiului tău.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Întru adâncul păcatelor...

Mintea şi sufletul, inima şi trupul sfinţeşte-mi-le, Mântuitorule, şi mă învredniceşte fără de osândă, Stăpâne, să mă apropii de înfricoşătoarele Tale Taine.

Ca, înstrăinându-mă de patimi, să am adăugirea harului Tău şi întărirea vieţii, prin împărtăşirea cu Sfintele Tale Taine, Hristoase.

Slavă...,

Cu frică şi cu cutremur să ne apropiem toţi de dumnezeieştile Taine ale lui Hristos şi să primim adevăratul şi sfântul Lui Trup şi adevăratul, sfântul şi scumpul Lui Sânge.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Dumnezeule, Cuvântul lui Dumnezeu cel Sfânt, sfinţeşte-mă acum cu totul pe mine, cel ce vin către dumnezeieştile Tale Taine, pentru rugăciunile Sfintei Maicii Tale.

Apoi: Doamne, miluieşte (de 3 ori). Slavă..., Şi acum... După aceasta

CONDACUL, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus...

Să nu mă treci cu vederea, Hristoase, pe mine, cel ce primesc Pâinea, adică Trupul Tău, şi dumnezeiescul Tău Sânge şi mă împărtăşesc cu Preacuratele şi înfricoşătoarele Tale Taine, Stăpâne; să nu-mi fie mie, ticălosului, spre osândă, ci spre viaţa veşnică şi fără de moarte.

Cântarea a 7-a:

Irmos: Chipului celui de aur...

Împărtăşirea nemuritoarelor Tale Taine, Hristoase, să-mi fie mie acum izvor de bunătăţi, lumină, viaţă, nepătimire şi solire spre adăugirea şi înmulţirea dumnezeieştii Tale bunătăţi, ca să Te slăvesc pe Tine, Cel ce singur eşti bun.

Izbăveşte-mă de patimi, de vrăjmaşi, de nevoi şi de tot necazul, pe mine, cel ce mă apropii acum cu cutremur, cu dragoste şi cu sfială, Iubitorule de oameni, de Tainele Tale

cele nemuritoare şi dumnezeieşti, şi-Ţi cânt Ţie: Binecuvântat eşti, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...,

Suflete al meu ticălos, suflete pătimaş, spăimântează-te văzând preaslăvitele Taine; lăcrimează suspinând şi, bătându-te în piept, strigă şi zi: Doamne, curăţeşte-mă pe mine, desfrânatul.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ai născut pe Mântuitorul Hristos mai presus de minte, de Dumnezeu dăruită, ţie, celei curate, mă rog acum eu, robul tău cel necurat: Pe mine, cel ce voiesc să mă apropii acum de Tainele cele Preacurate, curăţeşte-mă întru totul de întinăciunea trupului şi a sufletului.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Pe cel ce în cuptorul cel cu foc...

Cereştilor, înfricoşătoarelor şi Sfintelor Tale Taine, Hristoase, şi Cinei Tale celei dumnezeieşti şi de taină şi pe mine, cel deznădăjduit, acum părtaş a fi mă învredniceşte, Dumnezeule, Mântuitorul meu.

Către a Ta milostivire alergând, Bunule, cu frică strig către Tine: Petrece întru mine, Mântuitorule, şi eu întru Tine, precum ai zis; că iată, îndrăznind spre mila Ta, mănânc Trupul Tău şi beau Sângele Tău.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Mă cutremur, primind focul, să nu mă aprind ca ceara şi ca iarba. O, înfricoşătoare Taină! O, milostivire a lui Dumnezeu! Cum eu, tină fiind, mă împărtăşesc cu dumnezeiescul Trup şi Sânge şi mă fac fără stricăciune.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu adevărat, Maica lui Dumnezeu, în pântecele tău S-a copt Pâinea cea dumnezeiască a Vieţii, păzind nevătămat pântecele tău cel nevinovat. Pentru aceasta te lăudăm pe tine ca pe hrănitoarea noastră, întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Fiul Părintelui celui fără de început...

Bun este Domnul, gustaţi şi vedeţi, că de demult pentru noi, precum suntem noi făcându-Se, şi o dată pe Sine Părintelui Său ca jertfă aducându-Se, pururea Se junghie, sfinţind pe cei ce se împărtăşesc cu Dânsul.

Cu sufletul şi cu trupul să mă sfinţesc, Stăpâne, să mă luminez, să mă mântuiesc, să-Ţi fiu Ţie locaş prin împărtăşirea Sfintelor Taine, având-Te pe Tine locuitor întru mine, împreună cu Tatăl şi cu Duhul, Făcătorule de bine, Mult-milostive.

Slavă...,

Ca focul şi ca lumina să-mi fie mie Trupul şi Sângele Tău cel scump, Mântuitorul Meu, arzând materia păcatului şi mistuind spinii patimilor şi luminându-mă tot pe mine, cel ce mă închin Dumnezeirii Tale.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Dumnezeu S-a întrupat din sângiurile tale cele curate. Pentru aceasta te laudă pe tine, stăpână, tot neamul şi te măreşte mulţimea îngerilor, că prin tine au văzut pe Cel ce stăpâneşte toate luând fiinţă omenească.

Şi îndată: Cuvine-se cu adevărat să te fericim..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Troparul zilei sau al praznicului, de este praznic împărătesc, sau al sfântului. Doamne, miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunile Pavecerniţei, adică: Nepătată, neîntinată..., Şi ne dă

nouă, Stăpâne... Apoi troparele: Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi..., Slavă..., Doamne, miluieşte-ne pe noi..., Şi acum..., Uşa milostivirii deschide-o nouă...

Iar a doua zi, după slujba cea obişnuită a Ceasurilor, se face începutul şi se zice: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori), după care se citesc aceşti psalmi:

Psalmul 22

Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi. La loc cu păşune, acolo m-a sălăşluit; la apa odihnei m-a hrănit. Sufletul meu l-a întors, povăţuitu-m-a *pe căile dreptăţii, pentru numele Lui. Că de voi şi* umbla în mijlocul umbrei morţii, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine eşti. Toiagul Tău şi varga Ta, acestea m-au mângâiat. Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu şi paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic. Şi mila Ta mă va povăţui în toate zilele vieţii mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Psalmul 23

Al Domnului este pământul şi plinirea lui, lumea şi toţi cei ce locuiesc în ea. Acesta pe mări l-a întemeiat pe el şi pe râuri l-a aşezat pe el. Cine se va sui în muntele Domnului şi cine va sta în locul cel sfânt al Lui? Cel nevinovat cu mâinile şi curat cu inima, care n-a luat în deşert sufletul său şi nu s-a jurat cu vicleşug aproapelui său. Acesta va lua

binecuvântare de la Domnul și milostivire de la Dumnezeu, Mântuitorul său. Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută faţa Dumnezeului lui Iacob. Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice şi va intra Împăratul slavei. Cine este Acesta Împăratul slavei? Domnul cel tare şi puternic, Domnul cel tare în război. Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre și vă ridicaţi porţile cele veşnice şi va intra Împăratul slavei. Cine este Acesta Împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Psalmul 115

Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am smerit foarte. Eu am zis întru uimirea mea: Tot omul este mincinos. Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie? Paharul mântuirii voi lua şi numele Domului voi chema. Făgăduinţele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Său. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui. O, Doamne, eu sunt robul Tău, eu sunt robul Tău şi fiul roabei Tale; rupt-ai legăturile mele. Ţie-Ţi voi jertfi jertfă de laudă şi numele Domnului voi chema. Făgăduinţele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Lui, în curţile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

Slavă..., Şi acum..., Aliluia... (de trei ori) și trei metanii.

Apoi aceste Tropare, glasul al 6-lea:

Fărădelegile mele trece-le cu vederea, Doamne, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, şi curăţeşte inima mea, făcând-o biserică a Preacuratului Tău Trup şi Sânge şi nu mă lepăda pe mine de la faţa Ta, Cel ce ai nemăsurată mare milă.

Slavă...,

Spre împărtăşirea Sfintelor Tale Taine cum voi îndrăzni eu, nevrednicul? Că de voi cuteza să mă apropii de Tine laolaltă cu cei vrednici, haina mă vădeşte că nu este de cină, şi osândă voi pricinui prea păcătosului meu suflet; ci curăţeşte, Doamne, necurăţia sufletului meu şi mă mântuieşte, ca un iubitor de oameni.

Şi acum...

Multe sunt mulţimile greşelilor mele, Născătoare de Dumnezeu. La tine am scăpat, curată, mântuire trebuindu-mi. Cercetează neputinciosul meu suflet şi te roagă Fiului tău şi Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, ceea ce eşti una binecuvântată.

Iar în Sfânta şi Marea Joi, se zice acesta:

Când măriţii ucenici, la spălarea Cinei s-au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de argint bolnăvindu-se, s-a întunecat şi judecătorilor celor fără de lege pe Tine, Judecătorul cel drept, Te-a dat. Vezi, iubitorule de avuţii, pe cel ce pentru acestea spânzurare şi-a agonisit; fugi de sufletul nesăţios, care a îndrăznit unele ca acestea asupra Învăţătorului. Cel ce eşti spre toţi bun, Doamne, slavă Ţie.

Apoi: Doamne, miluieşte (de 40 de ori) şi metanii, câte vom putea.

Rugăciunile înainte de dumnezeiasca împărtășire

După aceasta, zicând aceste stihuri, să fim cu luare aminte spre îndreptarea noastră:

Trupul Stăpânului vrând să-L primești spre hrană,
Fii cu frică să nu te arzi, că foc este;
Sângele Lui vrând să-L bei spre-mpărtășire,
Mergi și cu cei ce te-au mâhnit te împacă,
Și așa îndrăznește de ia hrana sfântă.
Vrând să te-mpărtășești cu Jertfa de Taină,
Cu al Stăpânului Trup făcător de viață,
Întru acest chip te roagă cu cutremur:

Rugăciunea întâi, a Sfântului Vasile cel Mare

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce ești izvorul vieții și al nemuririi, Făcătorul a toată făptura văzută și nevăzută, Fiul Tatălui celui fără de început, Cel ce ești împreună-veșnic cu Dânsul și împreună fără de început, Care pentru multa bunătate, în zilele cele din urmă, ai purtat Trup și Te-ai răstignit și Te-ai jertfit pentru noi, cei nemulțumitori și nerecunoscători, și cu Sângele Tău ai înnoit firea noastră cea stricată prin păcat, Însuți Împărate, Cel ce ești fără de moarte, primește și pocăința mea, a păcătosului, și pleacă urechea Ta către mine și ascultă graiurile mele, că am greșit, Doamne; greșit-am la cer și înaintea Ta și nu sunt vrednic a căuta spre înălțimea slavei Tale.

Că am mâniat bunătatea Ta, călcând învăţăturile Tale şi neascultând de poruncile Tale. Ci Tu, Doamne, fără răutate fiind, Îndelung-răbdător şi Mult-milostiv, nu m-ai dat pe mine să pier cu fărădelegile mele, în tot chipul aşteptând întoarcerea mea. Că Tu ai zis, Iubitorule de oameni, prin proorocul Tău: «Cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu». Că nu vrei, Stăpâne, să pierzi făptura mâinilor Tale, nici nu voieşti pierderea oamenilor, «ci vrei ca toţi să se mântuiască şi la cunoştinţa adevărului să vină». Pentru aceasta şi eu, deşi sunt nevrednic cerului şi pământului şi acestei vieţi trecătoare, pentru că m-am supus cu totul păcatului şi m-am făcut rob dezmierdărilor şi am necinstit chipul Tău, dar, fiind făptura şi zidirea Ta, nu deznădăjduiesc de a mea mântuire, eu ticălosul, ci, nădăjduind în milostivirea Ta cea fără de margini, vin către Tine: Primeşte-mă deci şi pe mine, Iubitorule de oameni Hristoase, ca pe desfrânata şi ca pe tâlharul, ca pe vameşul şi ca pe fiul cel pierdut, şi ridică sarcina cea grea a păcatelor mele, Cel ce ridici păcatul lumii şi tămăduieşti neputinţele oamenilor; Cel ce chemi la Tine pe cei osteniţi şi împovăraţi şi le dai odihnă; Cel ce n-ai venit să chemi la pocăinţă pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi, şi mă curăţeşte de toată necurăţia trupului şi a sufletului. Învaţă-mă să săvârşesc sfinţenie întru frica Ta, ca, întru curată mărturisirea cugetului meu, primind părticica Sfintelor Tale

Taine, să mă unesc cu Sfântul Tău Trup și Sânge și să Te am pe Tine locuind și petrecând întru mine împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh. Așa, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osândă împărtășirea Preacuratelor și de viață făcătoarelor Tale Taine, nici să ajung neputincios cu sufletul și cu trupul, împărtășindu-mă cu nevrednicie; ci dă-mi, până la suflarea mea cea mai de pe urmă, fără de osândă să primesc părticica Sfintelor Tale Taine, spre împărtășirea cu Duhul Sfânt, ca merinde pentru viața de veci și spre răspuns bineprimit la înfricoșătorul Tău scaun de judecată, ca și eu, dimpreună cu toți aleșii Tăi, să fiu părtaș bunătăților Tale celor nestricăcioase, pe care le-ai gătit, Doamne, celor ce Te iubesc pe Tine, întru care ești preaslăvit în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Doamne, Dumnezeul meu, știu că nu sunt vrednic, nici în stare ca să intri sub acoperământul casei sufletului meu, pentru că este cu totul pustiu și surpat și nu afli în mine loc potrivit ca să-Ți pleci capul. Ci, precum din înălțime Te-ai plecat pentru noi, pleacă-Te și acum spre smerenia mea. Și, precum ai binevoit a Te culca în peșteră și în ieslea necuvântătoarelor, așa binevoiește a intra și în ieslea necuvântătorului meu suflet și în întinatul meu trup. Și, precum n-ai socotit lucru nevrednic a intra și a

cina împreună cu păcătoşii în casa lui Simon cel lepros, aşa binevoieşte a intra şi în casa smeritului, leprosului şi păcătosului meu suflet. Şi, precum n-ai îndepărtat pe desfrânata cea păcătoasă, cea asemenea mie, care a venit şi s-a atins de Tine, aşa Te milostiveşte şi de mine, păcătosul, care vin şi mă ating de Tine. Şi, precum nu Te-ai scârbit de întinata şi necurata ei gură, ce Te-a sărutat, aşa nu Te scârbi nici de întinata şi mai necurata mea gură, nici de buzele mele cele necurate şi pângărite şi de limba mea cea cu totul necurată. Ci să-mi fie mie cărbunele Preasfântului Tău Trup şi al Scumpului Tău Sânge spre sfinţire şi spre luminare, spre însănătoşirea smeritului meu suflet şi trup, spre uşurarea greutăţii greşelilor mele celor multe, spre paza de toată lucrarea diavolească, spre îndepărtarea şi mutarea răului şi vicleanului meu obicei, spre omorârea patimilor, spre plinirea poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har şi spre dobândirea împărăţiei Tale. Că nu vin la Tine ca un nepăsător, Hristoase Dumnezeule, ci încrezându-mă în bunătatea Ta cea nespusă şi ca nu cumva, rămânând departe prea multă vreme de împărtăşirea Ta, să fiu prins de lupul cel înţelegător. Pentru aceasta mă rog Ţie, Cel ce singur eşti sfânt, Stăpâne: Sfinţeşte-mi sufletul şi trupul, mintea şi inima, rărunchii şi măruntaiele; înnoieşte-mă tot şi înrădăcinează frica Ta întru mădularele mele, şi sfinţenia Ta fă-o neştearsă de la mine. Şi-mi fii mie

ajutor şi folositor, îndreptând în pace viaţa mea şi învrednicindu-mă a sta de-a dreapta Ta, cu sfinţii Tăi, pentru rugăciunile şi mijlocirile Preacuratei Maicii Tale şi ale slujitorilor Tăi celor fără de trup, ale preacuratelor puteri, şi pentru ale tuturor sfinţilor, care din veac au bineplăcut Ţie. Amin.

Rugăciunea a treia, a Sfântului Simeon Metafrastul

Doamne, Cel ce singur eşti curat şi fără stricăciune, Care, pentru nespusa milostivire a iubirii de oameni, ai luat toată firea noastră din curatele şi fecioreştile sângiuri ale celei ce Te-a născut pe Tine mai presus de fire, cu venirea dumnezeiescului Duh şi cu bunăvoirea Tatălui celui de-a pururea veşnic, Hristoase Iisuse, înţelepciunea lui Dumnezeu, pacea şi puterea; Cel ce ai primit cu trupul Tău patimile cele de viaţă făcătoare şi mântuitoare: crucea, piroanele, suliţa, moartea, omoarămi patimile cele trupeşti, care îmi strică sufletul. Cel ce cu îngroparea Ta ai prădat împărăţia iadului, îngroapă-mi sfaturile mele cele viclene, prin gânduri bune, şi risipeşte duhurile cele viclene. Cel ce cu învierea Ta cea de a treia zi şi de viaţă purtătoare ai ridicat pe strămoşul cel căzut, ridică-mă şi pe mine, cel ce am alunecat în păcat, punându-mi înainte chipuri de pocăinţă. Cel ce cu preaslăvită înălţarea Ta la cer ai îndumnezeit trupul pe care l-ai luat şi l-ai cinstit cu şederea de-a dreapta Tatălui, învredniceş-

te-mă prin împărtăşirea Sfintelor Tale Taine să dobândesc partea cea de-a dreapta a celor mântuiţi. Cel ce prin pogorârea Mângâietorului Duh ai făcut vase cinstite pe Sfinţii Tăi Ucenici, arată-mă şi pe mine a fi locaş al venirii Lui. Cel ce vei veni iarăşi să judeci toată lumea întru dreptate, binevoieşte să Te întâmpin şi eu pe nori, pe Tine, Judecătorul şi Făcătorul meu, împreună cu toţi sfinţii Tăi, ca neîncetat să Te slăvesc şi să Te laud pe Tine, împreună cu Părintele Tău cel fără de început şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra,
a Sfântului Simeon Metafrastul

Precum voi sta înaintea înfricoşătorului şi nefăţarnicului Tău scaun de judecată, Hristoase Dumnezeule, primind întrebare şi dând răspuns de relele ce am făcut, aşa şi astăzi, mai înainte de a sosi ziua osândirii mele, stând la sfântul Tău altar, înaintea Ta şi înaintea înfricoşătorilor şi sfinţilor Tăi îngeri, fiind înduplecat de mărturia cugetului, pun înainte faptele mele cele rele şi fărădelegile, dându-le pe faţă şi vădindu-le. Ci vezi, Doamne, smerenia mea şi-mi iartă toate păcatele mele; vezi că s-au înmulţit mai mult decât perii capului meu fărădelegile mele. Căci ce rău n-am săvârşit? Ce păcat n-am făcut? Ce rău nu mi-am închipuit în sufletul meu? Că iată şi cu faptele am făcut desfrânare şi preadesfrânare, mân-

drie, trufie, batjocură, hulă, vorbă deşartă, înfierbântare la râs, beţie, lăcomie a pântecelui, mâncare fără măsură, răutate, pizmă, iubire de argint, iubire de avuţie, cămătărie, iubire de mine însumi, iubire de mărire, hrăpire, nedreptate, agonisire de ruşine, invidie, grăire de rău, fărădelege; toate simţirile şi toate mădularele mi le-am întinat şi le-am stricat şi de nici o treabă le-am făcut, ajungând cu totul sălaş diavolului. Şi ştiu, Doamne, că fărădelegile mele au covârşit capul meu, dar mulţimea îndurărilor Tale este neasemănată, şi mila bunătăţii Tale cea fără de răutate este nespusă, şi nu este nici un păcat care să biruiască iubirea Ta de oameni. Pentru aceasta, Preaminunate Împărate, fără de răutate Doamne, fă minunate milele Tale spre mine, păcătosul; arată-mi puterea bunătăţii Tale, arată-mi tăria milostivirii Tale celei îndurate şi mă primeşte pe mine, păcătosul, cel ce mă întorc; primeşte-mă cum ai primit pe fiul cel pierdut, pe tâlharul şi pe desfrânata. Primeşte-mă pe mine, cel ce peste măsură Ţi-am greşit şi cu cuvântul şi cu fapta şi cu pofta cea fără cale şi cu gândul cel dobitocesc. Şi, precum ai primit pe cei ce au venit în al unsprezecelea ceas, care nimic vrednic n-au lucrat, aşa mă primeşte şi pe mine, păcătosul; că mult am greşit şi m-am spurcat, şi am scârbit Duhul Tău cel Sfânt, şi am mâniat milostivirea Ta cea iubitoare de oameni, cu fapta, cu cuvântul şi cu gândul, noaptea şi ziua, pe faţă şi într-ascuns, cu voie şi fără de voie.

Şi ştiu că vei pune înaintea mea păcatele mele în acelaşi chip în care le-am făcut, şi mă vei întreba de cele ce cu ştiinţă, fără de iertare, am greşit. Ci, Doamne, nu cu judecata Ta cea dreaptă, nici cu mânia Ta să mă mustri pe mine şi nici cu urgia Ta să mă pedepseşti. Miluieşte-mă, Doamne, că nu sunt numai neputincios, ci şi zidirea Ta sunt. Că Tu, Doamne, ai întărit peste mine frica Ta, dar eu am făcut răutate înaintea Ta. Ţie Unuia am greşit, dar Te rog să nu intri la judecată cu robul Tău. Că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea sta înaintea Ta? Că eu sunt adâncul păcatului şi nu sunt vrednic, nici în stare a căuta şi a privi înălţimea cerului, din pricina mulţimii păcatelor mele celor fără de număr; că toate lucrurile rele şi închipuirile şi meşteşugirile diavoleşti, toată răutatea iadului, îndemnurile spre păcat, dezmierdările şi alte patimi nenumărate n-au lipsit de la mine. Căci cu ce fel de păcate nu m-am stricat? De care rele n-am fost prins? Tot păcatul l-am făcut, toată desfătarea neiertată am lăsat să intre în sufletul meu. Netrebnic m-am făcut înaintea Ta, Dumnezeul meu, şi înaintea oamenilor. Cine mă va ridica pe mine, cel ce am căzut întru atâtea păcate rele? Doamne, Dumnezeul meu, spre Tine nădăjduiesc. De mai este pentru mine nădejde de mântuire, de biruieşte iubirea Ta de oameni mulţimea fărădelegilor mele, fii mie Mântuitor şi, după îndurările şi milele Tale, slăbeşte, lasă,

iartă-mi toate câte am greşit Ţie; că s-a umplut de multe rele sufletul meu şi nu aflu întru mine nădejde de mântuire. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi să nu-mi răsplăteşti mie după faptele mele, ci întoarce-mă, sprijineşte-mă, izbăveşte sufletul meu de relele ce au crescut într-însul şi de agonisirile lui cele cumplite. Miluieşte-mă pentru mila Ta, ca unde s-a înmulţit păcatul să prisosească harul Tău, şi să Te laud şi să Te slăvesc în toate zilele vieţii mele. Că Tu eşti Dumnezeul celor ce se pocăiesc şi Mântuitorul celor ce greşesc şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea, a Sfântului Ioan Damaschin

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce singur ai putere a ierta păcatele oamenilor, ca un bun şi iubitor de oameni, treci cu vederea toate greşelile mele cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă, şi mă învredniceşte să mă împărtăşesc, fără de osândă, cu dumnezeieştile, preaslăvitele, preacuratele şi de viaţă făcătoarele Tale Taine, nu spre osândă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curăţire şi sfinţire şi spre dobândirea vieţii şi împărăţiei ce va să fie, spre zid şi ajutor, spre izgonirea celor potrivnici şi spre pierderea greşelilor mele celor multe; că Tu eşti Dumnezeul milei şi al

îndurărilor şi al iubirii de oameni şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Tatălui şi Duhului Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a şasea, a Sfântului Vasile cel Mare

Ştiu, Doamne, că mă împărtăşesc cu nevrednicie cu Preacuratul Tău Trup şi cu Scump Sângele Tău, şi vinovat sunt, şi osândă mie însumi mănânc şi beau, neputându-mi da seama, precum se cuvine, de Trupul şi Sângele Tău, Hristoase, Dumnezeul meu. Ci, îndrăznind spre îndurările Tale, mă apropii de Tine, Cel ce ai zis: «Cel ce mănâncă Trupul Meu şi bea Sângele Meu întru Mine rămâne şi Eu întru dânsul». Deci, milostiveşte-Te, Doamne, şi nu mă pedepsi pe mine, păcătosul, ci fă cu mine după mila Ta. Şi să-mi fie mie Sfintele Tale Taine spre tămăduire şi curăţire, spre luminare şi pază, spre mântuirea şi sfinţirea sufletului şi a trupului; spre izgonirea a toată nălucirea, a faptei celei rele şi a lucrării diavoleşti, care se lucrează cu gândul întru mădularele mele, spre îndrăznirea şi dragostea cea către Tine, spre îndreptarea şi întărirea vieţii, spre înmulţirea faptei celei bune şi a desăvârşirii, spre plinirea poruncilor şi spre împărtăşirea cu Sfântul Duh, ca merinde pentru viaţa de veci, şi spre răspuns bineprimit la înfricoşătorul Tău scaun de judecată, iar nu spre certare sau spre osândă.

Rugăciunea a şaptea,
a Sfântului Simeon, Noul Teolog

Din buze întinate, din inimă pângărită, din limbă necurată, din suflet spurcat, primeşte-mi rugăciunea, Hristoase al meu, şi, neînlăturându-mi nici cuvintele, nici obişnuinţele, nici neruşinarea, dă-mi mie a grăi cu îndrăzneală cele ce voiesc, Hristoase al meu, şi mai vârtos mă şi învaţă ce mi se cuvine a face şi a grăi. Greşit-am mai mult decât desfrânata care, aflând unde sălăşluieşti, cumpărând mir, cu îndrăzneală a venit să ungă picioarele Tale, ale Stăpânului meu Hristos şi Dumnezeului meu. Cum pe aceea, apropiindu-se din inimă, n-ai lepădat-o, nici de mine nu Te scârbi, Cuvinte, ci dă-mi să ţin şi să sărut picioarele Tale, şi cu izvor de lacrimi, ca şi cu nişte mir de mare preţ, cu îndrăzneală să le ung. Spală-mă cu lacrimile mele, curăţeşte-mă cu ele, Cuvinte. Iartă-mi greşelile şi îmi dă îndreptare. Ştii mulţimea răutăţilor mele, ştii şi bubele mele, şi rănile mele le vezi, dar şi credinţa mi-o ştii, voinţa mi-o vezi şi suspinurile mi le auzi. Nu se ascunde înaintea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, Făcătorul şi Izbăvitorul meu, nici picătura de lacrimi, nici din picătură vreo parte. Cele încă nesăvârşite de mine le-au cunoscut ochii Tăi şi în cartea Ta se află scrise şi cele încă nefăcute de mine. Vezi smerenia mea, vezi-mi osteneala câtă este şi toate păcatele mi le iartă, Dumnezeule a toate, încât, cu inima curată, cu

gândul înfricoşat şi cu sufletul smerit să mă împărtăşesc cu Tainele Tale cele preacurate şi preasfinte, cu care se îndumnezeieşte şi se face viu tot cel ce mănâncă şi bea din ele cu inimă curată; că Tu ai zis, Stăpânul meu: «Tot cel ce mănâncă Trupul Meu şi bea Sângele Meu întru Mine rămâne şi Eu întru dânsul». Cu totul adevărat este cuvântul Stăpânului şi Dumnezeului meu, că cel ce se împărtăşeşte cu Darurile cele Dumnezeieşti şi îndumnezeitoare nu este singur, ci cu Tine, Hristoase al meu, Cel ce eşti din Lumina cea cu trei străluciri, Care luminează lumea. Deci, pentru ca să nu rămân singur, fără de Tine, Dătătorule de viaţă, suflarea mea, viaţa mea, bucuria mea, mântuirea lumii, pentru aceasta m-am apropiat de Tine, precum vezi, cu lacrimi şi cu sufletul umilit. Mă rog să iau izbăvire de greşelile mele şi să mă împărtăşesc fără de osândă cu Tainele Tale cele dătătoare de viaţă şi fără de prihană, ca să rămâi, precum ai zis, cu mine, cel de trei ori ticălos, ca să nu mă răpească cu vicleşug înşelătorul, aflându-mă depărtat de harul Tău şi înşelându-mă să mă depărteze şi de îndumnezeitoarele Tale cuvinte. Pentru aceasta cad înaintea Ta şi cu căldură strig către Tine: Precum pe fiul cel pierdut şi pe desfrânata, care au venit la Tine, i-ai primit, aşa mă primeşte şi pe mine, desfrânatul şi spurcatul, Milostive, care cu suflet umilit vin acum la Tine. Ştiu, Mântuitorule, că altul ca mine n-a greşit Ţie, nici a făcut faptele pe

care le-am făcut eu. Dar şi aceasta ştiu, că mărimea greşelilor mele şi mulţimea păcatelor mele nu covârşesc răbdarea cea multă a Dumnezeului meu, nici iubirea Lui de oameni cea înaltă; ci pe cei ce fierbinte se pocăiesc, cu mila îndurării îi curăţeşti şi îi luminezi şi cu lumina îi uneşti, părtaşi Dumnezeirii Tale făcându-i fără pizmuire; şi lucru străin de gândurile îngereşti şi omeneşti vorbeşti cu ei, de multe ori, ca şi cu nişte prieteni ai Tăi adevăraţi. Acestea mă fac îndrăzneţ, acestea îmi dau aripi, Hristoase al meu, şi, punându-mi nădejdea în multele Tale binefaceri faţă de noi, bucurându-mă şi cutremurându-mă, cu focul mă împărtăşesc; iarbă uscată fiind eu, şi – străină minune! – mă răcoresc nears, ca rugul de demult, care, aprins fiind, nu se mistuia. Pentru aceasta, cu gând mulţumitor şi cu mulţumitoare inimă, cu mulţumitoare mădulare ale sufletului şi ale trupului meu mă închin şi Te măresc şi Te preaslăvesc pe Tine, Dumnezeul meu, Cel ce cu adevărat eşti binecuvântat, acum şi în veci. Amin.

Rugaciunea a opta, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Dumnezeule, slăbeşte, lasă, iartă-mi toate greşelile câte Ţi-am greşit Ţie, sau cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, cu voie sau fără de voie, cu ştiinţă sau cu neştiinţă, toate mi le iartă ca un bun şi de oameni iubitor. Şi, pentru rugăciunile

Preacuratei Maicii Tale, ale slujitorilor Tăi îngeri, ale sfintelor puteri şi ale tuturor sfinţilor, care Ţi-au bineplăcut Ţie din veac, binevoieşte ca fără osândă să primesc Sfântul şi Preacuratul Tău Trup şi Scumpul Tău Sânge, spre tămăduirea sufletului şi a trupului şi spre curăţirea gândurilor mele celor rele. Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a noua,
a Sfântului Ioan Gură de Aur

Nu sunt vrednic, Stăpâne Doamne, să intri sub acoperământul sufletului meu, ci, de vreme ce Tu, ca un iubitor de oameni, vrei să locuieşti întru mine, îndrăznind, mă apropii. Porunceşte-mi şi voi deschide uşile, pe care Tu Însuţi le-ai zidit, şi intră cu iubirea Ta de oameni, pe care pururea o ai. Intră şi luminează cugetul meu cel întunecat. Şi cred că aceasta vei face, că n-ai îndepărtat pe desfrânata care a venit la Tine cu lacrimi, nici pe vameşul care s-a pocăit nu l-ai alungat, nici pe tâlharul care a cunoscut împărăţia Ta nu l-ai izgonit, nici pe prigonitorul Pavel care s-a pocăit nu l-ai lăsat cum era; ci pe toţi care au venit la Tine cu pocăinţă i-ai rânduit în ceata prietenilor Tăi, Cel ce singur eşti binecuvântat totdeauna, acum şi în vecii nesfârşiţi. Amin.

Rugăciunea a zecea, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, slăbeşte, lasă, milostiveşte-Te şi-mi iartă mie, păcătosului, netrebnicului şi nevrednicului robului Tău, căderile în păcat, smintelile şi greşelile mele, toate câte am păcătuit faţă de Tine, din tinereţile mele până în ziua şi ceasul de acum, fie cu ştiinţă, fie din neştiinţă, cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, sau cu cugetul, cu deprinderile şi cu toate simţurile mele. Şi, pentru rugăciunile celei ce fără de prihană Te-a născut pe Tine, ale Preacuratei şi pururea Fecioarei Maria, Maicii Tale, singura nădejde neînfruntată şi ocrotitoare şi izbăvitoare a mea, învredniceşte-mă fără de osândă să mă împărtăşesc cu Preacuratele, nemuritoarele, de viaţă făcătoarele şi înfricoşătoarele Tale Taine, spre iertarea păcatelor şi spre viaţa de veci, spre sfinţire, spre luminare, spre tărie, spre vindecare şi spre sănătatea sufletului şi a trupului şi spre ştergerea şi pierderea cu totul a cugetelor, a gândurilor şi a deprinderilor mele celor rele şi a nălucirilor de noapte ale duhurilor celor viclene şi întunecate. Că a Ta este împărăţia şi puterea, slava, cinstea şi închinăciunea, împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a unsprezecea, a Sfântului Ioan Damaschin

Înaintea uşilor casei Tale stau şi de gândurile cele rele nu mă depărtez. Ci Tu, Hristoase Dumnezeule, Care ai îndreptat pe vameşul şi ai miluit pe canaaneanca şi ai deschis tâlharului uşile raiului, deschide-mi şi mie îndurările iubirii Tale de oameni şi mă primeşte pe mine, cel ce vin şi mă ating de Tine, ca pe desfrânata şi ca pe cea cu scurgerea de sânge. Că aceasta, atingându-se de marginea hainei Tale, prea lesne a luat tămăduire, iar aceea, cuprinzând preacuratele Tale picioare, a dobândit dezlegare de păcate. Iar eu, ticălosul, întreg Trupul Tău cutezând a-L primi, să nu fiu ars, ci mă primeşte ca şi pe dânsele şi-mi luminează simţirile cele sufleteşti, arzând nelegiuirile păcatelor mele, pentru rugăciunile celei ce fără de sământă Te-a născut pe Tine şi ale puterilor cereşti, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a douăsprezecea, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Cred, Doamne, şi mărturisesc că Tu eşti cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mântuieşti pe cei păcătoşi, dintre care cel dintâi sunt eu. Încă cred că acesta este însuşi Preacurat Trupul Tău şi acesta este însuşi Scump Sângele Tău. Deci, mă rog Ţie: Miluieşte-mă

şi-mi iartă greşelile mele cele de voie şi cele fără de voie, cele cu cuvântul sau cu fapta, cele cu ştiinţa şi cu neştiinţa, şi mă învredniceşte fără de osândă să mă împărtăşesc cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor şi spre viaţa de veci. Amin.

Deci, mergând să te împărtăşeşti, să zici în taină aceste stihuri ale Sfântului Simeon Metafrastul:

Iată mă apropii de sfânta împărtăşire.
Şi-mpărtăşindu-mă, Doamne, să nu mă arzi;
Că tu eşti foc şi arzi pe cei nevrednici,
Ci, curăţeşte-mă de toată-ntinarea.

Apoi:

Cinei Tale celei de taină, Fiul lui Dumnezeu, astăzi părtaş mă primeşte, că nu voi spune vrăjmaşilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îţi voi da ca Iuda; ci, ca tâlharul mărturisindu-mă, strig Ţie: Pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia Ta.

După aceea, stihurile acestea:

Sângele cel îndumnezeitor privind, spăimântează-te, omule.

Că foc este şi arde pe cei nevrednici.

Dumnezeiescul Trup mă îndumnezeieşte şi mă hrăneşte,

Îmi îndumnezeieşte sufletul şi-mi hrăneşte minunat mintea.

Apoi aceste Tropare:

Îndulcitu-m-ai cu dorul Tău, Hristoase, şi m-ai schimbat cu dumnezeiasca Ta dragoste; ci arde, cu focul cel fără de

materie, păcatele mele şi mă învredniceşte a mă sătura de desfătarea care este întru Tine, ca, de amândouă veselindu-mă, să slăvesc, Bunule, venirea Ta.

Întru strălucirile sfinţilor Tăi, cum voi intra eu, nevrednicul? Că, de voi îndrăzni să intru în cămară, haina mă vădeşte, că nu este de nuntă, şi voi fi legat şi lepădat de îngeri. Ci, curăţeşte, Doamne, întinăciunea sufletului meu şi mă mântuieşte, ca un iubitor de oameni.

După aceea se zice această

Rugăciune

Stăpâne, Iubitorule de oameni, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osândă Sfintele acestea, pentru că sunt nevrednic, ci spre curăţirea şi sfinţirea sufletului şi a trupului şi spre arvunirea vieţii şi a împărăţiei ce va să fie. «Iar mie bine-mi este a mă alipi de Dumnezeu şi a pune în Domnul nădejdea mântuirii mele».

Şi iarăşi: **Cinei Tale celei de taină...** Şi aşa, cu umilinţă, să mergem să ne împărtăşim.

Rugăciunile de mulţumire după dumnezeiasca împărtăşire

Stihuri de îndemn

După ce vei primi împărtăşirea sfântă
A făcătoarelor de viaţă Daruri,
Laudă adu şi mulţumire mare,
Şi cu căldură Domnului te roagă:
Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie, Doamne!
Slavă Ţie, Dumnezeului nostru!

Apoi grăieşte următoarele rugăciuni:

Rugăciunea întâi, a Sfântului Vasile cel Mare

Mulţumesc Ţie, Doamne, Dumnezeul meu, că nu m-ai lepădat pe mine, păcătosul, ci părtaş a fi Sfintelor Tale Taine m-ai învrednicit. Mulţumesc Ţie că pe mine, nevrednicul, a mă împărtăşi de Preacuratele Tale Daruri m-ai învrednicit. Ci, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Care pentru noi ai murit şi ai înviat şi ai dăruit nouă aceste înfricoşătoare şi de viaţă făcătoare Taine, spre binefacerea şi sfinţirea sufletelor şi a trupurilor noastre, dă să-mi fie şi mie acestea spre tămăduirea sufletului şi a trupului, spre izgonirea a tot potrivnicului, spre luminarea ochilor inimii mele, spre împăcarea sufleteştilor mele puteri, spre credinţă neînfruntată, spre dragoste nefăţarnică, spre desăvârşirea înţelepciunii, spre paza poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har şi spre dobândirea împărăţiei Tale. Ca, întru sfinţenia Ta, cu acestea fiind păzit, să pomenesc harul Tău pururea şi să nu mai viez mie, ci Ţie, Stăpânului şi Binefăcătorului nostru. Şi aşa, ieşind dintru această viaţă întru nădejdea vieţii celei veşnice, să ajung la odihna cea de-a pururea, unde este glasul cel neîncetat al celor ce laudă şi dulceaţa cea fără de sfârşit a celor ce văd frumuseţea cea nespusă a feţei Tale. Că Tu eşti

dorirea cea adevărată şi veselia cea nespusă a celor ce Te iubesc, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

Rugăciunea a doua, a Sfântului Vasile cel Mare

Stăpâne, Hristoase Dumnezeule, Împăratul veacurilor şi Făcătorul tuturor, mulţumesc Ţie pentru toate bunătăţile câte mi-ai dat mie şi pentru împărtăşirea cu Preacuratele şi de viaţă făcătoarele Tale Taine. Deci, mă rog Ţie, Bunule şi Iubitorule de oameni, păzeşte-mă sub acoperământul Tău şi sub umbra aripilor Tale, şi-mi dăruieşte, până la suflarea cea mai de pe urmă, cu cuget curat şi cu vrednicie să mă împărtăşesc cu Sfintele Tale Taine, spre iertarea păcatelor şi spre viaţa de veci. Că Tu eşti Pâinea vieţii, Izvorul sfinţirii, Dătătorul bunătăţilor, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a treia, a Sfântului Simeon Metafrastul

Cel ce de bunăvoie mi-ai dat mie spre hrană Trupul Tău, foc fiind, care arde pe cei nevrednici, să nu mă arzi pe mine, Făcătorul meu, ci mai vârtos intră în alcătuirea mădularelor mele şi întru toate încheieturile, în rărunchi şi în inimă, şi arde spinii tuturor păcatelor mele; curăţeşte-mi sufletul;

sfințește-mi gândurile și oasele; numărul deplin al celor cinci simțuri îl luminează; peste tot mă pătrunde cu frica Ta; pururea mă acoperă și mă apără și mă păzește de tot lucrul și cuvântul pierzător de suflete; curățește-mă, spală-mă și mă îndreptează, înțelepțește-mă și mă luminează; arată-mă locaș numai al Duhului Tău și să nu mai fiu sălaș păcatului, ci Ție casă, prin primirea Împărtășaniei. Ca de foc să fugă de mine tot lucrul rău, toată patima. Rugători aduc pentru mine pe toți sfinții, pe mai-marii cetelor celor fără de trup, pe Înaintemergătorul Tău, pe înțelepții Apostoli, și cu aceștia și pe Preacinstita și Preacurata Maica Ta, ale căror rugăciuni primește-le, Milostive Hristoase al meu, și pe mine, slujitorul Tău, fiu al luminii mă fă; că Tu însuți ești, Bunule, sfințirea și luminarea sufletelor noastre și Ție, după cuviință, ca unui Dumnezeu și Stăpân, toți slavă Îți înălțăm în toate zilele. Amin.

Rugăciunea a patra, a Sfântului Chiril al Alexandriei

Trupul Tău cel sfânt, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să-mi fie mie spre viața de veci, și Sângele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Și să-mi fie mie Împărtășania aceasta spre bucurie, spre sănătate și spre veselie. Și la înfricoșătoarea și a doua venire a Ta, învrednicește-mă pe mine, păcătosul, să stau de-a dreapta slavei Tale,

pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor sfinţilor Tăi. Amin.

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, care eşti lumina întunecatului meu suflet, nădejdea, acoperământul, scăparea, mângâierea şi bucuria mea, mulţumesc ţie că m-ai învrednicit pe mine, nevrednicul, să fiu părtaş Preacuratului Trup şi Scumpului Sânge al Fiului tău. Ci tu, care ai născut Lumina cea adevărată, luminează-mi ochii cei înţelegători ai inimii. Ceea ce ai născut Izvorul nemuririi, înviază-mă pe mine, cel omorât de păcat. Ceea ce eşti Maica iubitoare de milostivire a Dumnezeului celui milostiv, miluieşte-mă şi dă umilinţă şi zdrobire inimii mele şi smerenie gândurilor mele şi ridicare din robia cugetelor mele. Şi mă învredniceşte, până la sfârşitul vieţii, fără de osândă să primesc sfinţirea Preacuratelor Taine, spre tămăduirea sufletului şi a trupului. Şi-mi dă, Stăpână, lacrimi de pocăinţă şi de mărturisire, ca să te laud şi să te măresc pe tine în toate zilele vieţii mele, că binecuvântată şi preamărită eşti în veci. Amin.

Apoi: **Acum liberează..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...** Şi Troparul sfântului a cărui liturghie se va fi săvârşit în acea zi.

Dacă este Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur, se zice troparul, glasul al 8-lea:

Din gura ta ca o lumină de foc strălucind harul, toată lumea a luminat, vistieriile neiubirii de argint lumii a câştigat, înălţimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Şi, cu cuvintele tale învăţându-ne, Părinte Ioane Gură de Aur, roagă pe Cuvântul Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Condacul, glasul al 6-lea:

Din cer ai primit dumnezeiescul har şi cu buzele tale pe toţi îi înveţi să se închine unui Dumnezeu în Treime, Ioane Gură de Aur, preafericite cuvioase; după vrednicie te lăudăm deci pe tine, că eşti învăţător, ca unul care arăţi cele dumnezeieşti.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti creştinilor ocrotitoare neînfruntată şi mijlocitoare stăruitoare către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoşilor, ci sârguieşte, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credinţă strigăm către tine: Grăbeşte spre rugăciune şi te nevoieşte spre mijlocire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Dacă este Liturghia Sfântului Vasile cel Mare, se zice troparul, glasul I:

În tot pământul a ieşit vestirea ta, că acesta a primit cuvântul tău, prin care, cu dumnezeiască cuviinţă, ai învăţat, firea celor ce sunt ai arătat, obiceiurile oamenilor le-ai împodobit, împărătească preoţie. Părinte cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Condacul, glasul al 4-lea:

Arătatu-te-ai temei neclintit Bisericii, dând tuturor oamenilor domnia cea nefurată, pecetluind-o cu învăţăturile tale, dătătorule al celor cereşti, Vasile Cuvioase.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti creştinilor ocrotitoare... (vezi pag. 321).

Iar dacă este Liturghia Darurilor mai înainte sfinţite, se zice Troparul, glasul al 4-lea:

Cel ce de sus, de la Dumnezeu, ai luat dumnezeiescul har, mărite Grigorie, şi, cu puterea Aceluia întărindu-te, de bunăvoie ai urmat Sfintei Evanghelii a lui Hristos, de la Care ai luat plata ostenelilor tale, întru tot fericite; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Condacul, glasul al 3-lea:

Ca un începător te-ai arătat lui Hristos, Începătorului păstorilor, şi părtaş călugărilor, Părinte Grigorie, povăţuindu-i către cetatea cea cerească, de unde ai învăţat turma lui Hristos poruncile Lui şi acum cu dânşii te bucuri şi dănţuieşti în corturile cereşti.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti creştinilor ocrotitoare... (vezi mai sus).

Apoi: Doamne, miluieşte (de 12 ori), Ceea ce eşti mai cinstită..., Slavă..., Şi acum... Şi otpustul.

ACATISTE
ŞI PARACLISE

ACATISTUL BUNEIVESTIRI

A Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria

Preotul dă obişnuita binecuvântare, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea eşti şi toate le plineşti; Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi şi ne curăţeşte pe noi de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi (de trei ori).

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Și acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte (de 3 ori). Slavă..., Şi acum...

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

Că a Ta este împărăţia, puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi Troparele, glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...,

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru, şi noi suntem poporul Tău; toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, căci tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl atotţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toţi vecii; lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut;

Care, pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Fecioara Maria şi S-a făcut om;

Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponţiu Pilat şi a pătimit şi S-a îngropat;

Şi a înviat a treia zi, după Scripturi;

Şi S-a înălţat la ceruri şi şade de-a dreapta Tatălui;

Şi iarăşi va să vină cu slavă să judece viii şi morţii, a Cărui împărăţie nu va avea sfârşit.

Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, Care a grăit prin prooroci.

Întru una, sfântă, sobornicească şi apostolească Biserică.

Mărturisesc un Botez spre iertarea păcatelor.

Aştept învierea morţilor.

Şi viaţa veacului ce va să fie. Amin.

La **Doamne, strigat-am...,** se cântă stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Podobie: **Toată nădejdea...**

Sfatul cel mai înainte de veci descoperindu-l ţie, Fecioară, Gavriil a stat înaintea ta, închinându-se ţie şi zicând: Bucură-te, pământul cel nesemănat; bucură-te, rugul cel nears; bucură-te, adâncul cel ce cu anevoie poate fi văzut; bucură-te, podul care ne treci pe noi la ceruri şi scara cea înaltă pe care a văzut-o Iacob; bucură-te, năstrapă dumnezeiască cu mană; bucură-te, dezlegarea blestemului; bucură-te, chemarea lui Adam, Domnul este cu tine.

Te arăţi mie ca un om, zis-a curata Fecioară către arhistrateg, şi cum veşteşti graiuri mai presus de om? Zis-ai că Dumnezeu va fi cu mine şi Se va sălăşlui în pântecele meu? Şi cum voi fi sălaş desfătat, spune-mi, şi loc sfinţirii Celui ce este mai presus de heruvimi? Nu mă înşela pe mine cu înşelăciune, că n-am cunoscut dulceaţa nunţii, sunt neîmpreunată, de nuntă nu m-am împărtăşit, deci prunc cum voi naşte?

Dumnezeu unde voieşte se biruieşte rânduiala firii, zis-a cel fără de trup, şi se lucrează cele ce sunt mai presus de om. Crede cuvintelor mele celor adevărate, ceea ce eşti cu totul sfântă şi fără de prihană. Iar ea a strigat: Fie mie acum după cuvântul tău şi voi naşte pe Cel fără de trup, Care va lua din mine trup, pentru ca să ridice, cu împreunarea, ca un puternic, pe om la cinstea cea dintâi.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 2-lea:

Taina cea din veac se descoperă astăzi şi Fiul lui Dumnezeu fiu al omului se face, ca, luând ce este mai rău, să-mi

dea mie ce este mai bun. Amăgitu-s-a de demult Adam şi, poftind să fie Dumnezeu, nu a fost; iar Dumnezeu Se face om, ca să facă pe Adam Dumnezeu. Să se veselească făptura şi să salte firea, că arhanghelul stă cu frică înaintea Fecioarei şi-i aduce bucurie în locul întristării. Cel ce Te-ai făcut om pentru milostivirea milei, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

La Stihoavnă se cântă stihirile acestea, glasul I:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Din crugurile cereşti zburând Gavriil în Nazaret, a stat înaintea Fecioarei Maria, zicând către dânsa: Bucură-te, că ai să zămisleşti Fiu pe Cel mai de demult decât Adam, pe Făcătorul veacurilor şi Izbăvitorul celor ce-ţi cântă ţie: bucură-te, curată.

Stih: Ascultă, fiică, şi vezi, şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău.

Gavriil, aducând veste bună din cer Fecioarei, a zis: Bucură-te, că ai să zămisleşti în pântecele tău pe Cel ce va încăpea în tine, dar în toate este neîncăput; şi ai să te arăţi Născătoare Celui ce a răsărit din Tatăl, mai înainte de luceafăr.

Stih: Feţei tale se vor ruga mai-marii poporului.

Cuvântul Cel ce este împreună veşnic cu Tatăl Cel fără de început, nedespărţindu-Se de Cel de sus, acum a venit la cei de jos, pentru preamarea Sa milostivire, făcându-I-se milă de alunecarea noastră şi, luând sărăcia lui Adam, S-a închipuit în cel străin.

Stih: Tot pământul să se închine Ţie şi să cânte Ţie.

Cuvântul cel mai presus de fiinţă, Care este din Tatăl din veci, şi din Maică sub vremi, arătându-Se lumii, chipul robu-

lui primeşte şi Se face trup, neosebindu-Se de Dumnezeire, şi zideşte pe Adam în pântecele aceleia, care L-a zămislit pe Dânsul fără de sămânţă.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 2-lea:

Astăzi binevesteşte Gavriil celei pline de har: Bucură-te, Maică, ceea ce eşti fecioară şi nu ştii de nuntă. Nu te mira de chipul meu cel străin, nici nu te spăimânta, că arhanghel sunt. Şarpele a înşelat pe Eva, oarecând, iar eu acum binevestesc ţie bucurie: Vei rămâne fecioară, dar vei naşte pe Domnul, Preacurată.

Apoi: Doamne, miluieşte (de 12 ori). Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori) şi

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veac. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se pogoară în mormânt. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine mi-e nădej-

dea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori). Şi îndată se cântă: Dumnezeu este Domnul... (de trei ori), pe glasul al 8-lea, şi, tot de trei ori, troparul acesta:

Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stat înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat, cu pogorârea, cerurile, încape fără schimbare tot întru tine; pe Care şi văzându-L în pântecele tău luând chip de rob, mă spăimântez a striga ţie: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Apoi: Doamne, miluieşte (de 3 ori). Slavă..., Şi acum...

Psalmul 50:

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie unuia am greşit şi rău înain-

tea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Că iată, întru fărădelegi m-am zămislit, şi în păcate m-a născut maica mea. Că iată, adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jerfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Apoi
Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Facere a lui Iosif

Cântarea I, glasul al 4-lea:

Irmosul:

Deschide-voi gura mea şi se va umple de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi împărătesei Maici, şi mă voi arăta «luminat prăznuind, şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă».

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Pe tine, cartea lui Hristos cea însufleţită, pecetluită cu Duhul, văzându-te marele arhanghel, curată, a strigat către tine: Bucură-te, ceea ce eşti locaşul bucuriei prin care se strică blestemul strămoaşei.

Bucură-te, Fecioară, mireasă dumnezeiască, îndreptarea lui Adam şi omorârea iadului; bucură-te, palatul Împăratului tuturor, ceea ce eşti cu totul fără de prihană; bucură-te, scaunul cel de foc al Aceluia ce este atotţiitor.

Slavă...,

Bucură-te, floarea cea neveştejită, singura care ai crescut Mărul cel cu miros bun; bucură-te, ceea ce ai născut mirosul cel bun al Împăratului tuturor; bucură-te, mântuirea lumii, ceea ce nu ştii de nuntă.

Şi acum...,

Bucură-te, comoara curăţiei, prin care ne-am sculat din căderea noastră; bucură-te, stăpână, ceea ce eşti crin cu dulce miros, care umpli de bună mireasmă pe cei credincioşi, tămâia cea cu miros bun şi mirul cel de mare preţ.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată «duhovnicească, întăreşte-i întru dumnezeiască mărirea ta, «cununilor măririi învrednicindu-i».

Ceea ce ai răsărit spicul cel dumnezeiesc cu adevărat, ca o ţarină nearată, bucură-te; bucură-te, masa cea însufleţită, întru care a încăput Pâinea vieţii; bucură-te, stăpână, care eşti izvorul apei vieţii cel nedeşertat.

Bucură-te, ceea ce ai născut credincioşilor pe Cel fără de prihană; bucură-te, mieluşeaua, care ai născut pe Mieluşelul lui Dumnezeu, Cel ce a ridicat păcatele a toată lumea; bucură-te, curăţitoare caldă.

Slavă...,

Bucură-te, luceafărul dimineţii cel prealuminat, care singură ai purtat pe Soarele Hristos; bucură-te, ceea ce eşti locaşul luminii, care ai stricat întunericul şi ai izgonit de pretutindeni pe diavolii cei întunecaţi.

Şi acum...,

Bucură-te, ceea ce eşti singură uşă prin care a trecut singur Cuvântul, stăpână, care ai sfărâmat cu naşterea ta încuietorile şi uşile iadului; bucură-te, dumnezeiască intrare a celor ce se mântuiesc, ceea ce eşti cu totul lăudată.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Cel ce şade întru slavă, pe scaunul Dumnezeirii, pe nor uşor a venit Iisus, Dumnezeul cel Preaînalt, şi a «mântuit pe cei ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale».

În glasuri de cântări, cu credinţă strigăm către tine, ceea ce eşti cu totul lăudată: Bucură-te, munte gras şi închegat cu Duhul; bucură-te, sfeşnic şi năstrapă, ceea ce porţi mana, care îndulceşti simţurile tuturor credincioşilor.

Bucură-te, preacurată stăpână, care eşti curăţirea lumii; bucură-te, scară care ai înălţat cu harul pe toţi de pe pământ; bucură-te, pod care cu adevărat treci din moarte la viaţă pe toţi cei ce te laudă pe tine.

Bucură-te, Preacurată, ceea ce eşti mai înaltă decât cerurile, care fără de osteneală ai purtat în pântecele tău temelia pământului; bucură-te, roşeală, care ai vopsit din sângele tău veşmântul cel dumnezeiesc al Împăratului puterilor.

Slavă...,

Bucură-te, stăpână, care ai născut cu adevărat pe Dătătorul de lege, Care curăţeşte în dar fărădelegile tuturor, adâncimea cea necuprinsă cu mintea, înălţimea cea nespusă, ceea ce nu ştii de nuntă, prin care noi toţi ne-am îndumnezeit.

Şi acum...,

Pe tine, ceea ce ai împletit lumii cununa cea neîmpletită de mână, te lăudăm strigând către tine: Bucură-te, Fecioară, păzitoarea tuturor, îngrădirea, întărirea şi scăparea cea sfinţită.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiacă mărirea ta, că tu, Fecioară, care nu ştii de nuntă, ai avut în pântece pe «Dumnezeu, Cel ce este peste toate, şi ai născut Fiu pe Cel fără «de ani, Cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine».

Bucură-te, prea nevinovată, care ai născut Calea vieţii şi ai mântuit lumea din potopul păcatului; bucură-te, mireasă

dumnezeiască, ceea ce eşti auzire şi grai înfricoşător; bucură-te, locaşul Stăpânului fãpturii!

Bucură-te, Preacurată, ceea ce eşti tăria şi întărirea oamenilor, loc de sfinţire a slavei, omorâre a iadului, cămară de mire cu totul luminoasă; bucură-te, bucuria îngerilor; bucură-te, ajutătoarea celor ce se roagă ţie cu credinţă!

Bucură-te, stăpână, căruţa Cuvântului cea în chipul focului; raiule cel însufleţit, care ai în mijloc Pomul vieţii, pe Domnul, a Cărui dulceaţă înviază pe cei ce se împărtăşesc cu credinţă şi au fost supuşi stricăciunii.

Slavă...,

Întăriţi fiind cu puterea ta, cu credinţă grăim ţie: Bucură-te, cetatea Împăratului tuturor, de care s-au grăit luminat cele preamărite şi vrednice a se auzi, muntele cel netăiat; bucură-te, adâncul cel nemăsurat!

Şi acum...,

Ceea ce eşti sălaş desfătat al Cuvântului, bucură-te; bucură-te, Preacurată, vasul care ai scos mărgăritarul cel dumnezeiesc; bucură-te, împăcarea cea către Dumnezeu, cu totul minunată, a tuturor celor ce pururea te fericesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Înţelepţii lui Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să plesnim cu «mâinile, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa».

Ceea ce eşti cămară neîntinată a Cuvântului şi pricină îndumnezeirii tuturor, bucură-te, Preacurată, chemarea proorocilor; bucură-te, podoaba apostolilor.

Dintru tine a căzut roua care a stins văpaia mulţimii idolilor; pentru aceea grăim ţie: Bucură-te, lână plină de rouă, pe care, Fecioară, Ghedeon mai înainte o a văzut.

Slavă...,

Iată, Fecioară: Bucură-te, grăim ţie; fii adăpostire şi linişte celor ce ne învăluim întru adâncul necazurilor şi al tuturor smintelilor potrivnicului!

Şi acum...,

Ceea ce eşti pricina bucuriei, umple de har gândul nostru, ca să grăim ţie: Bucură-te, rugul cel nears şi norul cel cu totul luminos, care neîncetat umbreşti pe cei credincioşi.

Catavasie: Înţelepţii lui Dumnezeu... (vezi irmosul la Cântarea a 6-a).

Condacele şi Icoasele

Condacul I:

Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăveşte-ne din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Icosul I:

Îngerul cel mai întâi stătător din cer a fost trimis să-i zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te! şi, împreună cu glasul lui cel netrupesc, văzându-Te, Doamne, întrupat, s-a spăimântat şi i-a stat înainte grăindu-i unele ca acestea:

Bucură-te, prin care răsare bucuria;
Bucură-te, prin care piere blestemul;
Bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, ştergerea lacrimilor Evei;

Bucură-te, înălţime, întru care cu anevoie se suie gândurile omeneşti;
Bucură-te, adâncime, care nu te poţi lesne vedea nici cu ochii îngereşti;
Bucură-te, că eşti scaun Împăratului;
Bucură-te, că porţi pe Cel ce pe toate le poartă;
Bucură-te, steaua care arăţi Soarele;
Bucură-te, pântecele dumnezeieştii întrupări;
Bucură-te, prin care se înnoieşte făptura;
Bucură-te, prin care prunc Se face Făcătorul;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 2-lea:

Ştiindu-se pe sine sfânta întru curăţie, zis-a lui Gavriil cu îndrăznire: Preaslăvitul tău glas cu anevoie se arată a fi primit sufletului meu; că naştere cu zămislire fără sămânţă, cum îmi spui? Cântând: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Înţelegerea cea neînţeleasă căutând Fecioara să o înţeleagă, a grăit către cel ce slujea: Din pântece curat, cum este cu putinţă să se nască fiu, spune-mi? Către care el a zis cu frică, însă, grăind aşa:

Bucură-te, tăinuitoarea sfatului celui nespus;
Bucură-te, încredinţarea celor ce au trebuinţă de tăcere;
Bucură-te, începutul minunilor lui Hristos;
Bucură-te, capul poruncilor Lui;
Bucură-te, scara cerească pe care S-a pogorât Dumnezeu;
Bucură-te, podul care treci la cer pe cei de pe pământ;
Bucură-te, minunea mult slăvită de îngeri;
Bucură-te, ceea ce le eşti diavolilor rană de mult plâns;
Bucură-te, ceea ce ai născut Lumina cea neapusă;

Bucură-te, ceea ce n-ai învăţat pe nimeni în ce chip s-a petrecut;
Bucură-te, ceea ce întreci mintea înţelepţilor;
Bucură-te, ceea ce luminezi gândurile credincioşilor;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 3-lea:

Puterea Celui de sus a umbrit-o atunci, spre zămislire, pe ceea ce nu ştia de nuntă; şi pântecele ei cel cu bună roadă, ca pe o ţarină dulce l-a arătat tuturor celor ce vor fi să secere mântuire, când vor cânta aşa: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Având Fecioara în pântece pe Dumnezeu primit, a alergat la Elisabeta; iar pruncul acesteia, îndată cunoscându-i închinarea, s-a bucurat şi, cu săltări în pântece, ca şi cum ar fi cântat, a grăit către Născătoarea de Dumnezeu:

Bucură-te, viţa mlădiţei celei neveştejite;
Bucură-te, câştigarea rodului celui fără de moarte;
Bucură-te, ceea ce ai lucrat pe Lucrătorul iubirii de oameni;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Săditorul vieţii noastre;
Bucură-te, brazdă care ai crescut înmulţirea milelor;
Bucură-te, masă care porţi îndestularea milostivirilor;
Bucură-te, ceea ce înfloreşti ca raiul desfătării;
Bucură-te, ceea ce găteşti adăpostire sufletelor;
Bucură-te, tămâia rugăciunii cea bine primită;
Bucură-te, curăţia a toată lumea;
Bucură-te, bunăvoirea lui Dumnezeu către noi, cei muritori;
Bucură-te, îndrăznirea celor muritori către Dumnezeu;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 4-lea:

Vifor de gânduri necredincioase având întru sine înţeleptul Iosif, s-a tulburat uitându-se la tine, cea neamestecată cu nunta, gândind că eşti furată de nuntă, tu, ceea ce eşti fără prihană; iar când a cunoscut că zămislirea ta este de la Duhul Sfânt, a zis: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Auzit-au păstorii pe îngeri lăudând venirea cu trupul a lui Hristos şi, alergând spre Acesta ca spre un păstor, văzutu-L-au ca pe un miel fără prihană hrănindu-Se în pântecele Mariei, pe care lăudând-o, au zis:

Bucură-te, Maica Mielului şi a Păstorului;
Bucură-te, staulul oilor celor cuvântătoare;
Bucură-te, chinuirea vrăjmaşilor celor nevăzuţi;
Bucură-te, deschizătoarea uşilor raiului;
Bucură-te, că cele cereşti împreună se bucură cu cele pământeşti;
Bucură-te, că cele pământeşti împreună dănţuiesc cu cele cereşti;
Bucură-te, gura apostolilor cea netăcută;
Bucură-te, îndrăznirea cea nebiruită a purtătorilor de chinuri;
Bucură-te, temeiul cel tare al credinţei;
Bucură-te, cunoştinţa cea luminoasă a darului;
Bucură-te, prin care s-a golit iadul;
Bucură-te, prin care ne-am îmbrăcat cu slavă;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 5-lea:

Steaua cea cu dumnezeiască mergere văzând-o înţelepţii, mers-au pe urma luminii ei; şi, ţinând-o ca pe o făclie, cu ea căutau pe puternicul Împărat; şi, ajungând la Cel neajuns, s-au bucurat, cântându-I: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Văzut-au pruncii haldeilor în braţele Fecioarei pe Cel ce a zidit pe om cu mâna; şi, cunoscându-L a le fi Stăpân, deşi luase chip de rob, s-au nevoit cu daruri a-L sluji şi a-i cânta celei binecuvântate:

Bucură-te, Maica stelei celei neapuse;
Bucură-te, raza zilei celei de taină;
Bucură-te, ceea ce ai stins cuptorul înşelăciunii;
Bucură-te, ceea ce luminezi pe tăinuitorii Treimii;
Bucură-te, ceea ce ai aruncat din dregătorie pe chinuitorul cel fără de omenie;
Bucură-te, ceea ce ai arătat pe Domnul Hristos, iubitorul de oameni;
Bucură-te, ceea ce ne-ai mântuit din slujba păgânească;
Bucură-te, ceea ce ne curăţeşti de lucrurile cele întinate;
Bucură-te, ceea ce ai stins închinarea la foc;
Bucură-te, ceea ce ne-ai potolit văpaia chinurilor;
Bucură-te, îndreptătoarea înţelepciunii celor credincioşi;
Bucură-te, veselia tuturor neamurilor;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 6-lea:

Mărturisitori, purtători de Dumnezeu, fiind filozofii, s-au întors în Babilon, împlinindu-Ţi proorocia; şi tuturor mărturisindu-Te pe Tine, Hristoase, lăsatu-l-au pe Irod ca pe un mincinos, că nu ştia să cânte: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Strălucind în Egipt Tu, Lumina adevărului, gonit-ai întunericul minciunii. Că idolii lui, nerăbdând tăria Ta, Mântuitorule, au căzut; iar cei ce de ei au scăpat îi cântau Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, îndreptarea oamenilor;

Bucură-te, căderea demonilor;
Bucură-te, ceea ce ai zdrobit stăpânia înşelăciunii;
Bucură-te, ceea ce ai vădit înşelăciunea idolească;
Bucură-te, mare care ai înecat pe netrupescul faraon;
Bucură-te, piatră care ai adăpat pe cei însetaţi de viaţă;
Bucură-te, stâlp de foc care călăuzeşti pe cei ce sunt întru întuneric;
Bucură-te, acoperământul lumii cel mai lat decât norul;
Bucură-te, hrană şi năstrapă cu mană;
Bucură-te, slujitoarea desfătării celei sfinte;
Bucură-te, pământul făgăduinţei;
Bucură-te, izvorâtoare de miere şi lapte;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 7-lea:

Vrând Simeon să se mute din veacul acesta înşelător, Te-ai dat lui ca un prunc; dar Te-ai făcut lui cunoscut şi ca Dumnezeu desăvârşit. Pentru aceea, s-a mirat de înţelepciunea Ta cea nespusă, cântând: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Arătat-a făptură nouă arătându-Se Făcătorul nouă, celor ce suntem făcuţi de Dânsul, răsărind din pântecele cel fără sământă şi păzindu-l întreg, precum a fost; ca noi, văzând minunea, să o lăudăm grăind:

Bucură-te, floarea nestricăciunii;
Bucură-te, cununa înfrânării;
Bucură-te, ceea ce ai strălucit chipul învierii;
Bucură-te, ceea ce ai arătat viaţa îngerească;
Bucură-te, pomul cel cu luminoasă roadă, din care se hrănesc credincioşii;
Bucură-te, copacul cel înfrunzit cu bună umbră, sub care mulţi se adumbresc;

Bucură-te, ceea ce ai purtat în pântece pe Îndreptătorul celor rătăciţi;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Mântuitorul celor robiţi;
Bucură-te, îmblânzirea Judecătorului celui drept;
Bucură-te, iertarea multor greşiţi;
Bucură-te, haina celor goi de îndrăzneală;
Bucură-te, dragostea care biruieşte toată dorirea;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 8-lea:

Văzând naştere minunată, să ne înstrăinăm de lume, mutându-ne mintea la cer; că pentru aceasta Preaînaltul Dumnezeu pe pământ S-a arătat om plecat, vrând să tragă la înălţime pe cei ce-I cântă: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Cu totul a fost între cei de jos, iar de cei de sus nicicum nu S-a depărtat Cuvântul cel necuprins; că dumnezeiască pogorâre a fost, iar nu mutare din loc, şi naştere din Fecioară primitoare de Dumnezeu, care aude acestea:

Bucură-te, încăperea lui Dumnezeu celui neîncăput;
Bucură-te, uşa tainei celei de cinste;
Bucură-te, auzirea cea cu nepricepere pentru cei necredincioşi;
Bucură-te, lauda cea fără de îndoială a celor credincioşi;
Bucură-te, purtătoarea cea preasfântă a Celui ce este pe heruvimi;
Bucură-te, sălaşul cel preamărit al Celui ce este pe serafimi;
Bucură-te, ceea ce ai adunat lucruri potrivnice întru una;
Bucură-te, ceea ce ai unit fecioria şi naşterea;
Bucură-te, prin care s-a dezlegat călcarea poruncii;
Bucură-te, prin care s-a deschis raiul;

Bucură-te, cheia împărăției lui Hristos;
Bucură-te, nădejdea bunătăților celor veșnice;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 9-lea:

Toată firea îngerească s-a minunat de lucrul cel mare al întrupării Tale; că pe cel neapropiat, ca Dumnezeu, L-au văzut om apropiat tuturor, viețuind împreună cu noi și auzind de la toți așa: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Pe ritorii cei mult-vorbitori îi vedem, Născătoare de Dumnezeu, că-ți stau înainte ca niște pești fără de glas; că nu se pricep să spună în ce chip și fecioară ai rămas și ai putut naște. Iar noi, de o taină ca aceasta minunându-ne, cu credință cântăm:

Bucură-te, sălașul înțelepciunii lui Dumnezeu;
Bucură-te, comoara rânduielii Lui;
Bucură-te, ceea ce pe filozofi îi arăți neînțelepți;
Bucură-te, ceea ce ai vădit pe cei meșteri la cuvânt a fi necuvântători;
Bucură-te, că au înnebunit întrebătorii cei cumpliți;
Bucură-te, că s-au veștejit făcătorii de basme;
Bucură-te, ceea ce ai risipit vorbele cele încâlcite ale atenienilor;
Bucură-te, ceea ce ai umplut mrejele pescarilor;
Bucură-te, ceea ce ne-ai ridicat din adâncul necunoștinței;
Bucură-te, ceea ce pe mulți i-ai luminat la minte;
Bucură-te, corabia celor ce vor să se mântuiască;
Bucură-te, limanul celor ce umblă cu corăbiile acestei vieți;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 10-lea:

Vrând Împodobitorul tuturor să mântuiască lumea, la ea a venit precum i se făgăduise și, Păstor fiind, ca un Dumnezeu, pentru noi S-a arătat om ca noi. Căci, cu asemănarea chemând pe cel asemenea, ca un Dumnezeu aude: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Zid ești fecioarelor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, și tuturor celor ce aleargă la tine: că Făcătorul cerului și al pământului te-a gătit pe tine, curată, sălășluindu-Se în pântecele tău și învățându-i pe toți să cânte ție:

Bucură-te, turnul fecioriei;
Bucură-te, ușa mântuirii;
Bucură-te, începătoarea prefacerii celei pline de-nțeles;
Bucură-te, dătătoarea darului celui dumnezeiesc;
Bucură-te, că tu ai înnoit pe cei zămisliți întru rușine;
Bucură-te, că tu ai învățat pe cei lipsiți de minte;
Bucură-te, ceea ce ai stricat pe stricătorul gândurilor;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Semănătorul curăției;
Bucură-te, cămara nunții celei fără de sămânță;
Bucură-te, ceea ce ai împreunat Domnului pe cei credincioși;
Bucură-te, ceea ce între fecioare ai fost unică hrănitoare de prunc;
Bucură-te, cămara cea împodobită a sufletelor sfinților;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 11-lea:

Împărate Sfinte, de Ți-am aduce cântări și psalmi la număr întocmai ca nisipul, nimic nu plinim cum se cuvine, că se biruiește toată cântarea care va să tindă spre mulțimea milelor Tale celor multe, pe care le-ai dat celor ce-Ți cântă: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Făclie primitoare de lumină, arătată celor ce sunt întru întuneric, o vedem pe Preasfânta Fecioară; că, aprinzând în sine focul cel netrupesc, pe toţi îi îndreptează spre cunoştinţa cea dumnezeiască, ce luminează mintea cu raza ei şi se cinsteşte cu chemarea aceasta:

Bucură-te, raza Soarelui celui înţelegător;
Bucură-te, raza Luminii celei neapuse;
Bucură-te, fulgerul care luminezi sufletele;
Bucură-te, ceea ce pe vrăjmaşi îi îngrozeşti ca un tunet;
Bucură-te, că din tine a răsărit strălucirea cea cu multă lumină;
Bucură-te, că ai izvorât râul cel ce curge cu ape multe;
Bucură-te, ceea ce ne-ai arătat chipul colimvitrei;
Bucură-te, ceea ce curăţeşti întinăciunea păcatului;
Bucură-te, baie care speli conştiinţa;
Bucură-te, pahar care dai gust bucuriei;
Bucură-te, mireasma mirosului celui bun al lui Hristos;
Bucură-te, viaţa veseliei celei de taină;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 12-lea:

Vrând să dea har datoriilor celor de demult, Dezlegătorul tuturor datoriilor omeneşti venit-a singur la cei ce se îndepărtaseră de harul Lui şi, rupând zapisul, aude de la toţi aşa: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Cântând naşterea ta, te lăudăm toţi ca pe o biserică însufleţită, Născătoare de Dumnezeu, că, locuind în pântecele tău Domnul, Care ţine toate cu mâna, a sfinţit, a slăvit şi a învăţat pe toţi să-ţi cânte:

Bucură-te, locaşul lui Dumnezeu-Cuvântul;

Bucură-te, sfântă care eşti mai mare decât sfinţii;
Bucură-te, chivot poleit cu Duhul;
Bucură-te, comoara vieţii cea nedeşertată;
Bucură-te, coroana cea scumpă a împăraţilor celor credincioşi;
Bucură-te, lauda cea de cinste a preoţilor celor cuvioşi;
Bucură-te, stâlpul Bisericii cel neclintit;
Bucură-te, zidul împărăţiei cel nebiruit;
Bucură-te, prin care se ridică biruinţele;
Bucură-te, prin care se surpă vrăjmaşii;
Bucură-te, tămăduirea trupului meu;
Bucură-te, mântuirea sufletului meu;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 13-lea:

O, Maică prealăudată, care ai născut pe Cuvântul, Cel ce este mai sfânt decât toţi sfinţii, primind acest dar de acum, mântuieşte de toată ispita şi scoate din chinul ce va să fie pe toţi cei ce-ţi cântă: Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori.

Şi iarăşi Icosul I: **Îngerul cel mai întâi stătător...** şi Condacul I: **Apărătoare Doamnă...**

Apoi

Rugăciunea către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

O, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară stăpână, ceea ce eşti mai înaltă şi mai presus decât îngerii şi arhanghelii şi mai cinstită decât toată făptura; mirarea cea mare a îngerilor, propovăduirea proorocilor, podoaba cea aleasă a arhanghelilor,

întărirea cea tare a mucenicilor, lauda cea preamărită a apostolilor, povăţuitoarea cea tare a călugărilor, înfrânarea cea tare a postitorilor, curăţia şi mărirea fecioarelor, veselia cea lină a maicilor, înţelepciunea şi învăţătura pruncilor, cârmuitoarea săracilor şi a văduvelor; îmbrăcăminte celor goi, sănătate celor bolnavi, izbăvire celor robiţi; linişte celor de pe mare, liman bun celor înviforaţi, povăţuitoare neostenită celor rătăciţi, mergere uşoară celor călători, odihnă bună celor osteniţi, acoperământ şi scăpare celor asupriţi; nădejde celor fără de nădejde, ajutătoare celor lipsiţi; celor săraci bogăţie neîmpuţinată, celor întristaţi de-a pururea mângâiere, celor pe care nu-i iubeşte nimeni iubire cu smerenie; celor păcătoşi mântuire către Dumnezeu; tuturor creştinilor ocrotire tare, ajutătoare nebiruită şi folositoare. Prin tine Cel nevăzut S-a făcut văzut, pentru care aducem rugăciune ţie, noi robii tăi, Doamna noastră. O, preamilostivă împărăteasă a Luminii celei înţelegătoare şi preamărită, care ai născut pe Împăratul nostru, Hristos Dumnezeu, Cel ce dă viaţă tuturor, ceea ce eşti mărită de cele cereşti, minte îngerească, stea cu totul luminoasă şi mai sfântă decât toţi sfinţii; împărăteasa împăraţilor, stăpâna tuturor făpturilor, Fecioară încuviinţată de Dumnezeu, mireasă nestricată, palat al Preasfântului Duh, scaun de foc al nevăzutului Împărat, chivot ceresc, purtător al Cuvântului lui Dumnezeu, căruţa cea în

chipul focului; odihna Dumnezeului celui viu, zămislirea negrăită a trupului lui Hristos, cuibul Vulturului ceresc, turtureaua cea cu bună glăsuire, porumbiţa cea preabună, lină şi fără de răutate; Maică iubitoare de fii, adâncul milelor, picătura care risipeşti mânia lui Dumnezeu, adâncimea cea nemăsurată, taina cea negrăită, minunea cea neştiută, minune nespusă; Biserică nefăcută de mână omenească a Însuşi Împăratului tuturor veacurilor; tămâia cea cu bun miros, veşmânt cinstit, porfiră de Dumnezeu ţesută, rai sufletesc, odrasla pomului celui de viaţă purtător, floarea cea preafrumoasă, care ai înflorit nouă veselia cerească, strugurele mântuirii noastre, paharul Împăratului ceresc, întru care s-a dres de la Duhul Sfânt vinul harului Celui neîmpuţinat; solitoarea legii, începătura credinţei celei adevărate a lui Hristos, turnul cel neclintit, pieirea ereticilor, sabia mâniei lui Dumnezeu împotriva tuturor celor nelegiuiţi; îngrozire diavo'ilor, biruinţă în războaie, păzitoare adevărată tuturor creştinilor şi lumii încredinţată mântuire. O, întru tot milostivă Doamnă Fecioară, stăpână Născătoare de Dumnezeu, auzi-ne pe noi cei ce ne rugăm ţie şi arată mila ta poporului dreptcredincios; roagă pe Fiul tău să ne izbăvească de tot răul. Şi păzeşte locaşul acesta şi toate oraşele şi satele şi părţile creştineşti şi tot poporul cel binecredincios, care scapă şi cheamă numele tău cel sfânt, de toate năpăstuirile, de

boală, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea altor neamuri asupra noastră şi de războiul cel dintre noi, de toate durerile şi de toată îmbulzeala. Ca să nu fie împuţinaţi robii tăi nici cu răni, nici cu îngrozire, nici cu moarte, nici cu dreapta mânie a lui Dumnezeu; ci îi păzeşte şi îi mântuieşte cu mila ta, Doamnă, ceea ce te rogi pentru noi și pentru buna întocmire a văzduhului, spre vremi aducătoare de roadele cele de folos, pe care nouă le dăruieşti. Uşurează, ridică şi miluieşte, stăpână preamilostivă, Născătoare de Dumnezeu prealăudată, de toate nevoile, pe cei ce sunt în primejdii. Adu-ţi aminte de robii tăi şi nu trece cu vederea lacrimile şi suspinarea lor; ci ne înnoieşte pe noi cu bunătatea ta, ca să ne mângâiem cu mulţumire, aflându-te pe tine ajutătoare. Milostiveşte-te, Doamnă preacurată, spre ajutorul poporului celui binecredincios. Nădejdea noastră, adună pe cele risipite: pe cei rătăciţi pe cale povăţuieşte-i, pe cei căzuţi de la dreapta credinţă iarăşi la credinţă întoarce-i, pe cei bătrâni sprijineşte-i, pe cei tineri îi învaţă, pe prunci hrăneşte-i şi preamăreşte pe cei ce te preamăresc; dar mai ales păzeşte sfântă Biserica Fiului tău şi o fereşte întru lungime de zile. O, milostivă şi preaîndurată împărătească a cerului şi a pământului, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară, miluieşte cu mijlocirea ta poporul dreptcredincios şi toată dreptcredincioasa creştinătate. Păzeşte-o sub acoperământul

milei tale, apăr-o pe ea cu cinstitul tău acoperământ şi roagă pe Hristos, Dumnezeul nostru, pe Care mai presus de fire L-ai întrupat, să ne încingă pe noi cu putere de sus, ca să ne putem apăra împotriva vrăjmaşilor noştri văzuţi şi nevăzuţi ce se oştesc asupra noastră. Miluieşte şi mântuieşte cu rugăciunile tale, Maică, pe Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pe (Înalt) prea Sfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)] şi pe toţi ortodocşii arhierei, părinţi arhimandriţi, preoţi şi diaconi şi pe tot clerul bisericesc şi pe tot poporul dreptcredincios care se închină icoanei tale. Caută spre noi toţi cu folosinţa ta cea preamilostivă, ridică-ne pe noi din adâncul păcatelor şi ne luminează ochii inimii spre căutarea mântuirii. Milostivă fii nouă aici, iar la înfricoşătoarea judecată, pe Fiul tău pentru noi roagă-L. Pe cei ce s-au mutat întru dreapta credinţă din această viaţă în cea veşnică, împreună cu îngerii, cu arhanghelii şi cu toţi sfinţii, împărtăşeşte-i ca să stea de-a dreapta Fiului tău şi Dumnezeu; şi cu rugăciunea ta învredniceşte pe toţi ortodocşii creştini să vieţuiască cu Hristos, şi cu bucurie în locaşurile îngereşti să se desfăteze. Că tu eşti, Doamnă, mărirea celor cereşti şi ajutătoarea pământenilor; şi tu eşti nădejdea şi folositoarea tuturor celor ce aleargă la tine şi cer ajutorul tău cel sfânt; tu eşti rugătoarea cea fierbinte către Fiul tău şi Dumnezeul nostru, că rugă-

ciunile Maicii mult pot spre îmblânzirea Stăpânului. Şi, cu a ta mijlocire, îndrăznim să ne apropiem de sfântul altar, de harul preasfintelor şi de viaţă făcătoarelor Taine, deşi suntem nevrednici. Pentru aceea, şi pe icoană văzând chipul tău cel întru tot cinstit şi pe Cel atotţiitor cu mâna ţinând, ne bucurăm noi păcătoşii şi, cu umilinţă căzând, pe acesta cu dragoste şi cu frică îl sărutăm, aşteptând, Doamnă, prin sfintele şi de Dumnezeu primitele tale rugăciuni, să ajungem la cele cereşti ale vieţii celei fără de sfârşit, şi să stăm fără de ruşine în ziua judecăţii de-a dreapta Fiului tău şi Dumnezeului nostru, slăvindu-L pe El împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte şi cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Lui Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

N-au slujit făpturii înţelepţii lui Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci, groaza focului bărbăteşte călcând-o, «s-au bucurat cântând: Prealăudate Dumnezeul părinţilor «noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat».

Pe tine te lăudăm, grăind: Bucură-te, căruţa Soarelui celui înţelegător şi viţa cea adevărată, care ai crescut Strugurele cel copt, din care curge vinul cel ce veseleşte sufletele celor ce te slăvesc pe tine cu credinţă.

Ceea ce ai născut pe Vindecătorul tuturor oamenilor, bucură-te, mireasă dumnezeiască, toiagul cel de taină, care ai înflorit floarea cea neveştejită; bucură-te, stăpână, prin care ne umplem de bucurie şi moştenim viaţa.

Nu poate, stăpână, limba cea cu podoabă vorbitoare să te laude pe tine; că te-ai înălţat mai presus de serafimi, născând pe Împăratul Hristos, pe Care roagă-L să ne izbăvească din toată nevoia pe noi, cei ce ne închinăm ţie cu credinţă.

Slavă...,

Marginile lumii te laudă pe tine şi te fericesc şi cu dragoste cântă ţie: Bucură-te, cartea în care s-a scris Cuvântul cu puterea Tatălui, ceea ce eşti curată; pe Care roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca să scrie în cartea vieţii pe robii tăi.

Şi acum...,

Plecăm genunchii inimii noastre noi, robii tăi, şi ne rugăm ţie: Pleacă urechea ta, ceea ce eşti curată, şi ne miluieşte pe noi, cei ce suntem cufundaţi pururea în necazuri, şi apără-ne de toată robia vrăjmaşului, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Pe tinerii cei binecredincioşi...

În pântece ai primit pe Cuvântul şi ai purtat pe Cel ce poartă toate şi ai hrănit cu lapte, ceea ce eşti curată, pe Cel ce hrăneşte pe toată lumea cu bunăvoire, Căruia cântăm, curată: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Moise a cunoscut în rug taina cea mare a naşterii tale, Preasfântă, curată Fecioară; iar tinerii mai înainte au închipuit aceasta, mai luminat, în mijlocul focului stând şi fiind nearşi; pentru aceea te lăudăm pe tine întru toţi vecii.

Noi, cei care mai înainte, pentru înşelăciune, eram dezbrăcaţi, acum ne-am îmbrăcat în haina nestricăciunii

prin naşterea ta; iar cei ce şedeam în întunericul păcatelor am văzut lumină, Fecioară, ceea ce eşti locaş luminii; pentru aceea te lăudăm întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cei morţi prin tine înviază, că ai născut Viaţa cea într-un Ipostas. Cei ce mai înainte erau muţi acum grăiesc bine; cei întinaţi se curăţesc, bolile se izgonesc şi mulţimea duhurilor celor din văzduh se biruieşte, Fecioară, ceea ce eşti mântuirea oamenilor.

Şi acum...,

Ceea ce ai născut mântuirea lumii, prin care ne-am ridicat de pe pământ la înălţime, bucură-te, cea cu totul binecuvântată, care eşti acoperământ şi putere, zid şi tărie celor ce cântă, curată: Pe Domnul lucrurile lăudaţi–L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Stih: Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi preaînălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe tinerii cei binecredincioşi, în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atunci fiind închipuită, iar acum lucrată, pe toată lumea ridic-o să-Ţi cânte Ţie: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Tot neamul pământesc să salte, cu duhul fiind luminat, şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cin«stind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, şi să cânte: «Bucură-te, preafericită Născătoare de Dumnezeu, curată, «pururea Fecioară».

Izbăveşte-ne pe noi, Fecioară, de ispitele păcatelor şi de orice pedeapsă, care vine asupra oamenilor, pentru mulţimea greşelilor lor, ca să cântăm ţie noi, credincioşii: Bucură-te, prin care noi ne facem părtaşi bucuriei celei de-a pururea.

Te-ai arătat luminarea şi întărirea noastră, pentru aceasta cântăm: Bucură-te, steaua cea neapusă, care ai adus în lume pe Soarele cel mare; bucură-te, curată, ceea ce ai deschis raiul cel încuiat; bucură-te, stâlpul cel de foc, care povăţuieşti firea omenească la viaţa cea de sus.

Să stăm cu cuvioasă temere în casa Dumnezeului nostru şi să cântăm: Bucură-te, stăpâna lumii; bucură-te, Marie, Doamna noastră a tuturor; bucură-te, ceea ce singura între femei eşti fără de prihană şi bună; bucură-te, vasul care ai primit mirul cel neîmpuţinat, ce s-a vărsat asupra ta.

Slavă...,

Porumbiţă, care ai născut pe Cel milostiv, bucură-te, pururea Fecioară. Bucură-te, lauda tuturor cuvioşilor; bucură-te, cununa mucenicilor; bucură-te, frumuseţea cea dumnezeiască a tuturor drepţilor şi mântuirea noastră, a credincioşilor.

Şi acum...,

Fie-ţi milă, Doamne, de moştenirea Ta, şi treci cu vederea acum păcatele noastre, având rugătoare spre aceasta către Tine pe ceea ce Te-a născut pe pământ mai presus de fire pe Tine, Hristoase, Care ai binevoit a lua fire omenească, pentru mare mila Ta.

LUMINÂNDA

Podobie: Femei, auziţi...

Săltaţi, dănţuind, cu veselie cântaţi. Gavriil, bucurie Fecioarei aducând, i-a stat înainte în cetatea Nazaretului

zicând: Acum sunt bunele vestiri de bucurie; bucură-te, curată şi fără prihană, folositoarea lumii; bucură-te, scaun ceresc.

Slavă..., Şi acum...,

Taina cea din veci se cunoaşte astăzi, că Dumnezeu-Cuvântul Se face Fiul Fecioarei Maria pentru milostivire şi Gavriil vesteşte bucuria vestirii celei bune, cu care dimpreună să cântăm toţi: Bucură-te, Maica Domnului.

LA LAUDE

Se cântă stihirile acestea, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Taina cea ascunsă şi neştiută de îngeri arhanghelului Gavriil i se încredinţează şi către tine acum vine, ceea ce eşti bună şi porumbiţă curată şi chemarea neamului nostru, şi strigă către tine, Preasfântă: Bucură-te şi te găteşte, prin cuvântul acesta, să primeşti pe Dumnezeu-Cuvântul în pântecele tău (de două ori).

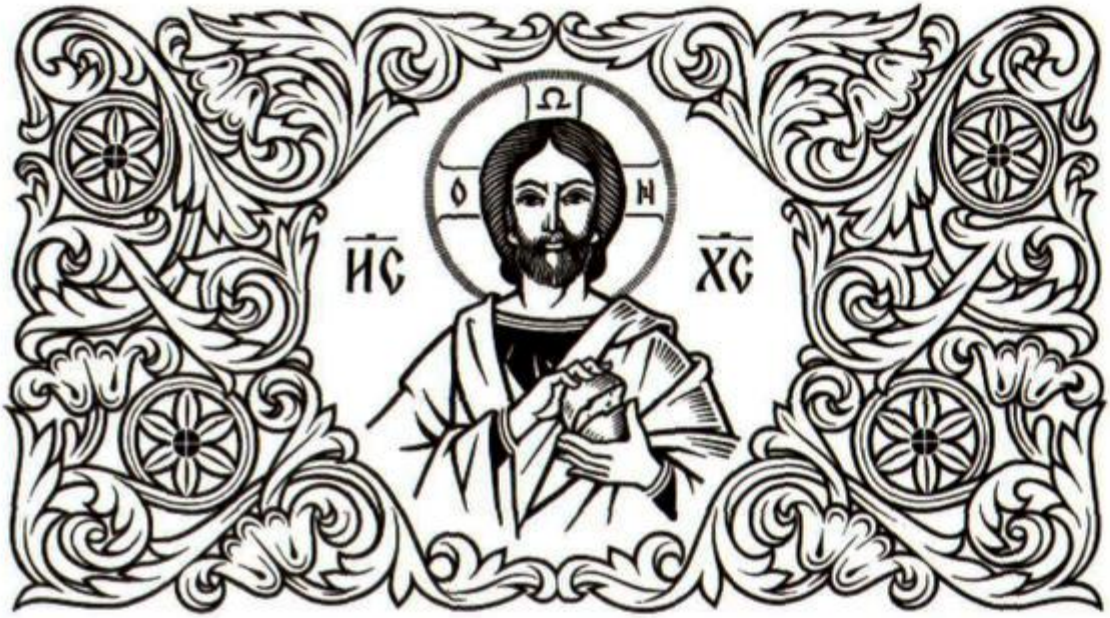
Cămară purtătoare de lumină s-a gătit Ţie, Stăpâne, pântecele cel curat al dumnezeieştii fiice; pogoară-Te şi vino la dânsa şi miluieşte făptura Ta, împotriva căreia a dus război pizmaşul, care a fost ţinută în robie de cel viclean şi a pierdut frumuseţea cea dintâi şi aşteaptă pogorârea Ta cea mântuitoare.

Gavriil, arhanghelul, de faţă vine către tine şi zice ţie, ceea ce eşti cu totul nevinovată: Bucură-te, dezlegarea blestemului şi sccularea celor căzuţi; bucură-te, ceea ce singură ai fost aleasă lui Dumnezeu; bucură-te, norul cel însufleţit al Soarelui şi primeşte în pântece pe Cel neîncăput, Care Se va sălăşlui în pântecele tău.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 4-lea:

A auzit Născătoarea de Dumnezeu limba pe care nu o ştia, că grăia către dânsa arhanghelul graiurile vestirii celei bune. Deci, primind vestirea cu credinţă, Te-a zămislit pe Tine, Dumnezeule cel mai înainte de veci. Pentru aceea şi noi, bucurându-ne, grăim Ţie: Dumnezeule, Cel ce Te-ai întrupat dintr-însa fără de schimbare, dăruieşte lumii pace şi sufletelor noastre mare milă.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., troparul: Porunca cea cu taină..., Doamne, miluieşte (de 40 de ori), Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii..., Slavă..., Şi acum... şi otpustul zilei.

ACATISTUL DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Preotul dă obişnuita binecuvântare şi strana zice: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

Apoi Troparele, glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...,

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un milostiv şi ne izbăveşte pe noi de

vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău; toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, căci tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Apoi: Cred întru unul Dumnezeu... (caută la pag. 31)

La Doamne, strigat-am..., se cântă stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Iisuse preadulce, mângâierea sufletului meu; Iisuse, curățirea minții mele, Stăpâne Mult-milostive, Iisuse, mântuiește-mă; Iisuse, Mântuitorul meu, Iisuse al meu atotputernice, nu mă lăsa pe mine, Mântuitorule, ci mă miluiește și mă izbăvește de toată chinuirea; de partea celor mântuiți, Iisuse al meu, mă învrednicește și fă-mă părtaș cetei aleșilor Tăi, Iisuse, Iubitorule de oameni.

Iisuse preadulce, slava Apostolilor; Iisuse al meu, lauda mucenicilor; Stăpâne atotputernice, Iisuse, mântuiește-mă pe mine, cel ce alerg la Tine; Iisuse, Mântuitorul meu, Iisuse al meu preaînfrumusețate, Mântuitorule, Iisuse, miluiește-mă, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut și ale tuturor sfinților Tăi, Iisuse, și ale tuturor proorocilor, Mântuitorul meu, Iisuse, și mă învrednicește desfătării raiului, Iisuse, Iubitorule de oameni.

Iisuse preadulce, lauda monahilor; Iisuse Îndelung-răbdătorule, desfătarea și podoaba pustnicilor; Iisuse, mântuiește-mă, Iisuse, Mântuitorul meu; Iisuse al meu preabunule, scoate-mă din mâna balaurului, Mântuitorule Iisuse, și

mă slobozeşte acum, Mântuitorule Iisuse, din laţurile acestuia; şi din groapa cea prea adâncă mă scoate, Mântuitorul meu, Iisuse, şi mă numără împreună cu oile cele de-a dreapta, Iisuse.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 2-lea:

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Iisus cel preadulce, pe Iisus cel atotîndurat şi Dumnezeu şi iubitor de oameni, pe Iisus cel singur bun şi îndurător, pe Acela roagă-L, Stăpâna lumii întru tot nevinovată, să mă miluiască pe mine, păcătosul, şi de şederea cea de-a stânga să mă scape, şi stării celei de-a dreapta să mă învrednicească, atunci când va şedea să judece lumea, precum este scris.

La stihoavnă se cântă stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Mântuitorul meu, Iisuse, Cel ce ai mântuit pe desfrânatul; Mântuitorul meu, Iisuse, Care ai primit pe desfrânata, miluieşte-mă şi pe mine acum; Iisuse Mult-milostive, mântuieşte-mă şi îndură-Te de mine, o, Iisuse, Dătătorule de bine, precum Te-ai îndurat de Manase, Milostive Iisuse al meu, ca Unul care eşti Însuţi iubitor de oameni.

Stih: Ascultă, Dumnezeule, rugăciunea mea şi nu trece cu vederea ruga mea.

Nici o poruncă a Ta n-am împlinit pe pământ. Cum mă voi arăta Ţie, Celui ce şezi pe tron, să dau răspuns şi să fiu judecat pentru toate câte am făcut cu ştiinţă şi cu neştiinţă, Hristoase al meu, Iisuse? Drept aceea, strig Ţie: Pentru rugăciunile slujitorilor Tăi, Iisuse, mântuieşte-mă pe mine, păcătosul.

Stih: Eu către Dumnezeu am strigat şi Domnul m-a auzit.

Cine nu mă va plânge pe mine, care am călcat porunca Ta, Iisuse, cu neînfrânarea, şi în locul raiului în iad m-am sălăşluit, Iisuse? Cu vederea celor dulci la gustare, moarte

mi-am agonisit, şi de slava Ta, Mântuitorul meu, Iisuse, şi de viaţă m-am arătat străin. Ci mă primeşte pe mine, care mă pocăiesc, ca un milostiv şi de oameni iubitor, Iisuse al meu, pentru mare mila Ta.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preacurată Fecioară, care singură ai născut pe Iisus, izbăveşte-mă de păcatele cele sufleteşti şi te rog să mă miluieşti pe mine cel mort; că tu eşti nădejdea celor fără de nădejde şi ajutătoarea lumii; că poţi a-mi ajuta, Fecioară, ca o Maică a Domnului; nu trece rugăciunea mea, nici nu mă lăsa, întru tot curată stăpână, ci, ca o iubitoare de oameni, miluieşte-mă.

Apoi: Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori) şi Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea **(caută la pag. 67).** **Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori). Şi îndată se cântă: Dumnezeu este Domnul... (de trei ori).**

Apoi Troparul acesta, glasul al 2-lea:

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce eşti viaţa cea fără de moarte, atunci iadul ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; iar când ai înviat pe cei morţi din cele de dedesubt, toate puterile cereşti au strigat: Dătătorule de viaţă, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ţie (de două ori).

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget; toate sunt preamărite, Născătoare de Dumnezeu; cu curăţia fiind pecetluită şi cu fecioria păzită, cu adevărat Maică te-ai cunoscut, născând pe Dumnezeu cel Adevărat, pe Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Doamne, miluieşte (de 3 ori), Slavă..., Şi acum..., Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule... **(caută la pag. 12).**

Canon de umilinţă către Domnul nostru Iisus Hristos

Facere a Sfântului Teoctist Studitul.

Cântarea I, glasul al 2-lea:

Irmosul:

În adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon puterea cea prea-întrarmată; iar Cuvântul, întrupân-«du-Se, a pierdut păcatul cel prea rău, Domnul cel preaslăvit, «căci cu slavă S-a preaslăvit».

Stih: **Iisuse preadulce, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.**

Iisuse, preadulce Hristoase, Iisuse, Îndelung-răbdătorule, vindecă rănile sufletului meu, Iisuse, şi îndulceşte, Te rog, inima mea, Mult-milostive, ca, fiind mântuit, să Te slăvesc pe Tine, Iisuse, Mântuitorul meu.

Iisuse, preadulce Hristoase, Iisuse, deschide-mi uşile pocăinţei, Iubitorule de oameni Iisuse, şi mă primeşte pe mine, cel ce cad la Tine şi fierbinte Te rog, Iisuse, Mântuitorul meu, Cel ce eşti iertarea păcatelor.

Slavă...,

Iisuse, preadulce Hristoase, Iisuse, scoate-mă din mâna lui Veliar cel înşelător, Iisuse, şi mă fă stătător de-a dreapta slavei Tale; Iisuse, Mântuitorul meu, izbăveşte-mă de partea cea de-a stânga.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Stăpână, care ai născut pe Iisus Dumnezeu, roagă-L pentru noi, netrebnicii robii tăi, Preacurată, ca să ne izbăvim de chinuri cu rugăciunile tale, noi cei întinaţi, ceea ce eşti fără de întinăciune, primind întru tine slava cea de-a pururea.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Pe piatra credinţei întărindu-mă, Tu ai deschis gura mea asupra vrăjmaşilor mei; că s-a veselit duhul meu «a cânta Ţie: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru şi nu este «drept afară de Tine, Doamne».

Auzi, Iubitorule de oameni, Iisuse al meu, pe robul Tău, care strigă cu umilinţă, şi mă izbăveşte de osândă şi de chinuri, Iisuse al meu, Cel ce eşti singurul Îndelung-răbdător, Iisuse preadulce, Mult-milostive.

Ridică-mă, Iisuse, pe mine, robul Tău, cel ce cad cu lacrimi, Iisuse al meu, şi mă mântuieşte, Iisuse al meu, pe mine, cel ce mă întorc, şi mă izbăveşte, Stăpâne, de gheenă, Iisuse preadulce, Mult-milostive.

Slavă...,

Vremea, Iisuse al meu, pe care mi-ai dat-o, în patimi am cheltuit-o, Iisuse al meu; drept aceea, nu mă lepăda pe mine, Iisuse al meu, ci mă cheamă, Te rog, Stăpâne, Iisuse preadulce, şi mă mântuieşte.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară, care ai născut pe Iisus al meu, roagă-L să mă izbăvească de gheenă, căci tu singură eşti rugătoare pentru cei scârbiţi, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, şi mă învredniceşte de viaţa cea veşnică, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Catavasie:

Păzeşte-ne de nevoi pe noi, robii Tăi, Milostive, că noi cu deadinsul către Tine scăpăm ca la izbăvitorul cel milostiv, Stăpânul a toate, Domnul Iisus.

SEDEALNA, glasul al 3-lea:

Cele cereşti şi cele pământeşti cu cuvântul Tău le-ai adus întru fiinţă, ca un atotputernic; iar cetele îngerilor, cu cutremur stând înaintea Ta, neîncetat laudă Îţi aduc Ţie, Stăpâne, Celui ce toate marginile le-ai strălucit cu lumina Ta. Pentru aceasta şi noi cu credinţă ne rugăm Ţie: Mântuieşte-ne pe noi cu milostivirea Ta.

Slavă...,

Iisuse preadulce, lumina lumii, luminează ochii sufletului meu, Fiul lui Dumnezeu, cu lumina Ta cea dumnezeiește strălucitoare, ca să Te laud pe Tine, lumina cea neînserată.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

A ta folosinţă agonisind, Preacurată, şi cu rugăciunile tale de nevoi izbăvindu-ne, cu Crucea Fiului tău pretutindeni fiind păziţi, după datorie pe tine toţi cu bună credinţă te mărim.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Ai venit din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu însuţi, Doamne, Te-ai întrupat şi m-ai mântuit pe mine, omul; «pentru aceasta strig către Tine: Slavă puterii Tale, Doamne».

Vindecă, Iisuse al meu, rănile sufletului meu, Iisuse al meu, şi mă scoate, Te rog, din mâna lui Veliar cel stricător de suflete, Iisuse al meu, Milostive, şi mă mântuieşte.

Am greşit, Iisuse al meu preadulce, Îndurate Iisuse al meu, mântuieşte-mă pe mine, cel ce scap sub acoperământul Tău, Iisuse Îndelung-răbdătorule, şi mă învredniceşte de împărăţia Ta.

Slavă...,

N-a greşit, Iisuse al meu, nimeni precum am greşit eu, ticălosul; ci cad, rugându-mă: Iisuse al meu, mântuieşte-mă şi-mi dăruieşte moştenirea vieţii, Iisuse al meu.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu totul lăudată, ceea ce ai născut pe Iisus Domnul, pe Acela roagă-L să izbăvească de chinuri pe toţi cei ce te laudă pe tine şi te numesc, după adevăr, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Luminarea celor ce zăceau întru întuneric şi mântuirea celor deznădăjduiţi Tu eşti, Hristoase, Mântuitorul «meu, şi la Tine mânec, Împăratul păcii; luminează-mă cu strălucirea Ta, că nu ştiu alt dumnezeu afară de Tine».

Tu eşti lumina minţii mele, Iisuse al meu; Tu eşti mântuirea sufletului meu celui deznădăjduit, Mântuitorule; Tu, Iisuse al meu, de chinuri şi de gheenă mă izbăveşte pe mine, cel ce strig: Mântuieşte-mă, Iisuse al meu, Hristoase, pe mine, ticălosul.

Cu totul fiind surpat de patimi de ocară, Iisuse al meu, acum strig: Tu, Iisuse al meu, trimite-mi mână de ajutor şi mă scoate pe mine, cel ce strig: Mântuieşte-mă, Iisuse al meu, Hristoase, pe mine, ticălosul.

Slavă...,

Minte întinată având, Iisuse al meu, strig către Tine: Curăţeşte-mă de întinăciunea căderilor în păcate şi mă izbăveşte pe mine, cel care am alunecat din neştiinţă în adâncurile răutăţii, Mântuitorule, şi, Te rog, Iisuse al meu, mântuieşte-mă.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară de Dumnezeu Născătoare, care ai născut pe Iisus, pe Acela roagă-L, curată, să mântuiască pe toţi dreptcredincioşii, pe călugări şi pe mireni, şi să izbăvească de gheenă pe cei ce strigă: Nu ştim altă ajutătoare tare afară de tine.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

De adâncul păcatelor fiind înconjurat, chem adâncul cel nepătruns al milostivirii Tale: Scoate-mă din «stricăciune, Dumnezeule».

Iisuse al meu, Hristoase Mult-milostive, primeşte-mă pe mine, cel ce mă mărturisesc Ţie, o, Iisuse, şi mă mântuieşte şi mă scoate din stricăciune, Iisuse al meu.

Iisuse al meu, n-a fost nici un alt desfrânat precum sunt eu, ticălosul, o, Iisuse, Iubitorule de oameni; dar Tu, Iisuse, mântuieşte-mă.

Slavă...,

Iisuse al meu, pe desfrânata şi pe desfrânatul şi pe Manase şi pe vameşul am covârşit cu patimile, o, Iisuse al meu, şi pe tâlharul, Iisuse, şi pe niniviteni.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară preacurată, ceea ce ai născut pe Iisus, Hristosul meu, tu, care singură eşti neîntinată, curăţeşte-mă acum cu isopul rugăciunilor tale pe mine cel întinat.

Catavasie:

Păzeşte-ne de nevoi pe noi, robii Tăi, Milostive, că noi cu dinadinsul către Tine scăpăm, ca la izbăvitorul cel preamilostiv, Stăpânul a toate, Domnul Iisus.

Apoi, înainte de Condace şi Icoase, citeşte rugăciunea aceasta către Domnul nostru Iisus Hristos, făcută de Sfântul Isaac Sirul:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, Care cercetezi făptura Ta, Căruia Îi sunt arătate patimile mele şi neputinţa firii noastre omeneşti şi tăria pizmaşului nostru, Tu însuţi mă acoperă de răutatea lui, pentru că puterea lui este tare, iar firea noastră, pătimaşă şi tăria, neputincioasă. Tu, dar, o, Bunule, Cel ce ştii neputinţa noastră, Care şi porţi greutatea neputinţei noastre, păzeşte-mă de tulburarea cugetelor şi de potopul patimilor şi fă-mă vrednic acestei slujbe sfinte a Ta, ca nu cumva, în poftele mele cele întinate, să pierd dulceaţa ei şi să mă aflu fără de ruşine şi fără frică înaintea Ta. Ci, Doamne, preadulcele meu Iisuse, miluieşte-mă şi mă mântuieşte.

Apoi se zic

Condacele şi Icoasele

Condacul I:

Apărătorule cel mai mare şi Doamne, Biruitorul iadului, izbăvindu-ne de moartea cea veşnică, cele de laudă aducem Ţie noi, robii Tăi şi zidirea Ta. Ci, ca Unul care ai îndurări nenumărate, de toate nevoile ne izbăveşte pe noi, care-Ţi cântăm Ţie: Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne!

Icosul I:

Făcătorule al îngerilor şi Doamne al puterilor, deschide-mi mie, nepriceputului, mintea şi limba, spre lauda preacuratului Tău nume, precum ai deschis auzul şi limba celui surd şi gângav de demult, ca să grăiesc şi eu acestea:

Iisuse preaminunate, mirarea îngerilor;
Iisuse preaputernice, izbăvirea strămoşilor;

Iisuse preadulce, slava patriarhilor;
Iisuse preaslăvite, tăria ocârmuitorilor;
Iisuse preaiubite, plinirea proorocilor;
Iisuse preaminunate, întărirea mucenicilor;
Iisuse prealine, bucuria călugărilor;
Iisuse preamilostive, dulceaţa preoţilor;
Iisuse preaîndurate, înfrânarea pustnicilor;
Iisuse preadulce, bucuria preacuvioşilor;
Iisuse preacurate, mintea cea întreagă a celor curaţi cu fecioria;
Iisuse, Cel mai înainte de veci, mântuirea păcătoşilor;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 2-lea:

Văzând, Doamne, pe văduva care plângea foarte şi, precum atunci, milostivindu-Te, ai înviat pe fiul ei, pe care îl ducea să-l îngroape, așa înviază și sufletul meu cel omorât cu păcate, Iubitorule de oameni, și Te milostivește spre mine, care-Ți cânt Ție: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Înțelegerea cea neînțeleasă căutând Filip să o înțeleagă, grăia: Doamne, arată nouă pe Tatăl. Iar Tu ai zis către dânsul: Atâta vreme fiind cu Mine, au n-ai cunoscut că Tatăl este întru Mine și Eu întru Tatăl? De aceea, Ție, Celui ce eşti necuprins, cu frică Îți grăim:

Iisuse, Dumnezeule cel mai înainte de veci;
Iisuse, Împăratule cel puternic;
Iisuse, Stăpâne cel îndelung-răbdător;
Iisuse, Mântuitorule cel preamilostiv;
Iisuse, păzitorul meu cel preabun;
Iisuse, curățește păcatele mele;

Iisuse, ridică fărădelegile mele;
Iisuse, iartă nedreptăţile mele;
Iisuse, nădejdea mea, nu mă lăsa pe mine;
Iisuse, ajutorul meu, nu mă lepăda pe mine;
Iisuse, Ziditorul meu, nu mă uita pe mine;
Iisuse, Păstorul meu, nu mă pierde pe mine;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 3-lea:

Iisuse, Care ai îmbrăcat cu putere de sus pe apostolii Tăi care şedeau în Ierusalim, îmbracă-mă şi pe mine, cel golit de toate faptele cele bune, cu căldura Duhului Tău celui Sfânt, şi-mi dă mie să cânt Ţie cu dragoste: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Iisuse, Cel ce ai mulţime de îndurări, Care ai chemat pe vameşi şi pe păcătoşi şi pe cei necredincioşi, nu mă trece cu vederea acum pe mine, cel asemenea lor; ci, ca nişte mir de mult preţ, primeşte cântarea aceasta:

Iisuse, puterea cea nebiruită;
Iisuse, mila cea fără de sfârşit;
Iisuse, frumuseţea cea prealuminată;
Iisuse, dragostea cea nebiruită;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui viu;
Iisuse miluieşte-mă pe mine, păcătosul;
Iisuse, auzi-mă pe mine, cel zămislit întru fărădelegi;
Iisuse, curăţeşte-mă pe mine, cel născut în păcate;
Iisuse, învaţă-mă pe mine, netrebnicul;
Iisuse, luminează-mă pe mine, întunecatul;
Iisuse, curăţeşte-mă pe mine, întinatul;
Iisuse, scoate-mă pe mine, desfrânatul;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 4-lea:

Vifor de gânduri îndoielnice având înlăuntru, Petru se afunda; iar văzându-Te pe Tine, Iisuse, fiind cu trup şi umblând pe apă, Te-a cunoscut pe Tine Dumnezeu adevărat şi, primind mâna Ta cea mântuitoare, a zis: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Auzit-a orbul, Doamne, că Tu treci pe cale şi a strigat: Iisuse, Fiul lui David, miluieşte-mă; şi chemându-l i-ai deschis ochii lui. Luminează cu mila Ta şi ochii cei cugetători ai inimii mele, ai celui ce grăiesc:

Iisuse, ziditorul celor de sus;
Iisuse, răscumpărătorul celor de jos;
Iisuse, pierzătorul celor de dedesubt;
Iisuse, înfrumuseţătorul făpturilor;
Iisuse, mângâierea sufletului meu;
Iisuse, luminătorul minţii mele;
Iisuse, veselia inimii mele;
Iisuse, sănătatea trupului meu;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuieşte-mă;
Iisuse, luminătorul meu, luminează-mă;
Iisuse, izbăveşte-mă de tot chinul;
Iisuse, mântuieşte-mă pe mine, nevrednicul;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 5-lea:

Precum ne-ai răscumpărat pe noi de demult din blestemul legii cu sângele cel izvorâtor din Dumnezeu, Iisuse, aşa ne scoate pe noi din lanţurile cu care şarpele ne-a împiedicat pe noi, prin patimile cele trupeşti şi prin îndemnările spre desfrânare şi prin trândăvirea cea rea, pe cei ce-Ţi cântăm Ţie: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Văzând pruncii evreilor în chip omenesc pe Cel ce a zidit pe om cu mâinile şi cunoscându-L pe El a fi Stăpânul, s-au nevoit cu stâlpări a-I plăcea Lui, strigând: Osana! Iar noi aducem Ţie cântare, grăind:

Iisuse, Dumnezeul cel adevărat;
Iisuse, Fiul lui David;
Iisuse, Împăratul cel preaslăvit;
Iisuse, Mielul cel nevinovat;
Iisuse, Păstorul cel prealuminat;
Iisuse, păzitorul pruncieі mele;
Iisuse, îndreptătorul tinereţilor mele;
Iisuse, lauda bătrâneţilor mele;
Iisuse, nădejdea cea de la moartea mea;
Iisuse, viaţa mea de după moarte;
Iisuse, liniştea mea la judecata Ta;
Iisuse, dorirea mea, nu mă ruşina pe mine atunci;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 6-lea:

Vestirea şi graiurile propovăduitorilor celor de Dumnezeu purtători plinind-o, Iisuse, pe pământ Te-ai arătat şi cu oamenii ai vieţuit, Cel ce eşti neajuns, şi durerile noastre le-ai ridicat, de unde, cu rănile Tale noi tămăduindu-ne, ne-am deprins a cânta: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Răsărit-a în lume luminarea adevărului Tău şi s-a izgonit înşelăciunea cea diavolească, Mântuitorul nostru, că idolii, nerăbdând tăria Ta, au căzut, iar noi, dobândind mântuire, mulţumire Îţi aducem, cântând aşa:

Iisuse, adevărul cel ce izgoneşti înşelăciunea;
Iisuse, lumina cea mai presus de toate luminile;
Iisuse, Împărate, întăritorul tuturor tăriilor;
Iisuse, Dumnezeule, Cel ce petreci întru milă;
Iisuse, pâinea vieţii, satură-mă pe mine, cel flămând;
Iisuse, izvorul înţelepciunii, adapă-mă pe mine, cel însetat;
Iisuse, veşmântul cel de veselie, îmbracă-mă pe mine, cel întinat;
Iisuse, acoperământul cel de bucurie, acoperă-mă pe mine, nevrednicul;
Iisuse, dătătorul celor ce cer, dă-mi să plâng pentru păcatele mele;
Iisuse, Cel ce afli pe cei ce Te caută, află şi sufletul meu;
Iisuse, deschizătorul celor ce bat, deschide inima mea cea ticăloasă;
Iisuse, răscumpărătorul păcătoşilor, curăţeşte fărădelegile mele;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 7-lea:

Vrând să descoperi taina cea din veac ascunsă, ca un miel spre junghiere Te-ai adus, Iisuse, şi ca o oaie fără de glas înaintea celor ce o tund, şi ca un Dumnezeu din morţi ai înviat şi cu slavă la ceruri Te-ai înălţat şi ne-ai ridicat pe noi, care-Ţi cântăm Ţie: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Arătat-a făptură minunată, arătându-Se nouă, Făcătorul; că din Fecioară, mai presus de fire S-a întrupat şi din mormânt a înviat, nestricând peceţile, şi la apostoli prin uşile încuiate a intrat cu trupul. Drept aceea, minunându-ne, cu credinţă, grăim acestea:

Iisuse, Cuvântul cel necuprins;
Iisuse, Cuvântul cel nevăzut;
Iisuse, puterea cea neajunsă;
Iisuse, înțelepciunea cea mai presus de cuget;
Iisuse, Dumnezeirea cea de necuprins în scris;
Iisuse, domnia cea nenumărată cu anii;
Iisuse, împărăția cea nebiruită;
Iisuse, stăpânirea cea fără de sfârșit;
Iisuse, tăria cea preaînaltă;
Iisuse, puterea cea veșnică;
Iisuse, Făcătorul meu, miluiește-mă;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuiește-mă;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 8-lea:

Văzând minunată întruparea lui Dumnezeu, să ne înstrăinăm din lumea cea deșartă și mintea spre cele dumnezeiești să o suim, că pentru aceasta Dumnezeu pe pământ S-a pogorât, ca să ne ridice la ceruri pe noi, cei ce-I cântăm Lui: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Cu totul era între cei de jos, și dintre cei de sus nicicum nu S-a despărțit Cel negrăit, când, de voie, pentru noi a pătimit și, cu moartea Sa, moartea noastră a omorât-o și, cu învierea Sa, a dăruit viață celor ce-I cântă:

Iisuse, bucuria inimii;
Iisuse, tăria trupului;
Iisuse, lumina sufletului;
Iisuse, repejunea minții;
Iisuse, bucuria cunoștinței;

Iisuse, nădejdea cea aleasă;
Iisuse, pomenirea cea preaveşnică;
Iisuse, lauda cea mai presus de ceruri;
Iisuse, slava mea cea preaînaltă;
Iisuse, dorirea mea, nu mă lepăda pe mine;
Iisuse, Păstorul meu, caută-mă pe mine;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuieşe-mă;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 9-lea:

Toată firea îngerească, Iisuse, fără de încetare slăveşte preasfânt numele Tău în ceruri, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt; iar noi, păcătoşii, pe pământ, cu buze de tină, cântăm: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Pe retorii cei mult-grăitori îi vedem tăcând ca nişte peşti fără de glas despre Tine, Iisuse, Mântuitorul meu; că nu se pricep să spună cum Dumnezeu cel neschimbat eşti şi vieţuieşti ca om deplin. Iar noi, minunându-ne de o taină ca aceasta, cu credinţă grăim acestea:

Iisuse, Dumnezeul cel preaveşnic;
Iisuse, Împăratul împăraţilor;
Iisuse, Stăpânul stăpânitorilor;
Iisuse, Judecătorul celor vii şi al celor morţi;
Iisuse, nădejdea celor fără de nădejde;
Iisuse, mângâierea celor ce plâng;
Iisuse, slava săracilor;
Iisuse, nu mă judeca pe mine după faptele mele;
Iisuse, curăţeşte-mă după mare mila Ta!
Iisuse, izgoneşte de la mine trândăvirea;

Iisuse, luminează-mi gândul cel tainic al inimii;
Iisuse, dă-mi aducere aminte de moarte;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 10-lea:

Vrând să mântuieşti lumea, Răsăritule al răsăriturilor, venind către apus, la firea noastră cea întunecată, Te-ai smerit până la moarte; drept aceea s-a preaînălţat numele Tău mai mult decât tot numele şi de la toate făpturile cereşti şi pământeşti auzi: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Împărate cel preaveşnic, Mângâietorule cel adevărat, Hristoase, curăţeşte-ne pe noi de toată întinăciunea, precum ai curăţit pe cei zece leproşi, şi ne tămăduieşte pe noi, precum ai tămăduit sufletul cel iubitor de argint al lui Zaheu vameşul, ca să cântăm Ţie cu umilinţă acestea:

Iisuse, vistierul cel nestricat;
Iisuse, bogăţia cea neîmpuţinată;
Iisuse, hrana cea tare;
Iisuse, băutura cea nesecată;
Iisuse, îmbrăcămintea săracilor;
Iisuse, folositorul văduvelor;
Iisuse, apărătorul celor lipsiţi;
Iisuse, ajutătorul celor osteniţi;
Iisuse, îndreptătorul celor străini;
Iisuse, cârmaciul celor ce înoată pe mare;
Iisuse, liniştea celor învăluiţi;
Iisuse, Dumnezeule, ridică-mă pe mine, cel căzut;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 11-lea:

Cântare cu totul de umilinţă aduc Ţie, eu, nevrednicul, şi strig Ţie ca şi canaaneanca: Iisuse, miluieşte-mă, că nu am fiică, ci trup, care cumplit este stăpânit de diavolul şi cu patimi şi cu urgie este aprins, şi dă-mi tămăduire mie celui ce-Ţi cânt: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Luminătorul cel primitor de lumină al celor dintru întunericul necunoştinţei, Pavel, care mai înainte Te izgonea pe Tine, socotind puterea glasului celui de Dumnezeu înţelepţitor, şi-a limpezit pornirea cea rea a sufletului. Aşa şi mie luminează-mi luminile cele întunecate ale sufletului, ale celui ce grăiesc Ţie:

Iisuse, Împăratul meu cel preatare;
Iisuse, Dumnezeul meu cel preaputernic;
Iisuse, Domnul meu cel fără de moarte;
Iisuse, Ziditorul meu cel preaslăvit;
Iisuse, Îndreptătorul meu cel preabun;
Iisuse, Păstorul meu cel preaîndurat;
Iisuse, Stăpânul meu cel preamilostiv;
Iisuse, Mântuitorul meu cel preamilosârd;
Iisuse, luminează-mi mintea cea întunecată cu patimile;
Iisuse, tămăduieşte-mi trupul cel rănit cu păcatele;
Iisuse, curăţeşte-mi mintea de gândurile cele deşarte;
Iisuse, păzeşte-mi inima de poftele cele viclene;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 12-lea:

Dăruieşte-mi har, Dezlegătorule al tuturor datoriilor, Iisuse, şi mă primeşte pe mine, cel ce mă pocăiesc, precum ai primit pe Petru, care s-a lepădat de Tine, şi mă

cheamă pe mine trândavul, precum de demult pe Pavel, care Te prigonea pe Tine, şi mă auzi pe mine, cel ce-Ţi cânt Ţie: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Slăvind învierea Ta, Te lăudăm toţi şi credem cu Toma că Domn şi Dumnezeu eşti, Cel ce şezi de-a dreapta Tatălui şi va să judeci viii şi morţii. Atunci adică mă învredniceşte şederii de-a dreapta pe mine, cel ce zic:

Iisuse, Împăratul cel mai înainte de veci, mântuieşte-mă;
Iisuse, floarea cea cu bun miros, bine înmiresmează-mă;
Iisuse, căldura cea iubită, încălzeşte-mă;
Iisuse, acoperământul cel mai înainte de veci, acoperă-mă;
Iisuse, veşmântul cel luminat, înfrumuseţează-mă;
Iisuse, mărgăritarul cel cinstit, luminează-mă;
Iisuse, piatra cea scumpă, străluceşte peste mine;
Iisuse, soarele dreptăţii, luminează-mă;
Iisuse, lumina cea sfântă, străluceşte peste mine;
Iisuse, de durerile cele sufleteşti şi trupeşti izbăveşte-mă;
Iisuse, scoate-mă din mâna potrivnicului;
Iisuse, izbăveşte-mă de focul cel nestins şi de alte chinuri veşnice;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 13-lea:

O, preadulce şi întru-tot-îndurate Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, primeşte acum această puţină rugăciune a noastră, precum ai primit cei doi bani ai văduvei, şi păzeşte moştenirea Ta de vrăjmaşii cei văzuţi şi de cei nevăzuţi, de venirea altor neamuri asupra noastră, de neputinţe şi de foamete, de toate necazurile şi rănile cele aducătoare de moarte, şi din chinurile cele viitoare scoate-ne pe toţi, care cântăm Ţie: Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori.

După aceasta se zice iarăşi Icosul întâi: **Făcătorul îngerilor şi Doamne al puterilor...** Şi Condacul întâi: **Apărătorule cel mai mare şi Doamne...**

Apoi se citeşte această

Rugăciune către Domnul nostru Iisus Hristos

Făcută de Sfântul Isaac Sirul

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care ai plâns pentru Lazăr şi lacrimi de întristare şi de milostivire ai vărsat pentru dânsul, primeşte lacrimile mele. Cu patimile Tale, vindecă patimile mele. Cu rănile Tale, tămăduieşte rănile mele. Cu sângele Tău, curăţeşte sângele meu şi amestecă în trupul meu mireasma trupului Tău cel de viaţă făcător. Fierea, cu care vrăjmaşii Te-au adăpat, să îndulcească amărăciunea cu care potrivnicul m-a adăpat. Trupul Tău întins pe Cruce să întindă către Tine mintea mea cea trasă jos de diavoli. Capul Tău, pe care l-ai aplecat pe Cruce, să înalţe capul meu cel pălmuit de potrivnici. Preasfintele Tale mâini, pironite de cei fără de lege pe Cruce, să mă tragă spre Tine din prăpastia pierzării, precum a făgăduit preasfântă gura Ta. Faţa Ta, cea batjocorită cu pălmuiri şi cu scuipări, să umple de strălucire faţa mea cea întinată în fărădelegi. Duhul Tău, pe Care

L-ai încredinţat Tatălui când erai pe Cruce, să mă povăţuiască spre Tine, prin harul Tău. Nu am inimă plină de durere ca să Te caut. Nu am pocăinţa, nici umilinţa care întorc pe fii la moştenirea lor. Nu am lacrimi mângâietoare, Stăpâne. S-a întunecat mintea mea cu cele lumeşti şi nu poate să caute spre Tine cu durere. S-a răcit inima mea de atâtea ispite şi nu poate să se înfierbânte cu lacrimile dragostei celei pentru Tine. Ci Tu, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeule, Vistierul bunătăţilor, dăruieşte-mi pocăinţă neştirbită şi inimă îndurerată, ca să pornesc cu tot sufletul în căutarea Ta; căci fără de Tine mă voi înstrăina de tot binele. Dă-mi aşadar, Bunule, harul Tău. Tatăl, Care Te-a născut din sânurile Sale fără de ani şi mai înainte de veci, să înnoiască în mine închipuirea icoanei Tale. Te-am părăsit, Doamne; să nu mă părăseşti. Am ieşit de la Tine; ieşi în căutarea mea. Du-mă la păşunea Ta cea duhovnicească. Numără-mă între oile turmei Tale preaalese. Hrăneşte-mă împreună cu ele din verdeaţa dumnezeieştilor Tale Taine. Căci inima lor curată este sălaşul Tău şi se vede într-însa strălucirea descoperirilor Tale. Strălucirea Ta este mângâierea şi odihna celor ce s-au ostenit pentru Tine în necazuri şi în toate felurile de chinuri. Acestei străluciri mă învredniceşte şi pe mine, nevrednicul, cu harul şi cu iubirea de oameni a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, în vecii vecilor. Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Cei trei tineri au călcat porunca potrivnică lui Dumnezeu de a se închina chipului de aur din câmpul «Deira şi, fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se, au cântat: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri».

Hristoase Iisuse, nimeni n-a greşit pe pământ din veac, o, Iisuse al meu, precum am greşit eu, ticălosul şi rătăcitul. Pentru aceasta, Iisuse al meu, strig către Tine: Milostiveşte-Te spre mine, cel ce cânt: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Hristoase Iisuse, străbate-mă cu frica Ta, strig către Tine, o, Iisuse al meu, şi mă îndreptează acum la limanul cel liniştit, ca, mântuindu-mă, Iisuse al meu îndurate, să-Ţi cânt Ţie, strigând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...,

Hristoase Iisuse, de mii de ori eu, ticălosul, o, Iisuse al meu, am făgăduit Ţie a mea pocăinţă, dar am minţit, pătimaşul; pentru aceasta, Iisuse al meu, strig către Tine: Luminează sufletul meu, care petrece fără de înţelegere, Hristoase, Dumnezeule al părinţilor noştri.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ai născut pe Hristos Iisus, în chip minunat şi mai presus de fire, pe Acela roagă-L, ceea ce eşti cu totul fără de prihană, să ierte toate păcatele mele cele mai presus de fire, Fecioară, ca, mântuindu-mă, să strig: Binecuvântată eşti, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a pogorât în cuptorul cel cu foc, la tinerii cei de demult, şi văpaia în răcoreală a «prefăcut-o, lăudaţi-L făpturi ca pe Domnul şi-L preaînălţaţi «întru toţi vecii».

Pe Tine, Iisuse al meu, Te rog: Precum ai izbăvit pe desfrânata, Iisuse al meu, de multe greşeli, aşa şi pe mine, Iisuse Hristoase al meu, izbăveşte-mă şi curăţeşte sufletul meu cel întinat, Iisuse al meu.

La dulceţile celor necuvântătoare m-am plecat, Iisuse, şi necuvântător m-am făcut; şi lor, o, Iisuse al meu, Mântuitorule, cu adevărat m-am asemănat eu, ticălosul, ca un pătimaş; pentru aceasta, Iisuse, izbăveşte-mă de toată josnicia.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Am căzut, Iisuse, între tâlharii cei stricători de suflet şi sunt dezbrăcat acum de haina cea ţesută de Dumnezeu, Iisuse al meu, şi zac plin de răni grele; toarnă peste ele untdelemn şi vin, Hristoase al meu.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ai purtat, mai presus de cuvânt, pe Iisus Hristos, Dumnezeul meu, Născătoare de Dumnezeu Marie, pe Acela roagă-L pururea să mântuiască de nevoi pe robii şi cântăreţii tăi, Fecioară, ceea ce nu ştii de bărbat.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu, Cuvântul, Care, cu înţelepciune mai presus de cuvânt, de la Dumnezeu a venit ca să înnoiască «pe Adam cel căzut cumplit în stricăciune, din pricina

«mâncării; pe Cel ce din Sfânta Fecioară, în chip de negrăit, «S-a întrupat pentru noi, credincioșii, cu un gând în cântări «să-L slăvim».

Pe Manase, Iisuse al meu, pe vameșul, pe desfrânata, pe desfrânatul, Milostive Iisuse, și pe tâlharul am întrecut, Iisuse al meu, cu fapte de rușine și de ocară, Iisuse. Ci Tu, Iisuse al meu, întâmpinându-mă, mântuiește-mă.

Pe toți cei ce au greșit de la Adam, Iisuse al meu, mai înainte de Lege și în Lege, Iisuse, și după Lege și în legea harului, Iisuse al meu, i-am covârșit cu patimile, eu ticălosul, ca un pătimaș; ci Tu, Iisuse al meu, cu judecățile Tale, mântuiește-mă.

Slavă...,

Să nu fiu osebit, Iisuse al meu, de slava Ta cea negrăită; să nu dobândesc, Iisuse, șederea cea de-a stânga, preadulce Iisuse; ci Tu, împărtășindu-mă oilor Tale celor de-a dreapta, Hristoase Iisuse al meu, fă-mi odihnă, ca un îndurat.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Iisus, Născătoare de Dumnezeu, pe Care L-ai purtat, Marie, Fecioară curată, ceea ce singură nu știi de bărbat, roagă-L ca pe Fiul tău și Făcătorul să izbăvească pe cei ce aleargă la tine, de ispite și de nevoi și de focul ce va să vie.

LUMINÂNDA

Iisuse, dătătorul înțelepciunii și al gândului, îndreptătorul celor săraci, folositorul celor lipsiți, doctorul celor bolnavi, tămăduiește și luminează, Iisuse, inima mea cea acoperită cu rănile păcatelor și cu stricăciunea patimilor, Iisuse, și mă mântuiește.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu strălucirea Celui ce a răsărit din tine, Fecioară, mintea mea o străluceşte, inima o luminează, întunericul păcatelor îl izgoneşte şi pierde ceaţa lenei mele.

La Laude se cântă stihirile acestea, glasul al 4-lea:

Numele Tău cel minunat, Iisuse, Mântuitorul nostru, îngerii îl laudă în ceruri, şi noi păcătoşii pe pământ, cu buze de tină, îl cântăm, pentru care miluieşte-ne pe noi.

Numele Tău cel preamare, Mântuitorule cel şezător de-a dreapta Tatălui, în ceruri se cinsteşte; iar pe pământ negrăită întruparea Ta se slăveşte şi pogorârea Ta în iad înfricoşează pe diavoli, de care şi pe noi ne izbăveşte, Hristoase Dumnezeule, şi ne mântuieşte.

Avacum, ca într-o ghicitură mai înainte cunoscând lucrurile Tale cele minunate, cu frică s-a mirat. Şi apropiindu-se anii, ai fost cunoscut desfrânaţilor şi tâlharilor, Iisuse, iar eu, ticălosul, petrec întru nebăgare de seamă; ci măcar de acum înainte dă-mi mie înțelepciunea şi frica Ta, Îndurate, şi mare milă.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izbăvitoare tare celor ce nădăjduiesc în tine, îndreptează-ne la liniştea cea lină a dumnezeieştii voiri, cu îndrăznirea ta cea de Maică, pe care o ai către Fiul tău, Mireasă dumnezeiască.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... Troparul: Când Te-ai pogorât la moarte..., Slavă..., Şi acum..., Toate tainele tale..., Doamne, miluieşte (de 40 de ori). Ceea ce eşti mai cinstită..., Slavă..., Şi acum... şi otpustul zilei.

ACATISTUL SFÂNTULUI IERARH NICOLAE,

Arhiepiscopul Mirelor Lichiei

(6 decembrie)

După obişnuitul început, se zic

Condacele şi Icoasele

Condacul 1:

Cel ce verşi mir de mult preţ la toată lumea, şi mie, celui nevrednic şi mai mult decât toţi păcătos, dăruieşte-mi ca să-ţi aduc ţie cântare, Părinte Nicolae. Tu, ca unul care ai îndrăznire către Dumnezeu, izbăveşte-mă din toate necazurile ca să cânt ţie: Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Icosul I:

Arătatu-te-ai în vis împăratului celui cinstitor de Dumnezeu şi, pentru moartea voievozilor acelora, l-ai îngrozit pe el şi, degrab ascultând de porunca ta, Sfinte Nicolae, a poruncit ca să-i elibereze pe dânşii. Pentru aceea, ei au fost cuprinşi de bucurie şi de frică, iar eu cu dânşii grăiesc ţie, Sfinte Nicolae:

Bucură-te, capul cel sfinţit;
Bucură-te, cel ce ai sfărâmat capul cel diavolesc cu rugăciunile tale;
Bucură-te, slujitorule al Împăratului tuturor;
Bucură-te, ajutătorul celor credincioşi;
Bucură-te, întărirea Ortodoxiei;
Bucură-te, pierzătorul celor fără de lege;
Bucură-te, cel ce eşti însuflat cu suflarea Duhului Sfânt;
Bucură-te, cel ce ai pierdut viforul mulţimii zeilor;
Bucură-te, cel ce eşti dimpreună vorbitor cu îngerii;
Bucură-te, izgonitorul demonilor;
Bucură-te, graiule al dumnezeieştilor cuvinte;
Bucură-te, cel ce ai astupat gurile ereticilor;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 2-lea:

Pe pământ al doilea Înaintemergător te-ai arătat, Sfinte Nicolae, spre mustrarea fărădelegilor; că acela a mustrat pe Irod, săvârşitorul fărădelegii, iar tu ai ruşinat pe Arie, cel orbit cu eresul; şi toată lumea ai voit să o curăţeşti de învăţăturile lui cele nedrepte şi turma ta a o lumina, ca un părinte şi învăţător. Pentru aceea, cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Vrând dimineaţa Avlavie, după porunca împăratului, să scoată pe cei legaţi din temniţă la tăiere, tu, cu minunile tale, mai înainte ai apucat prin vis şi, îngrozindu-l pe el, ai zis: Nimic să nu faci bărbaţilor acestora, că nevinovaţi sunt spre a fi tăiaţi; pentru aceea, şi noi cu dânşii grăim ţie, mărite Nicolae:

Bucură-te, mare făcătorule de minuni;
Bucură-te, grabnic ajutătorule;
Bucură-te, cald folositorule;
Bucură-te, cercetătorul celor necăjiţi;
Bucură-te, limanul cel lin al celor înviforaţi;
Bucură-te, mângâierea celor ce plâng;
Bucură-te, hrănitorul celor flămânzi;
Bucură-te, povăţuitorul celor orbi;
Bucură-te, bogăţia săracilor;
Bucură-te, toiagul cel tare al bătrâneţilor;
Bucură-te, cununa Bisericii;
Bucură-te, părintele săracilor şi bun dăruitorule;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 3-lea:

Am auzit, Sfinte Nicolae, de minunile tale şi m-am spăimântat, că, de bucurie şi de frică, fiind cuprins, ce am a răspunde, nu mă pricep. Ci tu, cu rugăciunile tale cele treze, luminează-mi mintea ca să cânt lui Dumnezeu dimpreună cu tine: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Arhanghelii cu îngerii se minunează, părinte, de credinţa ta cea tare către Dumnezeu; apostolii cu proorocii se laudă cu tine; oamenii cei dreptcredincioşi spre tine au nădejde. Pentru aceasta, şi eu, deşi sunt nevrednic, grăiesc ţie, Sfinte Nicolae:

Bucură-te, cel ce împreună-locuitor eşti cu îngerii;
Bucură-te, cel ce aduci întristare diavolilor;
Bucură-te, cel ce eşti slujitor asemenea lui Grigorie Teologul în preoţie;
Bucură-te, cu Ioan Gură de Aur dimpreună vorbitorule;
Bucură-te, prietenul marelui Vasile;
Bucură-te, că dimpreună cu dânşii tai eresurile;
Bucură-te, cel ce porţi o credinţă cu dânşii;
Bucură-te, că faci minuni spre împăcare;
Bucură-te, că tu cureţi lumea de mulţimea zeilor;
Bucură-te, cel ce ai vorbit mai dinainte despre cinstirea Născătoarei de Dumnezeu în Biserică;
Bucură-te, că ruşinând pe Arie, înşelătorul, la sobor l-ai învins;
Bucură-te, că pe fecioarele acelea le-ai oprit de la împreunarea cea desfrânată, cu ajutorul tău;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 4-lea:

O, mare făcătorule de minuni, Sfinte Nicolae, deşi pe fecioarele acelea vroia tatăl lor să le dea, pentru sărăcie, la desfrânare, tu, părinte, mai înainte apucând, aur din destul tatălui lor ai dat. Pentru aceea, nepricepând ei de unde se făcea aceasta, minunându-se, au cântat lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Ca să arăţi a ta mare milostivire către cei săraci, preafericite, bătrânului, noaptea, întru ascuns trei legături de galbeni de aur ai dat, izbăvindu-l pe el şi pe fetele lui de la căderea în păcat. Pentru aceea, auzi de la toţi:

Bucură-te, vistieria milei lui Dumnezeu;
Bucură-te, primirea mai înainte a cunoştinţei Lui;

Bucură-te, dătătorule al bunătăților lui Dumnezeu;
Bucură-te, hrana și bucuria celor ce aleargă către tine;
Bucură-te, pâine de hrană neîmpuţinată celor lipsiți;
Bucură-te, bogăție de Dumnezeu dăruită celor ce viețuiesc în lipsă pe pământ;
Bucură-te, ridicarea grabnică a săracilor;
Bucură-te, limpede cugetare celor necăjiți;
Bucură-te, că ești blând ascultător celor neputincioși;
Bucură-te, dulceaţa a toată lumea;
Bucură-te, mirele celor trei fete;
Bucură-te, izbăvitorul necazurilor mele cu rugăciunile tale;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicoale, mare făcător de minuni!

Condacul al 5-lea:

Către biserica ta mergând oarecând Vasile, sârguindu-se să-ți aducă dar, a fost răpit de agareni și l-au dat pe el ostașii lui Amira stăpânului lor spre slujbă; iar părinții lui, deși erau întristați, însă n-au încetat a îndrepta către tine rugăciuni și, trecând ziua praznicului tău, de către seară, l-ai pus pe el înaintea lor și, văzând ei această minune, cu tine cântare de bucurie lui Dumnezeu cântau: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Mergând fiul lui Agricola să dea un pahar lui Amira, a stat înaintea lui cu frică; iar tu, părinte, rugat fiind de părinții lui, l-ai izbăvit pe el din mâinile lui în acel ceas; pentu aceea cu dânșii grăim ție, Sfinte Nicolae, ca unui bun păstor:

Bucură-te, ierarhul Domnului;
Bucură-te, luminată propovăduire a creștinătății;
Bucură-te, cel ce porți nume de biruință;
Bucură-te, stârpirea patimilor celor neroditoare;
Bucură-te, aducerea de roadă a pomilor celor duhovnicești;

Bucură-te, îndreptătorul dreptcredincioşilor;
Bucură-te, prădarea păgânătăţii;
Bucură-te, doctorul cel fără de plată;
Bucură-te, că în dar ai luat, în dar împarţi tămăduiri;
Bucură-te, al celor neputincioşi bun păstor;
Bucură-te, cel ce izgoneşti dintre noi pe slujitorii cei diavoleşti;
Bucură-te, desfătarea a toată lumea;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 6-lea:

Minunată s-a arătat naşterea ta, Sfinte Nicolae, credincios fiind tu pe pământ din vremea naşterii tale; că ai supt numai din sânul cel drept şi de la sânul maicii tale te-ai cunoscut făcător de minuni; pentru aceea şi acum cu tine cântâm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

De împresurările diavoleşti izbăveşte pe oameni, părinte, cu rugăciunile tale, cel ce cu râurile sudorilor tale ai stins mulţimea zeilor celor păgâni; pentru aceea, şi acum dăruieşte vindecări neputinţelor mele, ierarhe, ca să te laud pe tine zicând:

Bucură-te, Sfinte Nicolae;
Bucură-te, făcătorule de minuni;
Bucură-te, ierarhe;
Bucură-te, preacuvioase;
Bucură-te, preafericite;
Bucură-te, cel ce eşti cu nume mare;
Bucură-te, preamărite;
Bucură-te, hrănitorul postitorilor;
Bucură-te, învăţătorul înfrânării;
Bucură-te, îndreptarea celor rătăciţi;

Bucură-te, că altceva nu știu să grăiesc fără numai: bucură-te;
Bucură-te, că prin tine ne îndestulăm de lumină;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 7-lea:

Având vicleană cunoștință, Arie a început a învăța eresurile cele fără de Dumnezeu și a intrat în turma ta ca un lup, vrând ca o fiară să o apuce; dar tu, prealăudate, degrab alergând către Stăpânul, cu rugăciunile tale ai izgonit toată nebunia lui și, ca pe o fiară cumplită, l-ai surpat. Pentru aceea cu tine, Sfinte Nicolae, cântăm lui Dumnezeu, Celui ce ți-a dat ție această putere: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Mai înainte împotrivindu-te eresului lui Arie, cel de trei ori blestemat, ai rușinat a lui fără de Dumnezeu învățătură și, ca pe al doilea Iudă surpându-l, l-ai lăsat. Pentru aceea, și eu grăiesc ție neîncetat:

Bucură-te, întâistătătorule pe scaunul Mirelor;
Bucură-te, mare ierarh al Lichiei;
Bucură-te, cale nerătăcită a celor ce înoată pe mare;
Bucură-te, timpan, care dai sunet de dumnezeiască glăsuire;
Bucură-te, chimval bine răsunător;
Bucură-te, trâmbița Sfintei Treimi;
Bucură-te, că ai stricat trâmbița eresurilor lui Arie;
Bucură-te, zicea ție Constantin;
Bucură-te, a grăit ție Avlavie;
Bucură-te, a adus ție tatăl cu fetele;
Bucură-te, au grăit Agricola cu Vasile;
Bucură-te, că prin tine de mânia potopului izbăvindu-ne, pace cu Dumnezeu aflăm;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 8-lea:

Minune dumnezeiască te-ai arătat, fericite, celor ce alergau la biserica ta, de Dumnezeu purtătorule, de multe feluri de necazuri şi năvăliri izbăvindu-i, părinte, pe cei ce, după Dumnezeu, spre tine cu credinţă şi-au pus nădejdea cântând: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Ca cel ce ai îndrăznire către Hristos, Sfinte Nicolae, că turma Lui păzeşti de lupii cei văzuţi şi nevăzuţi şi de către cei ce scapă sub acoperământul tău nu te întorci, şi mie, celui ce mă învăluiesc de gânduri şi de lucruri viclene, dă-mi mână de ajutor, părinte, ca să te laud pe tine, zicând:

Bucură-te, Sfinte Nicolae prealăudate;
Bucură-te, întărirea Mirelor;
Bucură-te, podoaba Lichiei;
Bucură-te, cârmuitorule cel bun;
Bucură-te, că dimpreună cu îngerii salţi;
Bucură-te, căci cu arhanghelii te veseleşti;
Bucură-te, că fără materie cu heruvimii slujeşti Făcătorului;
Bucură-te, că pe Arie, diavolul cel întrupat, l-ai surpat;
Bucură-te, cel ce dăruieşti bun miros;
Bucură-te, cel ce respingi mirosul cel rău;
Bucură-te, albeală, care speli patimile;
Bucură-te, roşeală, care acoperi păcatele;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 9-lea:

Nu pricep de unde voi începe a-ţi aduce laudă, părinte! Care cântare îţi voi cânta? Sau cu ce cununi te voi încununa? Că de-mi voi aduce aminte de voievozi, mă minunez; de Vasile, mă mir; despre fecioarele acelea, nu mă pri-

cep ce să grăiesc; de toţi numai mă minunez şi împreună cu tine lui Dumnezeu, Celui ce ţi-a dat ţie cele preamărite, laudă Îi trimit, cântând cântarea: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Văzând Stăpânul a toate neamul omenesc pierzându-se cu eresul nebuniei lui Arie, pe tine te-a dat mustrător nebuniei lui. Dar tu, părinte, de la masa învăţăturii dumnezeieşti, ca pe un urât, l-ai lepădat; iar pe mine cu fărâmiturile Ortodoxiei mă miluieşte, ca să cânt ţie:

Bucură-te, Sfinte Nicolae, Israelul cel nou;
Bucură-te, sabie ascuţită, care tai nedumnezeirea;
Bucură-te, întărirea credincioşilor;
Bucură-te, omorârea celor fără de lege;
Bucură-te, cel ce ai luat Duhul Sfânt ca un porumbel;
Bucură-te, cel ce îneci duhurile cele viclene în marea cea de foc;
Bucură-te, porumbelul Domnului;
Bucură-te, cursă prinzătoare asupra celui viclean;
Bucură-te, cel ce dăruieşti celor legaţi slobozire;
Bucură-te, că ai legat eresurile cele fără de Dumnezeu;
Bucură-te, că deschizi gurile ortodocşilor;
Bucură-te, că legi limbile celor vicleni;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 10-lea:

Auzit-am pe Vasile acela grăind şi înaintea tuturor spunând minunile tale, pe care le-ai făcut cu dânsul, părinte; şi minunându-mă, am preamărit puterea ta cea dată ţie de Dumnezeu; că tu, ca un bun păstor, degrab alergi către cei ce te roagă pe tine şi pentru toţi te rogi lui Dumnezeu şi Stăpânului, cântând: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Izbăveşte-mă, părinte, cu rugăciunile tale, ca şi pe Vasile acela. Auzi-mă, preacuvioase, cu auzul tău, precum ai auzit pe voievozii cei legaţi. Dă-mi mână de ajutor, Sfinte Nicolae, precum ai dat celor ce fuseseră învăluiţi în mare, ca să grăiesc ţie acestea:

Bucură-te, al doilea Moise;
Bucură-te, tablă duhovnicească;
Bucură-te, haina preoţiei;
Bucură-te, mai înainte arătătorul dreptăţii;
Bucură-te, întunecătorul nedreptăţii;
Bucură-te, de Dumnezeu încununate ierarhe;
Bucură-te, cel ce îngrădeşti gurile celor hulitori de Dumnezeu;
Bucură-te, lumina cea aprinsă cu dumnezeiască văpaie;
Bucură-te, că ai stins văpaia cea diavolească;
Bucură-te, aur de Dumnezeu lămurit;
Bucură-te, că ai afundat pe satana ca plumbul în adânc;
Bucură-te, mărgăritar mult-luminos;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 11-lea:

Tu eşti păstorul cel bun, Sfinte Nicolae, că pe turma ta o povăţuieşti către păşunea cea duhovnicească şi din izvorul raiului o adăpi pe ea. Pentru aceea, împreună cu tine cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Pom al raiului fiind, fericite, că ai stâlpări de rugăciuni neîncetate către Dumnezeu, dă-mi mie sub umbra acelora totdeauna a mă umbri, ca să grăiesc ţie:

Bucură-te, vieţuitorule în locaşul Celui Preaînalt;
Bucură-te, cel ce ai înecat pe fiii diavoleşti;
Bucură-te, păzitorul rânduielii tale;
Bucură-te, mitropolite;
Bucură-te, că ai ruşinat basmul eresurilor lui Arie;
Bucură-te, maica mulţimii popoarelor pământeşti;
Bucură-te, rana mulţimii diavolilor;
Bucură-te, părinte și învăţătorule;
Bucură-te, că pe dascălul eresurilor l-ai ruşinat;
Bucură-te, cel ce ai cinstit căruntețile, înfrumusețându-le cu înțelepciune duhovnicească;
Bucură-te, cel ce ai ruşinat căruntețile lui Arie cele urâte;
Bucură-te, că prin tine ne-am învăţat a ne închina Ziditorului în Treime;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 12-lea:

Înţelepciunea ta cea întru tot cinstită pe Arie cel rătăcit l-a ruşinat, şi mintea ta a stricat mulţimea zeilor; mântuieşte şi sufletul meu cel rătăcit şi mă învaţă a cânta cu tine lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Cu inima m-am spăimântat, cu sufletul m-am tulburat, cu limba nu pricep ce să grăiesc, fără numai acestea:

Bucură-te, cel ce eşti mai mare între preoţi;
Bucură-te, cel ce eşti întâistătător pe scaunul Mirelor;
Bucură-te, împreună-şezătorule pe scaun cu apostolii;
Bucură-te, cel ce eşti lumină înaltă;
Bucură-te, cel ce ai surpat înălţările gândurilor celor diavoleşti ale lui Arie celui bârfitor;
Bucură-te, rădăcina dumnezeiescului pom;

Bucură-te, că ai tăiat rădăcina eresurilor satanei;
Bucură-te, pomul cel sădit de îngeri;
Bucură-te, cel ce ai încuiat pe îngerul satanei întru adânc;
Bucură-te, liman lin al celor învăluiţi;
Bucură-te, bun cârmuitor al corăbiei celei duhovniceşti;
Bucură-te, că prin tine ne învrednicim de viaţa cea fără de sfârşit;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 13-lea:

O, preaminunate Părinte Nicolae, plâng şi alerg către al tău sprijin, aducând ţie acum această puţină rugăciune, ca să mă izbăveşti de chinul cel de veci cu rugăciunile tale, ierarhe prealăudate, şi mă învredniceşte veşnicei împărăţii, ca dimpreună cu tine să cânt cântarea lui Dumnezeu: Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori.

Apoi iarăşi se zice Icosul întâi: Arătatu-te-ai în vis împăratului... şi Condacul întâi: Cel ce verşi mir de mult preţ... După aceea se citeşte această

Rugăciune

O, preabunule Părinte Nicolae, păstorul şi învăţătorul celor ce aleargă cu credinţă către a ta folosinţă şi cu fierbinte rugăciune te cheamă pe tine, sârguieşte degrab a le ajuta; izbăveşte turma lui Hristos de lupii cei ce o răpesc pe ea, şi toate părţile creştineşti le ocroteşte şi le păzeşte prin sfintele tale rugăciuni de gâlcevile lumeşti, de cutremur, de venirea altor neamuri, de robie şi de războiul cel dintre noi, de foamete, de potop, de sabie, de boală

și de moarte grabnică; și, precum ai miluit pe cei trei bărbați, care ședeau în temniță, și i-ai izbăvit pe ei de mânia împăratului și de tăierea sabiei, așa mă miluiește și pe mine, cel ce cu mintea, cu cuvântul și cu fapta sunt întru întunericul păcatelor, și mă izbăvește de mânia lui Dumnezeu și de chinul cel veșnic ca, prin solirea ta, cu ajutorul, cu mila și cu harul lui Hristos, Dumnezeu să-mi dea viață lină și fără de păcat, ca să viețuiesc în veacul acesta, și de partea stării de-a stânga să mă izbăvesc, și în partea de-a dreapta, împreună cu toți sfinții, să mă învrednicesc. Amin.

Și se face otpustul.

PARACLISUL PREASFINTEI NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Facere a lui Teognost Monahul; după alții, a lui Teofan

Acest paraclis se cântă la întristarea sufletului și la vreme de nevoie.

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Cântărețul: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este împărăția... Cântărețul: Doamne, miluiește (de 12 ori). Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm (de 3 ori), Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pg. 67). Dumnezeu este Domnul... (de trei ori).

Apoi Troparele acestea, glasul al 4-lea:

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu osârdie să alergăm noi păcătoşii şi smeriţii şi să cădem cu pocăinţă, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; grăbeşte că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deşerţi, că pe tine singură nădejde te-am câştigat (de două ori).

Slavă..., Şi acum...,

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: **Miluieşte-mă, Dumnezeule...** (caută la pag. 12).

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea 1, glasul al 8-lea:

Irmosul:

Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi «Dumnezeului nostru să-I cântăm».

Stih: **Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.**

De multe ispite fiind cuprins, către tine alerg căutând mântuire; o, Maică a Cuvântului şi Fecioară, de rele şi de nevoi mântuieşte-mă.

Asupririle chinurilor mă tulbură şi de multe necazuri se umple sufletul meu; alină-le, Fecioară, cu liniştea Fiului şi Dumnezeului tău, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Slavă...,

Pe tine, ceea ce ai născut pe Mântuitorul și Dumnezeu, te rog, Fecioară, izbăvește-mă din nevoi, că, la tine scăpând, acum îmi tind și sufletul și gândul meu.

Și acum...,

Fiind bolnav cu trupul și cu sufletul, cercetării celei dumnezeiești și purtării tale de grijă învednicește-mă tu, Maica lui Dumnezeu, ca una care ești bună și Născătoarea Celui bun.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește «întru dragostea Ta; că Tu ești marginea doririlor și credin- «cioșilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni».

Folositoare și acoperământ vieții mele te am pe tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; tu mă îndreptează la adăpostirea ta, ceea ce ești pricina bunătăților și credincioșilor întărire, una întru tot lăudată.

Te rog, Fecioară, risipește-mi tulburarea sufletului și viforul necazurilor mele, că tu, mireasă dumnezeiască, pe Hristos începătorul liniștei ai născut, ceea ce ești de Dumnezeu fericită.

Slavă...,

Ceea ce ai născut pe Făcătorul de bine, Care este pricina bunătăților, bogăția facerii de bine izvorăște-o tuturor, că toate le poți ca una care ai născut pe Hristos cel puternic întru tărie, una preacurată.

Şi acum...,

Fiind cuprins de neputinţe cumplite şi de chinurile bolilor, tu, Fecioară, ajută-mi; cer ajutorul tău, Fecioară, că pe tine te ştiu comoară de tămăduiri neîmpuţinată şi necheltuită, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Următoarele stihiri se zic după Cântările a 3-a şi a 6-a:

Izbăveşte de nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toţi, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca şi către un zid nestricat şi folositor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată, Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule..., la care pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul; Doamne, miluieşte (de 12 ori). Apoi preotul zice ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni... Şi îndată Sedealna, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu dinadinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, stăpână: Vino degrab şi ne izbăveşte pe noi din nevoi, ceea ce eşti singura grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Am auzit, Doamne, taina rânduielii Tale, am înţeles lucrurile Tale şi am preaslăvit Dumnezeirea Ta».

Tulburarea patimilor mele şi viforul greşelilor mele alină-le, ceea ce ai născut pe Domnul-Îndreptătorul, dumnezeiască mireasă.

Chemând eu adâncul milostivirii tale, dă-mi-l mie, ceea ce ai născut pe Cel milostiv şi pe Mântuitorul tuturor celor ce te laudă pe tine.

Slavă...,

Îndulcindu-ne, Preacurată, cu darurile tale, ţie cântare de mulţumire cântăm, ştiindu-te pe tine Maica lui Dumnezeu.

Şi acum...,

Nădejde şi întărire şi zid de scăpare nemişcat câştigându-te pe tine, ceea ce eşti întru tot lăudată, de tot necazul ne izbăvim.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt; pacea Ta dă-ne-o nouă, «Iubitorule de oameni».

Umple, Preacurată, de veselie viaţa mea, dăruindu-mi bucuria ta cea nestricată, ceea ce ai născut pricina veseliei.

Izbăveşte-ne pe noi din nevoi, Născătoare de Dumnezeu, curată, ceea ce ai născut izbăvirea cea veşnică şi pacea care covârşeşte toată mintea.

Slavă...,

Risipeşte negura greşelilor mele, dumnezeiască mireasă, cu strălucirea luminii tale, ceea ce ai născut lumina cea dumnezeiască şi veşnică.

Şi acum...,

Tămăduieşte, curată, neputinţa sufletului meu, învrednicindu-mă cercetării tale, şi sănătate, cu rugăciunile tale, dăruieşte-mi.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune necazurile mele; că s-a umplut sufletul meu de «răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad, şi ca Iona mă rog: «Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă».

Cum a mântuit de moarte şi de putrejune firea mea, care era ţinută de moarte şi de putrejune, pe Sine Însuşi dându-Se spre moarte, Fecioară, roagă-te Fiului şi Dumnezeului tău, să mă izbăvească şi de răutăţile vrăjmaşului.

Pe tine te ştiu folositoare şi păzitoare prea tare vieţii mele, Fecioară, care risipeşti tulburarea năpastelor şi izgoneşti asupririle diavolilor; de aceea mă rog totdeauna: Izbăveşte-mă de stricăciunea chinurilor mele.

Slavă...,

Pe tine, Fecioară, te-am dobândit ca un zid de scăpare şi sufletelor mântuire desăvârşită şi desfătare întru necazuri; de lumina ta pururea ne bucurăm, o, stăpână; şi acum ne izbăveşte din nevoi şi din chinuri.

Şi acum...,

Acum zac în patul durerilor şi nu este tămăduire trupului meu; ci mă rog ţie, celei bune, care ai născut pe Dumnezeu, Mântuitorul lumii şi Tămăduitorul bolilor, ridică-mă din stricăciunea durerilor.

Preotul pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul, aşa cum s-a arătat după Cântarea a 3-a. Apoi ecfonisul şi Condacul, glasul al 6-lea:

Ceea ce eşti păzitoarea creştinilor nebiruită, şi rugătoare neîncetată către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoşilor; ci sârguieşte ca o bună spre aju-

torul nostru, care cu credinţă ne rugăm ţie: Grăbeşte spre rugăciune şi te nevoieşte spre îmblânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:

Pomeni-voi numele Tău în tot neamul şi neamul.

Stih: Ascultă, fiică, şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău.

Apostolul

Diaconul: Înţelepciune.

Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(VII, 7–17)

Fraţilor, fără de nici o îndoială, cel mai mic ia binecuvântare de la cel mai mare. Şi aici iau zeciuială nişte oameni muritori, pe când dincolo, unul care e dovedit că este viu. Şi ca să spun aşa, prin Avraam, a dat zeciuală şi Levi, cel ce lua zeciuială, fiindcă el era încă în coapsele lui Avraam când l-a întâmpinat Melchisedec. Dacă deci desăvârşirea ar fi fost prin preoţia leviţilor, căci Legea s-a dat poporului pe temeiul preoţiei lor, ce nevoie mai era să se ridice un alt preot, după rânduiala lui Melchisedec, şi să nu se zică după rânduiala lui Aaron? Iar dacă preoţia s-a schimbat, urmează numaidecât şi schimbarea Legii. Căci acela, despre care se spun acestea, îşi ia obârşia dintr-o altă seminţie, de unde nimeni n-a slujit altarului, ştiut fiind că Domnul nostru a răsărit din Iuda, iar despre seminţia acestora, cu privire la preoţi, Moise n-a vorbit nimic. Apoi este lucru şi mai lămurit că, dacă se ridică un

alt preot după asemănarea lui Melchisedec, El s-a făcut nu după legea unei porunci trupeşti, ci cu puterea unei vieţi nepieritoare, căci se mărturiseşte: «Tu eşti Preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec».

Preotul: Pace ţie. Cântăreţul: Şi duhului tău. Aliluia..., glasul al 4-lea: Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor.

Evanghelia

Diaconul: Înţelepciune, drepţi...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

(I, 39–49, 56)

În zilele acelea, sculându-se Maria, s-a dus în grabă la munte, într-un oraş al lui Iuda, şi a intrat în casa lui Zaharia şi s-a închinat Elisabetei. Iar când a auzit Elisabeta închinarea Mariei, pruncul a săltat în pântecele ei şi Elisabeta s-a umplut de Duh Sfânt şi cu glas mare a strigat şi a zis: Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău. Şi de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu? Căci iată, cum a ajuns glasul închinării tale în urechile mele, a săltat pruncul de bucurie în pântecele meu. Şi fericită este aceea care a crezut că se vor împlini întocmai cele spuse ei de la Domnul. Atunci a zis Maria: Măreşte, sufletul meu, pe Domnul şi s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu. Că a căutat spre smerenia roabei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile. Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic şi sfânt este numele Lui. Şi a rămas Maria împreună cu Elisabeta ca la trei luni. Apoi s-a înapoiat la casa sa.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Părinte, Cuvinte şi Duhule, Treime Sfântă, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi, după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegile noastre.

Şi stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Ajutorului omenesc nu ne încredinţa pe noi, Preasfântă Stăpână, ci primeşte rugăciunea robilor tăi, că necazurile ne cuprind şi nu putem răbda săgetările diavolilor; acoperământ nu ne-am agonisit nicăieri unde să scăpăm noi, păcătoşii, pururea fiind biruiţi; mângâiere nu avem afară de tine, stăpâna lumii. Nădejdea şi folositoarea credincioşilor, nu trece rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese ruşinat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; ci, cerând dar bun, primeşte dăruirea către cererea cea de folos.

Prefacerea celor necăjiţi, izbăvirea celor neputincioşi fiind, izbăveşte pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pacea celor din războaie, liniştea celor înviforaţi, singura folositoare a credincioşilor.

Preotul zice:

Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta, cercetează lumea Ta cu milă şi cu îndurări, înalţă fruntea dreptmăritorilor creştini şi trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile Preacuratei Stă-

pânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereştilor, netrupeşti Puteri; cu rugăciunile cinstitului, măritului Prooroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; cu ale Sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli; cu ale celor între sfinţi Părinţilor noştri şi ai lumii mari dascăli şi ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie Cuvântătorul de Dumnezeu şi Ioan Gură de Aur; cu ale Sfinţilor Atanasie, Chiril şi Ioan cel Milostiv, patriarhii Alexandriei şi ale Sfântului Nifon, patriarhul Constantinopolului; cu ale celor între sfinţi Părinţilor noştri: Nicolae al Mirelor Lichiei şi Spiridon al Trimitundei, făcători de minuni, Calinic Cernicanul, Iosif cel Nou, Iorest şi Sava, Antim Ivireanul, Iosif Mărturisitorul, Ghelasie, Leontie şi Teodosie de la Brazi, şi cu ale tuturor sfinţilor sfinţiţilor ierarhi; cu ale sfinţilor, măriţilor şi marilor Mucenici: Gheorghe, purtătorul de biruinţă, Dimitrie, izvorâtorul de mir, Teodor Tiron, Teodor Stratilat şi Ioan cel Nou; cu ale Sfântului sfinţitului Mucenic Haralambie; cu ale Sfântului Marelui Mucenic Nichita Romanul, cu ale sfinţilor Mucenici Serghie şi Vach, Ioan Valahul şi Oprea, cu ale sfinţilor mărturisitori Ioan şi Moise, Constantin voievod şi fiii săi, Constantin, Ştefan, Radu şi Matei, Ianache, sfetnicul, cu ale binecredinciosului voievod Ştefan cel Mare şi Sfânt şi cu ale tuturor sfinţilor bunilor biruitori mucenici; cu ale Sfintei Muceniţe Filoteea; cu ale preacuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor Părinţilor noştri: Grigorie Decapolitul, Nicodim cel

Sfinţit, Dimitrie cel Nou, Visarion şi Sofronie, Ioan, Antonie, Daniil, Gherman, Ioan Hozevitul, Vasile de la Poiana Mărului, Teodora, şi cu ale Preacuvioasei maicii noastre Parascheva; cu ale Sfântului (N), a cărui pomenire o săvârşim; cu ale sfinţilor şi drepţilor dumnezeieşti Părinţi: Ioachim şi Ana şi cu ale tuturor sfinţilor, rugămu-ne, Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoşii, care ne rugăm Ţie, şi ne miluieşte pe noi.

Doamne, miluieşte (de 12 ori), apoi ecfonisul: **Cu mila şi cu îndurările şi cu iubirea de oameni...**

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Tinerii, cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, «cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, binecuvântat eşti».

Când ai vrut să rânduiești mântuirea noastră, Mântuitorule, Te-ai sălăşluit în pântecele Fecioarei, pe care ai arătat-o folositoare lumii. Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Maică preacurată, roagă pe Domnul milei, pe Care L-ai născut, să izbăvească de păcate şi de întinăciune sufletească pe cei ce cântă cu credinţă: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...,

Comoară de mântuire şi izvor de curăţie, turn de tărie şi uşă de pocăinţă pe ceea ce Te-a născut pe Tine ai arătat-o celor ce cântă: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum...,

De neputinţele trupeşti şi de păcatele sufleteşti, pe cei ce vin cu dragoste către acoperământul tău cel dumnezeiesc, învredniceşte-i să fie tămăduiţi, Născătoare de Dumnezeu, care ai născut nouă pe Mântuitorul Hristos.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Nu trece cu vederea pe cei ce au trebuinţă de ajutor de la tine, Fecioară, pe cei care cântă şi te preaînalţă întru toţi vecii.

Tămăduieşte neputinţa sufletului meu şi durerile trupului meu, Fecioară, ca să te slăvesc, curată, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Bogăţie de tămăduiri verşi, Fecioară, celor ce te laudă cu credinţă şi preaînalţă naşterea ta cea de negrăit.

Tu izgoneşti asuprirea şi năvălirea patimilor, Fecioară; pentru aceea te lăudăm întru toţi vecii.

Stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-l şi preaînălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi preaînălţându-L întru toţi vecii.

Pe Împăratul ceresc, pe Care Îl laudă oştile îngereşti, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviţi prin tine, «slăvindu-te cu cetele cele fără de trup».

Să nu întorci faţa ta de la izvorul lacrimilor mele, Fecioară, care ai născut pe Hristos, Cel ce a şters toată lacrima de pe faţa tuturor.

Umple de bucurie inima mea, Fecioară, ceea ce ai primit plinirea bucuriei şi ai pierdut grija păcatului.

Slavă...,

Cu strălucirea luminii tale luminează, Fecioară, negura neştiinţei şi o izgoneşte de la cei ce cu credinţă te mărturisesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Şi acum...,

Pe mine, care zac de boală în locul cel de răutate, tămăduieşte-mă, Fecioară, şi mă întoarce din boală în sănătate.

Catavasia:

O, prealuminate nor, Maica lui Dumnezeu, pe cei ce se luptă cu noi surpă-i cu dreapta ta cea stăpânitoare şi atotputernică, şi celor ce sunt în necazuri le ajută, pe cei asupriţi îi mântuieşte şi dezleagă de păcate pe cei ce se roagă ţie, că toate le poţi câte le voieşti.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită, fără de asemănare, decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi stihirile acestea, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Pentru toţi care scapă cu credinţă întru acoperământul tău cel puternic te rogi, ceea ce eşti bună; că noi, păcătoşii, nu avem altă izbăvire către Dumnezeu în nevoi şi în necazuri, pururea fiind încărcaţi cu multe păcate, Maica Dumnezeului celui de sus. Pentru aceea cădem înaintea ta, să ne izbăveşti pe noi, robii tăi, din toate nevoile.

Stih: Pomeni-voi numele tău în tot neamul şi neamul...

Tuturor necăjiţilor bucurie şi asupriţilor folositoare şi flămânzilor dătătoare de hrană, străinilor mângâiere, celor învăluiţi adăpostire, bolnavilor cercetare, celor neputincioşi acoperământ şi sprijinire, toiag bătrâneţilor tu eşti, Preacurată, Maica Dumnezeului celui de sus; pentru aceea, ţie ne rugăm: Grăbeşte şi miluieşte pe robii tăi.

Stih: Ascultă, fiică, şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău.

Bucură-te, Fecioară preacurată; bucură-te, cinstitul sceptru al Împăratului Hristos; bucură-te, ceea ce ai crescut Strugurele cel de taină; bucură-te, uşa cerului şi rugul cel nears; bucură-te, lumină a toată lumea; bucură-te, bucuria tuturor; bucură-te, mântuirea credincioşilor; bucură-te, apărătoarea şi scăparea tuturor creştinilor, stăpână.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 8-lea:

Bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, casa Domnului; bucură-te, munte umbrit; bucură-te, scăpare; bucură-te, ceea ce eşti sfeşnic de aur; bucură-te, Preacurată, care eşti slava creştinilor; bucură-te, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeu; bucură-te, rai; bucură-te, masa cea dumnezeiască; bucură-te, biserică; bucură-te, năstrapă de aur; bucură-te, bucuria tuturor.

În timp ce preotul cădeşte Sf. Altar şi poporul, se cântă aceste Tropare ale Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Pe ceea ce este mai înaltă decât cerurile şi mai curată decât strălucirile soarelui, care ne-a izbăvit pe noi din blestem, pe stăpâna lumii, cu cântări să o cinstim.

Pentru păcatele mele cele multe mi se îmbolnăveşte trupul şi slăbeşte sufletul meu; la tine scap, ceea ce eşti plină de daruri; nădejdea tuturor celor fără de nădejde, tu îmi ajută.

Stăpâna şi Maica Izbăvitorului, primeşte rugăciunea nevrednicilor robilor tăi, ca să fii folositoare către Cel ce S-a născut din tine, o, stăpâna lumii, fii mijlocitoare.

Cântăm cu osârdie acum cântare de bucurie ţie, celei întru tot lăudată, Născătoare de Dumnezeu. Cu Înaintemergătorul şi cu toţi sfinţii roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca să ne mântuiască pe noi.

Toate oştile îngereşti, Înaintemergătorul Domnului, cei doisprezece Apostoli şi toţi sfinţii, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceţi rugăciuni ca să ne mântuiască pe noi.

Milostivă fii mie, smeritului, că afară de tine altă scăpare nu ştiu eu, cel ce sunt plin de tot felul de păcate. Miluieşte-mă, nădejdea creştinilor.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...

Preotul: Că a Ta este împărăţia... Şi Troparele, glasul al 6-lea: Miluieşte-ne pe noi, Doamne..., Slavă..., Doamne, miluieşte-ne pe noi..., Şi acum..., Uşa milostivirii... (caută la pag. 37-38).

Preotul zice ectenia:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluişete.

Strana: Doamne, miluieşte (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, iertarea, buna-sporire şi chivernisire a robilor lui Dumnezeu (N) şi pentru ca să li se ierte lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie.

Strana: Doamne, miluieşte (de 3 ori).

Încă ne rugăm ca să fie păzit sfânt locaşul acesta, ţara aceasta, oraşul acesta şi toate oraşele şi satele, de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea altor neamuri asupra noastră şi de războiul cel dintre noi; pentru ca milostiv, blând şi lesne iertător să ne fie nouă Bunul şi Iubitorul de oameni, Dumnezeul nostru, şi să-Şi întoarcă toată mânia, care se porneşte asupra noastră, să ne izbăvească pe noi de mustrarea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, şi să ne miluiască pe noi.

Strana: Doamne, miluieşte (de 40 de ori).

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sunt pe mare departe şi, Milostive Stăpâne, milostiv fii nouă, pentru păcatele noastre şi ne miluieşte pe noi.

Strana: Doamne, miluieşte (de 3 ori), iar preotul zice ecfonisul:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul face otpustul cel mic.

AL DOILEA PARACLIS AL PREASFINTEI NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Acest Paraclis se cântă la întristare sufletească şi la orice întâmplare grea, fiind foarte folositor pentru tot creştinul.

Preotul face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Cântăreţul: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este împărăţia... Cântăreţul: Doamne miluieşte... (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm (de 3 ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... **(caută la pag. 67).**

La Vecernie, se cântă stihirile pe 4, glasul al 8-lea:

Stih: Sfinţit-a locaşul Său cel preaînalt; Dumnezeu este în mijlocul lui şi nu se va clătina.

Ceea ce ești mai cinstită, Maică prealăudată, nu ne pricepem noi, păcătoșii, a te lăuda cum se cuvine, însă, nepricepându-ne, grăim ție: Bucură-te, Maica Soarelui celui neapus, a Ziditorului tuturor.

Stih: Și va dori Împăratul frumusețea ta, că El este Domnul tău.

Ne rugăm ție, ceea ce ești cu totul lăudată, stăpână a lumii, să ne izbăvești pe noi din primejdiile noastre, precum ai izbăvit din surparea casei pe pruncul femeii celei ce te cinstea pe tine.

Stih: Voi pomeni numele tău în tot neamul și neamul.

Înviază-mă, Maica lui Dumnezeu, pe mine, cel mort pentru fărădelegile mele, precum ai înviat pe pruncul evreicei celei ce te-a chemat pe tine în ajutor.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

Roagă pe Fiul tău și Dumnezeul nostru, pe Care L-ai născut, neștiind de nuntă; pentru o taină ca aceasta, care s-a săvârșit întru tine, minunându-ne, grăim: Bucură-te, Maică pururea fecioară.

Slavă..., Și acum..., glasul al 5-lea:

Pe Unul din Treime, Care S-a născut din Tatăl mai înainte de veci, pe Acela L-ai născut, Maică prealăudată, cu nespusă minune prin umbrirea Sfântului Duh. Pentru aceasta, cu glasul lui Gavriil grăim ție: Bucură-te, prin care răsare bucuria; bucură-te, prin care piere blestemul, Domnul este cu tine.

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă Troparele acestea:

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivește-te spre

noi; grăbeşte, că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deşerţi, că pe tine, singură nădejde te-am câştigat.

Slavă..., acelaşi Tropar;Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule... (caută la pag. 12).

Canonul de rugăciune către Născătoarea de Dumnezeu

Cântarea 1, glasul al 8-lea:

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Pe moartea ce se sălbăticise de demult, prin naşterea ta, stăpână, o ai surpat; pentru aceasta, grăim ţie: Bucură-te, mântuirea celor robiţi; bucură-te, înnoirea tuturor, stăpână.

Noi întru tine ne lăudăm şi prin mijlocirea ta scăpăm din cursele cele de multe feluri ale diavolului; pentru aceasta, grăim către tine, Născătoare de Dumnezeu: Bucură-te, căderea diavolilor şi întărirea noastră a credincioşilor.

Slavă...,

Tatăl a binevoit, şi Fiul S-a pogorât prin umbrirea Sfântului Duh în pântecele tău, preanevinovată stăpână a lumii.

Şi acum...,

Bucură-te, grăim ţie, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti folositoarea tuturor celor ce sunt în nevoi şi a tuturor celor ce scapă sub acoperământul tău, stăpână.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Doamne, Care ai făcut cele de deasupra...

Moise, proorocul de demult, te-a închipuit pe tine, zicând: Rug însufleţit şi nears eşti, Fecioară, ceea ce ai în pântece focul Dumnezeirii.

Fiul tău ascultând rugăciunea ta, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, Se milostiveşte spre sufletele noastre, ca un iubitor de oameni.

Slavă...,

Pe Unul din Treime ai născut, Maică prealăudată, cu nespusă minune, pe Care L-a lăudat adunarea pruncilor, strigând: Osana, binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului.

Şi acum...,

Ştiindu-te pe tine a fi Maică lui Dumnezeu, ne rugăm ţie să ne izbăveşti pe noi de greşealele noastre cele de voie şi cele fără de voie.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Am auzit, Doamne, taina rânduielii Tale...

Cu strigare fără încetare striga către tine bolnavul cel slăbănogit în boala cea fără de vindecare, pe care, auzindu-l, l-ai vindecat, preanevinovată stăpână.

Zapisul boierului celui ce scrisese cu sângele său l-ai scos din mâna diavolului cu puterea ta cea atotstăpânitoare.

Slavă...,

Auzind puterea ta, cu care ai izbăvit pe mulţi din primejdii, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, grăim către

tine: Ceea ce ai născut pe Cel slăvit în Treime, roagă-te să ne mântuiască de partea cea de-a stânga.

Și acum...,

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, tu ești scăparea noastră din amărâtul păcat al lui Adam cel întâi zidit.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Auzi-ne pe noi cu porunca Ta...

Miluiește-mă, Maica lui Dumnezeu, precum ai miluit pe femeia aceea, căreia i se umflase tot trupul, că nu am altă nădejde sau ajutor afară de tine.

Să știi, Doamna mea, că pentru păcatele mele te supăr și, pentru că S-a întrupat Fiul lui Dumnezeu întru tine și pentru noi făcându-Se om, pentru aceea am năzuit la tine eu, ticălosul, să mă miluiești.

Slavă...,

Stăpâna îngerilor, Maica săracilor și ajutorul celor străini, la cunoștința ta, la ajutorul tău și la acoperământul tău scap, ca să mă miluiești.

Și acum...,

Milostivește-te spre mine, Maica lui Dumnezeu, precum te-ai milostivit spre cele două fecioare curate, trimițându-le lor cununi din cer.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul...

Bucură-te, ceea ce ești plină de bucurie, Marie, Domnul este cu tine, a strigat Aglaida și a izgonit pe diavolul, care-i făcea supărare în tot ceasul.

Cu deadinsul mă rog ţie, Maica lui Dumnezeu, să mă miluieşti şi să mă acoperi sub acoperământul tău, când va şedea Fiul tău pe scaunul cel înfricoşător.

Slavă...,

Cu cântări întreite cântăm ţie: Bucură-te, ceea ce ai născut Lumina lumii; bucură-te, ceea ce ne mântuieşti de primejdiile noastre; bucură-te, Maica lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Şi acum...,

Cum te vom lăuda, Maica lui Dumnezeu, şi cu ce buze te vom săruta, sau cu ce ochi vom căuta la chipul tău cel zugrăvit, fiind împilaţi cu necurăţiile noastre? Ci numai grăim ţie: Miluieşte-ne, Maica milostivirii.

CONDACUL, glasul al 3-lea:

Partenie, pustnicul, cel ce mergea la Muntele Sinai de se închina sfântului rug, aducându-şi aminte de minunea naşterii tale, cea întru tot lăudată, striga către tine: Bucură-te, minunea cea de îngeri mult-lăudată, Maica Făcătorului tuturor.

ICOSUL:

Spre nevoinţă să ne sârguim şi dezmierdările lumeşti toate să le urâm şi la Domnul pururea să gândim şi de Dânsul să ne lipim, ca să ne deschidă nouă uşa milostivirii Sale, precum a făcut de demult şi cu alţi păcătoşi: a dat iertare tuturor păcatelor lor, slăbănogului pe care l-a vindecat sufleteşte şi trupeşte, vameşului căruia i-a dat iertare de păcate, şi altora mulţi. Deci, să ne sârguim şi noi să-I aducem lacrimi vrednice de pocăinţă şi să ne rugăm Lui: Milostive, primeşte pe Născătoarea de Dumnezeu, care se roagă pentru noi, pe care o laudă îngerii din cer, şi noi, pe pământ, cu buze de tină grăim către dânsa: Bucură-te, minunea cea de îngeri mult-lăudată, Maica Făcătorului tuturor.

PROCHIMEN, glasul al 8-lea:

Măreşte, sufletul meu, pe Domnul şi s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Stih: Că a căutat spre smerenia roabei Sale. Iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

Apostolul

Diaconul: Înţelepciune.

Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(IX, 1–7)

Fraţilor, adevărat este că şi cel dintâi Aşezământ avea orânduieli pentru slujba dumnezeiască şi un altar pământesc, căci s-a pregătit cortul mărturiei. În el se aflau, mai întâi, sfeşnicul şi masa şi pâinile punerii înainte; partea aceasta se numeşte Sfânta. Apoi, după catapeteasma a doua, era locul numit Sfânta Sfintelor, având altarul tămâierii de aur şi chivotul aşezământului ferecat peste tot cu aur, în care era năstrapa de aur, care avea mana, era toiagul lui Aaron ce odrăslise şi tablele Legii. Deasupra chivotului erau heruvimii slavei, care umbreau altarul împăcării; despre acestea nu putem acum să vorbim cu de-amănuntul. Astfel fiind întocmite aceste încăperi, preoţii intrau totdeauna în cortul cel dintâi, săvârşind slujbele dumnezeieşti; în cel de-al doilea însă, numai arhiereul, o dată pe an, şi nu fără de sânge, pe care îl aducea pentru sine însuşi şi pentru greşelile poporului.

Preotul: Pace ţie. Cântăreţul: Şi duhului tău. Aliluia, glasul al 8-lea.

Prochimen: Ascultă, fiică, şi vezi, şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău.

Stih: Feţei tale se vor ruga mai-marii poporului.

Evanghelia

Diaconul: **Înţelepciune, drepţi...**

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

(X, 38–42; XI, 27–28)

În vremea aceea a intrat Iisus într-un sat, iar o femeie, cu *numele* Marta, L-a *primit* în casa ei. Şi ea avea o soră ce se numea Maria, care, aşezându-se la picioarele Domnului, asculta cuvântul Lui. Marta însă se silea cu multă slujire şi, apropiindu-se, a zis: Doamne, au nu socoteşti că sora mea m-a lăsat singură să slujesc? Spune-i deci să-mi ajute. Şi, răspunzând, Iisus i-a zis: Marto, Marto, te îngrijeşti şi pentru multe te sileşti; dar un lucru trebuie: căci Maria partea cea bună şi-a ales, care nu se va lua de la ea... Iar când zicea Dânsul acestea, o femeie din popor, ridicând glasul, I-a zis: Fericit este pântecele care Te-a purtat şi fericiţi sunt sânii pe care i-ai supt! Dar Iisus a zis: Aşa este, dar fericiţi sunt şi cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu şi-l păzesc.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Părinte, Cuvinte şi Duhule, Treime Sfântă, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta...

Apoi stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Ajutorului omenesc nu ne încredinţa pe noi, Preasfântă Stăpână, ci primeşte rugăciunea robilor tăi, că nevoile ne

cuprind şi nu putem răbda săgetările diavolilor; acoperământ nu ne-am agonisit nicăieri unde să scăpăm noi, păcătoşii, pururea fiind biruiţi; mângâiere nu avem afară de tine, Stăpâna lumii. Nădejdea şi ajutătoarea credincioşilor, nu trece rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese ruşinat, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară; ci, cerând dar bun, primeşte dăruirea către cererea cea de folos.

Prefacerea celor mâhniţi, izbăvirea celor neputincioşi fiind, izbăveşte pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pacea celor din războaie, liniştea celor înviforaţi, singura folositoare a creştinilor.

Cântarea a 7-a:

Irmos: **Pruncii, care merseseră din Iudeea în Babilon...**

Pe Mângâietorul tuturor născând, Maică prealăudată, curată ai rămas ca şi înainte de naştere; pentru aceasta, grăim: Bucură-te, Maică, care nu ştii de mire; pe tine te binecuvântăm întru toţi vecii.

Fecioară ai fost mai înainte de naştere şi întru naştere iarăşi ai fost fecioară şi după naştere iarăşi fecioară ai rămas; pentru aceasta, pe tine te binecuvântăm întru toţi vecii.

Slavă...,

Învăluindu-ne întru această lume şi căzând în noroiul păcatelor noastre, scăpând către tine, stăpână, grăim ţie: Vino degrab şi ne scoate pe noi din adâncul răutăţilor noastre, că pe tine te binecuvântăm întru toţi vecii.

Şi acum...,

La tine este scăparea noastră şi întru tine ne-am pus nădejdea; tu ne ajută nouă, că poţi toate câte le voieşti, Maica Făcătorului tuturor, şi pe tine te binecuvântăm întru toţi vecii.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Pe Împăratul ceresc, pe Care Îl laudă oştile îngereşti...

Pe împărăteasa cerului şi a pământului, care a născut neispitită de nuntă pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu, şi pe care o laudă oştile îngereşti, lăudaţi-o şi preaînălţaţi-o întru toţi vecii.

Daniel proorocul de demult a închipuit naşterea ta, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, că ai purtat în pântecele tău pe Făcătorul cerului şi al pământului, pe Care, născându-L, ai rămas nestricată; pe tine te preaînălţăm întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Pe Dumnezeu, Cuvântul cel din Dumnezeu, Care S-a pogorât în pântecele tău prin umbrirea Sfântului Duh, L-ai născut fără de stricăciune; pe tine te preaînălţăm întru toţi vecii.

Şi acum...,

Pe tine, Maica lui Dumnezeu, folositoare te-am câştigat; ajutătoare te avem întru primejdiile noastre pe tine şi mântuire desăvârşită sufletelor; pe tine te preaînălţăm întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Isaia, de demult, dănţuind a grăit: Iată, Fecioara în pântece va lua şi va naşte Fiu. Pentru aceasta grăim ţie: Bucură-te, ceea ce ai purtat în pântecele tău pe Cel mai înainte de toţi vecii; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Proorocul David te-a lăudat oarecând în cartea Psalmilor, arătându-te Maica Făcătorului tuturor, pe Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Slavă...,

Ce limbă omenească te va lăuda pe tine după vrednicie, ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii? Pentru aceasta, cu guri fără de tăcere, grăim ţie: Bucură-te, ceea ce de îngeri eşti mult lăudată, Domnul este cu tine.

Şi acum...,

Roagă-te cu deadinsul către Milostivul Dumnezeu pentru noi, păcătoşii, care greşim în tot ceasul, ca să ne fie nouă milostiv în ziua judecăţii.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită, fără de asemănare, decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

LUMINÂNDA

S-a rugat, de demult, către tine, Preacurată, Maria Egipteanca, pe care, auzind-o, ai învrednicit-o a vedea şi a săruta Crucea Fiului tău; pentru aceasta, strigăm către tine: Roagă-te Fiului tău, şi Dumnezeului nostru ca să se milostivească spre noi, să nu ne osândească după păcatele noastre, ci să ne miluiască pe noi ca un iubitor de oameni (de două ori).

LA LAUDE

Se cântă stihirile pe 6, glasul al 2-lea:

Podobie: Cu ce cununi de laude...

Cu ce cununi de laude vom încununa pe Maica lui Dumnezeu, care s-a arătat scaun cerescului Împărat, care se roagă pentru noi către Milostivul Dumnezeu şi ne izbăveşte

din fărădelegile noastre? Deci, către dânsa să grăim Bucură-te, Preacurată, că prin tine a fost cu noi Domnul puterilor; roagă-te cu deadinsul să se mântuiască sufletele noastre (de două ori).

Cu ce podoabe de cântări vom lăuda pe Maica lui Dumnezeu, pe ceea ce s-a învrednicit a fi împărăteasă a toate, care s-a arătat mai înaltă decât cerurile şi mai sfântă decât toţi sfinţii? Deci, către dânsa să grăim: Roagă-te, Preacurată, cu toţi sfinţii, să se mântuiască sufletele noastre (de două ori).

Cu ce flori duhovniceşti vom încununa pe Maica lui Dumnezeu, care s-a arătat scară cerească, prin care am aflat lesne-suirea către Dumnezeu? Deci, toţi să ne adunăm şi să o lăudăm, grăind: Bucură-te, Preacurată, prin care am aflat har; bucură-te, că prin tine s-a dat tuturor bucurie; bucură-te, nădejdea sufletelor noastre, prin care noi toţi ne mântuim.

Cu ce mângâietoare cântări vom încununa pe Maica lui Dumnezeu, pe care o laudă îngerii în ceruri cu cântări fără încetare, strigând: Bucură-te, mărirea noastră; bucură-te, mântuirea pământenilor; bucură-te, ceea ce eşti scaun Împăratului nostru! Deci, şi noi, păcătoşii, către dânsa să grăim: Roagă-te, Preacurată, către Cel pe Care L-ai născut fără stricăciune, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 8-lea:

Veniţi, toţi pământenii, să facem prăznuire Maicii lui Dumnezeu, cea care ne izbăveşte pe noi din mâinile diavolului, cel ce urăşte binele, precum a izbăvit pe femeia care se ruga ei şi a înviat-o de şi-a spovedit păcatul. Vezi, dar, suflete al meu, pentru ce te leneveşti şi nu strigi către Maica lui Dumnezeu: Doamnă atotstăpânitoare, ceea ce ai născut cu

nespusă minune pe Domnul cel iubitor de oameni, pe Acela roagă-L să ne mântuiască pe noi.

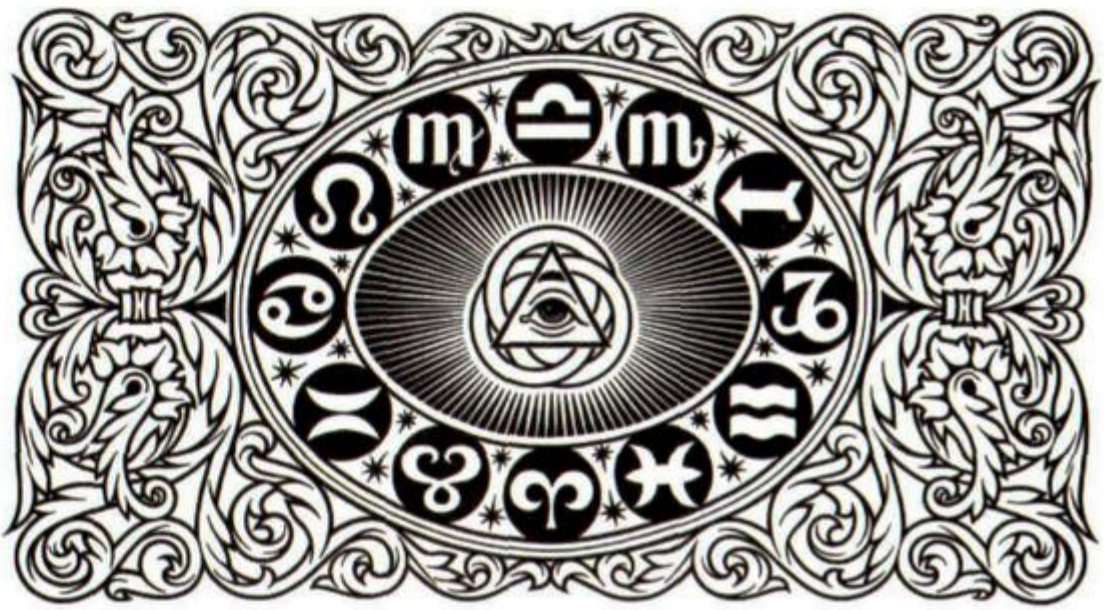
Apoi Doxologia şi troparele Născătoarei de Dumnezeu (pag. 409), după care preotul citeşte această

Rugăciune

către Preacurata Născătoare de Dumnezeu

O, preamilostivă stăpâna mea, nu mă lepăda pe mine, nevrednicul, ci primeşte această puţină rugăciune a mea din buzele mele cele întinate, şi o du Fiului tău şi Dumnezeului nostru, Care S-a născut cu trupul din tine spre mântuirea noastră; Care, pentru noi, păcătoşii, s-a răstignit şi s-a îngropat şi a înviat a treia zi. Deşi fărădelegea mea este mai grea decât toate fărădelegile, totuşi tâlharii şi desfrânaţii pe care Iubitorul de oameni, pentru nemăsurata Lui milostivire, i-a primit şi i-a miluit, îmi dau îndrăznire; şi, cu toate că nu te aveau pe tine mijlocitoare bună, nu le-a închis uşa milostivirii Sale. Cum să nu mă primească, dar, şi pe mine, care nădăjduiesc în ajutorul tău? Milostiveşte-te, deci, spre mine, Doamna mea, căci poţi toate câte le voieşti, iar pe care le ceri de la Fiul tău le şi iau fără îndoială, deoarece pe tine te-a făcut mijlocitoare creştinilor. Pentru aceasta pe tine te binecuvântăm şi te preaînălţăm în vecii vecilor. Amin.

SINAXAR
PESTE TOT ANUL

SINAXAR
PESTE TOT ANUL

Explicarea semnelor puse înaintea zilelor anului pentru indicarea Praznicelor Împărătești, ale Născătoarei de Dumnezeu şi ale sfinţilor

Praznicele sunt împărţite în: Praznice mari, de mijloc şi mici.

- **(†) arată Praznicele mari închinate: Sfintei Treimi, Mântuitorului, Sfântului Duh, Născătoarei de Dumnezeu; sărbătorile în cinstea: Înaintemergătorului: Naşterea şi Tăierea capului, şi a Sfinţilor Apostoli Petru şi Pavel, la care se face priveghere mare;**
- **†) arată praznicele de mijloc ale sfinţilor, la care se face priveghere.**
- **† arată praznicele de mijloc, la care nu se face priveghere, ci se cântă numai polieleu.**
- **X) arată praznicele mici, care au doxologie mare.**
- **X arată praznicele mici, care au slujba pe şase.**

LUNA SEPTEMBRIE

Are 30 de zile. Ziua are 12 ceasuri și noaptea 12 ceasuri

1. † În ziua dintâi, începutul indictionului*, adică al anului nou bisericesc. Pomenirea Cuviosului părintelui nostru Simeon Stâlpnicul și arhimandritul și a mamei sale, Marta. Soborul în cinstea Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, cel de la Measine. Sfântul Mucenic Aitala, sfintele 40 de femei Mucenice și Sfântul Amun diaconul, dascălul lor. Sfinții Mucenici: Calista, Evod și Ermoghen, frați buni. Pomenirea Dreptului Iosua Navi. Aducerea aminte de arderea cea mare. – Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

*** Începutul indictionului. Indictionul (lat.: indictio) este o perioadă de 15 ani, al cărui prim an se numește indictionul întâi, și așa mai departe, ceilalți, până la al 15-lea, după ordinea lor. Terminându-se astfel șirul celor 15 ani, începe iarăși un nou șir, la care, asemenea, anul întâi se numește indictionul întâi, până la al 15-lea, după care iarăși începe un alt șir nou. Cum că indictionul își are numele de la tributurile extraordinare, destinate pentru plata soldaților (acest fel de tributuri se numeau indictiones), despre aceasta nu există nici o îndoială. Mai greu este a răspunde la întrebarea: pentru ce perioada are 15 ani, precum și de când s-au introdus pentru întâia oară indictioanele?**

Regula practică pentru a găsi al câtelea an al indictionului este un an oarecare după Hristos, este următoarea: adaugă 3 la anul în discuție și apoi împarte totul la 15 și, dacă afară de cât nu mai rămâne nimic, anul indictionului este 15; iar dacă rămâne un număr, acesta va fi anul indictionului. Astfel, ca să știm al câtelea an al indic-

Sfântul Cuvios Simeon s-a născut la anul 392. El s-a făcut monah foarte de tânăr şi, după ce s-a nevoit mult timp în mânăstire, s-a retras apoi în pustietate şi, în sfârşit, s-a urcat pe un stâlp înalt şi a petrecut aici mai mulţi ani până la mutarea sa către Domnul, la anul 461, în vârstă de 69 de ani.

Troparul Indictionului, glasul al 2-lea:

A toată făptura, Ziditorule, Cel ce vremile şi anii ai pus întru puterea Ta, binecuvintează cununa anului bunătăţii Tale, Doamne, păzind în pace poporul şi ţara aceasta, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, şi ne mântuieşte pe noi.

Condacul Indictionului, glasul al 2-lea:

Cel ce locuieşti întru cei de sus, Hristoase Împărate, Făcătorul tuturor celor văzute şi celor nevăzute şi Ziditorule; Cel ce zilele şi nopţile, vremile şi anii ai făcut, binecuvintează acum cununa anului, fereşte şi păzeşte în pace pe dreptcredincioşi, ţara aceasta şi pe poporul Tău, Mult-milostive.

2. Sfântul Mucenic Mamant şi cel dintre sfinţi Părintele nostru Ioan Postitorul, patriarhul Constantinopolului.

---

tionului este anul 1983, adăugăm 3 şi apoi suma de 1986, o împărţim prin 15 şi vom găsi că, în afara câtului 132, mai rămâne 6; prin urmare, anul 1983 este al 6-lea an al perioadei indictionului. S u n t 3 f e l u r i d e i n d i c t i o a n e: indictionul constantinopolitan, care începe de la 1 septembrie; indictionul cesaresc sau constantinian, începând de la 24 septembrie; şi indictionul papal sau roman, ce începe de la 1 ianuarie.

Biserica serbează această zi pentru două motive: întâi pentru că luna lui septembrie se consideră începutul anului şi de aceea Biserica, mulţumind lui Dumnezeu pentru roadele de peste an, se roagă ca şi anul nou să fie roditor şi, în al doilea rând, se serbează ziua aceasta ca începutul predicării Domnului, adică în amintirea intrării lui Iisus în sinagogă, când, deschizând cartea ce I s-a dat, a citit locul din profetul Isaia, unde se zice: «Duhul Domnului peste Mine...» (Luca IV, 16–18).

3. Sfântul sfinţitul Mucenic Antim, episcopul Nicomidiei, şi Cuviosul Părintele nostru Teoctist; Sfânta Vasilisa; Sfântul Aristion, episcopul Alexandriei.

4. Sfântul sfinţitul Mucenic Vavila, episcopul Antiohiei, şi Sfântul Prooroc Moise, văzătorul de Dumnezeu; Sfântul Vavila, dascălul; Sfânta Ermiona.

5. † Sfântul Prooroc Zaharia, tatăl Sfântului Ioan Botezătorul; Sfinţii Mucenici Urban, Teodor, Medinon şi Avdeu episcopul.

6. † Pomenirea minunii ce s-a făcut în Colose, de Arhistrategul Mihail. Sfinţii Mucenici Eudoxie, Zinon, Romil şi Macarie. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

7. Înainteprăznuirea naşterii Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei; Sfântul Mucenic Sozont, Sfinţii Apostoli Evod şi Onisifor episcopul.

8. (†) Naşterea Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea şi pururea fecioară Maria.

Praznic. – Sărbătoare şi dezlegare la peşte.

După predania veche a Bisericii, preacurata Fecioară s-a născut cu 16 sau 17 ani înaintea naşterii lui Hristos, din părinţi sterpi: Ioachim, care era din neamul împărătesc al lui David, din seminţia lui Iuda, şi Ana, fiică a preotului Mathan şi a soţiei lui, Maria, din familia preoţească a lui Levi.

Troparul, glasul al 4-lea:

Naşterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea; că din tine a răsărit Soarele dreptăţii, Hristos Dumnezeul nostru, şi, dezlegând blestemul, a dat binecuvântare şi, stricând moartea, ne-a dăruit nouă viaţă veşnică.

Condacul, glasul al 4-lea:

Ioachim şi Ana din defăimarea nenaşterii de fii, şi Adam şi Eva din stricăciunea morţii s-au izbăvit, Preacurată, prin sfântă naşterea ta. Aceasta o prăznuieşte şi poporul tău, de

vina greşelilor izbăvindu-se când strigă, către tine: Cea stearpă naşte pe Născătoarea de Dumnezeu şi hrănitoarea Vieţii noastre.

9. X Sfinţii şi drepţii dumnezeieşti Părinţi Ioachim şi Ana şi Sfântul Mucenic Severian; Cuviosul Teofan Mărturisitorul.

10. Închinarea Sfintei Cruci; Sfintele femei Muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora; Sfinţii Apostoli Apelie, Luca şi Climent.

11. Închinarea Sfintei Cruci; Cuvioasa maica noastră Teodora cea din Alexandria şi Cuviosul Eufrosin.

12. Închinarea Sfintei Cruci; Sfinţii Mucenici Autonom, Macedonie şi Teodul, Sfântul Teodor, episcopul Alexandriei. Slujba lui se cântă la 11 septembrie, pentru că în această zi este odovania praznicului Naşterii Născătoarei de Dumnezeu.

13. †) Pomenirea înnoirii Învierii lui Hristos, Dumnezeul nostru, şi înainte-prăznuirea Înălţării Cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; Sfinţii Mucenici: Cornelie sutaşul, Lucian şi Leontie; Sfântul Cuvios Ioan de la Prislop. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

14. (†) Înălţarea Cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci.

– Praznic şi post, în orice zi s-ar întâmpla.

Cinstita Cruce a fost găsită de Sfânta Elena în Ierusalim, la anul 326, şi a fost înălţată de patriarhul Macarie, iar poporul, când a văzut-o, a strigat: Doamne, miluieşte. Trebuie să se ştie că, după aflarea Crucii, o parte a fost adusă la Constantinopol; iar restul a rămas în Ierusalim, până la anul 614, când perşii, prădând Palestina, au luat şi Sfânta Cruce, la anul 628. Împăratul Heraclie, făcând o expediţie împotriva lor, a luat-o iarăşi şi a adus-o la Constantinopol.

Troparul, glasul I:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta; biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte şi, cu Crucea Ta, păzeşte pe poporul Tău.

Condacul, glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe credinciosul nostru popor, dăruindu-i lui biruinţă asupra potrivnicului, având ajutorul Tău, armă de pace, nebiruită biruinţă.

15. Sfântul Mare Mucenic Nichita Gotul; Sfântul Părintele nostru Visarion, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni; Sfântul Ierarh Iosif cel Nou de la Partoş; Cuviosul Filotei preotul. † Sfântul Mare Mucenic Nichita Romanul.

Troparul Sfântului Iosif cel Nou de la Partoş, glasul al 8-lea:

Din tinereţe cu totul te-ai supus Domnului, cu rugăciunile şi cu ostenelile şi cu postul. Pentru aceasta, văzând Dumnezeu nevoinţele tale, arhiereu şi păstor Bisericii Sale te-a rânduit; şi, după moarte, în cetele sfinţilor te-a sălăşluit, Sfinte Părinte Iosif. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască iertare de greşeli nouă, celor ce, cu credinţă şi cu dragoste, săvârşim sfântă pomenirea ta.

Condacul, glasul al 8-lea:

Apărător nebiruit, ca unul prin care din nevoi s-a mântuit, te are pământul Banatului, Sfinte Iosif. Ci, ca unul care ai îndrăzneală către Dumnezeu, apără-l pe el de toată nevoia, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Sfinte Iosif, făcătorule de minuni.

16. X Sfintele şi întru tot lăudatele Mari Muceniţe Eufimia şi Meletina.

17. Sfânta Muceniţă Sofia şi cele trei fiice ale ei: Pistis, Agapis şi Elpis; Sfânta Agatoclia şi Teodota.

18. Cuviosul Părintele nostru Eumenie, episcopul Gortinei, făcătorul de minuni; Sfânta Muceniță Ariadna.

19. Sfinții Mucenici Trofim, Savatie și Dorimedont.

20. ✕ Sfântul Mare Mucenic Eustatie și soția sa, Teopisti, cu cei doi fii ai lor, Agapie și Teopist; Sfinții Mărturisitori Ipatie episcopul și Andrei preotul.

21. Sfântul Apostol Codrat cel din Magnesia; Sfântul Prooroc Iona.

† Pomenirea celui între sfinți, Părintelui nostru Dimitrie, mitropolitul Rostovului.

În această zi se odovăiește praznicul Înălțării Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci și se cântă toate ale praznicului; iar slujba Apostolului se cântă la 22 septembrie.

22. Sfinții sfințiții Mucenici: Foca, episcopul de la Sinopi, Isaac și Martin.

23. †) Zămislirea Sfântului slăvitului Prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; Cuvioasele Xantipa și Polixenia și mucenița Raida. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

24. † Sfânta întâia Muceniță și întocmai cu Apostolii Tecla; Cuviosul Coprie.

25. Cuvioasa Maica noastră Eufrosina; Sfinții Mucenici Pavel și Tatis, cu fiii lor.

26. †) Mutarea Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan, de Dumnezeu cuvântătorul. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul, glasul al 2-lea:

Apostole iubite al lui Hristos Dumnezeu, grăbește de izbăvește pe poporul cel fără de răspuns, că te primește, când cazi către Dânsul, Cel ce te-a primit când te-ai răzimat pe pieptul Lui. Pe Acesta roagă-L, de Dumnezeu cuvântătorule, ca norul vrăjmașilor, cel căzut asupra noastră, să se risipească, cerându-ne nouă pace și mare milă.

Condacul, glasul al 2-lea:

Măririle tale, iubitorule de feciorie, cine le poate spune? Că verşi minuni şi izvorăşti tămăduiri şi te rogi pentru sufletele noastre, ca un cuvântător de Dumnezeu şi prieten al lui Hristos.

27. Sfântul Mucenic Calistrat şi cei împreună cu dânsul 49 de Mucenici; Sfânta Muceniţă Epiharia; Sfinţii Apostoli Marcu, Aristarh şi Zinon; Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul.

28. † Cuviosul Părintele nostru Hariton Mărturisitorul; Sfântul Prooroc Varuh; Sfântul Mucenic Pimen. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

29. X Cuviosul Părintele nostru Chiriac Sihastrul; Sfânta Muceniţă Gudelia; Sfinţii Mucenici: Dada, Govdela şi Cosdoas.

30. X Sfântul sfinţit Mucenic Grigorie Luminătorul, arhiepiscop al Armeniei celei mari; Muceniţele Ripsimia, Gaiani şi cele împreună cu ele.

LUNA OCTOMBRIE

Are 31 de zile. Ziua are 11 ceasuri și noaptea 13 ceasuri

1. Sfântul Apostol Anania, unul din cei șaptezeci; Cuviosul Părintele nostru Roman, făcătorul de cântări.

(†) Tot în această zi prăznuim și Acoperământul Preasfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria.

2. X Sfântul sfințit Mucenic Ciprian; Sfânta Muceniță Iustina fecioara; Cuviosul Teofil Mărturisitorul.

3. X Sfinții sfințiți Mucenici Dionisie Areopagitul, Dionisie, Elefterie și Rustic; Preacuviosul Părinte Ioan Hozevitul, episcopul Cezareii.

4. Sfântul Părintele nostru Ierotei, episcopul Atenei; Sfinții Mucenici Audact, Domnina și Calistena.

5. Sfintele Mucenițe Haritina și Mamelta.

6. X Sfântul Apostol Toma; Sfânta Muceniță Erotiida. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

7. Sfinții Mucenici Serghie și Vah; Sfinții Polihronic, Iulian prezbiterul și Chesarie diaconul.

8. Cuvioasa Maica noastră Pelaghia; Sfânta Taisia.

9. X) Sfântul Apostol Iacov al lui Alfeu; Cuviosul Părintele nostru Andronic și Atanasia, soția lui. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

10. Sfinții Mucenici Evlampie și Evlampia, sora lui, și Teofil Mărturisitorul.

11. Sfântul Apostol Filip, unul din cei şapte diaconi; Cuviosul Părintele nostru Teofan Mărturisitorul, mitropolitul Niceii; Sfintele Muceniţe Zenaida şi Filonila.

Duminică, după 11 ale acestei luni, se cântă slujba Sfinţilor Părinţi care au fost la al VII-lea Sobor ce s-a ţinut la Niceea (787).

12. Sfinţii Mucenici Prov, Tarah şi Andronic; Preacuviosul Părintele nostru Cosma, făcătorul de cântări, episcopul Maiumei.

13. Sfinţii Mucenici Carp, Papil, Agatodor, Agatonica, Florentie, Dioscor, Veniamin diaconul şi Antigon.

14. Sfinţii Mucenici: Nazarie, Ghervasie, Protasie, Chelsie, Silvan şi Petru Avselamul.

†) În aceeaşi zi se prăznuieşte şi Cuvioasa Maica noastră Parascheva (ale cărei sfinte moaşte se află în catedrala sfintei Mitropolii a Moldovei şi Sucevei, în Iaşi).

Troparul mucenicilor, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că, având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au şi ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte sufletele noastre.

Condacul mucenicilor, glasul I:

Podobie: Ceata îngerească...

Mărirea cea împătrit numărată a mucenicilor lui Hristos să o lăudăm, credincioşilor, cu laude de cântări; pe Nazarie, Protasie, pe Ghervasie şi Chelsie, că aceştia s-au nevoit până la tăiere şi moarte şi, luând cununa nestricăciunii, se roagă să ne mântuim noi.

Troparul cuvioasei, glasul al 8-lea:

Întru tine, maică, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că, luând Crucea, ai urmat lui Hristos şi, lucrând, ai învăţat să

nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta, şi cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Maică Parascheva, duhul tău.

Condacul cuvioasei, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Pe sfânta, folositoarea celor ce sunt în nevoi, toţi cu bună credinţă să o lăudăm, pe Preacinstita Parascheva; că aceasta, lăsând viaţa cea stricăcioasă, pe cea nestricăcioasă a luat-o în veci. Pentru aceasta, mărire a aflat şi daruri de minuni, cu porunca lui Dumnezeu.

15. Sfinţitul Cuvios şi Mucenic Luchian, preotul Antiohiei; Cuvioşii Savin episcopul şi Vars, episcopul Edesei.

16. Sfântul Mucenic Longhin sutaşul; Cuviosul Mal.

17. Sfântul Prooroc Osea; Cuviosul Mucenic Andrei Criteanul.

18. X Sfântul Apostol şi Evanghelist Luca; Sfinţii Mucenici Iulian şi Martin. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

19. Sfântul Prooroc Ioil; Sfinţii Mucenici Uar, Felix şi Sadot.

20. X Sfinţii Mari Mucenici Artemie, Evor, Evnoi şi Matroana; Cuviosul Gherasim cel Nou.

21. X Cuviosul Părintele nostru Ilarion cel Mare; Cuvioşii Mărturisitori Visarion Sarai, Sofronie de la Cioara şi Mucenicul Oprea din Sălişte; Sfinţii Preoţi Mărturisitori Ioan din Galeş şi Moise Măcinic din Sibiel.

Troparul Cuvioşilor Mărturisitori Visarion Sarai, Sofronie de la Cioara şi al Mucenicului Oprea din Sălişte, glasul I:

Luptătorilor pentru Ortodoxie, ca nişte îngereşti trâmbiţe aţi înviorat în suflete îndrăznirea mărturisirii dreptei credinţe şi, ca nişte înţelepţi propovăduitori, pe popor l-aţi hrănit cu dreaptă şi luminată învăţătură. Mari au fost

ostenelile lucrării voastre; mare și osârdia propovăduirii; mare a fost și rodul luptei voastre drepte, pururea pomeniților ostași ai lui Hristos.

Condacul lor, glasul al 4-lea:

Văzând noi astăzi toate nevoințele voastre, cu nespusă bucurie facem pomenirea voastră, Prealăudaților apărători ai Ortodoxiei; căci, cu puterea lui Hristos fiind întrarmați, strălucite biruințe pentru poporul dreptcredincios ați secerat voi, cei ce ați fost adevărați soli creștini și mucenicească pătimire ați pătimit.

22. Sfântul și întocmai cu Apostolii Averchie, episcopul Ierapolei, făcătorul de minuni; Sfinții șapte tineri din Efes, Maximilian, Iamvlih, *Martian*, *Dionisie*, *Antonin*, Exacustodian și *Constantin*; Sfinții Mucenici Alexandru episcopul, Iraclie, Teodota, Glicheria, Ana și Elisabeta.

23. X) Sfântul Mucenic și Apostol Iacov, fratele (ruda) Domnului; Ignatie patriarhul și Preacuviosul Macarie Romanul. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

24. Sfântul Mare Mucenic Areta și cei împreună cu dânsul; Sfinții Mucenici Valentin și Sevastiana; Cuviosul Proclu, patriarhul Constantinopolului.

25. Sfinții Mucenici Marcian, Martirie și Anastasie; Sfânta Tavita.

26. †) Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir; pomenirea marelui și înfricoșătorului cutremur. Praznic. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul, glasul al 3-lea:

Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea, purtătorule de chinuri, pe tine, cel ce ai biruit pe păgâni. Deci, precum mândria lui Lie ai surpat și la luptă îndrăzneț ai făcut pe Nestor, așa, Sfinte Dimitrie, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Troparul cutremurului, glasul al 8-lea:

Cel ce cauţi spre pământ şi-l faci pe el de se cutremură, izbăveşte-ne pe noi de groaza cea înfricoşătoare a cutremurului, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi trimite nouă milele Tale cel bogate, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Condacul mucenicului, glasul al 2-lea:

Cu curgerile sângiurilor tale, Dimitrie, Biserica a roşit-o Dumnezeu, Cel ce ţi-a dat ţie tărie nebiruită şi păzeşte cetatea ta nevătămată, că tu eşti întărirea ei.

Condacul cutremurului, glasul al 6-lea:

Podobie: **Plinind rânduiala...**

Izbăveşte-ne, Doamne, pe noi toţi de cutremurul cel greu şi de rănile cele nesuferite pentru păcatele noastre. Miluieşte, Doamne, pe dreptcredinciosul nostru popor, pe care l-ai câştigat, cu scump sângele Tău, Stăpâne, şi cetatea Ta să nu o dai pierzării prin cutremurul cel înfricoşător; că alt Dumnezeu afară de Tine nu ştim. Şi strigă celor ce-Ţi cântă Ţie: Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră.

27. Sfântul Mucenic Nestor.

† Tot în această zi facem şi pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Dimitrie cel Nou (din Basarabi), ale cărui sfinte moaşte se află în catedrala sfintei Patriarhii din Bucureşti.

Troparul cuviosului, glasul al 8-lea:

Întru tine, părinte, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că, luând crucea, ai urmat lui Hristos şi, lucrând, ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta, şi cu îngerii împreună se bucură, Cuvioase Părinte Dimitrie, duhul tău.

Condacul cuviosului, glasul al 8-lea:

Podobie: **Apărătoare Doamnă...**

Apărător al său nebiruit şi neînfrânt, ca unul prin care din nevoi s-a izbăvit, te pune înainte oraşul tău, Dimitrie; şi, ca unul care ai îndrăznire către Dumnezeu, de toate nevoile izbăveşte-l, ca să strigăm ţie: Bucură-te, făcătorule de minuni, Dimitrie!

28. Sfinţii Mucenici Terentie şi Neonila, soţia lui, şi cei şapte copii ai lor: Sarvil, Nita, Ierax, Teodul, Fota, Vila şi Eunichie; Cuviosul Părintele nostru Ştefan Savaitul şi Firmilian, episcopul Cezareii Capadociei.

29. Sfânta Cuvioasă Muceniţă Anastasia Romana; cuviosul Părintele nostru Avramie, Preacuvioasa Ana şi Sfânta Muceniţă Melitina.

30. Sfinţii Mucenici şi fraţi Zenovie, episcopul, şi Zenovia, sora lui, Eutropia, Apostolul Cleopa şi Iosif patriarhul; Marcian, episcopul Siracusei; Alexandru, Cronion, Iulian, Macarie, Asterie, Claudie, Neon şi sora lor, Neonila.

31. Sfinţii Apostoli Apelie, Stahie, Amplie, Urban, Aristobul, Narcis; Sfinţii Mucenici Epimah şi Iacob, epsicopul Migdoniei.

LUNA NOIEMBRIE

Are 30 de zile. Ziua are 10 ceasuri și noaptea 14 ceasuri

1. X *Sfinţii Doctori* fără de arginţi şi făcători de minuni Cosma şi Damian, din Asia; Sfântul Erminingheld; Sfintele Muceniţe Chiriena şi Iuliana; Sfinţii Mucenici Chesarie, Dasie, Ioan episcopul şi Iacob preotul. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

2. Sfinţii Mucenici Achindin, Pigasie, Aftonie, Elpidifor, Anempodist, Eudoxie şi Agapie; Preacuviosul părinte Marcian.

3. Sfinţii Mucenici Achepsima, Iosif şi Aitala diaconul; pomenirea înnoirii bisericii Sfântului Mare Mucenic Gheorghe din Lida, unde este pus cinstitul lui trup; Sfântul Ahemenid Persul.

4. Cuviosul Părintele nostru Ioanichie cel Mare; Sfinţii Mucenici Nicandru episcopul şi Ermeu preotul; Sfântul Mucenic Porfirie.

5. *Sfinţii* Mucenici Galaction şi Epistimia; *Sfinţii Silvan şi Grigorie* arhiepiscopul; Sfinţii Apostoli din cei 70: Ermen, Lin, Gaie, Filolog şi Patrova.

6. X Sfântul Părintele nostru Pavel Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului; Cuviosul Luca.

7. Sfinţii 33 de Mucenici din Melitina; Cuviosul Părintele nostru Lazăr, făcătorul de minuni, care a sihăstrit în muntele Galisiei.

8. †) Soborul Mai-marilor Voievozi şi cetelor începători Mihail şi Gavriil şi ai tuturor cereştilor puteri. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul, glasul al 4-lea:

Mai-marilor Voievozi ai oştilor cereşti, rugămu-vă pe voi noi, nevrednicii, ca să ne acoperiţi pe noi, prin rugăciunile voastre, cu acoperământul aripilor măririi voastre celei netrupeşti, păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu dinadinsul şi strigăm: Izbăviţi-ne din nevoi, ca nişte mai-mari peste oştile puterilor celor de sus.

Condacul, glasul al 2-lea:

Mai-marilor Voievozi ai lui Dumnezeu, slujitori ai dumnezeieştii slave, căpeteniile îngerilor şi povăţuitorii oamenilor, cele de folos cereţi nouă şi mare milă, ca unii care sunteţi Mai-marii Voievozi ai celor fără de trup.

9. Sfinţii Mucenici Onisifor şi Porfirie; Cuvioasele Maicile noastre Matroana şi Teoctista; Sfântul Artemon; Cuviosul Părinte Simeon Metrafast; Sfintele femei Eustolia şi Sopatra şi Sfântul Mucenic Antonie.

10. Sfinţii Apostoli din cei 70: Olimp, Rodion, Erast, Sosipatru şi Cvart; Sfinţii Mucenici: Orest şi Mil episcopul.

11. Sfinţii Mucenici Mina, Victor şi Vichentie; Sfânta Muceniţă Ştefanida;

X) Cuviosul Părintele nostru Teodor Studitul, Mărturisitorul.

12. X Sfântul Părintele nostru Ioan cel Milostiv, patriarhul Alexandriei; Cuviosul Părintele nostru Nil Pustnicul; Preacuviosul Părinte Martin; Sfântul Prooroc Ahia.

13. †) Cel între sfinţi Părintele nostru Ioan Gură de Aur, patriarhul Constantinopolului. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul, glasul al 8-lea:

Din gura ta ca o lumină de foc strălucind harul, toată lumea a luminat, vistieriile neiubirii de argint lumii a câştigat, înălţimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Ci, cu cuvintele tale învăţându-ne, Părinte Ioane Gură de Aur, roagă pe Cuvântul, Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 6-lea:

Podobie: **Plinind rânduiala cea pentru noi...**

Din ceruri ai luat dumnezeiescul har şi cu buzele tale pe toţi îi înveţi să se închine unui Dumnezeu în Treime, Sfinte Ioane Gură de Aur, preafericite cuvioase; după vrednicie te lăudăm pe tine, că eşti învăţător, ca unul care arăţi cele dumnezeieşti.

14. † Sfântul şi întru totul lăudatul Apostol Filip, unul din cei 12 Apostoli, şi Sfântul Grigorie Palama arhiepiscopul. – Dezlegare la peşte.

Troparul Apostolului, glasul al 3-lea:

Sfinte Apostole Filip, roagă pe Milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre.

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobie: **Ca o pârgă a firii...**

Ucenicul şi prietenul Tău şi următorul patimilor Tale, lumii Dumnezeu pe Tine Te-a propovăduit, de Dumnezeu grăitorul Filip. Pentru ale cărui rugăciuni, de vrăjmaşii cei fără de lege, Biserica Ta şi cetatea Ta o păzeşte, pentru Născătoarea de Dumnezeu, Mult-milostive.

15. Sfinţii Mucenici şi mărturisitori: Gurie, Samona şi Aviv diaconul; Sfinţii Mucenici: Elpidie, Marcel şi Eustochie. – Din această zi se începe postul Naşterii Domnului.

16. X) Sfântul Apostol şi Evanghelist Matei. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

17. X Cel între sfinţi Părintele nostru, Grigorie, episcopul Neocezareii, făcătorul de minuni; Cuviosul Lazăr Zugravul.

18. Sfinţii Mucenici Platon, Romano şi Zaheu.

19. Sfântul Prooroc Avdie; Sfinţii Mucenici Varlaam, Azi, Agapie şi Iliodor.

20. Înainte-prăznuirea intrării în biserică a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei; Părintele nostru Proclu, patriarhul Constantinopolului; Sfinţii Mucenici Anatolie, Dasie, Nirsa episcopul, Eustatie şi Tespesie.

†) Cuviosul Părintele nostru Grigorie Decapolitul (ale cărui sfinte moaşte se află în sfânta Mânăstire Bistriţa, din judeţul Vâlcea).

Troparul sfinţilor, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinţilor noştri, Care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci, pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viaţa noastră.

Troparul Înainte-prăznuirii, glasul al 4-lea:

Bucurie mai dinainte ne dăruieşte astăzi Ana, odrăslind rod nepotrivit întristării, pe singura pururea Fecioară, pe care o şi aduce astăzi cu bucurie, făgăduinţele rugăciunii împlinindu-şi, în Templul Domnului, ca pe ceea ce este Biserica Cuvântului lui Dumnezeu şi Maică curată.

Troparul Sfântului Grigorie, glasul al 3-lea:

Chip te-ai făcut înfrânării şi prin dumnezeiescul Duh pe toţi i-ai luminat. Alergarea dreptei credinţe ai săvârşit-o şi cu învăţăturile lumea ai luminat și ai mustrat cugetele celor rău credincioşi. Părinte Cuvioase Grigorie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Condacul Sfântului Grigorie, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Soare luminos pe tine Biserica te cunoaşte, care cu podoabele faptelor bune şi cu razele tămăduirilor pe toţi luminezi, a lui Hristos slugă. Pentru aceasta, prăznuim prealăudată pomenirea ta şi cinstim nevoinţele tale, preafericite Părinte, înţelepte Grigorie.

Condacul Sfântului Proclu, glasul al 4-lea:

Podobie: **Arătatu-Te-ai astăzi lumii...**

După vrednicie astăzi prăznuieşte cea mai cinstită decât toate cetăţile cu adevărat cinstită mutarea ta, Părinte al părinţilor, Preafericite Proclu înţelepte.

Condacul Înainte-prăznuirii, glasul al 4-lea:

Podobie: **Arătatu-Te-ai astăzi lumii...**

De veselie astăzi lumea toată s-a umplut întru strălucitul praznic al Născătoarei de Dumnezeu, strigând: Acesta este cortul cel ceresc.

21. (†) Intrarea în biserică a Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare şi pururea Fecioară Maria. – Praznic şi dezlegare la peşte şi la vin.

După predania Bisericii, Născătoarea de Dumnezeu a fost adusă în Templu la vârsta de 3 ani şi afierosită lui Dumnezeu; a rămas aici 11 sau 12 ani, până la vârsta de 14 sau 15 ani. Atunci, ca o fecioară neprihănită, a fost logodită cu Iosif, după împreună-chibzuirea preoţilor, căci părinţii ei muriseră cu 3 ani mai înainte.

Troparul, glasul al 4-lea:

Astăzi, înainte-însemnarea buneivoinţe a lui Dumnezeu şi propovăduirea mântuirii oamenilor, în Templul lui Dumnezeu, luminat Fecioara se arată şi pe Hristos tuturor mai înainte Îl vesteşte. Acesteia şi noi cu mare glas să-i strigăm: Bucură-te, plinirea rânduielii Ziditorului!

Condacul, glasul al 4-lea:

Podobie: **Cel ce Te-ai înălţat...**

Preacurat templu al Mântuitorului, cămara cea de mult preţ şi Fecioara, sfinţită vistieria slavei lui Dumnezeu astăzi este adusă în casa Domnului, împreună aducând harul

Duhului lui Dumnezeu, pe care o laudă îngerii lui Dumnezeu: Aceasta este cortul cel ceresc.

22. Sfinţii Apostoli din cei 70: Filimon, Onisim, Arhip şi Apfia şi cei împreună cu dânşii; Sfânta Muceniţă Cecilia; Sfinţii Mucenici: Valerian, Tiburtie, Menign Piuarul şi Atim.

23. Cei între sfinţi Părinţii noştri: Grigorie, episcopul Acragandelor, şi Amfilohie, episcopul Iconiei; Cuviosul Sisinie Mărturisitorul; Sfântul Cuvios Antonie de la Iezerul – Vâlcea.

24. Sfinţii Mucenici Clement, episcopul Romei, şi Petru, episcopul Alexandriei.

25. ✕ Sfânta Mare Muceniţă Ecaterina; Sfântul Mare Mucenic Mercurie; Preacuviosul Părinte Petru Sihastrul. – În această zi se odovăieşte praznicul Intrării în Biserică. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

26. Cuviosul Părintele nostru Alipie stâlpnicul şi Cuviosul Stelian Paflagonul; Preacuvioşii părinţi: Nicon, Acachie, Iacov Pustnicul şi Sil.

27. ✕ Sfântul Mare Mucenic Iacov Persul; Cuviosul Natanael; Sfântul Onufrie.

28. ✕ Sfântul Cuviosul Mucenic Ştefan cel Nou; Sfântul Mucenic Irinarh.

29. Sfinţii Mucenici Paramon şi Filumen.

30. † Sfântul Apostol Andrei, cel întâi chemat; Sfântul Frumentie, episcopul Indiei. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul, glasul al 4-lea:

Cel ce ai fost dintre Apostoli mai întâi-chemat şi lui Petru frate adevărat, Stăpânului tuturor, Andreie, roagă-te, pace lumii să dăruiască şi sufletelor noastre mare milă.

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: **Pe Născătoarea de Dumnezeu...**

Pe grăitorul de Dumnezeu, cel cu nume de bărbăţie numit şi cel mai întâi-chemat dintre ucenicii Mântuitorului, pe fratele lui Petru să-l lăudăm, că, precum de demult acestuia, şi nouă acum a strigat: Veniţi, aflat-am pe Cel dorit.

LUNA DECEMBRIE

Are 31 de zile. Ziua are 9 ceasuri și noaptea 15 ceasuri

1. Sfântul Prooroc Naum; Cuviosul Filaret Milostivul; Sfântul Mucenic Anania Persul.

2. Sfântul Prooroc Avacum; Sfânta Muceniță Miropa; Cuvioșii Părinți: Ioan, Iraclemon, Andrei și Teofil.

3. Sfântul Prooroc Sofonie; Cuviosul Ioan Sinaitul (Sihastrul), episcopul Coloniei; Sfântul Mucenic Teodor; Cuviosul Părinte Teodul.

4. † Sfânta Mare Muceniță Varvara; Cuviosul Părintele nostru Ioan Damaschin; Cuviosul Părinte Ioan, episcopul Polivatului. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

5. † Preacuviosul și purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Sava cel sfințit; Sfântul Mucenic Anastasie. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

6. †) Cel între sfinți, Părintele nostru Nicolae, arhiepiscopul Mirei Lichiei, făcătorul de minuni. Sărbătoare. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-a arătat pe tine turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta, ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

În Mira Lichiei, sfinte, sfinţitor te-ai arătat; că, Evanghelia lui Hristos plinind-o, cuvioase, ţi-ai pus sufletul tău pentru poporul tău; scăpat-ai pe cei nevinovaţi din moarte. Pentru aceasta, te-ai sfinţit, ca un mare cunoscător al harului lui Dumnezeu.

7. Cel între sfinţi Părintele nostru Ambrozie, episcopul Mediolanului.

† Sfânta Muceniţă Filofteea fecioara (ale cărei sfinte moaşte se află în Sfânta Mânăstire din Curtea de Argeş).

Troparul sfintei, glasul al 8-lea:

Întru răbdarea ta ţi-ai agonisit plata ta, Fericită Filofteea, întru ispite neîncetat răbdând, întru bătăi suferind, întru necazuri binevoind, pe săraci miluindu-i şi pe flămânzi săturându-i; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, bună fecioară, să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 6-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă...

Filoftee preafericită, din pruncie te-ai adus, prin faptă bună, jertfă fără prihană lui Dumnezeu, Celui ce, mai înainte de a te naşte, te ştia pe tine, ceea ce te-ai făcut podoabă fecioarelor și locuitoare cămării celei de nuntă, vrednică de laudă. Pentru aceea, strigăm ţie: Bucură-te, fecioară, pururea pomenită!

8. Cuvioşii Părinţii noştri Patapie şi Sofronie, episcopul Ciprului; Sfinţii Apostoli din cei 70: Sosten, Apollo, Chifa, Tihic, Epafrodit, Cezar şi Onisifor.

9. X) Zămislirea Sfintei Fecioare de către strămoașa Ana; Proorocița Ana; Cuviosul Părinte Ștefan cel Strălucit. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul, glasul al 4-lea:

Astăzi legăturile nerodirii de fii se dezleagă, că Dumnezeu auzind pe Ioachim și pe Ana, mai presus de orice nădejde le-a făgăduit lămurit că vor naște pe fiica lui Dumnezeu, din care S-a născut Cel necuprins, om făcându-Se, poruncind îngerului să-i strige: Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine!

Condacul, glasul al 4-lea:

Podobie: **Arătatu-Te-ai astăzi...**

Astăzi lumea prăznuiește zămislirea Anei, care s-a făcut de la Dumnezeu; pentru că aceasta a născut pe ceea ce mai presus de cuvânt a născut pe Cuvântul.

10. Sfinții Mucenici Mina, Calicheladu, Ermogen, Eugraf, Ghemel; Cuviosul Părinte Toma Defurchinu.

11. Sfinții Părinții noștri Daniel Stâlpnicul și Luca; Sfântul Mucenic Varsava; Sf. Mucenici: Achepsei și Aitala; Terentie, Vichentie, Emilian și Vevea.

12. † Cel între sfinți Părintele nostru și făcătorul de minuni Spiridon; Sfântul Alexandru, arhiepiscopul Ierusalimului; Sfântul Mucenic Sinet. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul, glasul I:

Soborului celui dintâi te-ai arătat apărător și de minuni făcător, Purtătorule de Dumnezeu Spiridoane, părintele nostru. Pentru aceasta, cu femeia cea moartă în groapă tu ai vorbit și șarpele în aur l-ai prefăcut. Și, când ai cântat tu sfintele rugăciuni, îngeri ai avut împreună cu tine slujind,

preasfinţite. Slavă Celui ce te-a preamărit pe tine; slavă Celui ce te-a încununat pe tine; slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

De dragostea lui Hristos fiind rănit, preasfinţite, mintea înălţându-ţi-se de lumina vie a Duhului, ai dobândit încercarea cea lucrătoare, prin adânca-ţi cugetare la cele înalte, însuflate de Dumnezeu, şi, jertfelnic dumnezeiesc făcându-te, cere pentru toţi dumnezeiască iertare.

13. Sfinţii Mucenici Eustratie, Auxentie, Evghenie, Mardarie şi Orest; Sfânta Muceniţă Lucia fecioara; Cuviosul Arsenie cel din Latro. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

Duminica Sfinţilor Strămoşi, adică a Sfinţilor Părinţi celor mai dinainte.

14. Sfinţii Mucenici Tirs, Levchie, Calinic, Filimon, Apolonie şi Arian.

15. X Sfinţii sfinţiţi Mucenici Elefterie, Suzana şi Vah cel Nou; Cuviosul Părintele nostru Pavel cel din Latro.

16. Sfântul Prooroc Agheu; Sfântul Mucenic Marin; Sfânta Teofana împărăteasa.

17. X Sfântul Prooroc Daniel şi Sfinţii trei tineri: Anania, Azaria şi Misail. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

Duminica înaintea Naşterii lui Hristos, a Sfinţilor Părinţi.

18. Sfântul Mucenic Sebastian, Sfânta Muceniţă Zoe şi cei împreună cu dânşii; Sfântul Părintele nostru Modest, arhiepiscopul Ierusalimului; Cuviosul Flor; Sfântul Mucenic Eviot; Sfântul Cuvios Daniil Sihastrul.

19. Sfântul Mucenic Bonifatie; Cuviosul Grighentie; Sfinţii mucenici: Ilie, Prov, Ares, Timotei şi Polieuct.

20. X Înainte-prăznuirea Naşterii după trup a Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos; Sfântul sfinţitul Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu; Cuviosul Părinte Filogonie, patriarhul Antiohiei. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul Înainte-prăznuirii, glasul al 4-lea:

Găteşte-te, Betleeme, că s-a deschis tuturor Edenul. Împodobeşte-te, Efrata, că Pomul vieţii în peşteră a înflorit din Fecioară! Pentru că pântecele aceleia rai înţelegător s-a arătat, întru care este dumnezeiescul Pom, din care mâncând vom fi vii, iar nu vom muri, ca Adam. Hristos Se naşte, ca să ridice chipul cel mai înainte căzut.

Troparul sfântului, glasul al 4-lea:

Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu însuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice Ignatie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Înainte-prăznuirii, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Fecioara astăzi pe Cuvântul cel mai înainte de veci merge să-L nască în peşteră în chip de negrăit; dănţuieşte lumea auzind, slăveşte cu îngerii şi cu păstorii pe Cel ce va să Se arate Prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Podobie: Fecioara astăzi...

Ziua cea purtătoare de lumină a nevoinţelor tale celor strălucitoare, mai înainte vesteşte tuturor pe Cel ce S-a născut din Fecioara în peşteră; că, de Acesta însetând şi din dragostea de a te îndulci de El, te-ai grăbit să fii sfârtecat de

fiare. Pentru aceasta, de Dumnezeu purtător ai fost chemat, Ignatie, mărite.

21. Sfânta Muceniță Iuliana cea din Nicomidia; Sfântul Mucenic Temistocle.

22. Sfânta Mare Muceniță Anastasia; Sfinții Mucenici Hrisogon și Teodota.

23. X Sfinții zece Mucenici din Creta; Cuvioșii Pavel și Naum.

24. Sfânta Cuvioasă Muceniță Eugenia și cele împreună cu dânsa. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

25. (†) Nașterea cea după trup a Domnului Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. – Praznic și dezlegare la toate cele de mâncare, din această zi până în ajunul Bobotezei. Mijloceasurile nu se citesc.

Troparul, glasul al 4-lea:

Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii lumina cunoștinței; că întru dânsa cei ce slujeau stelelor de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus, Doamne, slavă Ție!

Condacul, glasul al 3-lea:

Însăși podobia:

Fecioara, astăzi, pe Cel mai presus de ființă naște și pământul peștera, Celui neapropiat, aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc și magii cu steaua călătoresc. Că pentru noi S-a născut Prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

26. X) Soborul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu; Sfântul Mucenic Eftimie, episcopul Sardelor.

† Tot în această zi se face și pomenirea Preacuviosului Părintelui nostru, de Dumnezeu purtătorul, Nicodim de la Tismana (din ale cărui sfinte moaște se află o parte la a sa sfântă Mânăstire Tismana, din județul Gorj).

Duminică după Naşterea Domnului, pomenirea Sfinţilor şi Drepţilor Iosif, logodnicul Fecioarei, David împăratul şi Iacov, fratele (ruda) Domnului. – Despre Iacov, vezi ziua de 23 octombrie.

Troparul Praznicului, glasul al 4-lea:

Naşterea Ta, Hristoase... (caută mai sus).

Condacul Praznicului, glasul al 6-lea:

Cel ce mai înainte de luceafăr S-a născut din Tatăl fără de maică, astăzi pe pământ S-a întrupat din tine, fără de tată. Pentru aceasta, steaua binevesteşte magilor; iar îngerii cu păstorii laudă naşterea ta cea mai presus de fire, ceea ce eşti plină de har.

Troparul Cuviosului, glasul I:

Celui ce a răsărit din Fecioara, *mai–marelui păstorilor*, ca o oaie de turmă ai urmat, Părintele nostru Nicodim. Cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunile, te-ai făcut lucrător sfinţit de cele cereşti, tămăduind sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Pentru aceasta, strigăm: Slavă Celui ce te-a preamărit pe tine; slavă Celui ce ţi-a dat ţie putere; slavă Celui ce a arătat tuturor prin tine îndreptare.

Condacul Cuviosului, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă...

Ca pe un împreună-râvnitor sfinţilor şi ca pe un părinte mai mare, toată lavra ta, Tismana, te cinsteşte pe tine cu credinţă, Sfinte Nicodime, pe care păzeşte-o cu rugăciunile tale, fericite, totdeauna nebiruită şi netulburată de toate nevoile, ca un părinte cuvios şi pururea lăudat.

27. †) Sfântul Apostol întâiul Mucenic şi Arhidiacon Ştefan; Cuviosul Părintele nostru Teodor Mărturisitorul şi fratele său Teofan, făcătorul de canoane.

28. Sfinţii douăzeci de mii de Mucenici, cei arşi în Nicomidia; Sfântul Glicherie preotul; Sfânta Domna.

29. Sfinţii patrusprezece mii de prunci, cei ucişi de Irod; Cuviosul Părintele nostru Marcel, igumenul mânăstirii celor neadormiţi (Achimiţilor); Cuviosul Tadeu Mărturisitorul.

30. Sfânta Muceniţă Anisia; Cuvioasa Teodora; Sfântul Mucenic Fileter. Tot în această zi se cântă slujba cuvioasei Melania, pentru că la 31 decembrie se odovăieşte praznicul Naşterii Domnului.

31. Cuvioasa Melania Romana; Cuviosul Zotic preotul, hrănitorul de orfani. – În această zi se odovăieşte praznicul Naşterii Domnului.

LUNA IANUARIE

Are 31 de zile. Ziua are 10 ceasuri și noaptea 14 ceasuri

1. (†) Tăierea-împrejur cea după trup a Domnului nostru Iisus Hristos; cel între sfinți, Părintele nostru Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cezareii Capadociei.

Troparul Praznicului, glasul I:

Cel ce șezi pe scaunul cel în chipul focului, întru cei de sus, împreună cu Părintele cel fără de început și cu Dumnezeiescul Duh, ai binevoit a Te naște pe pământ din Fecioara, Maica Ta, care nu știa de bărbat, Mântuitorule Iisuse. Pentru aceasta, ai și fost tăiat împrejur, ca un om, a opta zi. Slavă sfatului Tău celui preabun; slavă rânduielii Tale; slavă smereniei Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

Troparul sfântului, glasul I:

În tot pământul s-a răspândit vestirea ta, că acela a primit cuvântul tău, prin care, cu dumnezeiască cuviință, ai învățat, firea celor ce sunt ai arătat, obiceiurile oamenilor le-ai împodobit. Părinte cuvioase, preoție împărătească, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Praznicului, glasul al 3-lea:

Podobie: **Fecioara astăzi...**

Domnul tuturor rabdă tăiere-împrejur şi taie ca un bun greşelile muritorilor. Dă lumii, astăzi, mântuire, iar ierarhul Ziditorului, purtătorul de lumină şi dumnezeiescul preot al lui Hristos, Vasile, se bucură întru cei de sus.

Condacul sfântului, glasul al 4-lea:

Podobie: **Arătatu-Te-ai astăzi...**

Arătatu-te-ai temei neclintit Bisericii, dând tuturor oamenilor domnia cea nefurată, pecetluind-o cu învăţăturile tale, grăitorule de cele cereşti, Vasile Cuvioase.

2. Înainte-prăznuirea Botezului Domnului; cel între sfinţi, Părintele nostru Silvestru, papă al Romei, şi Sfinţii Mucenici: Serghie, Taghen şi Vasile din Ancira.

3. Sfântul Prooroc Maleahi; Sfântul Mucenic Gordie.

4. Soborul Sfinţilor 70 de Apostoli; Cuviosul Părintele nostru Teoctist, egumenul de la Kucumia Siciliei; Sfinţii Mucenici Zosima Monahul şi Atanasie Comentarisiul; Cuvioasa Apolinaria.

5. Sfinţii Mucenici Teopempt şi Teona; Cuvioasa Sinclitichia. – Ajunul Botezului Domnului; **Cuvioşii Părinţi Grigorie din Acrita şi Fostirie.** – Post în orice zi s-ar întâmpla.

6. (†) Sf. Botez al Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos. – Praznic şi dezlegare la toate cele de mâncare.

Troparul, glasul I:

În Iordan, botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii s-a arătat; că glasul Părintelui a mărturisit Ţie, Fiu iubit pe Tine numindu-Te, şi Duhul, în chip de porumbel, a adeverit întărirea cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, şi lumea ai luminat, slavă Ţie.

Condacul, glasul al 4-lea:

Însăşi podobia:

Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi lumina Ta, Doamne, s-a însemnat peste noi, care, cu cunoştinţă, Te lăudăm. Venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

7. X) Soborul Sfântului slăvitului Prooroc Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan. – Praznic şi dezlegare la peşte şi la vin.

Troparul, glasul al 2-lea:

Pomenirea dreptului este cu laude; iar ţie destul îţi este mărturia Domnului, Înaintemergătorule. Că te-ai arătat cu adevărat şi decât proorocii mai cinstit. Că, şi a boteza în repejuni pe Cel propovăduit, te-ai învrednicit. Drept aceea, pentru adevăr nevoindu-te, bucurându-te, ai binevestit şi celor din iad pe Dumnezeu, Cel ce S-a arătat în trup, pe Cel ce a ridicat păcatul lumii şi ne-a dăruit nouă mare milă.

Condacul, glasul al 6-lea:

De venirea Ta cea trupească temându-se Iordanul, cu frică s-a întors; şi slujba cea duhovnicească plinind-o Ioan, cu frică s-a tras înapoi. Cetele îngereşti s-au spăimântat, văzându-Te pe Tine în repejuni cu trupul botezându-Te, şi toţi cei dintru întuneric s-au luminat, lăudându-Te pe Tine, Cel ce Te-ai arătat şi ai luminat toate.

8. După-prăznuirea Botezului Domnului; Cuviosul Părinte Gheorghe Hozevitul; Cuvioasa Maica noastră Domnica; Sfinţii Mucenici: Iulian, Vasilisa şi Carterie.

9. După-prăznuirea Botezului Domnului; Sfântul Mucenic Polieuct; Cuviosul Eustratie.

10. După-prăznuirea Botezului Domnului; Cel între sfinţi Părintele nostru Grigorie, episcopul Nisei; Cuv. Antipa de la Calapodeşti; Cuvioşii Dometian, episcopul Meletinei, şi Marcian preotul.

11. † După-prăznuirea Botezului Domnului; † Cuviosul Părintele nostru Teodosie, începătorul vieţii călugăreşti de obşte; Cuviosul Părinte Teodosie din Antiohia. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Teodosie, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă...

Sădit fiind în curţile Domnului tău, cu preastrălucitele tale fapte bune, ai înflorit şi ai înmulţit fiii tăi în pustie, cu ploile lacrimilor tale udându-i, păstorule al turmelor lui Dumnezeu. Pentru aceasta, strigăm: Bucură-te, Părinte Teodosie!

12. După-prăznuirea Botezului Domnului; Sfintele Muceniţe Tatiana diaconiţa şi Eutasia; Sfinţii Mucenici Petru Avesalonitul şi Mertie.

13. După-prăznuirea Botezului Domnului; Sfinţii Mucenici Ermil şi Stratonic; Cuviosul Părinte Iacob din Nisibe.

– În această zi se cântă şi slujba Sfinţilor Părinţi celor ucişi în Sinai şi Rait, pentru că la 14 ianuarie se odovăieşte praznicul Botezului Domnului.

14. Cuvioşii Părinţii noştri cei ucişi în Sinai şi Rait. – În această zi se odovăieşte praznicul Botezului Domnului.

15. X Cuvioşii Părinţii noştri Pavel Tebeul şi Ioan Colibaşul; Sfântul Mucenic Ponsofie.

16. X Cinstirea lanţului Sfântului slăvitului şi întru tot lăudatului Apostol Petru; Sfinţii Mucenici şi fraţi buni Pevsip, Elasip şi a bunicii lor, Neonila. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul, glasul al 4-lea:

Roma nepărăsind, la noi ai venit prin cinstitele lanţuri pe care le-ai purtat, întâistătătorule pe scaunul Apostolilor. Cărora cu credinţă închinându-ne, te rugăm: Cu ale tale rugăciuni către Domnul, dăruieşte nouă mare milă.

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: **Cele de sus căutând...**

Piatra Hristos, pe piatra credinţei, cel mai întâi decât ucenicii, pe întâiul şezător pe scaunul ucenicilor, îl preaslăveşte luminat. Că cheamă pe toţi să prăznuiască, Petre, minunile cinstitului tău lanţ, şi dă iertare de greşeli.

17. †) Cuviosul şi purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Antonie cel Mare. – Sărbătoare şi dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul, glasul al 4-lea:

Asemănându-te cu obiceiurile râvnitorului Ilie şi urmând Botezătorului pe drepte cărări, Părinte Antonie, te-ai făcut locuitor pustiului şi ai întărit lumea cu rugăciunile tale. Pentru aceasta, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: **Cele de sus căutând...**

Lepădând tulburările lumeşti, viaţa sihăstrească ai dus-o până la capăt, Botezătorului urmând îndeaproape, preacuvioase. Deci, împreună cu dânsul, te cinstim, părinte al părinţilor, Antonie.

18. † Cei întru sfinţi, Părinţii noştri, arhiepiscopii Alexandriei: Atanasie şi Chiril. – Sărbătoare şi dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul, glasul al 3-lea:

Pe ierarhii Domnului, pe tâlcuitorii dogmelor, pe păstorii alexandrinilor, propovăduitori ai adevărului, perechea cea iubită de Dumnezeu; pe străluciţii luminători, risipitori ai întunericului celor nelegiuiţi: pe Atanasie cel Mare, secerătorul ereticilor, împreună cu Chiril, cel ce a cinstit precum se cuvine pe Născătoarea de Dumnezeu, veniţi, toţi iubitorii de prăznuire, ca, adunându-ne, cu veselie şi cu cântări să-i cinstim; că ei se roagă neîncetat lui Dumnezeu pentru noi.

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: Cu curgerile sângiurilor tale...

Învăţăturile dreptei credinţe sădind şi spinii relei slăviri tăind, ai înmulţit sămânţa dreptei credinţe cu ploaia Duhului, cuvioase. Pentru aceasta, pe tine te lăudăm, Sfinte Atanasie.

19. X Cuvioşii Părinţii noştri, Macarie Egipteanul şi Macarie Alexandrinul, Arsenie şi Marcu; Sfânta Eufrasia.

20 † Cuviosul şi de Dumnezeu purtătorul Părintele nostru Eftimie cel Mare; Sfinţii Mucenici Vas, Eusebiu, Eutihiu, Vasilid, In, Pin şi Tim. – Sărbătoare şi dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul, glasul al 4-lea:

Veseleşte-te, pustiu care nu rodeai, bucură-te, ceea ce nu aveai durere; că bărbatul doririlor Duhului ţi-a înmulţit ţie fii, sădindu-i cu dreapta cinstire de Dumnezeu şi hrănindu-i cu înfrânarea, spre împlinirea faptelor bune. Cu ale cărui rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte sufletele noastre.

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca o pârgă a firii...

Întru cinstită naşterea ta, făptura a aflat veselie; şi întru dumnezeiască pomenirea ta, cuvioase, bucurie a primit de

pe urma multelor tale minuni; din care dă din destul şi sufletelor noastre şi ne curăţeşte de spurcăciunea păcatelor, ca să cântăm: Aliluia.

21. Cuviosul Părintele nostru Maxim Mărturisitorul; Sfinţii Mucenici Neofit, Evghenie, Candid, Valerian şi Achila; Cuviosul Părinte Zosim; Sfânta Irina.

22. X Sfântul Apostol Timotei; Sfântul Cuviosul Mucenic Anastasie Persul; Sfinţii mucenici: Manuil, Gheorghe, Petru, Leon, Sioniu, Gavril, Ioan şi Parod. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

23. X Sfinţii Mucenici Clement, episcopul Ancirei, şi Agatanghel; Cuvioşii Părinţi: Mavisma Sirul şi Salaman Sihastrul.

24. Cuvioasa Maica noastră Xenia; Sfinţii Mucenici Vavila, Timotei, Agapie, Pavel, Pavsirie şi Teodotion.

25 †) Cel între sfinţi, Părintele nostru Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, patriarhul Constantinopolului; Sf. Bretanion, episcopul Tomisului; Cuviosul Public. – Praznic.

Troparul, glasul I:

Fluierul cel păstoresc al teologiei tale a biruit trâmbiţele ritorilor; că ţie, celui ce ai cercat adâncurile Duhului, ţi s-au adăugat şi frumuseţile Cuvântului. Deci, roagă pe Hristos Dumnezeu, Părinte Grigorie, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Cu limba ta cea de Dumnezeu grăitoare, împletiturile ritorilor dezlegându-le, mărite, cu haina Ortodoxiei cea ţesută de sus Biserica o ai împodobit; pe care şi purtând-o, strigă împreună cu noi, fiii tăi: Bucură-te, părinte, mintea cea preaînaltă a teologiei!

26. Cuviosul Părintele nostru Xenofont, soţia sa Maria şi fiii lor, Arcadie şi Ioan; Cuviosul Simeon; Sfinţii Mucenici Anania şi Petru.

27. † Aducerea moaştelor celui între sfinţi, Părintele nostru Ioan Gură de Aur. – Praznic şi dezlegare la vin şi la untdelemn.

28. X Cuvioşii Părinţii noştri Efrem Sirul, Paladie şi Iacob Sihastrul.

29. X Aducerea moaştelor Sfântului sfinţitului Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu; Sfinţii Mucenici: Filotei, Iperehie, Aviv, Iulian, Romano, Iacob, Silvan, Luca, Mochie, Sarvil, Vevea şi Varsemeu.

30. † Cei între sfinţi, Părinţii noştri, Mari Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie, de Dumnezeu Cuvântătorul şi Ioan Gură de Aur; Sfântul sfinţitul Mucenic Ipolit, papă al Romei. – Praznic şi dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul, glasul al 4-lea:

Ca unii care aţi fost întocmai la obicei cu Apostolii şi lumii învăţători, Stăpânului tuturor rugaţi-vă, pace lumii să dăruiască şi sufletelor noastre mare milă.

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: Pe propovăduitorii...

Pe sfinţii propovăduitori şi de Dumnezeu vestitori, pe căpetenia învăţătorilor Tăi, Doamne, i-ai primit întru odihna şi desfătarea bunătăţilor Tale; că ai primit ostenelile acelora şi moartea mai vârtos decât arderile de tot; Cel ce însuţi preaslăveşti pe sfinţii Tăi.

31. Sfinţii Doctori fără de arginţi şi făcători de minuni Chir şi Ioan; Sfinţii Mucenici: Victorin, Victor, Nichifor, Claudiu, Diodor, Sarapin şi Papia; Sfintele Muceniţe: Atanasia cu fiicele ei: Teodota, Teoctista şi Eudoxia; Sfânta Muceniţă Trifina.

LUNA FEBRUARIE

Are 28 de zile, iar dacă este an bisect, 29.
Ziua are 11 ceasuri și noaptea 13 ceasuri

1. Înainte-prăznuirea Întâmpinării Domnului Dumnezeului și Mântuitorul nostru Iisus Hristos; Sfântul Mucenic Trifon, Sfintele Mucenițe Perpetua și Felicitas; Preacuviosul Petru, cel din Galatia.

2. (†) Întâmpinarea Domnului nostru Iisus Hristos; Sfinții Mucenici Iordan și Gavriil. – Praznic și dezlegare la pește.

Troparul, glasul I:

Bucură-te, ceea ce ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară; că din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos, Dumnezeul nostru, luminând pe cei dintru întuneric. Veselește-te și tu, bătrânule drepte, cel ce ai primit în brațe pe Izbăvitorul sufletelor noastre, Cel ce ne-a dăruit nouă și învierea.

Condacul, glasul I:

Cel ce cu nașterea Ta ai sfințit pântecele Fecioarei și mâinile lui Simeon, care Te-au întâmpinat, acum le-ai binecuvântat și, precum se cuvenea, ne-ai mântuit pe noi, Hristoase Dumnezeule, împacă lumea ce se găsește în războaie și întărește Biserica pe care ai iubit-o, Unule, Iubitorule de oameni.

3. X Sfântul și Dreptul Simeon, de Dumnezeu primitorul; Sfânta Ana proorocița; Sfinții Mucenici: Adrian, Evul, Vlasie, Pavel și Simon.

4. Cuvioșii Părinți: Isidor Pelusiotul și Nicolae Mărturisitorul; Sfântul Mucenic Avramie.

5. Sfintele Mucenițe Agatia și Teodula; Preacuviosul Părinte Teodosie din Scopelon.

6. Cuviosul Părintele nostru Vucol, episcopul Smirnei; Sfinții Mucenici Iulian, Fausta, Evilasiu și Maxim.

7. Cuvioșii părinții noștri Partenie, episcopul Lampsacului, și Luca din Elada; Sfinții 1003 Mucenici din Nicomidia. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

8. X Sfântul Mare Mucenic Teodor Stratilat; Sfântul Prooroc Zaharia; Sfintele surori Marta și Maria.

9. Sfinții Mucenici Nichifor, episcopii Marcel, Filagriu și Pangratie. – În această zi se odovăiește praznicul Întâmpinării.

10. † Sfântul sfințit Mucenic Haralambie; Sfintele Mucenițe Enata și Valentina; Preacuviosul Părinte Zenon. – De nu este Postul cel Mare, se cântă și slujba Sfântului Mucenic Nichifor.

11. Sfântul sfințit Mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei; Sfânta Teodora împărăteasa.

12. Cei între sfinți Părinții noștri Meletie, arhiepiscopul Antiohiei celei mari, și Antonie patriarhul; Sfântul Mucenic Hristea; Preacuvioasa Maria.

13. *Cuviosul Părintele nostru Martinian; Sfinții* Apostoli Acvila și Priscila; Preacuviosul Evloghie, arhiepiscopul Alexandriei.

14. Cuvioșii Părinții noștri Auxențiu, Maron și Avraam.

15. Sfântul Apostol Onisim; Sfântul Mucenic Maior; Sfântul Părinte Eusebiu.

16. Sfinții Mucenici Pamfil, Valentin și cei împreună cu dânșii; Cuvioșii Flavian și Maruta.

17. X Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron; Sfânta Mariamna, Preacuviosul Părinte Auxiviu, episcopul. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

18. Sfântul Părintele nostru Leon, papa Romei; Cuvioşii Agapit, Mariam şi Pulheria; Sfinţii Mucenici: Leon şi Parigoriu.

19. Sfinţii Apostoli: Arhip, Filimon şi Apfia; Cuvioşii Eugeniu, Macarie, Ravula şi Conon; Sfinţii Mucenici: Maxim, Teodot şi Isihie.

20. Cei între sfinţi Părinţii noştri Leon, episcopul Cataniei, şi **Agaton; Cuviosul Visarion; Sfântul Mucenic Sadoc episcopul.**

21. Cuviosul Părintele nostru Timotei; Sfântul Eustaţiu, episcopul Antiohiei; Sfântul Părinte Gheorghe, episcopul Amastridei; Sfântul Mucenic Mauriciu.

22. Aflarea cinstitelor moaşte ale Sfinţilor celor din Eughenia. Cuvioşii Atanasie, Talasie, Irineu (Limneu) şi Varadat; Sfânta Antusa.

23. † Sfântul sfinţit Mucenic Policarp, episcopul Smirnei; Sfânta Gorgonia; Preacuvioşii Părinţi: Ioan, Moise, Antioh, Antonim, Zevina, Polihroniu, Moise şi Damian.

24. †) Întâia şi a doua Aflare a cinstitului cap al Sfântului slăvitului Prooroc, Înaintemergător şi Botezător Ioan. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul, glasul al 4-lea:

Din pământ răsărind capul Înaintemergătorului, aruncă credincioşilor razele nestricăciunii tămăduirilor. De sus adună mulţimea îngerilor, de jos cheamă împreună neamul omenesc, ca să înalţe cu un glas slavă lui Hristos Dumnezeu.

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

Proorocule al lui Dumnezeu şi Înaintemergătorule al harului, aflând capul tău ca un trandafir preasfinţit, din

pământ tămăduiri luăm totdeauna; pentru că iarăşi, ca şi mai înainte, în lume propovăduieşti pocăinţa.

25. Sfinţii Tarasie, arhiepiscopul Constantinopolului, Alexandru şi Ipatie.

26. Cel între sfinţi, Părintele nostru Porfirie, arhiepiscopul Gazei; Sfânta Muceniţă Fotini; Sfântul Teodor.

27. Cuviosul Părintele nostru Procopie Decapolitul; Cuviosul Talaleu Mărturisitorul.

28. Cuviosul Părintele nostru, Vasile Mărturisitorul, ce a sihăstrit împreună cu Sfântul Procopie; Sfântul Mucenic Nestor; Sfintele femei: Chira şi Marana.

29. Cuv. Vasile Mărturisitorul; în anii comuni † Cuviosul Părintele nostru Casian Romanul; Sfântul Cuvios Gherman din Dobrogea.

LUNA MARTIE

Are 31 de zile. Ziua are 12 ceasuri și noaptea 12 ceasuri

1. Cuvioasa Muceniță Evdochia; Cuvioasa Domnina.

2. Sfântul sfințit Mucenic Teodot, episcopul Cirenei; Sfinții Mucenici Isihie, Nestor și Tribimiu; Sfânta fecioară Eutalia.

3. Sfinții Mucenici Eutropie, Cleonic, Vasilisc și Teodoret.

4. Cuviosul Părintele nostru Gherasim cel de la Iordan; Sfinții Mucenici Pavel și Iuliana, sora lui.

5. Sfințitul Mucenic Conon; Sfânta Muceniță Iraida; Preacuviosul Marcu monahul.

6. Sfinții 42 Mucenici din Amoreea; Sfântul Eufrosin.

7. Sfinții sfințiții Mucenici episcopi din Cherson: Vasilevs, Efrem, Evghenie, Capiton, Eterie, Agatador și Elpidie; Cuviosul Pavel cel Simplu.

8. Cuvioșii Părinți: Teofilact Mărturisitorul, episcopul Nicomidiei, și Pavel Mărturisitorul.

9. †) Sfinții 40 de Mucenici, care au pătimit în iezerul Sevastiei. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul, glasul I:

Pentru durerile pe care sfinții le-au pătimit pentru Tine, milostiv fii, Doamne, și, Te rugăm, vindecă toate durerile noastre, Iubitorule de oameni.

Condacul, glasul al 6-lea:

Podobie: Plinind rânduiala...

Toată oştirea lumii părăsind-o, de Stăpânul cel din ceruri v-aţi lipit, purtătorilor de biruinţă ai Domnului, sfinţilor patruzeci. Că, prin foc şi prin apă trecând, fericiţilor, după vrednicie aţi primit mărire din ceruri şi mulţime de cununi.

10. Sfinţii Mucenici Codrat, Ciprian, Dionisie şi cei împreună cu dânşii; Cuvioasa Maica Anastasia patriciana.

11. Cel între sfinţi, Părintele nostru Sofronie, patriarhul Ierusalimului; Sfinţii Mucenici Trofim şi Lalu; Cuvioşii Părinţi: Pion şi Gheorghe.

12. Cuviosul Părintele nostru Teofan Mărturisitorul al Sigrianei; Sfântul Grigore Dialogul, papă al Romei.

13. Aducerea moaştelor celui între sfinţi, Părintelui nostru Nichifor, patriarhul Constantinopolului.

14. Cuviosul Părintele nostru Benedict; Sfântul Mucenic Alexandru preotul.

15. Sfinţii Mucenici Agapie, Plisie, Romil, Timolau şi cei împreună cu dânşii; Sfântul Apostol Aristobul; Sfântul Mucenic Nicandru.

16. Sfinţii Mucenici Sabin, Papa, Romano, Anin şi Iulian.

17. Cuviosul Părintele nostru Alexie, omul lui Dumnezeu; Sfântul Mucenic Marin.

18. Cel între sfinţi Părintele nostru Chiril, arhiepiscopul Ierusalimului; Sfinţii Mucenici Trofim şi Evcarpion.

19. Sfinţii Mucenici Hrisant, Daria, Ilaria şi Panhariu.

20. Cuvioşii Părinţii noştri cei ucişi în mânăstirea Sfântului Sava cel sfinţit; Cuviosul Părinte Nichita Mărturisitorul, episcopul Apoloniadei.

21. Cuviosul Părintele nostru Iacov, episcopul şi mărturisitorul; Sfinţii Părinţi Toma, Serapion şi Viril; Sfinţii Mucenici Filimon şi Domnin.

22. Sfântul sfinţit Mucenic Vasile, preotul bisericii din Ancira; Sfânta Drosida.

23. Sfântul cuviosul Mucenic Nicon şi cei 199 de Mucenici ai lui, care au mărturisit împreună cu el; Preacuviosul Gheorghe cel Nou.

24. X Înainte-prăznuirea Bunei Vestiri; Sfântul Cuviosul Părintele nostru Zaharia; Sfântul Mucenic Luca; Sfântul Artemon, episcopul Seleuciei.

25. (†) Buna Vestire a Preasfintei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria. – Praznic şi dezlegare la peşte, dacă nu este în Săptămâna Patimilor.

Troparul, glasul al 4-lea:

Astăzi este începutul mântuirii noaste şi arătarea tainei celei din veac. Fiul lui Dumnezeu Fiu Fecioarei Se face, şi Gavriil harul bine-l vesteşte. Pentru aceasta, şi noi, împreună cu dânsul, Născătoarei de Dumnezeu să-i strigăm: Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine!

Condacul, glasul al 8-lea:

Însăşi podobia:

Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi; ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăveşte-ne pe noi din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

26. X Soborul Arhanghelului Gavriil; Sf. Mc. Montanus, preotul, şi soţia sa Maxima; Sfinţii 26 de mucenici din Goţia şi Sfinţii mucenici: Codrat, Teodosie şi Emanuel; Cuviosul Ştefan Mărturisitorul. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

27. Sfânta Muceniţă Matroana cea din Tesalonic; Sfântul Prooroc Anania; Sfinţii Mucenici Filet Sincliticul cu soţia şi fiii lui.

28. Cuviosul Ştefan, făcătorul de minuni, şi Ilarion, unul dintre cei 70 de ucenici.

29. Cuviosul Părintele nostru Marcu, episcopul Aretuselor, Chiril diaconul şi cei împreună cu dânşii; Sfinţii mucenici Iona şi Varahisiu.

30. Cuviosul Părintele nostru Ioan, care a scris «Scara»; Sfântul Prooroc Ioad; Sfânta Evula.

31. Cuviosul şi făcătorul de minuni Ipatie, episcopul Gangrei; Sfinţii Acachie Mărturisitorul, episcopul Meletinei, Avdas episcopul şi Veniamin diaconul.

LUNA APRILIE

Are 30 de zile. Ziua are 13 ceasuri și noaptea 11 ceasuri

1. Cuvioasa Maica noastră Maria Egipteanca; Cuviosul Macarie Mărturisitorul.

2. Cuviosul Părintele nostru Tit, făcătorul de minuni; Sfinţii Mucenici şi fraţi buni Amfian şi Edesie.

3. Cuviosul Părintele nostru Nichita Mărturisitorul, egumenul Mânăstirii Midichiei; Sfinţii Mucenici Elpidifor, Diu, Vitonie, Galic şi Pavel Rusul.

4. Cuvioşii Părinţii noştri Iosif, scriitorul de cântări, Gheorghe cel de la Maleon, Zosima şi Platon; Sfânta Muceniţă Fervuta.

5. Sfinţii Mucenici Teodul, Agatopod, Claudie, Diodor, Serapion, Nichifor, Victor şi Victorin; Preacuvioasa Teodora.

6. Sf. Irineu de Sirmium; Cel între sfinţi, Părintele nostru Eutihie, arhiepiscopul Constantinopolului; Cuvioasa Platonida.

7. Cuviosul Părintele nostru Gheorghe Mărturisitorul, episcopul Meletinei; Sfântul Mucenic Caliopie; Sfânta Muceniţă Achilina.

8. Sfinţii Apostoli din cei 70: Irodion, Agav, Ruf, Flegon, Asincrit şi Ermis; Sfântul Celestin, papă al Romei.

9. Sfântul Mucenic Eupsihie din Cezareea; Cuviosul Vadim.

10. Sfinţii Mucenici Terentie, Pompie, African, Maxim şi cei împreună cu dânşii; Sfântul Dima; Sfinţii Mucenici Iacov preotul şi Aza diaconul.

11. Sfântul Sfinţit Mucenic Antipa, episcopul Pergamului Asiei; Cuvioasa Trifina.

Tot în această zi, Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica.

Troparul Sfântului Ierarh Calinic, glasul I:

De Dumnezeu purtătorule, Părintele nostru Calinic, povăţuitorule al călugărilor, podoaba cuvioşilor şi lauda arhiereilor, ajutătorule al celor din nevoi şi făcătorule de minuni, cu nevoinţele tale chip de sfinţenie te-ai arătat, iar acum cu îngerii în ceruri te veseleşti; cu care roagă pe Milostivul Dumnezeu să ne dăruiască pace şi mare milă.

Condacul Sfântului Ierarh Calinic, glasul al 8-lea:

Pomenirea ta cea purtătoare de lumină, Ierarhe Calinic, veseleşte sufletele celor credincioşi, şi atingerea sicriului sfintelor tale moaşte sfinţeşte simţurile şi dăruieşte tămăduiri. Pentru aceasta, după datorie te cinstim pe tine şi cu bucurie îţi strigăm: Bucură-te, părinte, de Dumnezeu însufleţite.

12. Cuviosul Părintele nostru Vasile Mărturisitorul, episcopul Pariei; Sfânta Antuza; Sfântul Mucenic Sava de la Buzău.

13. Sfinţii Mucenici Artemon, Maxim, Cvintilian şi Dada.

14. Cel dintre sfinţi, Părintele nostru Martin Mărturisitorul, papă al Romei; Sfânta Muceniţă Tomaida; Sfântul Mucenic Ardalion.

15. Sfinţii Apostoli dintre cei 70: Aristarh, Pud şi Trofim; Sfântul Mucenic Crescent; Sfintele Muceniţe: Vasilisia şi Anastasia.

16. Sfintele Muceniţe fecioare Agapia, Irina şi Hionia; Sfinţii Filic episcopul, Ianuarie preotul, Furtunat şi Septemin; Sfinţii Mucenici Leonid, Harisa, Nichi, Galini, Calida, Nunehia, Vasilisa şi Teodora; Sfânta Muceniţă Irina.

17. Cuvioşii Părinţii noştri Simeon episcopul, Acachie episcopul, Avdela preotul, Adrian şi Agapet, papă al Romei.

18. Cuvioşii Părinţii noştri Ioan, ucenicul Sfântului Girgorie Decapolitul, şi Ioan, arhiepiscopul Antiohiei; Sfinţii Mucenici Sava Gotul şi Cosma episcopul; Cuvioasa Maica Atanasia.

19. Cuviosul Părintele nostru Ioan de la Lavra veche; Sfinţii Pafnutie şi Gheorghe Mărturisitorul, episcopul Antiohiei Pisidei.

20. Sf. Teotim, ep. Tomisului; Cuviosul Părintele nostru Teodor Trihina; Sfântul Apostol Zaheu; Sfântul Mucenic Atanasie; Sfinţii Mucenici Victor, Zotic, Zinon, Achindin, Chesarie, Severian, Hristofor, Teona şi Antonin.

21. Sfinţii sfinţiţii Mucenici Ianuarie episcopul şi cei împreună cu dânsul; Teodor cel din Perga şi Alexandra împărăteasa; Sfânta Muceniţă Filipi; Cuviosul Atanasie Sinaitul; Sfântul Maximian, patriarhul Constantinopolului.

22. Cuviosul Părintele nostru Teodor Sicheotul; Sfântul Apostol Natanael.

23. †) Sfântul slăvitul Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruinţă şi făcătorul de minuni. – Sărbătoare şi dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul, glasul al 4-lea:

Ca un izbăvitor al celor robiţi şi celor săraci ocrotitor, celor bolnavi doctor, conducătorilor ajutător, purtătorule de biruinţă, Mare Mucenice Gheorghe, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat...

Lucrat fiind de Dumnezeu, te-ai arătat lucrător preacinstit dreptei credinţe, spicele faptelor bune adunându-ţi ţie; că, semănând cu lacrimi, cu veselie seceri şi, chinuindu-te prin sânge, pe Hristos ai luat şi, cu rugăciunile tale, sfinte, tuturor le dai iertare de greşeli.

24. Sfântul Mucenic Sava Stratilat; Cuvioasa Maica noastră Elisabeta, făcătoarea de minuni; Sfinţii Mucenici: Pasicrat, Valentin, Eusebie, Neon, Leontie, Longhin şi alţi 40.

Tot în această zi, Sfinţii Ierarhi Iorest şi Sava, mitropoliţii Transilvaniei, şi Iosif Mărturisitorul din Maramureş.

Troparul Sfinţilor Ierarhi şi Mărturisitori Iorest şi Sava, glasul al 8-lea:

Mărturisitori ai Ortodoxiei şi buni arhipăstori ai Bisericii lui Hristos, îndreptători ai poporului, Preafericiţi Ierarhi purtători de biruinţă, Iorest şi Sava, cei ce v-aţi învrednicit de cununa vieţii, rugăţi-vă Domnului să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 4-lea:

Ierarhilor preaîncuviinţaţi ai dreptei credinţe şi apărători ai Bisericii lui Hristos, ocrotiţi pe toţi cei dreptcredincioşi, care cântă pururea: Bucuraţi-vă, Iorest şi Sava, minunaţi mărturisitori ai Domnului!

25. X) Sfântul Apostol şi Evanghelist Marcu. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul, glasul al 3-lea:

Învăţat fiind de apostolul Petru, te-ai făcut apostol al lui Hristos şi, ca un soare, ai strălucit marginilor, podoaba alexandrinilor ai fost, fericite, căci prin tine Egiptul s-a slobozit din înşelăciune şi, ca un stâlp al Bisericii, prin învăţătura ta cea evanghelicească, pe toţi ai luminat. Pentru aceasta, luminat cinstind, pomenirea ta prăznuim, de Dumnezeu grăitorule Marcu; roagă pe Dumnezeu cel îndu-plecat prin tine să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

Harul Duhului primind dintru înălţime, împletiturile ritorilor le-ai stricat, apostole, şi pe toţi păgânii vânându-i, vrednicule de laudă, Marcu, Stăpânului tău i-ai adus, propovăduind dumnezeiasca Evanghelie.

26. Sfântul sfinţit Mucenic Vasile, episcopul Amasiei; Sfânta Glafira.

27. X Sfântul sfinţit Mucenic Simeon, fratele (ruda) Domnului; Preacuviosul Ioan Mărturisitorul; Sfinţii Apostoli din cei 70: Aristarh, Marcu şi Zinon.

28. Sfinţii Apostoli din cei 70: Iason şi Sosipatru; Sfinţii Mucenici Maxim, Dada şi Cvintilian.

29. Sfinţii 9 Mucenici, cei din Cizic; Cuviosul Părintele nostru Memnon, făcătorul de minuni.

30. X) Sfântul Apostol Iacov, fratele Sfântului Ioan, cuvântătorul de Dumnezeu; Sfântul Donat. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

LUNA MAI

Are 31 de zile. Ziua are 14 ceasuri și noaptea 10 ceasuri

1. Sfântul Prooroc Ieremia; Cuvioșii Eftimie, Ignațiu și Acachie; Cuvioasa Isidora.

2. X Aducerea moaștelor celui între sfinți Părintelui nostru Atanasie cel Mare (vezi ianuarie 18). – Dezlegare la vin și la untdelemn.

3. Sfinții Mucenici Timotei, Mavra, Diodor și Rodopian.

† Tot în această zi, pomenirea preacuviosului Părintelui nostru Teodosie, egumenul Mânăstirii Pecerska, începătorul vieții de obște monahicești pe pământul Rusiei.

4. Sfânta Cuvioasa Muceniță Pelaghia; Cuvioșii Valerian, Ilarion, Nichifor și Atanasie.

5. Sfânta și mărita Muceniță Irina; Sfinții Mucenici Neofit și Gaian.

6. Sfântul și Dreptul Iov, mult-răbdătorul; Cuvioșii Mamant, Pahomie și Ilarion.

7. X Pomenirea semnului Cinstitei Cruci, ce s-a arătat pe cer în cetatea Ierusalimului; Sfinții Mucenici Acachie, Codrat, Rufin și Maxim; cuviosul Ioan Psihatul.

8. † Sfântul slăvitul și întru tot lăudatul Apostol și Evanghelist Ioan, cuvântătorul de Dumnezeu; Cuviosul Părintele nostru Arsenie cel Mare. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

9. Aducerea moaștelor Sfântului Ierarh Nicolae; Sfântul Prooroc Isaia; Sfinții Mucenici Hristofor, Epimah și Gordian.

10. X) Sfântul Apostol Simon Zilotul; Cuviosul Isichie; Sfinţii mucenici şi fraţi Alfiu, Filadelf şi Ciprian. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

11. Sfinţii sfinţiţi Mucenici Mochie, Acachie şi Dioscor; Înnoirea Constantinopolului.

12. X Cei între sfinţi Părinţii noştri Epifanie, arhiepiscopul Ciprului, şi Gherman, patriarhul Constantinopolului.

Tot în această zi, Sfântul Mucenic Ioan Valahul.

Troparul Sfântului Mucenic Ioan Valahul, glasul al 4-lea:

Astăzi, duhovniceşte prăznuieşte Biserica drepcredincioşilor români şi cu bucurie strigă: Veniţi, iubitorilor de mucenici, să prăznuim pomenirea cea de peste an a luptelor noului mucenic Ioan. Că acesta, dintre noi cu voia lui Dumnezeu răsărind, în împărăteasca cetate a lui Cosntantin a înflorit minunat, aducând Stăpânului rod bogat şi bine primit, prin mucenicie. Iar acum se roagă neîncetat, în ceruri, să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 4-lea:

Arătatu-s-a nouă astăzi cel preaînfrumuseţat cu curăţia, tânărul ostaş al Mântuitorului, luminând pe toţi cei ce strigă: Bucură-te, Ioane, Mare Mucenice al lui Hristos!

13. Sfânta Muceniţă Glicheria; Cuviosul Serghie Mărturisitorul şi cuviosul Pavsicacos, episcopul Sinadei.

14. Sfinţii Mucenici Isidor, cel din insula Hios, şi Terapont.

15. X Cuviosul Părintele nostru Pahomie cel Mare; Sfântul Ahile, arhiepiscopul Larisiei, făcătorul de minuni. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

16. Cuviosul Părintele nostru Teodor cel sfinţit, ucenicul cuviosului Pahomie; Sfântul Mucenic Isachie.

17. Sfinţii Apostoli Andronic şi Iunia.

18. Sfântul sfinţitul Mucenic Teodot, cel din Ancira; Sfinţii Mucenici Petru, Dionisie şi Veniamin şi cei împreună cu dânşii; Sfânta Hristina şi cele şapte fecioare împreună cu dânsa.

19. Sfântul sfinţit Mucenic Patrichie, episcopul Prusiei, şi cei împreună cu dânsul; Sfânta Muceniţă Chiriachi; Cuviosul Memnon.

20. Sfinţii Mucenici Talaleu şi Talasie; Cuviosul Marcu pustnicul.

21. †) Sfinţii marii Împăraţi şi întocmai cu Apostolii Constantin şi mama sa, Elena. – Sărbătoare şi dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul, glasul al 8-lea:

Chipul Crucii Tale pe cer văzându-l şi ca Pavel chemarea nu de la oameni luând, cel între împăraţi, apostolul Tău, Doamne, împărătească cetate în mâinile Tale o a pus, pe care păzeşte-o totdeauna în pace, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Condacul, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Constantin, astăzi, cu maica sa Elena, Crucea au arătat lemnul cel preacinstit, care este ruşinea iudeilor şi arma credincioşilor asupra celui potrivnic; că pentru noi s-a arătat semn mare şi în războaie înfricoşător.

22. Sfinţii Mucenici Vasilisc şi Marcel; Sfinţii Părinţi de la Sinodul al II-lea Ecumenic.

23. Cuviosul Părintele nostru Mihail Mărturisitorul, episcopul Sinadei.

24. X Cuviosul Părintele nostru Simeon, cel din Muntele Minunat; Sfântul Mucenic Serapion; Sfânta Muceniţă Marciana. - Dezlegare la vin şi la untdelemn.

25. † A treia Aflare a cinstitului cap al Sfântului, Slăvitului Prooroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; Sfântul Mucenic Celestin. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul, glasul al 4-lea:

Ca pe o dumnezeiască vistierie ascunsă în pământ, Hristos a descoperit capul tău nouă, Proorocule şi Înaintemergătorule; deci, toţi adunându-ne la aflarea lui, cu cântări de Dumnezeu grăitoare, lăudăm pe Mântuitorul, Cel ce ne mântuieşte pe noi din stricăciune, cu rugăciunile tale.

Condacul, glasul al 2-lea:

Stâlpul cel luminos şi dumnezeiesc, care s-a arătat în lume, sfeşnicul cel mergător înaintea Soarelui, arătând în toate marginile lumii luminatul şi cinstitul său cap, sfinţeşte pe cei ce cu credinţă se închină lui şi strigă: Înţelepte Botezătorule al lui Hristos, mântuieşte-ne pe noi, pe toţi.

Sau acesta, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii...

Irod, Înaintemergătorule, fărădelege făcând, femeii a dat cinstit capul tău, întru a cărui aflare strigăm către tine: Cere ca tuturor să se dăruiască milă.

26. Sfântul Apostol Iuda; Sfinţii sfinţiţi Apostoli Carp şi Alfeu din cei şaptezeci; Sfinţii Mucenici Averchie şi Elena.

27. Sf. Mc. Iuliu Veteranul; Sfinţii sfinţiţi Mucenici Terapont, episcopul Sardei, Alipie şi Eladie.

28. Cuviosul Părintele nostru Nichita, episcopul Calcedonului; Sfânta Muceniţă Eliconida.

29. Sfânta Cuvioasa Muceniţă Teodosia, fecioara; Sfinţii Mucenici Olivian episcopul şi Alexandru, episcopul Alexandriei; Sfânta Muceniţă Teodosia Ţarigrădeanca.

30. Cuvioşii Părinţii noştri Isaachie Mărturisitorul, egumenul Mânăstirii Dalmaţiei, şi Varlaam; Sfântul Mucenic Natalie.

31. Sfântul Apostol Ermie; Sfinţii sfinţiţi Mucenici Ermei, Eusebie şi Haralambie.

LUNA IUNIE

Are 30 de zile. Ziua are 15 ceasuri și noaptea 9 ceasuri.

1. Sfinţii Mucenici Iustin filosoful, alt Iustin şi Firm şi cei împreună cu dânșii.

2. Cel între sfinţi, Părintele nostru Nichifor Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului.

† Tot în această zi, Sfântul Mare Mucenic Ioan cel Nou, ale cărui sfinte moaște se află în Suceava.

Troparul, glasul al 4-lea:

Viaţa ta pe pământ bine cârmuind, pătimitorule, cu milostenii şi cu neîncetate rugăciuni şi lacrimi, şi iarăşi, către pătimire, bărbăteşte pornindu-te, necredinţa persană ai mustrat. Drept aceea, Bisericii te-ai făcut întărire şi creştinilor laudă, Ioane, pururea pomenite.

Condacul, glasul al 4-lea:

Plutind pe luciul mării cu neguţătorie, de la răsărit către miazănoapte te-ai nevoit și, chemându-te Dumnezeu pe tine, precum Matei vama, și tu neguțătoria lăsând, Aceluia ai urmat prin sângele muceniciei, cu cele vremelnice răscumpărând cele netrecătoare, și ai luat cunună de biruință.

3. Sfinţii Mucenici Luchilian, cu soţia şi copiii lor: Ipatie, Dionisie, Claudie, Paul şi Paula.

4. Sfinţii Mucenici Zoticos, Atalos, Kamasis şi Filipos, Cel între sfinţi, Părintele nostru Mitrofan, patriarhul Constantinopolului; Cuvioasa Sofia.

5. Sfinţii sfinţiţii Mucenici: Dorotei, episcopul Tirului, Marcian, Nicandru, Leonid şi cei împreună cu dânşii.

6. Cuvioşii Părinţii noştri Visarion, făcătorul de minuni, şi Ilarion cel Nou, de la Mânăstirea Dalmaţiei; Sfinţii Mucenici Ghelasie, Eusebia şi Sosana.

7. Sfântul sfinţitul Mucenic Teodot, episcopul Ancirei, şi Licarion; Sfintele Muceniţe Zenaida şi Sevastiani; Cuviosul Antim.

8. X Aducerea moaştelor Sfântului Marelui Mucenic Teodor Stratilat; Sfânta Muceniţă Caliopi; Cuvioasa Melania; Sfinţii Mucenici Nicandru şi Marchian. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

9. X Cel între sfinţi, Părintele nostru Chiril, arhiepiscopul Alexandriei; Sfintele Muceniţe Tecla, Mariamni, Marta, Maria şi Enata.

10. Sfinţii sinţiţii Mucenici Timotei, episcopul Prusiei, şi Alexandru; Sfânta Muceniţă Antonia; Preacuvioşii Părinţi Candid, Teofan şi Pansemni.

11. X Sfinţii Apostoli Vartolomei şi Varnava. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

12. X Cuvioşii Părinţii noştri Onufrie cel Mare şi Petru Atonitul; Sfânta Muceniţă Antonina.

13. Sfânta Muceniţă Achilina; Sfântul Trifilie, episcopul Leucosiei din Cipru; Cuviosul Iacov.

14. Sfântul Prooroc Elisei; cel între sfinţi, Părintele nostru Metodie, patriarhul Constantinopolului.

Troparul proorocului, glasul al 2-lea:

Cel ce a fost înger în trup, temeiul proorocilor, al doilea înaintemergător al venirii lui Hristos, Ilie măritul, care a

trimis de sus lui Elisei dar, bolile izgonește și pe cei leproși curățește; pentru aceasta, și celor ce-l cinstesc pe dânsul le izvorăște tămăduiri.

Condacul proorocului, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

Îndoit har luând de la Duhul, prooroc minunat te-ai arătat tuturor marginilor, pe cei ce te laudă pe tine izbăvindu-i din primejdii și dăruind harul minunilor tale celor ce aleargă la tine cu credință și strigă: Bucură-te, proorocule minunate.

15. Sfântul Prooroc Amos; Sf. Mc. Isihie, Fericiții Augustin și Ieronim; Sfântul Mucenic Dula.

16. Sfântul Tihon făcătorul de minuni, episcopul Amatundei din Cipru; Sfântul Mucenic Marcu, episcopul Apoloniadei.

17. Sfinții Mucenici Manuil, Savel și Ismail, Isavru, Inochentie și cei împreună cu dânșii.

18. Sfinții Mucenici Leontie, Ipatie, Teodul și Eterie; Cuviosul Erasm.

19. X) Sfântul Apostol Iuda, fratele (ruda) Domnului; Cuvioșii Zinon și Paisie cel Mare; Sfântul Mucenic Zosima. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

20. Sfântul sfințitul Mucenic Metodie, episcopul Patarelor; Cuviosul Calist, patriarhul.

21. Sfinții sfințiți Mucenici Iulian din Tars și Afrodisie.

22. Sfinții sfințiți Mucenici Eusebie, episcopul Samosatelor, Zenon și Zina.

23. Sfânta Muceniță Agripina; Sfântul Mucenic Aristocle.

24. (†) Nașterea cinstitului slăvitului Prooroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan. – Sărbătoare și dezlegare la pește și la vin.

Troparul, glasul al 4-lea:

Proorocule şi Înaintemergătorule al venirii lui Hristos, după vrednicie, a te lăuda pe tine, nu ne pricepem noi, cei ce cu dragoste te cinstim; că nerodirea celei ce te-a născut şi amuţirea părintelui tău s-au dezlegat întru mărită şi cinstită naşterea ta, şi întruparea Fiului lui Dumnezeu lumii se propovăduieşte.

Condacul, glasul al 3-lea:

Podobie: **Fecioara astăzi...**

Ceea ce mai înainte era stearpă, astăzi pe Înaintemergătorul lui Hristos naşte, şi el este plinirea a toată proorocia; că, pe Cel pe Care proorocii mai înainte L-au propovăduit, pe Acesta în Iordan mâna punându-şi, s-a arătat Cuvântului lui Dumnezeu prooroc, propovăduitor, împreună şi Înaintemergător.

25. Sfânta Cuvioasa Muceniţă Fevronia; Sfinţii Mucenici Procopie şi Orentie cu fraţii săi.

26. Cuviosul Părintele nostru David din Tesalonic; Sfântul Ioan, episcopul Goţiei.

27. Cuviosul Părintele nostru Samson, primitorul de străini; Sfântul Mucenic Anect.

28. X Aducerea moaştelor Sfinţilor doctori şi făcători de minuni fără de arginţi, Chir şi Ioan (vezi ianuarie 31); Sfântul Mucenic Papia.

29. (†) Sfinţii, slăviţii şi întru tot lăudaţii şi mai-marii Apostolilor, Petru şi Pavel. – Sărbătoare şi dezlegare la peşte şi la vin.

Troparul, glasul al 4-lea:

Cei ce sunteţi între Apostoli mai întâi pe scaun şezători şi lumii învăţători, Stăpânului tuturor rugaţi-vă pace lumii să dăruiască şi sufletelor noastre mare milă.

Condacul glasul al 2-lea:

Pe propovăduitorii cei tari şi de Dumnezeu vestitori, căpeteniile ucenicilor Tăi, Doamne, i-ai primit întru desfătarea bunătăţilor Tale şi în odihnă; că chinurile acelora şi moartea ai primit, mai vârtos decât toată roada, Unule, Cel ce ştii cele din inimă.

30. † Soborul Sfinţilor slăviţilor şi întru tot lăudaţilor 12 Apostoli; Sfântul Ierarh Ghelasie de la Râmeţi.– Dezlegare la peşte.

Troparul, glasul al 4-lea:

Cei ce sunteţi între Apostoli... (caută mai sus).

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: **Cele de sus căutând...**

Piatra Hristos, pe piatra credinţei, preamăreşte luminat pe cel mai ales decât ucenicii şi, împreună cu Pavel, tot soborul celor doisprezece la număr, astăzi; a căror pomenire săvârşind, cu credinţă, pe Cel ce i-a preamărit pe ei, Îl preaslăvim.

LUNA IULIE

Are 31 de zile. Ziua are 14 ceasuri și noaptea 10 ceasuri

1. X Sfinții doctori, făcători de minuni fără de arginți, Cosma și Damian, cei din Roma; Sfântul Mavrichie; Sfântul Ierarh Leontie de la Rădăuți. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

2. X) Punerea în raclă a cinstitului veșmânt al Preasfintei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne; Sfântul Iuvenalie, patriarhul Ierusalimului; Binecredinciosul voievod Ștefan cel Mare și Sfânt. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

3. Sfântul Mucenic Iachint; cel între sfinți, Părintele nostru Anatolie, patriarhul Constantinopolului; Sfinții Mucenici Marcu și Mochian.

4. Cel între sfinți, Părintele nostru Andrei, arhiepiscopul Cretei, și Preacuvioasa Marta, mama Sfântului Simeon, făcătorul de minuni; Mucenița Chiprila.

5. † Cuviosul și purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Atanasie al Atonului, cu ucenicii săi; Cuviosul Lampadie. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

6. Sfântul Părintele nostru Sisoe cel mare; Sfânta Mucenița Lucia.

7. Cuvioșii Părinții noștri Toma cel din Maleon, Acachie cel de la scară; Sfânta Mare Mucenița Chiriachi; Sfântul Mucenic Peregrin și *cei împreună cu dânsul*.

8. X Sf. Mc. Epictet și Astion; Sfântul Mare Mucenic Procopie; Sfânta Mucenița Teodora.

9. Sfinţii Mucenici Pangratie, episcopul Tavromenici, Chiril, episcopul Gortinei, Andrei şi Prov.

10. Sfinţii 45 de Mucenici cei din Nicopolea Armeniei; Sfinţii Mucenici: Vianor, Silvan şi Apolonie.

† Tot în această zi şi pomenirea Preacuviosului părintelui nostru Antonie din Lavra Pecerska din Kiev, a celui ce a fost începător al tuturor monahilor din Rusia.

11. X Sfânta şi lăudata Muceniţă Eufimia, care a fost hotarul părinţilor; Sfânta Olga împărăteasa; Sfântul Marcian.

12. Sfinţii Mucenici Proclu şi Ilarie; Cuviosul Părintele nostru Mihail cel din Malein; Sfânta Veronica.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Icoane a Maicii lui Hristos Dumnezeu, «Prodromiţa».

13. X Soborul Arhanghelului Gavriil; Preacuviosul Părintele nostru Ştefan Savaitul; Sfânta Muceniţă Golinduh.

14. Sfântul Apostol Achila; Sfinţii Mucenici Iust şi Iraclie.

15. X Sfinţii Mucenici Chiriac şi Iulita; Cuviosul Iosif, arhiepiscopul Tesalonicului.

16. Sfinţii sfinţiţi Mucenici Atinoghen, episcopul Pidahtoei, cu cei zece ucenici ai lui, Avudim şi Faust.

În această zi facem şi pomenirea Sfinţilor Părinţi de la Sinoadele întâi, al doilea, al treilea, al patrulea, al cincelea şi al şaselea Ecumenice.

17. X Sfânta Mare Muceniţă Marina; Sfântul Eufrasie, episcopul Ienopolei; Sfinţii Părinţi de la Sinodul al IV-lea Ecumenic.

18. Sf. Mc. Emilian de Durostor; Sfinţii Mucenici Iachint, cel din Amastrida, Emilian şi Pavel; Sfânta Muceniţă Valentina.

19. Cuvioşii Părinţii noştri Dia şi Teodor episcopul; Cuvioasa Maica noastră Macrina, sora Marelui Vasile.

20 †) Sfântul, slăvitul Prooroc Ilie Tesviteanul. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul, glasul al 4-lea:

Cel ce a fost înger în trup, temeiul proorocilor, al doilea înaintemergător al venirii lui Hristos, Ilie măritul, care a trimis de sus lui Elisei har, goneşte bolile şi pe cei leproşi curăţeşte. Pentru aceasta, şi celor ce-l cinstesc pe dânsul le izvorăşte tămăduiri.

Condacul, glasul al 2-lea:

Proorocule şi înainte-văzătorule al lucrurilor celor mari ale lui Dumnezeu, Ilie cel cu nume mare, care, cu cuvântul tău, ai oprit norii cei curgători de apă, roagă pentru noi pe Iubitorul de oameni.

21. Cuvioşii Părinţii noştri Simeon, cel ce s-a făcut nebun pentru Hristos, şi Ioan, cel ce a sihăstrit împreună cu dânsul, şi Sfântul Prooroc Iezechiel.

22. X Sfânta Mironosiţă şi întocmai cu Apostolii Maria Magdalena, Cuvioasa Marcela. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

23. Aducerea moaştelor Sfântului sfinţitului Mucenic Foca; Sfinţii Mucenici Apolinarie şi Vitalie, episcopii Ravenei; Trofim, Teofil şi cei împreună cu dânşii.

24. X Sfânta Mare Muceniţă Hristina; Sfântul Mucenic Ermoghen.

25. X) Adormirea Sfintei Ana, mama Născătoarei de Dumnezeu; Sfintele femei Olimpiada şi Eupraxia. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

26. Sfinţii sfinţiţi Mucenici Ermolae, Ermip şi Ermocrat; Sfânta Cuvioasa Muceniţă Paraschevi. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

27. † Sfântul Mare Mucenic şi tămăduitor Pantelimon; Cuvioasa Antuza; Cuviosul Marcel.

Troparul, glasul al 3-lea:

Purtătorule de chinuri, Sfinte şi tămăduitorule Pantelimoane, roagă pe Milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre.

Condacul, glasul al 5-lea:

Următor fiind Celui milostiv şi dar de tămăduire de la Dânsul luând, purtătorule de chinuri şi mucenice al lui Hristos Dumnezeu, cu rugăciunile tale, bolile noastre cele sufleteşti vindecă-le, gonind pururea smintelile luptătorului de la cei ce strigă cu credinţă: Mântuieşte-ne pe noi, Doamne.

28. Preacuviosul Părinte Pavel Xiropotamiteanul.

29. Sfinţii Mucenici Calinic, Veniamin şi Mamant; Sfânta Muceniţă Teodota.

30. Sfinţii Apostoli Sila, Silvan, Crescent, Epenetos şi Andronic; Sfânta Muceniţă Iulita.

31. X Înainte-prăznuirea scoaterii cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; Sfântul şi Dreptul Evdochim; Sfântul Iosif cel din Arimateea. În această zi se lasă sec pentru postul Adormirii Maicii Domnului.

LUNA AUGUST

Are 31 de zile. Ziua are 13 ceasuri și noaptea 11 ceasuri

1. X) Scoaterea cinstitului lemn al Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci. Sfinții șapte frați Mucenici Macabei, ale căror nume sunt: Avim, Antonie, Gurie, Eleazar, Evsevona, Ahim și Marcel, și maica lor, Salomoni, precum și dascălul lor, Eleazar.

2. X Aducerea moaștelor Sfântului Întâiului Mucenic și Arhidiacon Ștefan; *Binecredinciosul împărat Iustinian.*

3. Cuvioșii Părinții noștri Isachie, Dalmat și Faust; Sfânta Salomeia mironosița; Sfântul Mucenic Ștefan, episcopul Romei.

4. Sfinții șapte tineri din Efes; Sfânta Cuvioasa Muceniță Evdochia.

5. X Înainte-prăznuirea Schimbării la față a Domnului nostru Iisus Hristos; Sfinții Mucenici Evsignie și Fabie, episcopul Romei; Cuvioasa Nona; Sfântul Cuvios Ioan de la Neamț – Hozevitul.

6. (†) Schimbarea la față a Domnului Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. – Praznic și dezlegare la pește.

Troparul, glasul al 7-lea:

Schimbatu-Te-ai la față, în munte, Hristoase Dumnezeule, arătând ucenicilor Tăi slava Ta, pe cât li se putea. Strălucească și nouă, păcătoșilor, lumina Ta cea pururea fiitoare, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Dătătorule de lumină, slavă Ție.

Condacul, glasul al 7-lea:

În munte Te-ai schimbat la faţă, Hristoase Dumnezeule, şi pe cât au putut ucenicii Tăi au văzut slava Ta; pentru ca, atunci când Te vor vedea răstignit, să înţeleagă Patima cea de bunăvoie şi să propovăduiască lumii că Tu eşti cu adevărat raza Tatălui.

7. Preacuviosul Mucenic Dometie Persul; Sfinţii Mucenici Narcis, episcopul Ierusalimului, şi Potamia; Sfânta Cuvioasă Teodora de la Sihla.

8. Sfântul Emilian Mărturisitorul, episcopul Ciziculului; Sfinţii Mucenici Leonid şi Stirachie; Sfântul Miron, episcopul Cretei.

9. X) Sfântul Apostol Matia; Sfântul Mucenic Antonin.

10. Sfinţii Mucenici Lavrentie arhidiaconul, Xist şi Ipolit.

11. Sfântul Mucenic şi Arhidiacon Evplu; Sfântul Părinte Nifon, patriarhul Constantinopolului.

12. Sfinţii Mucenici Fotie şi Anichit; Sfântul Pamfil.

13. Mutarea moaştelor Cuviosului Părintelui nostru Maxim Mărturisitorul. – În această zi se odovăieşte praznicul Schimbării la faţă, iar slujba Sfântului Maxim se cântă la 12 ale lunii.

14. X Înainte-prăznuirea Adormirii Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei; Sfântul Prooroc Miheea; Sfinţii Mucenici Marcel, episcopul Apamiei, şi Ursichie.

15 (†) Adormirea Preasfintei, măritei, Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoara şi pururea Fecioara Maria. – Praznic şi dezlegare la peşte, untdelemn şi vin.

Troparul, glasul I:

Întru naştere fecioria ai păzit, întru Adormire lumea nu o ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare. Mutatu-te-ai la viaţă, fiind Maica Vieţii, şi, cu rugăciunile tale, izbăveşti din moarte sufletele noastre.

Condacul, glasul al 2-lea:

Pe Născătoarea de Dumnezeu, cea întru rugăciuni neadormită şi întru folosinţe nădejde neschimbată, mormântul şi moartea nu au ţinut-o. Căci, ca pe Maica Vieţii, la viaţă a mutat-o Cel ce S-a sălăşluit în pântecele ei cel pururea fecioresc.

16. ✕) Aducerea din Edesa la Constantinopol a icoanei nefăcute de mână a Domnului nostru Iisus Hristos, adică a sfintei Mahrame; Sfinţii Mucenici Diomid, Alcibiad şi Stamatie; Sfinţii Martiri Brâncoveni: Constantin Vodă, cu cei patru fii ai săi: Constantin, Ştefan, Radu şi Matei; Sfetnicul Ianache.

17. Sfinţii Mucenici Miron, Straton, Ciprian, Tirs şi Filip.

18. Sfinţii Mucenici Flor şi Lavru; Polien, Ermi şi Serapion.

19. Sfântul Mucenic Andrei Stratilat şi cei împreună cu dânsul, două mii cinci sute nouăzeci şi trei; Sfinţii Timotei şi Agapie; Sfânta Tecla.

20. Sfântul Prooroc Samuel; Sfinţii Mucenici Eliodor, Sever, Memnon, Luchie şi Soda.

21. Sf. Mc. Donat, diaconul, Romul, preotul, Silvan, diaconul şi Venust; Sfântul Apostol Tadeu; Sfânta Muceniţă Vasa, cu fiii ei; Sfânta Teoclita.

22. Sfinţii Mucenici Agatonic şi cei împreună cu dânsul: Antuza, Zotic, Irineu şi Or.

23. Sfinţii Mucenici Lup şi Irineu, episcopul Sirmiului; Cuviosul Calinic, patriarhul Constantinopolului. În această zi se odovăieşte praznicul Adormirii, iar slujba Sfântului Mucenic Lup se cântă la 22 ale lunii.

24. Sfinţii sfinţiţi Mucenici Eutihie, ucenicul Sfântului Ioan cuvântătorul de Dumnezeu, şi Taţian.

25. ✕ Întoarcerea moaştelor Sfântului Apostol Vartolomeu; Sfântul Apostol Tit.

26. Sfinţii Mucenici Adrian, Natalia, soţia sa, şi Atic.

27. Cuviosul Părintele nostru Pimen; Sfânta Muceniţă Eutalia; Sfinţii Mucenici Fanurie şi Osie, episcopul Cordovei.

28. Cuviosul Părintele nostru Moise etiopianul; Sfinţii Mucenici Diomid şi Lavrentie; Sfânta Ana proorociţa.

29 (†) Tăierea cinstitului cap al Sfântului, slăvitului Prooroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan. – Praznic şi post în orice zi s-ar întâmpla.

Troparul, glasul al 2-lea:

Pomenirea dreptului cu laude, iar ţie destul îţi este mărturia Domnului, Înaintemergătorule. Că te-ai arătat, cu adevărat, mai cinstit decât proorocii. Că, a boteza în repejunile Iordanului pe Cel propovăduit, te-ai învrednicit. Drept aceea, pentru adevăr nevoindu-te, bucurându-te, ai binevestit şi celor din iad pe Dumnezeu, Cel ce S-a arătat în trup, pe Cel ce a ridicat păcatul lumii şi ne-a dăruit nouă mare milă.

Condacul, glasul al 5-lea:

Mărita tăiere a Înaintemergătorului rânduială dumnezeiască a fost, ca şi celor din iad să propovăduiască venirea Mântuitorului. Să se tânguiască Irodiada, care a cerut ucidere fără de lege; că nu Legea lui Dumnezeu, nici viaţa cea vie a iubit, ci pe cea amăgitoare şi vremelnică.

30. Cei între sfinţi, Părinţii noştri patriarhii Constantinopolului: Alexandru, Ioan şi Pavel cel Nou; Cuviosul Fantin.

31. X) Aşezarea în raclă a cinstitului brâu al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria. – Dezlegare la vin şi la untdelemn.

CUPRINSUL

RUGĂCIUNI, RÂNDUIELI ȘI SLUJBE

CANOANE DE RUGACIUNI

ACATISTE ȘI PARACLISE

SINAXAR PESTE TOT ANUL

Cu vrerea Bunului Dumnezeu, Celui în Treime preaslăvit, săvârşitu-s-a tipărirea acestei noi ediţii a

CEASLOVULUI

în cel de-al XV-lea an de la alegerea şi întronizarea

Prea Fericitului Părintelui nostru

TEOCTIST

în scaunul de Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române

Din îndemnul şi cu purtarea de grijă a Prea Fericirii Sale, tipărirea acestei cărţi de slujbă s-a făcut sub supravegherea Prea Sfinţitului Episcop **Vincenţiu Ploieşteanu,** Vicar Patriarhal, ajutat de dl. *Aurelian Marinescu,* director al Editurii Institutului Biblic şi de Misiune Ortodoxă, şi de P.C. Pr. *Valer Ulican,* consilier patriarhal al Tipografiei Institutului Biblic.

Pentru ediţia de faţă a fost luat ca text de bază cel revizuit în 1983 de Pr. prof. Ene Branişte şi retipărit în anul 1992, cu aprobarea Sfântului Sinod şi cu binecuvântarea şi purtarea de grijă ale Prea Fericitului Părinte Patriarh Teoctist.

Ediţia de faţă a fost diortosită cu acrivie de P.C. Pr. prof. dr. *Nicolae Necula,* titularul catedrei de Liturgică a Facultăţii de Teologie Ortodoxă "Patriarhul Justinian" din Bucureşti.

Redactarea şi prezentarea grafică ale acestei cărţi de cult se datorează P.C. Protos. *Vartolomeu Bogdan,* Secretar al Institutului Biblic.

Corectura: *Adina Niţu, Constantin Spăimuş, Ion Niţu, Preot Iustin Ardeleanu*

C E A S L O V 496 p.
16/70x100. Coli de tipar 31. Comanda nr. 342

TIPOGRAFIA INSTITUTULUI BIBLIC ŞI DE
MISIUNE AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE
Intrarea Miron Cristea nr. 6; 040162 Bucureşti
Telefon 4067194; 4067193
Fax: 3360059